

جه نگی دهروونی

له سه رده می سه لاهه ددینی نه یو بییدا

www.iqra.ahlamontada.com

منتدی اقرا الثقافی

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

براي دانلود كتابهاي مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا النقافي)

بۆدابهزاندنێ جۆرهها کتێب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی ، عربی ، فارسی)

جەنگى دەروونى

لە سەردەمى سەلاھەددىنى ئەيۇبىيدا

(۵۶۷-۵۸۹ھ / ۱۱۷۱-۱۱۹۳ن)

"لىكۆلىنە وەدەكى مېژوۋىي / دەروونىە"

بەھارى ۲۰۰۸

مەكتەبى بېرەمۇشيارى (ى.ن.ك)

سلىمانى - گەرەكى سەرچنار - ۱۲۱

كۆلانى - ۴۴

ژ.خانوو - ۱

www.hoshyari.org
govarynovin@yahoo.com

ناوی کتیب: جهنگی دەر وونی له سهرددی سه لاهه ددینی ته ییویدا

نووسینی: ئاراس فەریق زهینهل

هه خشه سازی و بهرگ: فهیمی جهلال

تایپ: محمد بابوئی

چاپی یه کهم / ۲۰۰۸ سلیمانی

تیراز: (۱۰۰۰) دانه

ژماره ی سپاردن: (۵۴) سالی ۲۰۰۷

ژماره ی زنجیره: (۲۵۶)

له بلا و کراود کانی مه کته بی بیرو هوشیاری (ی.ن.ک) سالی ۲۰۰۸

پیشکشہ بہ :

گیانس پاکس مام شہید فائق

سوڀاس وٲٲٲانٲن

- سوڀاسٲ هه موو ما مو؁ساو هاوړٲٲ به رٲزه كا نم ده كه م.
- سوڀاٲ هه موو نه نءا ما نٲ خٲٲانه كه م ده كه م.

نیشانه و کورتکراوه کان

ت: توفی (سالی مردنی)

ل: لاپهړه

ج: جزء

مج: المجلد

ه: التاريخ الهجري ، ك: سالی کوچی

م: التاريخ الميلادي ، ز: سالی زایینی

د.م : دون مكان الطبع

د.ت : دون تاريخ الطبع

س.پ: سهرچاوه ی پېښوو

ه.س: هه مان سهرچاوه

ه.ن: هه مان نوسهر

Vol: Volume

P:Page

PP:Pages

پیرست

۹	پیشہ کی
۱۵	شیکردنہ وہی سہرچا وہ کان
بہشی یہ کہم	
۲۷	پیناسہ و چہ مکی جہنگی دہروونی
بہشی دووہم	
۵۱	جہنگی دہروونی ستراتیژی
بہشی سییہم	
۸۳	جہنگی دہروونی تہ کتیک
بہشی چوارہم	
۱۳۳	راگہ یاندنی دہروونی
بہشی پینجہم	
۱۷۳	شیوا زہکانی تری جہنگی دہروونی
۱۷۵	باسی یہ کہم: جہنگی دہروونی بہ ہیژکراو
۱۸۹	باسی دووہم: جہنگی دہروونی بہرگری
۱۹۷	باسی سییہم: جہنگی دہروونی ہیژشہر
۲۰۳	نہ انجام
۲۰۹	لیستی سہرچا وہ کان
۲۴۱	پاشکو کان

پيشه‌كى:

جەنگى دەروونى بابەتتىكى بايەخدارە و لە ھەريەك لەزانستى دەروونىي كۆمەلناسى وزانستى دەروونىي سەربازى، و گرنكى تايبەتى خوى ھەيە، چونكە دەگەرپتەو ە بۆلىكۆلىنەو ە لە دەروونى مروۆ، زانا وفەيلەسوفەكان لەدیر زەمانەو ە ھەولیان داو ە بگەنە قولایى ئەو دەروونە، بۆيە دەبینین چەندین تیۆر وتیپرامانى جیاواز ھەيە لەسەر پەفتارى مروۆ، توانراو ە چەند لایەنىك لەو پەفتارانە بخرىنە بەر چاو، چونكە مروۆ گيانلەبەرىكى ئالۆزە، و چەندین ھۆكار كاردەكاتە سەر پەفتارى وپرەنگدانەو ە وكاردانەو ەى بەسەر ژيانیەو ە ھەيە، بۆيە دەبینین زۆر لە سەركردە وفەرماندە سەربازییەكان گرنكى تەواو دەدەن بەجەنگى دەروونى، ھەرچەندە وەكو ناو تازەيە، بەلام وەكو پراكتيك كردنى كۆنە، كە لەناوەرۆكدە جیاوازی نیە لەگەل ئیستادا، تەنیا لەئامراز وجیبەجیكردندا نەبیّت، بەپیچەوانەى جەنگى سەربازییە و بەبى توندو تیژی مامەلە دەكات، چونكە واتای جەنگ بەمانا تەقلیدیەكەى نییە، بەلكو ئامرازىكى یارمەتیدەرە بۆ بەدیھینانى ستراتىژیەتتىكى سەرکەوتوو، چونكە زنجیرەى ئەو ھەولەيە كەتەواو كەرى كارە جەنگیەكانە، لەپرىگەى بەكارھینانى ئامرازى پەيوەندى لەسەر بنەماى دەروونى بەئامرازى جیاواز بۆ كاریگەرى خستەنە سەر پای گشتى كە ھەمووزانا و بیریارەكان كۆكن لەسەر ئەو ەى كەبەشیكى سەرەكى و گرنگە لەپەفتارى كۆمەلایەتى.

ئەمىرۇ بەھۇي پېشكەوتنى جېھانەۋە لەپروۋى دەزگاكانى پراگەياندىن
ۋەمىدىاكانەۋە دەيان پىگاو شىۋاز دەگرنە بەر بۇ بەدىھىيانى ئامانجەكانيان
ۋەكارىگەرى كىردنە سەر بەرامبەر، ئەگەر بېتو رۆشنېرى ۋەھشيارىيەكى
تەۋاۋ لاي كۆمەللىك يان سۇپايەك يان گەللىك نەبىت، دوزمن زۇر بەئاسانى لە
پىگاي جەنگى دەروونىيەۋە كۆتۈرۈلى بىرو ھۇشيان دەكات ۋەئامانجەكانى
خۇي دەپىكىت، چۈنكە ئەۋ جەنگە چەكىكى كوشنىدەيە كە وورە ۋەزىر
ۋەدروونى مەۋقە تىكەشكىنى بەشىۋەيەك كار ۋەچالاي ۋەخەبات ۋەئاندى
لاۋادەكات، بۇيە ئەۋ كەسە لەپراستى ۋەپروايى كىشەكانى توۋشى
نائومىدى دەبىت.

دەتۋانېن بىلېن جەنگى دەروونى ئەۋ جەنگەيە كەتتىدا ۋشە لەبرى چەك
ۋتۈپ ۋتفەنگ بەكارىت بۇروخاندنى ۋرە ۋئىفلىچ كىردنى تۋاناي دوزمن.
سەرکەۋتنى ئەيۋبىيەكان لەسەردەمى سولتان سەلاھەددىنى ئەيۋبى لەبۋارى
جەنگى دەروونى دەروازەيەكە بۇ سەرکەۋتنە سەربازىيەكان لەبەرەكانى
شەردا.

ئەۋ شەپەش لەئەنجامى تىكچۈۋ ۋلىكترازان ۋمىلانى لەنيۋ كۆمەلگاي
ئىسلامى بەرپابو، كەببۈە ھۇي داگىركىردنى خاچ دروشمەكان بۇ ناۋچەي
پۇژھەلات ۋدامەزاندنى چەند مىرنشېنىك لەكۆتايى سەدەي (۵) تاۋەكو
(۷) كۆچى ۋاتا كۆتايى سەدەي (۱۱) تاۋەكو (۱۳) ي زايىنى، بەمەبەستى
نەھىشتىنى بوونى سەربازى ۋسىياسى ۋئابورى ۋشارستانى مۇسلمانان،
پراستى ئەم بۇچوۋنە، بەردەۋام بوونى ھەلمەتى خاچ دروشمەكان
لەئەۋروپاۋە بۇ پۇژھەلات دەيسەلمىنى بۇ جىبەجى كىردنى ئامانجەكانيان
بەھەموۋ ئامرازو شىۋازەكان لەچۈرچىۋەي جەنگى دەروونى ۋپروپاگەندە
بۇ پاساۋىنەۋەي ۋدروستى ھەلمەتەكانيان.

هۆكاری ههلبژاردنی ئهم بابته (جهنگی دهروونی لهسهردهمی سهلاحهددینی ئهیوبی دا ۵۶۷-۵۸۹ك/ ۱۱۷۱-۱۱۹۳ن) بۆ لیکۆلینهوه لهپیکهاتهو لایهنهکانی بهشیوازیکی زانستیانه لهسهرهتای دهركهوتنی سولتان سهلاحهددین ودامهزراندنی دهولهتی ئهیوبی تاوهکو پیکهوتننامهی (الرملة) وکوچی دوازی سولتان، لهبهرئهوه بووه که تائیسقا تویرینهوه لهلایهنی دهروونی وپراگهیاندن لهو سهردهمهدا نهکراوه.

ئهمهو جگه لهگرنگی ئهم قوناغه لهژیانی موسلمانان کهببوه بنهما سههرهکیهکانی کۆمهلگای ئیسلامی لهپۆژهلاتی ناوهراست، ههروهها ئهه قوناغیه که تاییدا سولتان سهلاحهددینی ئهیوبی سهركهوت بهسههه موو نهیار و دۆژمنهکانی، گهیشته ئهه رادهیهی کهئهو روپاییهکان دانی پیا بنین، ههه ئهه قوناغش بوو کهبههیزی ئهیوبیهکانی وخۆشهویستیان بۆ سهلاحهددین وپابه ندبوونیان پییهوه وخوڤاگرتنیان بهرامبهه هه موو هه ره شهیه که دهركهوت، ههروهها ئهم قوناغش له میژووی دهولهتی ئهیوبی بهشی خۆی وهگرتهوه له لیکۆلینهوه وتهنیا ئهوهی کهزۆر پۆشنایی نه خرابیتته سهه له پوانگهی دهروونی وپراگهیاندن له بواری جهنگی دهروونییه وهیه، کاریگه ری ئهم جهنگه لهووشیار کردنهوهی موسلمانان بۆ رووبه پروو بونهوهی مهترسی خاچ دروشمهکان وهاندانی موسلمانان بۆ جیهاد له پیناوی خودا له میانهی وریا کردنهوه یان به ناگا هینانیان له سایه ی ئهه بارودۆخه ی که کۆمه لگای ئیسلامی به ده ستیه وه دهینا لاند، بیگومان سولتان سهلاحهددین له میانهی ئهه پرووداوانه بۆی دهركهوت تهنیا بهیهه خستن ویه کپیزی بهره ی ئیسلامی ده توانیت خاچ دروشمهکان له پۆژه لات ده ربکات.

ئەم بابەتە گەرنەگى لەو ھەدايە كە ھىچ كام لە لىكۆلەر ھەكەن باسيان
 لىنە كەردو ھە، سەر ھەراي كەمى سەر چا ھە بە شىۋە يەكى راستە و خۆيان
 ناپراستە و خۆ لە سەر جەنگى دەروونى وپاگە ياندەن لە سەر دەمى سولتان
 سەلا ھەددەين، لەكاتى كۆكردنە ھەي سەر چا ھە ئامادە كەردنى بابەتە كەدا بۆ
 لىكۆلەينە ھە چەندەين ئاستەنگ لەم پىيەدا رويە پرومان بوونە ھە. لەگەل
 ئەو ھەشدا كە خودى بابەتە كەش بۆخۆي بابەتە تىكى ئالۆزە، بەلام لەگەل
 ئەو ھەشدا ھەولماندا ھە كە پلاننىكى مۆدەين بۆ ئەم باسە دابىنىين و لەو
 سەردەمە پراكتىكى بەكەين.

ئەم تويژىنە ھەيە لەپىنج بەشى سەرەكى پىكەتو ھە:

بەشى يەكەم: - بريتىيە لەپىناسە و چەمكى جەنگى دەروونى و پراكتىك
 كەردنى لە سەردەمى سولتان سەلا ھەددەينى ئەيوى بە شىۋە يەكى كورت و
 گەرانە ھەي خويىنەر لە ھەندى شوين بۆ بەشەكانى تى تويژىنە ھەكە.

بەشى دوو ھەم: - تايبەتە بە جەنگى دەروونى ستراتىژى درىژخايەن
 لەلايەن سولتان سەلا ھەددەين پىرۆسە و چالاكىيەكانى لە پزگار كەردنى جىھانى
 ئىسلامى و كۆنترۆل كەردنى بارو ھەكە بەلايەنى دەولەتە تازە
 دامەزرا ھەكەي، و جىيەجى كەردنى ئامانجە دەروونىيەكان.

بەشى سىيەم: - تايبەتە بە جەنگى دەروونى تەكتىكى كورت خايەن
 لەكاتى شەپرو ئاشتىدا لە مەيدانى سەربازى و شانۆي سىياسى بەمەبەستى
 پوخاندنى ھەي خاچ دروشمەكان بە چەندەين شىۋازو ھۆكار، ھەروەھا
 ھەلامدە ھەي خاچ دروشمەكان بە جەنگى دەروونى بەرامبەر.

بەشى چوارەم: - بريتىيە لەپاگە ياندەن دەروونى و پۆلى سولتان لە
 بەئاگاھىنانە ھەي مۇسلمانان لە مەترسى خاچ دروشمەكان و ھاندانىان بۆ
 جىھاد، ئەمەو جگە لە پۆلى فەرماندەو نوسەر و شاعىرو گوتار بىژەكان و

خۆئامادەکردن بۆ ھەلمەتی سییەمی خاچ دروشمەکان لەپاش شەپری (حطین) و پزگارکردنی (بیت المقدس) بەدەستی موسلمانان، ھەرودھا وەلامدانەووی خاچ دروشمەکان بە شیوازی دەروونی تایبەت بە خۆیان دژی موسلمانان.

بەشی پینجەم: لە سێ باس پیکھاتوو.

باسی یەكەم: تایبەتە بەجەنگی دەروونی بەھیزکراو کە سولتان لەپاش وەرگرتنی دەسەلات لە ولاتی مصر و کۆنترۆڵکردنی جیھانی ئیسلامی ئامانجە دەرونییەکانی پیکا، ھەرودھا ئاراستە کردنی ئەم جەنگە لەپاش چوونە ناو شاری قودس.

باسی دووھم: باس لە جەنگی دەروونی بەرگری کراوە لە سولتان سەلاحەددین بۆ بەرگری کردن لە دەولەتی ئەیوبی دژی خاچ دروشمەکان.

باسی سییەم: تایبەتە بە جەنگی دەروونی ھێرشبەر لە سولتان بۆ سەر خاچ دروشمەکان لەکاتی شەپەکان لە پینا و ئاراستەکردنی شیوازیکی تر لە جەنگی دەروونی.

لەکووتایی دا ئەنجام ھاتوو کە لەدریژەیی تووژینەووەکەدا پییگەشتووین.

شىكرىدەنەۋەى سەرچاۋەكان

لەپراستىدا تېببىنى ئەۋە دەكرى كە ھەندى لە سەرچاۋە كۆنەكانى ھاۋسەردەمى شەپرى خاچ دروشمەكان، تەنیا گرنگيان بەلايەنى جەنگى وسىاسى داۋە، بى گرنگى دان بەلايەنەكانى تىرى ۋەك جەنگى دەروونى ۋىراگەياندىن ۋىپروپاگەندە، ئەۋىش بۇ تىپروانىن ۋ بۇچوونى مېژوونوسەكان دەگەپتەۋە لە بەرامبەر خاچ دروشمەكان، كە ۋەكو داگىركار سەيرىان كىردوون، ئەمە جگە لەگىرپانەۋەى پووداۋە مېژوۋىيەكان، كە باس لەپۇلى سەركردە ئىسلامىيەكان دەكەن، كە ببۈ ھۆى سەرھەلدانى كۆمەلىك سەرچاۋە لەۋ سەردەمەدا. بۇ ئەنجامدانى ئەم تۈيژىنەۋەىيە سوود لە گەلىك سەرچاۋەى پەسەنى ئەۋ سەردەمە ۋەرگىراۋە، سەرپاى ژمارەيەكى زۆر لە (مراجە)ى مېژوۋىيە ۋەروونى وسىاسى وسەريازى ۋ... ھتە. لە گرنگىرنيان كە بەپىيى مردنيان رىزبەند كراۋن:-

۱- وليم الصوري: (م ۵۸۱/ك ۱۱۸۴ز).

كتىبەكەى بەناۋى (الحروب الصليبية) لە چۈار بەرگدا خۆى دەبىننىتەۋە، دەتۈانىن بلىن ئەم سەرچاۋە تەۋاوترىن سەرچاۋەى ئەۋروپىيەكانە لە سەدەكانى ناۋەپراستدا، كە بە دەستمان گەيشتۈۋە، يەكەم سەرچاۋەى باۋەرپىيىكراۋە لەشەپرى خاچ دروشمەكان لە نىۋان سالانى (۵۴۰/ك ۱۱۴۲ز- ۵۸۰/ك ۱۱۸۴ز)، ھەروەھا كاريگەرى پۇشنىبىرى ئەم مېژوونوسە لەسەر نوسىنەكانى ديارە، سوودمان لەھەندى بۇچوونى گرنگى ۋەرگرتۈۋە لە تۈيژىنەۋەكە، بەتايىبەتى لەبەشى دوۋەم ۋىنچەم.

۲- القاضي الفاضل - (عبد الرحيم بن علي بن محمد بن الحسن البيساني اللخمي العسقلاني)، (م ۵۹۶/ك ۱۲۰۰ز).

سهره‌پای ئه‌وه‌ی (القاضی الفاضل) هیچ کتیبیکی له‌بوارى میژوو
سه‌رده‌می سولتان سه‌لاحه‌ددین به‌جی نه‌هیشتوو، به‌لام به‌گرنه‌ترین
شایه‌تی ئه‌وسه‌رده‌مه‌ ده‌ژمی‌دری‌ت ئه‌و شایه‌تیه‌ به‌دوو شی‌واز پی‌مان
گه‌هیشتوو، ئه‌ویش:

ئه‌ونا‌مه‌ مه‌زنانه‌ی که له‌دوای خو‌ی به‌جی هیشتوو، جا نامه‌ی خو‌ی
یا هی سولتان، و ئه‌م جو‌ره‌ نامانه‌ ژۆربه‌نرخ و به‌ به‌هان، وه‌کو به‌لگه‌یه‌کی
میژووی بو ئه‌وسه‌رده‌مه‌، که له‌به‌شی چواره‌می تو‌یژینه‌وه‌که سوودمان
لی‌وه‌رگرتوو.

پۆژژمی‌ری پۆژانه‌ی (القاضی الفاضل) که له‌سه‌رده‌می سولتان
سه‌لاحه‌ددین تو‌ماری کردوو و ناسرا به‌ "المتجدات" یان "المیامات"
که‌بریتی بوو له‌پرواده‌کانی پۆژانه‌ و (العماد الکاتب، ابو شامة، النويري،
المقريزي) به‌شیکیان لی‌وه‌رگرتوو. ئه‌وه‌ی که لی‌وه‌شاوه‌یی (القاضی
الفاضل) ده‌رده‌خات ژۆری باب‌ه‌ته‌کانی هیچ ده‌سته‌واژه‌یه‌کی دووباره
نه‌کردۆته‌وه‌و که به‌کاری هیناب‌ی و هیچ ن‌زایه‌کی دووباره‌ نه‌کردۆته‌وه‌ که له
نووسراوه‌کان‌دا کردیب‌تی و له‌کاتی قسه‌دا هیچ وشه‌یه‌کی دووباره
نه‌ده‌کرده‌وه‌، به‌ل‌کو هه‌موو وشه‌و ده‌سته‌واژه‌یه‌کی نو‌ی‌ی به‌کار ده‌هینا،
له‌به‌شی چواره‌می تو‌یژینه‌وه‌که سوودمان لی‌وه‌رگرتوو.

۳- العماد الکاتب الاصفهاني: (م ۵۹۷/ك ۱۲۰۰ز) "ابو عبدالله محمد بن
صفی‌الدین محمد بن حامد، کتیبه‌کانی به‌ناوی:

(الفتح القسي في الفتح القدسي) ه، (البرق الشامي).

العماد الكاتب له دواى مردنى سولتان سه لاهه ددين سالى (٥٨٩ك/١١٩٣ز) نووسيوويه تى كه باس له فتوحاتى سه لاهه ددين و خوئاماده كردنى ئه يوبيه كان بو شه پرى (حطين) له درى خاچ دروشمه كان سالى (٥٨٣ك/١١٨٧ز) دهكات، سوودىكى زورم له م سه رچاويه وهرگرتووه، چونكه (عمادالدين الكاتب) به خوئى پروداوه كانى بينيوه يان "پوژانهى جهنگ" و هكو بينه ريك ده گيژيته وه، كه توانايه كى زورچاكي هيه له نيشان دانى ويته ي راستى پروداوه كان كه گيان ده خاته بهر جهسته ي، و هكو په يامنيريكى جهنگى پروداوه كان سات به سات ده گويژيته وه، سيستيمى (حوليات) ي به كارهيئاووه، باس له لاوازي و به هيژى سوپاي ئه يوبى دهكات، وهسته ي جهنگاوهره كانى له كاتى شه پردا، باسى له پوئى تپيه نه ينيه كانى (يزك) به تاييه تى له شه پرى حطين و پرزگار كردنى شاره كه نارويه كان و پرزگار كردنى شارى قودس له كاتى هه لمه تى سييه مى خاچ دروشمه كان و گه ماروئى شارى عكا دهكات. ئه مه جگه له پوئى له ديوانى (الإنشاء) ونوسينى مژده به خشه كان و شيعره كان كه خوئى له خويدا پوئى پاگه يانندن و پروپاگهنده ي دهروونى بوو له و سه رده مه، هه روه ها باس كردنى (جنس) و پياده كردنى له لايه ن خاچ دروشمه كان، واژو كردنى په يمانى ناشتى كه له نيوان سولتان و ريچاردي شي ردل به (الرملة) ناوئراوه.

البرق الشامى له (٧) به رگ پي ك هاتووه، ته نها دوو به رگى له به رده ستمانه، ئه ويش به رگى (٣٠٥) به رگى سييه م باس له پروداوه كانى نيوان سالانى (٥٧٣-٥٧٥ك/١١٧٧-١١٨٠ز)، به لام به رگى پينجه م باس له پروداوه كانى سالى (٥٧٨ك/١١٨٢ز) تا كوئاي سالى (٥٨٠ك/١١٨٤ز)، هاوكات ده توانين جگه له م دوو به شه سوود له كورته ي (البرق الشامى) به ناوى (سنا البرق الشامى) هى (البندارى) وهر بگريه كه باس له پروداوه كانى

نیوان سالانی (۵۶۲هـ-۵۸۳هـ) له به‌شه‌کانی سییه‌م و چواره‌م و پینجه‌م
سوودمان لیوه‌رگرتوون.

۴- ابن شاهنشاه الایوبی: (م ۶۱۷/ن ۱۲۲۰) به کتیبی (مضمار الحقائق
وسر الخلائق) ناسراوه، یه‌کیکه له سه‌رچاوه‌میژوویه‌کانی ده‌وله‌تی
ئه‌یوبی، له به‌شی سییه‌م و پینجه‌مدا به‌کارمان هی‌ناوه.

۵- یاقوت الحموی: شهاب الدین عبدالله. (م ۶۲۶/ن ۱۲۲۸).

یه‌کیکه له‌و جوگرافی ناسانه‌ی زانیاری ته‌واو وچاکیان پيشک‌ه‌ش
کردوو له‌ بواری جوگرافی وشوینی شاره‌کان وه‌ریمه‌کان له‌ وولاتی
ئیسلامدا، به‌ره‌مه‌که‌ی زۆربه سووده له‌ووردی وزانستی زانیاریه‌کان،
به‌گشتی زانیارییه‌کی زۆری داوه بو‌ناسینی شوینه‌کان له‌ناوچه‌که‌دا،
له‌هه‌موو به‌شه‌کانی تو‌یژینه‌وه‌که‌دا سوودی لی‌بینراوه.

۶- ابن الاثیر: - أبو الحسن عزالدین علی بن الکریم محمد الجزری
(م ۶۳۰/ن ۱۲۳۲) کتیبه‌که‌ی به‌ ناوی (الکامل فی التاریخ).

چونکه باسی هه‌موو پروداوه‌کانی میژووی ئیسلام ده‌کات، به‌لام ئه‌وه‌ی
که په‌یوه‌ندی به‌ باب‌ه‌تی ئی‌مه‌وه هه‌یه زۆره.

(ابن الاثیر) زۆر به‌ دووردریژی باسی میژووی سولتان سه‌لاح‌ه‌ددینی
کردوو، له‌ سه‌ره‌تای ده‌رچوونی له‌گه‌ل مامی (ئه‌سه‌ددین شیرکوه) بو
ولاتی مصر تا‌کو‌تایی ژیا‌نی، تو‌یژه‌ر له‌دووتویی شا‌کاره‌که‌ی (ابن الاثیر) دا
ده‌توانی‌ت زانیاری زۆر به‌نرخ و به‌های لی‌یه‌له‌ب‌ری‌تی به‌تایبه‌تی له‌کاری
پامیاری و سه‌ربازی و سیخوپی و ده‌روونیدا.

تی‌بینی ئه‌وه ده‌کری‌ت له‌و شا‌کاره‌دا (ابن الاثیر) نه‌یتوانیوه خوی ده‌رباز
بکات له‌و بو‌چوونا‌نه‌ی که هه‌یبوو به‌رامبه‌ر سولتان سه‌لاح‌ه‌ددین، هاوکات

ئەم سەرچاۋىيە يەككىكە لەسەرچاۋە پەسەن و بىنەپەتتەكانى ئەو سەردەمە،
بۆيە ئىمە لەم تۆيژىنەۋەيەدا زۆرسودمان لىي وەرگرتوۋە.

زانپارى لە (العماد الكاتب) وەرگرتوۋە، بەتايىبەتتى لە كىتەبى "البرق
الشامى"، ئەمەش بۆخۇي سەرچاۋىيەكى باۋەرپىكراۋە، شىۋازى نووسىنى
سەرنج پاكىش وئاسان بوو، سىستەمى (حوليات)ى بەكارهيناوۋە
لەگىرپانەۋەي پووداۋەكان كە بەرپۆژو مانگ و سال لەدۋاي يەك باسى دەكات،
جگە لەۋە ھۆكارى كەۋتنى شارى (عكا) دەگىرپىتتەۋە بۇ ھۆكارى دەروونى.

ئەم سەرچاۋىيە بۆخۇي تۆمارىكى گەۋرەيە بەھەموو كارەكانى سولتان
سەلاھەددىن و جۇلانەۋەي سەربازى و سىياسى و، ھۆي بەردەوامبوونى شەپ
لەگەل خاچ دروشمەكاندا، فاكىتەرە پالئەرەكانى لەۋەستانى شەپو
واژكردنى پەيمانى ئاشتى، و كەرەستە جەنگىيەكانى نىۋان ھەردوولا، و
بەكارهينانى (سىكس) لەلايەنى خاچ دروشمەكان وەك شىۋازىكى جەنگى
دەروونى تەكتىكى لەدژى سەربازە موسلمانەكان كەلەبەشى سىيەم باسى
لىۋە كراۋە.

۷ - ابن شداد: بهاء الدين أبو المحاسن يوسف بن رافع بن تميم (م ۶۳۲ك/
۱۲۳۴ز) ناۋى كىتەبەكەي (النوادر السلطانية والمحاسن اليوسفية) يا (سيرة
صلاح الدين).

ئەم كىتەبە دابەش دەبىت بەسەر دوۋبەشدا، يەكەمىن لە سالى (۵۶۵ك/
۱۱۶۹ز) دەست پىدەكات تاۋەكو سالى (۵۸۴ك/ ۱۱۸۸ز) كە تايىبەتە
بەژيانى سەلاھەددىن، بەلام ئەو پووداۋانەي كەلەسالى (۵۸۴ك/ ۱۱۸۸ز)
تۆمارى كردوۋە تاۋەكو كۆچى دۋايى سولتان لە سالى (۵۸۹ك/ ۱۱۹۳ز)،
گرنكى و بەھاي مېژوۋىي خۇي ھەيە، كە ناتوانرېت فەرماۋش بكرىت،

چونكه به‌خۆى بينه‌رى پوداوه‌كان بووه له‌وسه‌رده‌مه‌دا، كه‌مجار پشټى ده‌به‌ست به‌ئهوانى تر، بۆيه پووداوه‌كانى به‌دووردریژى تۆمار كردوه.

ئىبن شداد يه‌كێكه له‌مێژوونوسه لێهاتوو‌ه‌كان كه پووداوه‌كانى زۆر به‌وردى وزانستى تۆماركردوه، به‌تايبه‌تى پووداوه‌كانى هه‌لمه‌تى سێيه‌مى خاچ دروشمه‌كان له‌نيو سالاى (٥٨٥-٥٨٧/ك ١١٨٩-١١٩١ز) كه ئه‌ورووپيه‌كان له‌پاش كهوتنى قودس به‌ده‌ستى سولتان سه‌لاحه‌ددىن له سالى (٥٨٣/ك ١١٨٧ز) پێكيان خست.

ئىبن شداد زۆر نزىك بوو له‌سولتان سه‌لاحه‌ددىن كه‌له زۆر شوێن باسى له‌خۆشه‌ويستى سولتان بۆ جيهادكردن له‌پیناوى خودادا ده‌كات، زۆر سودمان له‌م سه‌رچاوه‌ په‌سه‌نه وه‌رگرت، به‌تايبه‌تى له‌كه‌سايه‌تى سه‌لاحه‌ددىن له‌پرووى سه‌ربازى و سياسى و جيهادييه‌وه، هاوكات ئامانجه‌كانى سولتان له‌كاره‌كانى، چونكه (ئىبن شداد) به‌رده‌وام له‌گه‌لێدا بوو، هه‌روه‌ها تايبه‌تمه‌ندى نوسينه‌كانى راستگۆيى و بې‌لایه‌نى تێدا به‌دى ده‌كری، جگه له‌ده‌قى وتاره‌كان و پێكه‌وتنه‌مه‌ى (الرملة) له‌گه‌ل پيچاردى شيردل.

شایانى باسه‌ گرنگى ئه‌م سه‌رچاوه‌يه له‌وه‌دايه هه‌ندىجار باس له‌پووداویك ده‌كات كه سه‌رچاوه‌كانى تر باسیان نه‌كردوه یان زۆر به‌كورتى باسیان كردوه، بۆ نمونه: پۆلى تيبى يزك بۆ كارى سه‌رانسو‌كردن، وتیپه‌ دزه‌كان، بۆيه ده‌توانین بڵیين ئه‌م سه‌رچاوه‌ په‌سه‌نه زانیارى گرنگى ده‌رباره‌ى كاره‌كانى سولتان له‌لایه‌نى سه‌ربازى و سياسى به‌خشیه‌ توێژینه‌وه‌كه.

٨- ابن ابى طي - (م ٦٣٢ك - ١٢٣٤ز) (يحيى بن حامد أبو طى النجار بن ظافر بن علي بن عبد الله الغساني الحلبي)، (١٠) به‌ره‌مه‌مى هه‌بووه له‌بواره

جياوازەكان، بەلام دوو بەرھەمی لەبواری میژوودا ھەيە ئەویش "معادن الذهب في تاريخ الملوك والخلفاء وذوي الرتب" و "كنز الموحدين في سيرة صلاح الدين" بەلام ھيچ لەو دوو بەرھەمانە بەدەستمان نەگەشتوو، تەنیا ھەندیکی زۆربەكەمی ئەویش لای میژوونوسانی دواى وەكو (ابو شامة، ابن الفرات، المقرئى)، لەپاستیدا كتيبهكەى لەسەر سەلاحەددین زۆر گرنگ بوو، ئەویش لەمیانەى كتيبى ابو شامة دەردەكەوئ، چونكە زانیاری زۆرى تیدا بوو لەسەر مصر و حەلب و ئەفریقا، و زۆربەى ئەو زانیاریانەى لەباوكى وەرگرتوو، چونكە بینەرى پووداوەكان بوو لەسەردەمەدا.

٩- سبط ابن الجوزي-(م ٦٥٤ك-١٢٥٦ز).

دانەرى كتيبى (مراة الزمان في تاريخ الاعيان)، بەرگى ھەشتەم گرنگى تايبەتى خۆى ھەيە، چونكە زۆر گرنگى داوھ بەسیاسەت و جەنگ، لەدووتوئى كتيبهكەیدا باس لەزۆربەى شەپەكانى نیوان سوپای ئەيووبى و خاچ دروشمەكان دەكات، گرنگى ئەم سەرچاوەیە لەویدا دەردەكەوئ كەدانەرەكەى پىشتى بە سەرچاوەكانى سەردەمى سولتان سەلاحەددین بەستوو وەك "ابن الاثير، ابن شداد" بۆیە بەيەكێك لەسەرچاوە گرنگەكانى ئەو سەردەمە دادەنرئ، لە بەشەكانى دووھم و سێیەم سوودمان لێوەرگرتوو.

١٠- أبو شامة: عبد الرحمن إسماعيل بن إبراهيم المقدسي الدمشقي (م ٦٦٥ك/١٢٦٦ز)، (الروضتين في أخبار الدولتين النورية والصلاحية).

يەكێكە لەسەرچاوە گرنگەكان، كە بابەتێكى میژوویی گرنگى پێشكەش كەردووين، لەچالاكى ھەوالگری و تێپە نھێنیەكانى دەولەتى ئەيووبى، ھەروەھا زۆر لەزانیاریەكانى لە كۆمەلێك میژوونوسى جیگای

باوه‌پرهرگرتووه له‌وانه (العماد الکاتب والقاضي الفاضل وابن الاثير وابن شداد وابن أبي طي).

بۆیه ئەم سەرچاوه‌یه له‌پرووی ئەکادیمی و زانستی هیچی له‌سەرچاوه‌کانی تری سەرده‌می سولتان سه‌لاح‌ددین که‌متر نیه، له‌دووتویی ئەم کتێبه‌دا (ابو شامة) باس له‌میژووی ده‌وله‌تی ئه‌یوبی وولاتانی په‌یوه‌ندیدار ده‌کات، وه‌کو ده‌وله‌تی زه‌نگی یان خه‌لافه‌تی عه‌بباسی و هه‌لوێستیان به‌رامبه‌ر میرنشینه‌ خاچ دروشمه‌کان، هه‌روه‌ها باسی پۆلی بنه‌ما‌له‌ی ئه‌یوبی ده‌کات له‌شه‌پری خاچ دروشمه‌کان و سیاسه‌تی سه‌لاح‌ددین و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ خاچ دروشمه‌کان و خه‌لافه‌تی عه‌بباسی و بزوتنه‌وه‌ی ئه‌راتقه و ئیسماعیلیه‌کان، له‌پراستیدا ئیمه‌ له‌زۆربه‌ی به‌شه‌کاندا سوودمان له‌م سەرچاوه‌یه وهرگرتووه‌ هاوکات له‌گه‌ڵ ده‌قی نامه‌کانی سولتان که‌ له‌و کتێبه‌دا هاتوون.

۱۱- ابن واصل: جمال السدين محمد بن سالم بن واصل الحموي (م ۱۲۹۷/ک ۱۲۹۷ز)، له‌ کتێبه‌که‌ی (مفرج الکروب في اخبار بني ايوب).

پشتی به‌ستوه‌ به‌ زانیاریه‌کانی (العماد الکاتب وابن الاثير وابن شداد، القاضي الفاضل)، له‌هه‌مان کاتدا باب‌ه‌تیکی نوێی خستۆته‌ پوو، هه‌روه‌ها باس له‌پۆلی سه‌لاح‌ددین ده‌کات له‌دروستبوونی به‌ره‌ی ئیسلامی یه‌کگرتوو جیه‌ادکردن له‌پیناوی خودا له‌دژی خاچ دروشمه‌کان که‌له‌ئه‌نجامدا توانی گه‌وره‌ترین سه‌ره‌که‌وتن به‌ده‌ست به‌یانی له‌شه‌پری حطین و پزگارکردنی قودسدا، هاوکات پۆلیان له‌ وولاتی (الیمن)، ته‌نیا جیاوازی نه‌کردووه‌ له‌نیوان پزگارکردن و فه‌تح کردن بۆ شاره‌کان، هه‌روه‌ها باس له‌ گرنگی دانی

سولتان دهکات به لایه‌نی شارستانی وه‌کو دروستکردنی خویندنگا
ونه خوشخانه و خانه‌قاه و قه‌لاو شورا.

له‌دوو تووی ئەم کتیبه ژماره‌یه‌کی زۆر له‌به‌لگه‌نامه‌ی په‌سمی
به‌ده‌ستنوو سی "العماد الکاتب وابن شداد والقلقشندی وابوشامة" وه
تۆمار کراوه.

إبن واصل جیا له‌میژوونوسانی سه‌رده‌می خو‌ی شیوازیکی پوون
وئاشکرای هه‌بووه، زۆر له‌ده‌قه میژووییه‌کانی به‌راورد کردووه، پاشان
به‌پێی بۆچوونی خو‌ی ده‌قه پاسته‌کانی وه‌رگرتووه، هه‌روه‌ها باس له
هه‌والگری و سه‌رانسوکردن و سیخوپی له‌پیناو کو‌کردنه‌وه‌ی زانیاری له‌سه‌ر
خاچ دروشمه‌کان به‌ قازانجی سوپای ئه‌یوبی، هاوکات ئاماژه به‌نامه‌کانی
سولتان ده‌کات له‌و سه‌رده‌مه، گرنگی (مفرج الکروب) له‌وه‌دایه‌ که زۆربه‌ی
میژوونوسانی دوا‌ی خو‌ی له‌میان وه‌رگرتوه وه‌کو: (الیونینی، ابو‌الفداء،
النویری، الذهبی، ابن‌الفرات، المقریزی، ابن‌تغری‌البردی، العینی،
النعمی).

۱۲-النویری: (م ۷۳۳/ک ۱۳۳۲ن).

کتیبی (نهاية الأرب في فنون الادب) به‌رگی (۲۸)، له‌هه‌موو به‌شه‌کانی ئەم
تویژینه‌وه‌یه‌دا سودی لیوه‌رگیراوه، چونکه ئەم به‌رگه تایبه‌ته به‌ سه‌رده‌می
سولتان سه‌لاحه‌ددین که هه‌موو پووداوه‌کانی تۆمار کردووه.

۱۳-القلقشندی: شهاب‌الدین ابو‌العباس احمد بن علي
(م ۸۲۱/ک ۱۴۱۸ن).

(صبح‌الاعشى في صناعة الانشا)، یه‌کی له‌سه‌رچاوه میژووییه
گرنگه‌کان، وه‌کو ئەنسکلۆپیدیایه‌که سه‌یر ده‌کریت له‌سه‌رجه‌م بواره‌کان،
که‌باس له‌سیستیمه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه ده‌کات، وزانیاری گرنگی

به خشيوه به تويزينه وه كه، تايبه تمه ندى (القلقشندى) ووردى وزانستى و باباه تى له سهرچاوه كه ي بهدى ده كريت، له به شى سنيهم. و چوارهم سودمان ليوه رگرتووه.

١٤- المقریزی: ابوالعباس تقی الدین احمد بن علی (م ٨٤٥هـ/ ١٤٤٢ز)

چه ندين دانراوى ههيه وهكوو (السلوك لمعرفة دول الملوك) و (المواعظ والاعتبار بذكر الخطط و الاثار) و (اتعاظ الحنفا باخبار الائمة الفاطميين و الخلفاء).

تويزينه وه كه تارادهيه كه زور پشتى به (السلوك) به ستووه، چونكه تايبه ته به سهردهمى ئه يوبى، كه هه موو پوداوه كانى ئه و سهردهمى به ووردى تومار كردوه، به لام (الخطط) سهرچاوهيه كه زورگرنگه و دهوله مهنده له زانيارى دهرباره ي وولاتى مصر، بيگومان له كاتى كار كردن له گهل ئه م سهرچاوانه بيلايه نى تيدا بهدى ده كريت، هاوكات دوربووه له توند پهوى، ئه مهش گرنگى زياترى به خشيوه ته ئه م سهرچاوانه.

بو ئه م كاره زانستيه كو مه ليك سهرچاوه ي نويمان به كار هيناوه كه به شيويه كه گشتى سود له بير و بوچونه كانيان وه رگيراوه، كه لي ره دا باس له هه موويان ناكهين، چونكه له ليستى سهرچاوه كاندا هه موويان تومار كراون.

به شی یه که م

پیناسه و چه مکی جه نگی دهروونی

Psychological Warfare

پېنناسه و چه مکی جهنگی دەر وونی

له هزری تویر ژهران و نوسه راندا جهنگی دەر وونی چه ند ناوه رۆکیکی جیاوازی هیه، نهو جیاوازییه له پېنناسه کردنیدا کاریکی ئاساییه، رهنگه له کاتی پېنناسه کردنی جهنگی دەر وونیدا درک بهو قورسیه بکهین که پرو به پروی تویر ژهران ده بیته وه به هوی نهو کومه له زاراوانه وه که بوون به باو له کاتی باسکردنی ململانی ئایدیولۆژی له جیهانی نه مپوډا، لهو زاراوه بلاقانه:

جهنگی سارد، جهنگی مینۆکی، جهنگی هزره کان، جهنگی ئیراده، جهنگی ده مار، جهنگی پرو پاگه نده، جهنگی دهنگو، جهنگی دەر وونی، جهنگی بیروپا، جهنگی رامیاری، جهنگی می شک، جهنگی ئایدیولۆژی، جهنگی فیل بازی، جهنگی سپی (سارد)، جهنگی سایکولۆژی، جهنگی ناتەقلیدی، جهنگی تاییهت، جهنگی وشه کان، جهنگی میدیا، دۆژمنکاری ناراسته وخو، جهنگی خه بات له پینا و ده ستگرتن به سه ر هزرو ئیراده ی پیاوه کاندای.

زاراوه ی جهنگی دەر وونی به ستراوه به جهنگی راسته قینه ی پراکتیکیه وه، به لام له راستیدا سه ر به جهنگی سارده که له پیش یان پاش جهنگی گه رم ده ست پی ده کات، ته نانهت جهنگی سارد خو ی له خویدا جهنگیکی دەر وونی^۱، له و کاته وه جهنگ بووه به دیار ده یه ک و تویرینه وه ی له سه ر بکریت، جهنگی دەر وونیش وه ک ئامرازیک له خزمه تی جهنگدا خویندرا، جهنگی دەر وونی چه مکیکی نو ی نییه^۲، چونکه تویرینه وه ی جهنگ به لگه یه

۱ کیلانی: الحرب النفسية بين الكلمة والطلقة، ل ۴۷-نصر: الحرب النفسية، ج ۱ / ل ۹۸.

۲ الدباغ: الحرب النفسية، ل ۴۷.

۳ قادر: حرب الافکار، ل ۴۷.

بۆ ئۇ ۋەدى جەنگى دەروونى تېدا بەكارھاتوۋە، ۋە بەدەگمەن نەبىت ھېچ جەنگىكىش نىيە جەنگى دەروونى تېدا بەكار نەھاتىيىت، بەلام مەسەلەى گىرنگ كە دەكرى لىنى رابمىنن ۋە ھەلۋەستەيەكى بۆ بىكەين، ئۇ ۋەيە كە چەمكى ناوبراۋ ۋەك ھەموو چەمكەكانى تر لەميانەى كاروانى مېژوۋى دوورو درېژى جەنگدا بە جۆرىك گەشەى كردوۋە كە تەكنەلۇژىاي نوۋى لەئىستادا لەخزمەتيدايە، ۋە گرىكانى زۆركردوۋە، لەكاتىكدا كە ئامرازەكانى جەنگى دەروونى لەپراپردوۋدا سانا بوۋە، ۋەك ھەر ئامرازىكى تىرى نوۋى جەنگ، جەنگى دەروونى بەھاتاي پوخاندنى ۋەدى دوزمەن، لەپراستيدا سەركەۋتن لەجەنگدا ۋاتە سەركەۋتنى ئىرادەيەك بەسەر ئىرادەيەكى تردا،^۴ بۆيە توۋىژەرەكان لەگۆشە نىگاي گىرنگيدان بەھاتايى رۇخى ۋە دەروونى تاكو كۆمەلگەۋە گىرنگىيەكى تايىبەت بەچەمكى جەنگى دەروونى دەدەن، لەبەر ئۇ ۋە لەسەرەتاۋە ۋا پىناسەى جەنگى دەروونى كراۋە كەبەكارھىنانىكى نەخشە بۆ كىشراۋى راگەيانندن ۋە ئامرازەكانىيەتى بۆچوۋنە ناو كاروبارە ھىزىيەكانى دوزمەنەۋ، بەۋ پىگايانەى كە ئامانجە نەتەۋەيىيەكان مسوگەر دەكات.^۵ سەربارى ئۇ ۋە كاريگەرى ھەيە لەسەر ۋەدى دوزمەن بەۋ پىيەى كە ۋە يەكىكە لەفاكتەرە گىرنگەكانى سەركەۋتن، بەلام جەنگى دەروونى بەبى زانىارى تەۋاۋو بەسوود دەربارەى ديارترىن لايەنە مېژوۋىيى ۋە كۆمەلايەتى ۋە پاميارى ۋە ئابوۋرىۋ دەروونىيەكانى مىللەت ۋە سوپاي دوزمەن ھېچ بەھايەكى نامىنى، ھەرۋەھا ئۇ ۋە زانىارىيانە ھېچ سوۋدىكىيان نابىت گەر بىت ۋە ئۇ كەسەى ئۇ ۋە زانىارىيانەى لايە نەزائىت بەچاكى ھەلىسەنگىيىت بۆ دانانى

۴ النوروزي: أهمية الحرب النفسية وجهة نظر اسلامية، مجلة التوحيد، عدد ۷۸، السنة الرابعة عشرة،

تشرين الاول، ۱۹۹۵، ۸۱ل.

۵ حمزة: أسس علم النفس الاجتماعي، ۲۵۴ل.

۶ نصر: سەرچاۋەى پىشوو، ج ۱/ ۹۳ل.

به نامہی جہنگی دہروونی و پریکھستنی، چونکہ شیکردنہ وہی نامانچ
 له جہنگی دہروونی دا زور گرنگه^۷، به لام جہنگی دہروونی چه مکیکه
 دامه زانندی په یوهندی نه به پیښکه وتنی ته کنه لوژیای راگه یانندن و نه
 به بلا و بونه وهی چی به جیکردنی سیستمی نیو دوه لته تی نویوه هیه، به لکو
 دهگه ریته وه بو جہنگه کان، نه ویش کاتی که هندی که له فہرمانده کان درکیان
 کرد به وهی که کومه لیکي تر له سہربازہ کان دترسن، هہروہا سہربازہ کانی
 دوزمن هہندی جار له دا کوکیکردن له شوینه کانیان زور نازان، به لام هہندی کیان
 دهکشینه وهو دہوړین^۸، ئەم دژواریه هہ لچوون یان گہرانه وه بو هوکاری
 دہروونی و چوون بو لای پسپوران به مہ به سستی تویرینه وهو گہ شہدان به
 نامرازه به هیژکہ ره کانی و لاواز کردنی له لای دوزمن، بویه ئەم ریوړه سمه
 پراکتیکه یی ئەم بوارہ له ژیر ناو نیشانی جہنگی دہروونی زور له
 نامرازه کانی گرتوته وه^۹، له دواي ئەوہ وا پیناسه کرا به وهی که هہ لمه تیکی
 گشتگیره و هہ موو نامرازه کانی تیا به کار دیت بو کارکردنه سہر هزری
 گروپیکی دیاریکراو به مہ به سستی پوخاندنی هہ لویستیکی دیاریکراو، و
 دانانی هہ لویستی تر له جییدا که بیته رهفتاریک له گہل بهر ژه وندی ئەو
 لایه نهی هہ لمه ته که یی دهست پی کردووه بگونجیت^{۱۰}، لهم چه مکہ وه بو مان
 دہر ده که ویت که جہنگی دہروونی و جیبه جیکردنی له مامہ لہ کردن له گہل
 هوښیاری مروییدا، ئەو زانینه ی که ولاتان هہنگاوی فراوانیان تیدا ناوہ
 له به کار هینانیدا به جوړیک شاره زابوون که سہرکه وتنی پیویستی تیدا
 به دهست بهینن، به به راوردیکی سانا له هہ موو شوینیکی جیہاندا له نیوان

۷ الدباغ: علم النفس العسكري، ل ۱۶۰.

۸ العبيدي: الحرب النفسية في النظام الدولي، مجلة النبا، العدد ۵۵، آذار ۲۰۰۱ م، ل ۳۴.

۹ الدباغ: المرجع في الحرب النفسية، ل ۱۷۷.

۱۰ نصر: س. پ، ج ۱/ ۱۰۶.

پیوستیه‌کانی جه‌نگی ته‌قلیدی و ئه‌تۆمی له‌تیچوونی زۆرو پیوستی جه‌نگی ده‌روونی له‌پاره‌و هه‌ولێ دیاریکراو، ده‌بینین تاکه‌ ته‌رازوه‌ که‌ پال ده‌دات به‌لای جه‌نگی ده‌روونیه‌وه‌و به‌ جیاوازیه‌کی زۆر گه‌وره‌، بۆیه‌ چه‌کی ده‌روونی جیاوازه‌ له‌چه‌که‌ ته‌قلیدییه‌کانی تر به‌وه‌ی که‌ فره‌ په‌هه‌نده‌و گوڤاوه‌ به‌به‌رده‌وامی دروست ده‌بی‌ت به‌پێی بارودۆخ و هه‌لوێست، هه‌روه‌ها به‌ره‌و ئامانجێک ده‌روات که‌ ئاشکرا نه‌کراوه‌و ئاراسته‌کانی ناراسته‌وخۆن^{۱۱}.

چه‌کێک ئه‌م هه‌موو خه‌سه‌له‌ته‌ی هه‌بی‌ت ده‌بی‌ته‌ خاوه‌ن هی‌زیکێ کاریگه‌ر به‌بێ به‌ره‌نگاری که‌سه‌ مه‌به‌سته‌کان یان به‌بێ رێگری له‌لایه‌ن ده‌ووربه‌ره‌وه‌. جێ به‌جێکردنی جه‌نگی ده‌روونی به‌چه‌مکه‌ نوێیه‌که‌ی کۆمه‌له‌ چالاکیه‌کی به‌رب‌لاوه‌ تیکه‌ل به‌یه‌ک و ته‌واوکه‌ری یه‌کترن^{۱۲}، بۆ نمونه‌ کاره‌ سیاسیه‌کانی ده‌ره‌وه‌ له‌هه‌ندێ لایه‌نه‌وه‌ په‌یوه‌ندیان هه‌یه‌ به‌ گوتارو کۆنگره‌و نامه‌و په‌یوه‌ندیه‌کان بۆ پێک هێنانی قه‌ناعه‌تێک که‌ یارمه‌تی ده‌رب‌یت بۆ هاندانی خۆشه‌ویستی دۆسته‌کان و توند کردنی په‌یوه‌ندیه‌کانیان و ڕاکێشانی بێ‌لایه‌نه‌کان بۆ ناو ئه‌و بازنه‌یه‌ له‌پێناو که‌م کردنه‌وه‌ی رێژه‌ی دوژمنه‌کان، چونکه‌ ئه‌مانه‌ به‌خشه‌ری ده‌روونین^{۱۳}.

هه‌روه‌ها زۆر له‌ پراکتیکه‌کان سته‌مه‌ بخه‌ینه‌ چوار چێوه‌ی جه‌نگی ده‌روونیه‌وه‌، بۆیه‌ ده‌بی‌ت جه‌خت له‌سه‌ر راستیه‌ک بکری‌ته‌وه‌ ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ جه‌نگی ده‌روونی کات و شیوه‌ی دیاریکراوه‌، هه‌ر چه‌ند کورت خایه‌ن یان درێژ خایه‌ن بی‌ت له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که‌ناو ده‌رب‌یت به‌جه‌نگ، به‌لام جه‌نگی چه‌ک نییه‌ هاوکات کۆتایی نێیه‌ یان هه‌موو جارێ توندوتیژ نییه‌، له‌وانه‌یه‌ هه‌ندێ جار نه‌رم و نیان و وریا بی‌ت، به‌لام له‌هه‌ول و به‌دوادا چووندا وریا

۱۱ الزبیدی: علم النفس العسكري، ل ۲۱۶.

۱۲ ربیع: الحرب النفسية في الوطن العربي، ل ۱۰۹.

۱۳ محمد: السياسة من وراء الاستراتيجية، ل ۱۳.

بوونەۋەيە بۇ گۆرانیكى خیرا لە پلانیکی نەرم و نیانییەۋە بۇ توندوتیژی یا لەتوندو تیژییەۋە بۇ نەرم و نیانی^{۱۴}.

ئاسان نییە بتوانین پیناسەییەکی دیاریکراو بۇ جەنگی دەروونی یان بوارەکانی دیاری بکەین، چونکە جەنگی دەروونی چەند چەمکیکی جیاوازو گۆرایی لەخۆگرتووە، لەبەر ئەوە نوسەران نەیاننۆانیووە ئەم زاراوەیە لەچوارچیووەییەکی ئاشکرادا بخەنەرۆو، لەگەڵ ئەوەشدا چەندین پیناسە بۇ جەنگی دەروونی ھەیە، بەلام ھەر ھەموویان لەخەسلەتە زانستیە گشتیەکانیادا کە دەروونناسەکان بۆیان دیاری کردوون یەك دەگرنەۋە، جیاوازیەکەیش لە ئاراستە و ڕدەکاری و کارگیریەکەدا بۆ تیروانییە ئایدۆلۆژیەکان دەگەرپیتەۋە^{۱۵}، بۆیە بۆچوون و تیروانییە دژ بەیەك لەنیو پسیپۆرانی ئەم بوارەدا ھەبوو، ھەرۋەھا دەزگا جیاوازیەکانی میدیاو راگیانندن و شیوازیەکانی پروپاگەندە سەبارەت بەدیاریکردنی چەمکی جەنگی دەروونی نەگەیشتوونەتە ھیچ ئەنجامیك بۆ دانانی پیناسەییەکی وردو گشتگیر بۇ جەنگی دەروونی^{۱۶}، ئەم جیاوازیەش دەگەرپیتەۋە بۇ ئەۋەی جەنگی دەروونی چالاکى و بوارو ئامرازەکانی دیاریکراو نییە^{۱۷}.

لیڤەدا بەپێویستی دەزانین ھەندى لەو پیناسەو چەمکانەى جەنگی دەروونی بخەینە ڕوو، چونکە پیناسە لەبوارە جیاوازیەکانی زانستدا گرنگە، لەبەر ئەۋەى پیناسەکردنی شتیك واتە دیاریکردنی بواری کارکردن و ئامانج و ئامرازەکانی، ھەرۋەھا پیناسە کردن لە بواری زانستە کۆمەلایەتیەکاندا بەھۆى فرە جیاوازی لەبیرو بۆچوونەکانەۋە گرفتیکە،

۱۴ الدباغ: علم النفس العسكري، ل ۱۶۰.

۱۵ ھەمان سەرچاوە، ل ۱۵۸.

۱۶ ربیع: س. پ، ل ۲۳۳.

۱۷ الدباغ: المرجع في الحرب النفسية، ل ۴۸.

لیردا ههول ددهین هه موو ئه و پیناسانه ی له بهرده ستماندان بیانخهینه
پوو، ئه گهر چی بهوردی و شیکارییه وه پروانینه ئه و پیناسانه تا رادهیه ک
لهیه که وه نزیکن.

هه ندی له پسیۆزه کانی پروپاگهنده و میدیا و ئه وانه ی له بواری جهنگی
دهروونیدا کار ده کهن پینان وایه جهنگی دهروونی بریتیه له به کار هیئانی
پروپاگهنده و کاره راگه یاندنه کانی تر، به شیوه ی پروگرامیکی زانستی
نه خشه بۆکی شرا و له لایه ن ولاتی ک یان کومه له ولاتی که وه که ئاراسته ی
دوژمن یان ولاتانی بی لایه ن یان دوست و هاوچه یمانان ده کریت، به مه به سستی
کارکردن له راو بوو و سۆز و ئاراسته و هه لئس و کهوت و بیرکردنه و هیان و
گوڤینیان به جوړیک که خزمه تی سیاسه تی ئه و ولاتانه، یان ئه و ده ولتانه
بکات که به کاری ده هیئن تاکو ئامانجه کانیان به یئنه دی.^{۱۸} له میانه ی ئه م
پیناسه یه وه سولتان سه لاهه ددین هه ر له سه ره تای وه رگرتنی ده سه لات له
ولاتی مصر سالی (۵۶۷هـ/ ۱۱۷۱ز)^{۱۹} هه لئسا به به کار هیئانی پروپاگهنده و
کاره راگه یاندنه کانی تر بو ئه وه ی بتوانیت راو سۆزی دانیش توانی مصر و
شام به لای خویدا راکیشتیت له پینا و به دیه یئانی ئامانجه ده روونیه کانی و
پالپشتی سیاسه تی گشتی ده ولته تازه دامه زرا وه کهیدا.^{۲۰}

(لینبارجر - Linebarger) یه که م که سه که جهنگی دهروونی پیناسه
کردو وه ده لی: بریتیه له به کار هیئانی پروپاگهنده له دژی دوژمن له گه ل
چه ند ری وږه سمیکی تر دا که سروشتیکی سه ربازی و ئابووری و رامیاری

۱۸ وه رگرا وه له: عبد الله: الحرب النفسية والشائعات، ل ۱۱- نصر: س. پ، ج ۱/ ۹۲.

۱۹ بۆ یه کسان کردنی سالانی کوچی و زایینی پشتمان به ستووه به کتییی: سالانی کوچی و زایینی،
نوسینی انطوان بشاره قیقانو، گوڤینی محمود حاجی رحیم، چاپی دوهم، سلیمانی، ۱۹۹۸.

۲۰ پروانه به شی پینجه م ئه م تویرینه وه یه، لاپه ره ۱۲۲.

پيويسته بۇ پروپاگاندە^{۲۱}، سولتان سەلاھەددىن ئەم جوړە شيوازەى پياده كړدووه كه (لينبارجير) باسى ليوه دهكات، ئەويش له روى ئابوورييهوه وهك گەمارؤدانى شارەكان و ناچار كړدنيان به خو به دهستوه دان، هاوكات تيكدانى كشتوكال و دورينى دانه ويله كانيان، بهمه بهستى بيبه شكردى خاچ دروشمه كان له پيداويستيه كانى ژيان، ههروه ها له روى سهربازيه وه ئەنجامدانى مانوږى سهربازى بهر له شه^{۲۲}.

به لام پسپوره كانى جهنگى دهروونى وهك به كارهيئانيكى نه خسته بو كيشراوى دهبينن كه به هاوكارى چەند ئامرازىكى تر جيبه جى دهكرىت بهمه بهستى كاريگه رى له پراو سۆزو هه لويست و پرفتارى گروپه دژەكان يان بئ لايەن يان دۆسته كان بؤ پالپشتى كردنى سياست و ئامانجه هه نوكه ييه كان، يان پلانيكى سهربازى لهكاتى جهنگ و قهيران و پوو به پوو بوونه وهكاندا ئەنجام دهريت^{۲۳}. بۇ نمونه سولتان سەلاھەددىن بۇ جيبه جيكردى ئامانجه دهروونيه ستراتيزيه كانى، له سهره تاي دروستبونى دهوله تى ئەيووبى جيهاد له پيناوى خودا و كار كردن له پيناوى رزگار كردنى قودسى راگه ياند. جهنگى دهروونى كاريگه رى زياتره له سهر دوژمن وهك جهنگى ئاسايى، چونكه ئاراسته ي ميئشكى جهنگاوهر دهكرى و ميئشك و بىرى ئيفليج دهكات و وره ي دەروخنيئت، سولتان سەلاھەددىن له هه موو جهنگه كانيدا سيستمى جهنگى دهروونى پياده دهكرد و ئەم شيوازەى به پيى بهرنامه يه كى ريك و پيك و دارپژراو له دژى بيلايه نه كان و دوژمنه كانى

۲۱ وەرگيراهه له الزبيدي: علم النفس في الميدان العسكري، ل ۷۱.

۲۲ ابن شاهنشاه: مضمار الحقائق و سر الخلاق، ل ۲۶ "ابن شداد: النوادر السلطانية، ل ۷" ابو شامة: الروضتين في اخبار الدولتين النورية و الصلاحية، ج ۲ / ل ۸ "ابن واصل: مفرج الكروب في اخبار بنى ايوب، ج ۲ / ل ۸۰" النويري: نهاية الارب، ج ۲۸ / ۳۹۵ "المقريزي: السلوك لمعرفة دول الملوك، ج ۱ / ل ۱۸۰.

۲۳ الكيالي: موسوعة السياسة، ج ۲ / ل ۲۱۵ "نصر: س. پ، ج ۱ / ل ۹۳.

به گشتی و میره موسولمانه کان به تاییه تی که نه یاری بوون په پړه و ده کرد،
 نه ویش له ریگه ی گرنکیدان به لایه نی د پروونی و راکیشانی هه ست و
 سوژی جه ماوهری موسولمانان نه ک میره کان.^{۲۴}

لیږده دا بومان د درده که ویت که جه نگی د پروونی ته نیا ئاراسته ی ده وله ته
 دژه کان ناکریت، به لکو ده وله ته دوست و بی لایه نه کانیش ده گریته وه، په نکه
 نه مه وایکړد بیت پسپوره کان وشه ی (پروپاگنده) له بری (جه نگی د پروونی)
 به کار بهین، له راستیدا هه ده وله تیک له ده وله تانی جیهان کوی نه و سئ
 وه سفه ی پیشوو ((دژو بی لایه ن و دوست)) ده گریته وه، نه مه کاری
 په یوه ندییه نیو ده وله تیه کانه، چونکه نه و ده وله تانه زور جار دوست و
 دوژمنیان هه یه و هندی و لاتیش له پروو به پرووی مه سه له کاندای بی لایه ن
 ده وستن^{۲۵}، (مارک کلارک) سه بارت به جه نگی د پروونی ده لیت: "هه ر کاریک
 که دوژمن ناچار ده کات پیاوه کانی به چه ک و ته قه مه نی له به ره چالا که کاندای
 ته مویل بکات که وای لی ده کات پیاوه کانی سنوردار بکات و له حاله تی ناماده
 باشیدابن بو پروو به پروو بونه وه ی هیرشیک که ناکریت^{۲۶}."

هه ندی نوسه ر جه نگی د پروونیان و ناساندووه که به کار هیانینیکی ریک و
 پیکه بو چالاکیه کی دیاریکراو بو کار کردنه سه ر پاو هه ست و ره وشت و
 سوژی کومه لی خه لک له کاتی شه ردا یان له پیش ده ست پیکردنی شه ر،
 به مه به ستی لاواز کردنی ووره و گوړینی جوړی بیر کردنه وه ی دوژمن له مه ر
 نه و کیشه یه ی که شه ری له سه ر ده کریت به جوړیک نه نجامه کان دژو
 به رژه وه ندییه کانی نه و (دوژمن) بینه وه^{۲۷}، نه مه ش مانای وایه

۲۴ حسن: تاریخ الاسلام، ج ۴ / ل ۱۰۵ سعداوی: التاريخ الحربي المصري، ل ۲۳.

۲۵ محمد: س. پ، ل ۲۸-۲۹ الرضا: الراي العام والاعلام والدعاية، ل ۲۰۷.

۲۶ وهرگراوه له: نصر: س. پ، ج ۱ / ل ۹۴.

۲۷ زهران: علم النفس الاجتماعي، ل ۳۵۶.

که به کارهینانی د پروونناسی له شه پدا پوټی گه وړی هیه له پریگای پروپاگهنده و برینی په یوه ندی ئابووری و موناوهراتی رامیاری و به کارهینانی هیزی سهربازی توکمه، که خرمه تیکی گه وړی شه پ ده کن^{۲۸}.

گرنگی جهنگی د پروونی له وه دایه که ئیراده ی به کارهینه ره که ی به سهر ئیراده ی د وژمندا بسه پیښت، و به شیوه یه کی نا سهربازی و ئابووری کارهکانی کوټپول بکات،^{۲۹} بو نمونه له کاتی رزگار کردنی شاری قودس له لایه ن سولتان سه لاهه ددین له سالی (۵۸۳/ک ۱۱۸۷ز) دا توانی له ناو شاردا به شیوه یه کی نا سهربازی جهنگی د پروونی به هیژکراو ئاراسته ی دانیشتون بکات به دهر کردنی بریاری لیخوشبوونی گشتی، و به ئامرازی ئابووری کارهکانی کوټپول بکات، به ریگای وهرگرتنی (رزگارانه = فدیة)^{۳۰}، بو ئه وه ی ئیراده ی خو ی به سهریاندا بسه پیښت،^{۳۱}

جهنگی د پروونی له چه که نوی یه کانی جهنگه، ئاراسته ی بیرو باوهر و ئازایه تی ده کریت، هه روه ها شه پریکی هیژش و بهرگری یه دژی حه زکردن له شه پ، چونکه به کارهینه ره که ی هه ولده دات وړی سهربازه کانی و میلله تی

۲۸ عواد: الحرب النفسية وشائعات الحرب، ل ۱۴.

۲۹ نصر: س. پ، ج ۱/ ل ۹۲.

۳۰ رزگارانه (فدیة): ریگایان بدات به دهرچوون له ماوه ی چل روژ، له هه ریپاوټیک هه ژار بیت یان ده وله مهنه (۱۰) دینار و هه ر ټنیکیش (۵) دینار، و منال کوپیت یان کچ (۲) دینار بدات، هه رکه سیکیش نه ی توانی ئه مه بدات بکرت به دیل، به لام سولتان سه لاهه ددین له برکه کانی ئه م په یمانه لایدا و هه لسوکه وتی له گه ل خاچ دروشمه کان کرد به هه لس و که وتی به زهی و چاکه و ده ست به سهر داهینان. بو ئه وه ی نمونه یه کی باش و سهر مه شقیکی چاک له لیخوشبوون و دادوهری و لیپوردن، به مه به ست و له چوارچیوه ی ئامانجه د پروونی به هیژکراوه که ی، بو ئه وه ی سهرنجی دانیشتون شاره که له خاچ دروشمان بو لای خو ی رابکیشت (ابن شداد: س. پ، ل ۹۳- ده لی منال یه ک دینار- ابن الاثیر: الکامل فی التاریخ، مج ۷/ ل ۳۳۵).

۳۱ العمد الکاتب: الفتح القسی فی الفتح القدسی، ل ۱۳۰- ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ل ۳۳۵- ابن شداد:

س. پ، ل ۹۲- النویری: س. پ، ج ۲۸/ ل ۴۰۴.

خۆی پئ بەرزبکاته وهو به پێچهوانه شه وه هی دوژمن بروخینیت^{۲۲}، له میانە ی ئەم پێناسە یەدا له کاتی هەلمەتی خاچ دروشمەکان له سالی (۵۶۹ ک/ ۱۱۷۳ ز) بو سەر شاری ئەسکەندەریه، له سەرەتاوه سەرکه و تنیان به دەستەینا، به لام پاش بلاو بوونه وهی هەوالی هاتنی سولتان سەلاحەددین بو شارەکه، دانیشتوانی ورەیان بەرز ببوووه به هەموو توانایەکیان بەرگریان دەکرد، له بەرامبەر دا کاتی خاچ دروشمەکان ئەم هەوالەیان بیست ورەیان روخا و له ئەنجامدا شەرەکیان دوپاند و به سەرکه و تنی سولتان و خەلکی شاری ئەسکەندەریه کوتایی هات.^{۲۳}

ئەمە جگە له وهی که بریتییە له بەکارهێنانی هەر ئامرازیک به مەبەستی کارکردن له گیانی مەعنه وهی و له سەر پهفتاری هەر گروپیک به مەبەستی سەربازی دیاریکراو^{۲۴}. هەروها جەنگی دەروونی به شیکه لهو جەنگه گشتگیریهی که له پێش جەنگ و له کاتی جەنگ و له پاش جەنگیشدا دهکریت، هەروها ناکه ویتە ژیر سانسوری یاسا و داب و نەریتی جەنگه وهو به بنچینهی وهسکردنی زهوی و سیستەمی جەنگ ناسپردیتەوه، چونکه پڕۆسەیهکی بهردهوامه^{۲۵}، بپهش کردنی دوژمن له پێداویستیه سەرەکیهکانی ژیان، وهکو پرینی ئاو له خەلکی شەرکه و سوتاندنی شورا و دابهستنی (مەنجهنیق)^{۲۶} بۆیان، چهندین شیوازی دەروونی هەبوو، که

۲۲ امین: الحرب والمعنویات، ل ۱۱۴، السلامة: الاستخبارات العسكرية في الاسلام، ل ۱۵۹.

۲۳ الصوری: الحروب الصلیبیه، ج ۴/ ۱۱۷، ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۲۵۰، ابن شداد: س. پ، ل ۵۵-

۵۶ ابو شامة: الروضتین، ج ۱/ ۲۳۵، ابن واصل: س. پ، ج ۲/ ۱۵، النوبیری: س. پ، ج ۲۸/ ۳۹۲.

۲۴ لایبەرجر: الحرب النفسیه، ترجمه، حمیر رشید، ل ۳.

۳۵ زهران: س. پ، ل ۳۵۳، نصر: س. پ، ج ۱/ ۱۱۰.

۲۶ مەنجهنیق: نامیریکی ناگریه رژینه، ئەبوییهکان له شەری شارەکان بەکاریان هێناوه، یان که پێی دهوترا شەری شورا و گەمارق، وه له رۆژگاری ئەمڕۆدا وهکو تۆپی قورس دەناسریتەوه... بو زیاتر زانیاری

سولتان سه لآحه ددين دژى خاچ دروشمه كان پياده ي ده كرد به مه به سستی شکست پي هیئانیان، ئەم شیوازه ی زۆر به سه رکه و تووی جیبه جی کرد، به تایبه تی له شه پری (حطین) سالی (۵۸۳هـ/ ۱۱۸۷ز) ئەویش پیش شه پره که هه سقا به تیکدانی هه موو بیر و کانیاوه کانی ناوچه که تاکو خاچ دروشمه کان سودی لیوهرنه گرن، ئەمه له لایه ک^{۳۷}. و له لایه کی تره وه له کاتی شه پره که دا فه رمانی سوتاندنی هه موو گژوگیاکانی گوپره پانی شه پره که ی دا، به شیوه یه ک خاچ دروشمه کان هه یچ توانای به رگری تینویتی و گه رماو شه پکردنیان نه بوو، و ئەنجامه که ی به شکستی گه وره ی خاچ دروشمه کان کوتایی پی هات^{۳۸}، به شیوه یه ک سولتان به رده وام بوو له جیبه جیکردنی پرۆسه که ی که رزگارکردنی شاره که ناریه کهان بوو، به زه مینه ره خساندن بو گه یشتن به ئامانجه گه وره که ی که ئەویش رزگارکردنی شاری قودس بوو له دهستی خاچ دروشمه کان.^{۳۹}

ئاشکرایه ئیراده ی جهنگ و به رگری و خوڤاگرتن له کارکردنداو گیانی ئەفراندن و داهینان، ههروه ها شکست و خوڤه دهسته وه دان، بیزارو ئائومییدی هه مووی حاله تی عه قلین که له بارودوخیکی دیاریکراودا له هزری مروڤدا دروست ده بن.^{۴۰} ئەم حاله ته هزریه لای خاچ دروشمه کان دروست بوو له پاش شه پری (حطین) و به تایبه تی له پاش له دهستدانی شاری قودس دوخه

بروانه (الطرسوسی: تبصره ارباب الالباب في كيفية النجاء في الحروب من الاسواء، تحقيق و نشر كلود كاهن، ۱۶-۱۸).

۳۷ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ۳۲۵- ابن شداد: س. پ، ل ۸۶- ابو شامة: الروضتين، ج ۲/ ل ۸۱- ابن واصل: س. پ، ج ۲/ ل ۱۸۸.

۳۸ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ۳۲۵- ابن شداد: س. پ، ل ۸۸.

۳۹ ابن شداد: س. پ، ل ۹۱- ابو شامة: الروضتين، ج ۲/ ل ۹۲-۹۴- ابن واصل: س. پ، ج ۲/ ل ۲۱۱.

۴۰ الدباغ: المرجع في الحرب النفسية، ل ۱۸۲.

دەروونىيەكە ھۆكاريكى پائىنەر بوو كە بەھەموولايەك ھەوليان دەدا چوڭ شارى قودس رزگار بىكەن لە دەستى موسولمانەكان، ئەو حالەتە وای لىكردن بىر لە ھەلمەتلىكى نوێ بىكەنەو ئەویش ھەلمەتى سىيەمى خاچ دروشمەكان بوو.^{٤١}

زۆر جار سەرکەوتن و شكست ھىنان پاش چەند مانگىك يان چەند سالىك لە جىبەجى كردنى دەردەكەوئىت، لەگەل ئەو شەدا رەنگە سەرکەوتنىكى باش بە دەست بەھىنىت ئەگەرچى پىوانە كردنى ئەستەمە بەلام گریمانەكانى شكستى كەمە لەگەل ئەو ھى ناديارە، بەلام لەگەل ئەو شەدا ھەستى پىدەكرىت،^{٤٢} لەمیانەى ئەم پىناسەيەدا كە ئەنجامەكانى جەنگى دەروونى پاش چەند مانگىك ياخود چەند سالىك دەردەكەوئىت، سولتان سەلاحەددىن لە چوارچىو ھى جەنگە دەروونى ستراتىژىيەكانى كە بو ئاسويەكى دوورمەودا كاردەكات لە يەكخستنى جىھانى ئىسلامى لە ژىر ئالای دەولەتى ئەيووبى بە بەرزكردنەو ھى دروشمى جىھاد لە پىناو ھى خودا و رزگار كردنى قودس، كە ئەنجامەكەى كوئىتول كردنى جىھانى ئىسلامى و شەپرى (حطین) و رزگار كردنى شارى قودس لە دەستى خاچ دروشمەكان بوو،^{٤٣} بەلام شكستى ئەم جوړە جەنگە كەمە و ناديارە، لە ھەمان كاتدا

٤١ بۆ زياتر زانىارى بىروانە بەشى چوارەمى ئەم توژىنەو ھى، لاپەرە () .

٤٢ لاينېرجر: س. پ، ل ٣.

٤٣ ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ ٣٢٥ ابن شداد: س. پ، ل ٨٥ ابو شامة: الروضتين، ج ٢/ ٨١ ابن واصل: س. پ، ج ٢/ ١٨٨ التويرى: س. پ، ج ٢٨/ ٤٠٣.

ههستی پیدەکریت، بۆ نمونه لە دەستدانی شاری (عکا) ^{٤٤} لە سالی (٥٨٧/ک/١١٩١) که بوو بە قوربانی شاری قودس. ^{٤٥}

حامد ربیع پێی وایە جەنگی دەروونی پوخاندنی ورە ی دوژمنە بەهەر شیۆهێک بێت بە مەبەستی لە ناو بردنی هەر باوەر بەخۆ بوونیەک که بێتە مایە ی بەر هەڵستی و خۆ بە دەستەوه نەدان ^{٤٦}، سولتان سەلاحەددین ئەم شیۆزە ی لە کاتی گەمارۆدانی شارەکان پیادە دەکرد ئەویش تەنھا مەبەستی لە داگیر کردنی شارەکاندا ئەوهو بوو که سەربازەکان ببنە پاشکۆی ئەم و لە ژێر ئالای جیهاد ئامادە بن و ئەو ی دە مینێتەوه بۆ خەلکی شارە که بێت، ^{٤٧} هەروەها هەرکاتێک بچوایە تە نیو قەلایە ک یان شاریکی موسولمانی نە یاری خۆی، سەرەتا لە چوارچێوە ی ئامانجە دەروونیەکانی لیبوردنیکی گشتی بۆ خەلکە که ی دەردەکرد، ئەگەر حەزیشیان لە شەر و خوین رشتن بووایە بپاری لە ناو بردن و کوشتنیانی دەدا. ^{٤٨}

مەبەستی لیڤەدا لاواز کردنی ورە یان و گوڕینی شیۆزی بیرکردنەوه یان بوو، بە شیۆهێک ئەو بەرژەوه ندیانیە بخولقینی که ئەو ململانێیە ی لە سەر دەکریت، سەرباری ئەوه جوړیکە لە جەنگی دەروونی که ئاراستە ی دوژمن دەکریت بە مەبەستی لە ناو بردنی بڕوا بەخۆبوونی و متمانە بەخۆ کردنی ^{٤٩}، واتە لە هەولێ قەناعەت پیکردن و قەناعەت کردن دایە، هەروەها ئامانجی

٤٤ (عکا) شارێکی کۆنە دەکەوتێتە سەر که ناری دەریای ناو هەراست، سەر بە (فلسطین) ه لە سەر ووی حەیف.

(ناصر خسرو: سفر نامە، ل ٥٠-٥٢ "یا قوت الحموی: معجم البلدان، مج ٣/ ٢٤٣-٢٤٤.

٤٥ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ٣٨٥ "ابن شداد: س.پ، ل ٢١٦ "ابو شامة: الروضتین، ج ٢/ ١٧٩ "ابن واصل: س.پ، ج ٢/ ٣٥٥ "النویری: س.پ، ج ٢٨/ ٤٣٢.

٤٦ الحرب النفسية في الوطن العربي، ل ٣٣.

٤٧ ابو شامة: الروضتین، ج ٢/ ٤٣٢.

٤٨ بۆ زیاتر زانیاری بڕوانە بەشی سییەمی ئەم توێژینەوه یە، لاپەرە ().

٤٩ السلامة: س.پ، ل ١٦٠ "عبد الله: س.پ، ل ١٢.

له ناو بردنی ئیراده ی تاکه، ئاکامی زۆر فراوانه، به لām سنووری کارکردنی دیاریکراوتره له پرۆپاگهنده، چونکه زیاتر ههولێ له ناو بردنی ئیراده ده دات^{٥٠}.

جهنگی دهروونی که دوژمن بهرپای دهکات کاریگهری نیگه تیشی ههیه له پروو خاندن و دامرکاندنهوهی بهر هه لستکاری له لای هاوولاتی و جهنگاوهرو چاندنی تووی گومان و بی متمانهیی له فرماندهکاندا به مه بهستی به دیهینانی ئاکامهکانی، ههروه ها ئامانجی کاریگهری به جیهی شتنه له دهروونی تاک دا بو ئه وهی له و بوچوون و ئامانج و پره نسپانهی که باوهری پییه تی لابتات و بوچوون و پره نسپ و ئامانجی تری تیا بجینی و له نه خشه کانی ژیا نی دور بخاته وه^{٥١}، به مه ش مه بهستی جوړو تیوړو باوهرو ئامانجه کانی مروقه، که پانتاییه که ی فراوانتر ده بی ت تا هه موو بواره کانی رامیاری و ئابووری و سه ربازی و کو مه لایه تیش ده گریت ه وه له کاتی جهنگ و ناشتی دا، چونکه جهنگ له پر یگه ی چه که وه ده توانی ت هی زو ته قه مه نی له ناو ببات، جهنگی ئابووری دوژمن له پید او یستیه گرنگه زیند و وه کانی بی به ش دهکات، به لām جهنگی دهروونی له توانا یدا یه شتی له وه تر سنا کتر ئه نجام بدات و کاریگهری زیاتری هه بی ت، چونکه له گرنگترین شت بو جهنگ که ئیراده یه تی به تالی دهکاته وه^{٥٢}، مه به ست لی ره دا بیر کردنه وه دلی هاوولاتی و سو زیه تی بو ئه وه ی گیانی وه ی له ناو ببات و به ره و شکستی به ری ت.

له میان ی ئه م پیناسه یه دا که (جهنگی دهروونی) دوژمن بهرپای دهکات، ئه وه بوو خاچ دروشمه کان له ماوه ی گه مارو دانی شاری (عکا) دا که ماوه ی دوو سالی خایاند له (١٥ ی رهجه بی سالی ٥٨٥ ک/ ئابی سالی ١١٨٩ ز تا

٥٠ ربیع: الحرب النفسية في المنطقة العربية، ٣٧.

٥١ الموسوعة العسكرية: ج١/ ٧٦٧.

٥٢ الحسني: الحرب النفسية وتأثيرها على معنوية الجماهير، ٣٨٣.

۱۷ی جمادی الاخر سال ۵۸۷هـ / ته مموزی سالی ۱۱۹۱ن،^{۵۳} توانیان جه نگیکی دهروونی ته کتیکي دژ به سهربازان و خه لکی شاری (عکا) ئاراسته بکهن.^{۵۴}

(جمال السید) پیناسهی جهنگی دهروونی دهکات و ده لیت: "بریتیه لهو شه پهی به هیزی مادی یان مه عنهویه، و ئامانجی دوژمن ده خاته بارودوخیکی دهروونی خراپه وه که باری شکسته یاننه"^{۵۵}، سولتان سه لاهه ددین ئهم شیوازه ی له دژی پیلانه که ی (مؤتمن الخلافة نجاح)^{۵۶} پیاده کرد. کاتیک فرمانی کوشتنی دا و شه پری بهرپاکرد له دژی سهربازه کانی سودان که پشتگیریان ده کرد، بو ئه وه ی بیان خاته باری شکسته وه و چاوی ئه وانی تری پی بشکیت و توانای دژایه تی و فرمانده وایی سولتان سه لاهه ددینیان نه بیت له بهرپوه بردنی ده ولته تی ئه یوبی دا.^{۵۷}

(فخري الدباغ) پیناسهی جهنگی دهروونی دهکات و ده لیت: "بریتیه له به کاره یانانیکی ریک و پیک و نه خشه بو کیشراوی پروپاگنده و جیه جی کردنی تر که ده توانیت کاریگه ری له سهر بوچوون و رهفتارو بارودوخی دوژمن هه بیت، یان گروپه دوسته کان یان بی لایه نه کان، به جوریک که

۵۳ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷ / ۳۶۷ ابن واصل: س. پ، ج ۲ / ۲۹۴.

۵۴ بۆ زانیاری زیاتر بپوانه بهشی سییه می ئهم تووژینه وهیه، لاپه ره () .

۵۵ أضواء على الحرب النفسية، ل ۱۵.

۵۶ (مؤتمن الخلافة نجاح) جوهر بن عبدالله: ئه میندارو جی ی باوه پری خه لافه تی فاته می بوو، هاوکات فرمانده ی فرمانده ییه کانی سهربازی خه لافه تی فاته می بوو، جه وه ره پیاویکی خه سینراو بوو (رهنگه یه کیک بیت له مه مالیکه رهش پیسته کان ئه گهر له کوشکی خه لیفه کاریان بکرد بایه ده خه سینران، واته له پیاوه تی ده خران) به فرمانی سولتان سه لاهه ددین له سیداره درا، چونکه په یوه ندی له گه ل خاچ دروشمه کاندایه سستبوو له کاتی پیشه وه ی کردنیان بو مصر. (ابوشامة: الروضتين، ج ۱ / ۱۷۸ ابن کثیر:

البدایة والنهاية، ج ۱۲ / ۳۴۴ القلقشندي: صبح الاعشى، ج ۳ / ۴۷۷.

۵۷ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷ / ۲۰۴ ابن تغری بردي: النجوم الزاهرة، ج ۶ / ۱۷.

پالېشتی به د یهینانی ئامانج بیت^{۵۸}، سولتان ئەم جوړه شیوازهی له کاتی
که ماروډانی شاره موسولمانه کان په پیره و ده کرد، به مه بهستی جیبه جیکردنی
ئامانجه د هروونیه کانی، و به د یهینانی یه کخستنی هیزه ئیسلامیه کان و خو
ناماده کردن بۆ جیهاد له دژی خاچ دروشمه کان.

ههروه ها (میلوش مارکو) ده لیت: "جهنگی د هروونی هه لمه تیکی فراوانه
که هه موو جوړه ئامیرو ئامرازیکی به ردهستی تیا دا به کار دیت بۆ کاریگه ری
خستنه سه ر هزری گروپی دیاریکراو به مه بهستی پووخاندنی هه لویسته
دیاریکراوه کان و دانانی هه لویستیکی تر که ده بیته مایه ی ر هفتاریک، له گه ل
به رزه وه ندی لایه نی شه پر که ردا بگو نجیت^{۵۹}. ئەوه بوو له ناو موسولمانان
پیاوانی ئازاو چاونه ترس هه بوو بۆ هینانی یان دزینی خاچ دروشمه کان، بۆ
نمونه سولتان سه لاهه د دین تیپکی گه و ره ی له و موسولمانانه
دروستکرد بوو بۆ چوونه نیو ئوردو گای خاچ دروشمه کان، بۆ نه وه ی ترس و
دله پاوکی بخه نه نیو ریزه کانیان و ئیفلیح کردنی وره یان و په شیمان بونه وه
له و ئامانجه ی که له پینا ویداها تبوون.^{۶۰}

(صلاح نصر) پیی وایه جهنگی د هروونی په نگه دا کوکی کردن یان
هیرش بردن بیت که ده بیته هو ی به رز کرد نه وه ی وره ی جهنگا وهران و
پووخاندنی وره ی دوژمن، جهنگی د هروونی دووره له پی لێنان و نه ریتی
جهنگی ته قلیدی و ناچیته خانه ی سانسوری یاسا^{۶۱}. جهنگی د هروونی
باریکی شه ری چه کداری جهسته یی یان د هروونییه یا هه ردو وکیانه له نیوان
خه لکانیک به مه بهستی جیبه جی کردنی ئامانجی دیاریکراو، به ره و ژیا نیکی

۵۸ الحرب النفسية، ل ۳.

۵۹ الحرب النفسية، ترجمة لبيب لهيطة، ل ۲۱۴.

۶۰ ابن شداد: س پ، ل ۱۹۶.

۶۱ الحرب النفسية، ج ۱/ ل ۱۱۰.

چاره نووسی بایه خدار به پښتای به کاره پښتانی توندوتیژی، نه مه ش یا دهیگه یه نیتته سهرکه و تن و خوشنودی یان دهیخاته چوارچیوهی ناوخیوی و شکسته وه^{۶۲}، له شیوازه کانی سه لاهه ددین به تایبه تی له هه لمه تی که شتی گه لی (صقلیه)^{۶۳}، بو سهر شاری نه سکه ندریه له کوتایی سالی (۵۶۹/ک/۱۱۷۴ز)، هه روه ها له شه پری (حطین) سالی (۵۸۳/ک/۱۱۸۷ز)، هیچ ریگه یه کی به دوژمنان نه دده تا رابکه ن و جاریکی تر به رهنکار ببنه وه، بویه سواره کانی سه لاهه ددین هه له گه ل دهرکه و تنی سیمای سهرکه و تن چواردهوری گوړه پانی شه پرکه یان دده و دوژمنه کانیان له ناوده برد، هه له بهر نه وه ش ده بینن له شه پرکه کاند خه لکانیکی زور کوژراوه، که زورجار دهگه یشته دوو نه وه نده و سی نه وه نده ی سوپای موسولمانان، نه م شیوازهی له ناو بردن هوکاریک بوو له هوکاره دهر و نیه کان بو تی کشکاندن یئرا ده ی جهنگ لای خاچ دروشمه کان، نه مه ش له لایه کی تر پیویستی هه که بو نه هیشتنی هاوسه نگی هیزه کان که هیچ کاتیک به لای موسولماناندا نه شکا وه ته وه.

(فرید ایار) پیی وایه جهنگی دهر و نی جوړیکه له جوړه کانی فرماندهی جهنگ، چونکه به یارمه تی چهند شیوازیکی وه ک پروپاگهنده و مه ترسی خستنه ناخی دهر و نی به رامبه ر، ده توانی کاریگه ری بکاته سهر ده ولته بی لایه نه کان به مه به سستی ناچار کردنیان بو په پره و کردنی بیروبوچوونی شه پرکه ران^{۶۴}. (نایزنه اور)^{۶۵} ده لی چانسیکه بو نه وه ی سهرکه و تن به بی زیانی

۶۲ زناده: الحرب النفسية، ل ۹.

۶۳ (صقلیه): دورگه یه که له دورگه کانی دهر یای (ناوهر است) به رامبه ر (تونس)، شیوه ی سیگو شهی هیه، سهر به نیثالیایه. (یا قوت الحموی: س. پ، مج ۳/ ل ۱۹۶-۱۹۷).

۶۴ دراسات فی الاعلام والحرب النفسية، ل ۷۲.

۶۵ (نایزنه اور - Eisenhower) سهر وکی سهر و چواره می وولاته یه ککرتو وه کانی نه مه ریکیه، فرمانده ی هاو په یمانان بوو له جهنگی دووه می جیهانی (۱۹۳۹-۱۹۴۵ز)، له سالی ۱۹۳۴ز به رپرسی

گیانی بە دەستبەھێنیت، ھەر وەھا لە خەبات کردن لە پێناوی ئاشتیدا سەرکەوتن بە دەست بەھێنیت^{٦٦}، بەلام ئینگلیزەکان سەبارەت بە جەنگی دەروونی دەلێن جەنگی پامیارییە، پەرسییە دەروونی و ھەزری کرداریەکان تییدا، بەکار دێن بۆیە وای دەبینن کە ھەرزو دڵ دەبات، بەلام سۆقیتێھەکان پێیان وایە کە ھەموو کاریکی پامیاری و دەروونی و ئامانجی پووختاندنی وەرە دوژمن، و لاواز کردنی توانای شەپکردنیەتی، پالەنەرە بۆ چۆک پێدادانی و دەرچوونی لە جەنگە کە^{٦٧}.

بەپرای (ابن خلدون) سەرکەوتنی ھەر لە شکرێک بەندە بە دوو ھۆ: یەکەم، بەھیزی سوپاکو جۆری چەک و کارامەیی بەکارھێنانی، دووەم ھۆ بەھۆی (شاراوەیی)، کە ئەمڕۆ بە جەنگی دەروونی ناودەبرێ. کەواتە وەک پیغەمبەری ئیسلام (د.خ) ئەلّی "الحرب خدعة" واتا "جەنگ فیلە"^{٦٨}، فیل پۆلی خۆی ئەبێنێ لە سەرکەوتندا، گومانێ تییدا نییە دیاردەکانی جەنگی دەروونی لە شەپدا زۆر کاریگەر بوون و شوێنەوارەکانی تا ئێستاش ھەر ماونەتەو، کە کاریگەریشی ھەبوو لە سەر سیاسەت لە پێشت بەستنی تەواو بە جەنگی راستەوخو^{٦٩}، یان شەپری چەکداری وەک ھۆکاریکی جەنگی دەروونی، جەنگی گۆرینی رەفتارە گۆرەپانە کەیشی کە سایەتیە. بەگشتی جەنگی دەروونی جەنگی ساردە، جەنگی ئایدیاکانە مەبەستی گەشتنە بەھەزری مەوۆ و شکست ھێنان بە ئیرادە^{٧٠}، ھەر وەھا جەنگی ئایدیۆلۆژیاو

داگیرکردنی باکووری ئەفریقا بوو، و توانی کێشە کۆریا چارەسەر بکات، و خواھنی پرۆژە ئایز نھاوەر. (الکیالی: موسوعة السياسة، ج ١/ ٤٣٧).

٦٦ وەرگێراوە لە: نصر: س.پ، ج ١/ ٩٩.

٦٧ الدباغ: علم النفس العسكري، ل ١٦٠.

٦٨ تاریخ ابن خلدون، ج ١/ ٤٩٠.

٦٩ قادر: س.پ، ل ١٣.

٧٠ اد- لبرتش: الحرب الباردة وما بعدها، تعريب: فاضل زكي محمد، ل ٣٥.

بیروباوهر، جهنگی دهمار، جهنگی پروپاگه‌ندهو دهنگو، هاوکات جهنگیکه
 هزر دهله‌ریزی و ره‌فتار ده‌گوپیت، باشت‌ترین چه‌کیشه که ده‌وله‌تان له جهنگه
 نوییه‌کانی‌اندا به‌کاری دین، چونکه رۆلکی ئه‌کتیف ده‌گیریت له کوشتنی
 ئیراده و پوخاندنی وره‌ی دوژمن به‌مه‌به‌ستی چۆک پیدادانی^{۷۱}، سولتان
 سه‌لاحه‌ددین هه‌ولی ده‌دا بۆ به‌هیزکردنی گیانی مه‌عنه‌وی لای سوپاکه‌ی، و
 له‌ناوبردنی گیانی مه‌عنه‌وی لای دوژمن بۆئه‌وه‌ی شکستیان پی به‌ینی و
 خویان به‌ ده‌سته‌وه‌ بدن، له‌و پیناوه‌ چه‌ندین شیوازی به‌کاره‌ینا بۆ
 ده‌سته‌به‌رکردنی ئه‌و ئامانجه، له‌وانه‌ش به‌ نیو سوپاکه‌ی ده‌هات و
 ده‌رۆیشت و ده‌یگوت: "وا اسلامه‌ - وای له‌ ئیسلام"،^{۷۲} ئه‌مه‌ش بۆ خۆی
 کاریگه‌ری ده‌روونی هه‌بوو له‌سه‌ر به‌رزبوونه‌وه‌ی و وره‌ی موسولمانان و
 روخاندنی و وره‌ی خاچ دروشمه‌کان و چاندنی ترس له‌نیو دلیاندا، ئه‌مه
 جگه‌ له‌وه‌ی سولتان شیوازی له‌ناکاوو کتوپری له‌کاتی شه‌ردا به‌کار ده‌هینا
 له‌ په‌لاماردانی دوژمن و ده‌وردانیان و ده‌ست کردن، به‌ جهنگ له‌ کاتی‌کدا که
 ئه‌وان هیشتا خویان بۆ ئاماده‌ نه‌کردبوو.^{۷۳}

بیگومان جهنگی ده‌روونی چه‌کیکی ئه‌کتیفه‌ له‌شه‌ره‌کاندا، چونکه
 ئامرازیکه‌ یارمه‌تی ئامرازه‌کانی تری جهنگ ده‌دات له‌ سه‌رکه‌وتندا، هه‌روه‌ها
 زۆر له‌زیانه‌کانی مرو‌ف له‌چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی و یاره‌ ده‌گیریتته‌وه‌^{۷۴}.

ئه‌وه‌ی نوییه‌ له‌جه‌نگی ده‌روونی دا پیشکه‌وتنی ئامرازه‌کانیه‌تی به‌پیی
 یاسایه‌کی ریکخراوو نه‌خشه‌ بۆ دا‌پ‌یر‌زاو، به‌و پییه‌ی ژیا‌نی سه‌ربازی
 ژیا‌نیکی کۆمه‌لایه‌تییه‌ له‌جو‌ریکی دیاریکراو ده‌توانیت کرده‌وه‌کو‌نت‌رۆلی

۷۱ زهران: س.پ، ل ۳۵۳-نصر: س.پ، ج ۱/ ل ۱۰۰.

۷۲ ابن شداد: س.پ، ل ۴۲.

۷۳ نوفل: الحرب النفسية من منظور اسلامي، ل ۱۲۱.

۷۴ الزبيدي: علم النفس في الميدان العسكري، ل ۷۰.

بكات، كه ئه‌ویش پێویستییه‌کی بته‌یه‌یه‌ له‌هه‌موو ئه‌ركه‌ سه‌ربازیه‌كاندا جا له‌كاتی ئاشتی بێ یان له‌كاتی جه‌نگدا^{٧٥}، چونكه‌ ئه‌وانه‌ی له‌ گۆره‌پانی جه‌نگی ده‌روونیدا كارده‌كهن ده‌زانن چۆن له‌ ورو ده‌روونی سوپا و میله‌ته‌كانی به‌رامبه‌ریاندا توێژینه‌وه‌ بکه‌ن، چ له‌ پروی ئاماده‌کردن و راهی‌نان و پر چه‌ك كردنیان بێ، یان هه‌رشتی‌کی تر كه‌ په‌یوه‌ندی به‌به‌هێز كردنی كه‌سیته‌وه‌ هه‌بێت^{٧٦}. واته‌ ده‌كری ئه‌و خالانه‌ ده‌ستیشان بكرین كه‌ ده‌توانرێت لایه‌نی شه‌ركه‌ر لیانه‌وه‌ی تێپه‌رێت و چه‌كه‌كانی جه‌نگی ده‌روونیان لێوه‌ ئاراسته‌ بكات.

لێره‌وه‌ ده‌توانین بڵێین جه‌نگی ده‌روونی به‌پێی چه‌مکی ئیستای له‌شیکردنه‌وه‌و به‌پێوه‌بردنی ململانێدا، ئه‌وانه‌ی ئه‌نجامی ده‌دن هه‌ول ده‌دن به‌ره‌مه‌یانی به‌خه‌شهر زیاتر له‌لایه‌كه‌وه‌ كه‌هه‌ر لایه‌نێك پێی هه‌لده‌ستیت بۆ ئه‌وه‌ی بۆ چوون و چه‌مك و تێروانین بسه‌لمی‌نیت كه‌وا‌ی ئی ده‌كات ئه‌و كاره‌ دیاری بكات و کاریکی تر نه‌كات، له‌و ململانێیه‌دا هه‌ر لایه‌نێك هه‌ولده‌دات شكست به‌به‌رامبه‌ره‌كه‌ی به‌ی‌نیت له‌پرووی پراكتیک و هه‌زیه‌وه‌، و ئه‌گه‌ر هاتوو له‌ توانیدا نه‌بوو ئه‌وا هه‌ول ده‌دات شه‌ره‌نگیزی كه‌م بکاته‌وه‌و به‌رو بێ لایه‌نی بروت^{٧٧}.

هه‌روه‌ها هه‌ر لایه‌نێك هه‌ول ده‌دات بێ لایه‌نه‌كانی ده‌ره‌وه‌ی ململانێكه‌ بکاته‌ دۆستی خۆی، بۆ ئه‌وه‌ی له‌داها‌توودا نه‌چه‌ به‌ره‌ی دوژمن، هاو‌كات له‌گه‌ل توندو تو‌ل‌کردنی په‌یوه‌ندی دۆستایه‌تی بۆ ئه‌وه‌ی له‌داها‌توودا

٧٥ الزبيدي: الحرب النفسية ضد الأنظمة القيمية للامة، مجلة الوحدة، عدد ٢٥٤، سنة ٢٠٠١، ل ٣١.

٧٦ الزبيدي: علم النفس في الميدان العسكري، ل ٧٠.

٧٧ تايلور: قصب العقول، ترجمة: سامي الخشبة، عالم المعرفة، رقم ٢٥٦، الكويت، ٢٠٠٠، ل ٢٤.

لایه‌نگری خوئی بن، به‌م جوړه جه‌نگی د‌روونی پ‌ړوسه‌یه‌کی به‌رده‌وامه
ته‌ن‌ها په‌یوه‌ست ذی‌یه به‌قه‌یران و جه‌نگه‌کانه‌وه یا به‌کات و شوینه‌وه^{۷۸}.

به‌گشتی جه‌نگی د‌روونی کاریکی فراوان و گشتگیره به‌چ‌ند پ‌ړیگه‌یه‌کی
جوړاوجوړ نه‌نجام ده‌ریت:-

۱/ راسته‌وخو:

۱- چالاکي ديپلوماسی- پ‌ړیکه‌وت‌ن‌نامه، هاوپه‌یمانی و ده‌ستی‌وه‌ردانی
کاروباری نه‌وانی ترو ته‌که‌تولات (گه‌له‌کو‌مه) و دا‌بران^{۷۹}.

۲- کاری سه‌ربازی- له‌هیرشی به‌رفراوان، لی‌دانی له‌ناوبه‌ر، پی‌ک‌دادانی
سنووری، نمایشی سه‌ربازی، بو‌ردوما‌ن‌کردنی ئاما‌نجی س‌تراتیژی،
دا‌گیرکردنی ناوچه‌ی گر‌نگ، ه‌ره‌شه‌ لی‌کردن و کاری سه‌ربازی.

ب/ ناراسته‌وخو (د‌روونی)^{۸۰}: که‌ ه‌ردو لایه‌نی نه‌ینی و ئاشک‌را
ده‌گریت‌ه‌خو.

۱- چالاکي راگه‌یان‌دن به‌مه‌به‌ستی ه‌ل‌گی‌رانه‌وه‌ی راستی و بو‌چو‌ونه‌کان و
گو‌پ‌ینی ح‌زو ئاراسته‌کان.

۲- کاری سیخو‌پی بو‌ کو‌کردنه‌وه‌ی زانیاری و پالپشت کردن و وروژان‌دنی
ترس و نانه‌وه‌ی دوو به‌ره‌کی و ئاشوب.

۳- نمایش کردنی هی‌زو گو‌پ‌ینی ویزدانی ه‌ندی‌ که‌س، یان شیک‌ردنه‌وه‌و
تی‌ک‌دانی د‌روونی و یاری کردن به‌خه‌ون و هیواکانیان و ئیست‌غلال کردنی
ه‌سته‌ مروییه‌کانیان و..... ه‌ت‌د^{۸۱}.

۷۸ ایار: س.پ، ل ۷۲.

۷۹ الدباغ: الحرب النفسية، ل ۱۷-۲۱.

۸۰ الدباغ: المرجع في الحرب النفسية، ل ۵۰-۵۱.

۸۱ عزالدین: الحرب النفسية ضد الانظمة القيمية للامة، مجلة الوحدة، عدد ۲۵۴، تشرين الاول ۲۰۰۱ م.

ل ۳۲.

به‌شی دووهم
جه‌نگی ده‌روونی ستراتیژی

**The Strategic
Psychological Warfare**

جهنگى دەرروونى ستراتىژى

ئەو جەنگە دەرروونىيەيە كە ئاراستەي ھەموو ئەندامانى دوژمن دەكرى، بە خەلكى مەدەنى و سەربازەو، بەچەندىن شىۋاز بەكار دەھىنرىت، ئەم شىۋەيەي جەنگى دەرروونى لەپرووى زەمەنەو و لەپىناو پىكانى ئامانجەكانى بەدووربىنى ناسراو، واتە دوور ئامانجە بەكات وشوئىنى دىارىكراو، پەيوەست نىيە^۱، ئامانجى بەدەستەيئاننى پەيوەندىكردى جەماوهرىيە كە ئاراستەي خەلكانىكى زۆرو شوئىنكى فراوان دەكرى، و مەبەستىش لىي كاركردىن بۆ سەر پراو بۆچوون و پرفتار، لەدەرەو مەبەستى بەدەستەيئاننى ئامانجەكانى ولاتە^۲، ئەم جەنگە ئاراستەي خەلكانىك يان گەلىكى دىارىكراو ناكرى، بەلكو ھەول دەدات بۆ بەدەست ھىنانى ئامانجە ستراتىژىيەكانى دەولەت كە بەپىي ئەو ئامانجە دەست نىشان كراو^۳، ئەمەش گشتگىرەو لەوانەيە لەم جۆرە جەنگەدا گەلىك لەبنەماكانى جەنگ بەكاربەينرىت و ھەندى جارىش جەنگى سەربازى (تقليدى) ىشى بۆ بەكارديت كە بەتەواوى پابەندە بەئامانجى دەولەتەو^۴. تايبەتمەندى شىۋازە دەرروونىيەكانى سەلاحەددىن كە ئەمرو بە (ستراتىژىيەت) دەناسرىت چ لەبوارى مەملانىي راميارى ناوخويى و دەرەكىدا، يان لەسەر ئاستى چالاكىيەكان، بۆ نمونە سەلاحەددىن لە سەرەتاي تەمەنى سىياسى خويىدا لەروانگەي ئەم پىناسەيەي سەرەو لە بوارى جەنگى ستراتىژىدا يەكەم

۱ عبدالله: الحرب النفسية والشائعات ، ل ۱۳.

۲ الدباغ: المرجع في الحرب النفسية، ل ۴۸.

۳ حاتم: الاعلام و الدعاية، ل ۱۸۷.

۴ على: حرب الكلمة، ل ۶۸.

هه‌له‌ی کرد، کاتیک له کۆبوونه‌وه‌ی (ئه‌نجومه‌نی جه‌نگی) دا ویستی پوو به‌پرووی (نورالدین محمود)^٦ ببیتته‌وه، ئه‌گه‌ر بی‌ت و مصری لی وه‌ربگریته‌وه، به‌لام باوکی^٧ ژیرانه‌و ستراتیژیانه له پوویدا وه‌ستایه‌وه،

٥ ئه‌نجومه‌نی جه‌نگی: ئه‌م ئه‌نجومه‌نه له‌کاتی پێویستدا کۆده‌بووه، به‌تایبه‌تی له کاروباری جه‌نگیدا، به‌سه‌رۆکایه‌تی سولتان سه‌لاحه‌ددین و ئه‌ندامانی و هاوپی دیرینه‌کانی وه‌فرمانده دلسۆزه‌کانی، گرنکترین ئه‌ندامانی ئه‌م ئه‌نجومه‌نه (الملك العادل) ی برای بوو، چونکه بوچوونه‌کانی له‌جیگای خۆیدا بووه، سولتان زور پابه‌ند بوو به‌ بوچوونه‌کانی یه‌وه هه‌رچه‌نده دوور بووایه، چاوه‌پوانی وه‌لامی ئه‌وی ده‌کرد، و یه‌که‌م کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌م ئه‌نجومه‌نه له‌پوژی هه‌ینی (١ی محرمی سا‌لی ٥٦٧/ک ١١٧١) بوو کاتیک سه‌لاحه‌ددین پێشینیاری (نورالدین محمود) ی خسته به‌رده‌ستیان که ئاره‌زووی لادانی ناوی خه‌لیفه‌ی فاتیمییه‌کانی له‌ وتاری هه‌ینی‌دا هه‌بوو. (ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ل ٢١٨ “حسین: الجيش الايوبي في عهد صلاح الدين، ل ١٩٧-١٩٨ Lane pool: Ahistory of Egypt in the Middle ages, p.196).

٦ (نورالدین محمود) له‌سا‌لی (٥١١/ک ١١١٨) له‌شاری هه‌لب له‌دایک بووه، کوپی (عماد الدین زنگی) ه، پاش مردنی باوکی سا‌لی (٥٤١/ک ١١٤٧) ده‌سه‌لاتی وه‌رگرت، فه‌رمانه‌وه‌ی (شام و جه‌زیره و مصر) بووه، به‌پاشای چاکه‌خواز ناویانگی ده‌رکردوه، هه‌روه‌ها به‌چاکترین و دادپه‌روه‌رتترین پاشاکانی سه‌رده‌می خۆی ده‌ژمێردریت. (ابن الجوزی: المنتظم في تاريخ الملوك الامم، ج ١٠/ل ٢٤٨-٢٤٩ سبط ابن الجوزی: مرآة الزمان في تاريخ الاعيان، ج ٨/ل ٣٠٥ “ابو شامة: الروضتين، ج ١/ل ٢٢٧-٢٢٩).

٧ ناوی (ایوب بن شادی بن مروان) ه باوکی سولتان سه‌لاحه‌ددینه، په‌چه‌له‌کی ئه‌یوبیه‌کان هه‌رهموو بو ئه‌و ده‌گه‌ریتته‌وه، خه‌لکی شاری (دوین) ه، باوکی والی قه‌لای (تکریت) بوو (ایوب) له‌گه‌لیدا بووه تاوه‌کو مردنی، پاشان شوینی باوکی گرتته‌وه، دوا‌ی لادانی له‌سه‌ر ده‌سه‌لات به‌ره‌و (موصل) کوچی کرد، ماوه‌یه‌که له‌وی ماوه‌وه‌و ببوه والی قه‌لای (بعلبک)، پاشان چوووه خزمه‌تی (نورالدین محمود) له‌شاری (دمشق)، له‌شاری (القاهره) کوچی دوا‌یی کرد، دواتر ته‌رمه‌که‌ی گوینزایه‌وه بو (المدينه المنوره). بو زیاتر

كاتيڭىش لەگەل سەلاھەددىنى كۆرى لەو ئەنجومەنە جىابوونەو پىي وت:
 "كۆرۈم تۆنە قامى و شارەزايت كەمە، چۆن ئەم (ئەنجومەن) ە كۆدەكەيتەو
 لەرازو نىيازى خۆت ئاگادارىيان دەكەيت"، ئەگەر (نورالدين محمود) بىستى
 تۆرپىگىرە لە ھاتنى بو مصر، ھانى دەدەي زياتر پەرۋشى ھاتن بىت،
 گريمان پىرىارى ھاتن بدات، دلىبابە زۆربەي ئەندامانى ئەم ئەنجومەنە
 لەگەلتا نابن، ھەرۋەھا پاش ئەم كۆبوونەو ھىيە، نەياران ھەوالى ئەم
 كۆبوونەو ھى پى رادەگەيەنن، بەلام پىش ئەوان تۆ بوى دەنۋوسى و دەلىيت:
 "چى پىويست دەكات بە ھاتنى بەرپىزتانە بەلكو ھەركەسىك لەلاي
 جەنابتانەو ھى و گورىسىك لە گەردنمان بىت بو خزمەتى بەرپىزتان
 ئامادەين، ئەگەر ئەمەي بىست پاي لە بەرامبەرمان دەگۆرپىت".^۸ ەكو لەم
 دىرە شىعرە ھاتوۋە:

كيفما تحكمون فنحن عبيد مطيعون

وكيفما تأمرون فنحن خدم مخلصون.^۹

پرووداۋەكان پىشبينىيە ستراتىژىيەكەي باوكى سەلاھەددىنيان سەلماند،
 ئەو ھو (نورالدين محمود) كۆچى دوايى كرد، وسەرەتاي كىشەو ئاژاۋە لە
 ناوچەكە سەرىھەلدا، سەلاھەددىن ئامۆزگارىيەكەي باوكى لەگوى گرت، لە
 دانانى پلانەكانى بەنھىنى، بەشىۋەيەك بەردەوام ھو لە پشتگىرىكردنى

زانپارى بېوانە: (سبط ابن الجوزى: س.پ، ج ۸/ ۲۹۵ "ابو شامة: الروضتين، ج ۱/
 ۲۰۹ "ابن خلکان: وفيات الاعيان، ج ۱۰/ ۸۴ "الزركلي: الاعلام، ج ۲/ ۳۲).

۸ ابن الاثير: التاريخ الباهر في الدولة الاتابكية، ل ۱۰۸-۱۰۹ "ابو شامة: الروضتين، ج ۱/
 ۲۰۴ "ابن واصل: س.پ، ج ۱/ ۲۲۱-۲۲۲ "ابن خلدون: تأريخ ابن خلدون، ج ۵/ ۲۵۱ "البدليسي: شرفنامه، ل ۱۷۸-۱۷۹.

۹ البدليسي: س.پ، ل ۱۷۹. واتە (چۆن پىياردەدەن ئىمە بەندەي ملکہ چین و چۆن
 فەرمان دەدەن ئىمە خزمەتكارى دلسوزين).

(الملك الصالح) ^{۱۰} کوری (نورالدین محمود) تا توانی کوّتایی به هه موو بهرگرییه کی نه یاره کانی بهیئت، ^{۱۱} ئه وهش به دانانی بهرنامه یه کی مه زن و فراوان بو به هیژکردن و دریژپیدان و بهرده وامی کاروانی خه بات و په وتی جهاد به ریکوپیکی، سه لاهه ددین له شیوازه دهروونییه ستراتیژییه کانی ته نها گرنگی به چاکسازی بارودوخی ناووخویی مصر و دوورخستنه وهی ئه و مه ترسیانه ی له سه ر ئاسایشی مصر و گه له کهیدا هه بوو له چوار چیوهی سنووری خویدا نه ده دا، به لکویری له ئامانجیکی دهروونی ستراتیژی دوور مه ودا کرده وه، ئه ویش پاراستنی سنووری مصر بووله مه ترسییه کانی دهروه وه، چونکه ولاتی مصر خاوه ن سنووریکی بهر فراوان بوو، هه روه ها وا سهیری ئه م ولاته ی ده کرد که کانیه کی هه لقولاوه بو ئه وهی هیژه کانی ده ریایی و وشکانی سوودی لّ ببینن ^{۱۲}، ئه گهر بیّت و سنووره کی پاریزراو نه بیّت ئه و پیلانی ئاژاوه گیران له دژی هه وله کانی سولتان سه لاهه ددین بو یه کخستنی به ره ی ئیسلامی له دژی خاچ دروشمه کان بهرده وام ده بیّت، بویه پیی وابوو پاراستنی ولاتی مصر پیویستی به ده ست به سه رداگرتنی

۱۰ الملك الصالح اسماعیل: کوری (نورالدین محمود)، (۵۵۸-۵۷۷/ک/ ۱۱۶۲-۱۱۸۱ز)، له پاشاکانی بنه ماله ی زهنگیه له شام و جهزیره، پاش کوچی دواپی باوکی سالی (۵۶۹/ک/ ۱۱۷۴ز)، ده سه لاتی (دیمه شق و حلب) ی گرته ده ست له ته مه نی (۱۱) سالی دا، بویه میر (شمس الدین محمد بن عبدالملك بن المقدم بن خلدون) کاروباری ده وله ته که ی بو ده برد به ریوه، له ته مه نی (۱۹) سالی دا کوچی دواپی کرد. (سبط ابن الجوزي: س. پ، ج ۸/ل ۳۶۶، المقریزی: السلوك، ج ۱/ل ۱۶۷) ابن تغري بردي: س. پ، ج ۶/ل ۸۱-۸۲). ۱۱ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ل ۲۲۰-۲۲۱، الذهبي: العبر في خبر من غير، ج ۴/ل ۱۹۵-۱۹۶، المقریزی: السلوك، ج ۱/ل ۱۵۴، بیومی: قیام الدولة الايوبية، ل ۲۰۰ حسن: س. پ، ج ۴/ل ۱۰۵ سعداوی: التاريخ الحربی، ل ۲۳. ۱۲ یوسف: العرب والروم واللاتین، ل ۲۷۹.

دهوروبه ره ستراتیژییه کانی ههیه، ئه ویش له باشوور ولاتی (النوبه) ^{۱۲}، و له پوژمه لات (اليمن والحجاز) و له پوژئاوا شهوه ناوچهی (برقه) ^{۱۴}، بیگومان کوئتپوول کردنی ئهم ولاته ئیسلامییه و تیکه ل بوونیان له گه ل مصر، به ههنگاو یکی ستراتیژی زور گه و ره ده ژمی ردری له پیناوی یه کی تی و یه کخستنی هیزه ئیسلامیه کان له ناوچه که دا، که سه لاهه ددین هه ولی دلکاری بو ده دا به مه به سستی زه مینه په خساندن بو قوناغی دووهم، ئه ویش جیهاد بوو له دژی خاچ دروشمه کان که دوژمنی سه ره کی موسلمانان ^{۱۵}، ده ولته تی ئه یوبی له سه ره تای دروست بوونی هه پینویستی به هیژیکی جهنگی هه بوو پشتی پی به سستی، بو ئه وهی پووبه پرووی نه یارو دوژمنه کانی بیته وه، و ئامانجه ده روونی هه ستراتیژییه کانی پی جی به جی بکات، ئه وه بوو سه لاهه ددین په نای برده بهر جیهاد کردن له پیناوی خودادا ^{۱۶}، چونکه پینویستییه کی ئایینییه و له سه ره هه موو موسلمانان ئه رکه، و قورئانی پیروژ فه رمانی پیکردوو وه له فه رموو ده کانی پیغه مبه ره

۱۲ (النوبه) ولاتیکی سنور بهر بلاوه، ده که ویته باشوری مصر، (نصاری) ن، ژیان و گوزهرانی دانیشتوانی زور گران بوو، سه ره تای ولته که یان له (أسوان) وه ده ست پیده کات، و شاری (النوبه) - ناوی (دمقلة) بوو که شوینی پاشا بوو له سه ره که ناری روباری نیل. (ناصر خسرو: س. پ، ل ۸۱) "یا قوت الحموي: س. پ، مج ۴ / ل ۴۰۵-۴۰۶".

۱۴ برقه: ناوچه یه کی گه وریه پیکهاتوو له کۆمه لیک شار و دی له نیوان ئه سه که ندهریه و تونس، و ناوی شاره که (انطابلس) بوو به واتای پینج شاره که دیت. (یا قوت الحموي: س. پ، مج ۱ / ل ۳۰۸).

۱۵ ابن دماق: الجوهر الثمين في سيرة الملوك والسلطين، ج ۲ / ل ۱۶، "سبط ابن الجوزي: س. پ، ج ۸ / ل ۴۲۸" يوسف: الوحدة وحركات اليقظة العربية ابان العدوان الصليبي، ج ۴ / ل ۲۷-۲۸.

۱۶ ابن شداد: س. پ، ل ۲۸ "الدواداري: كنز الدرر، ج ۷ / ل ۱۰۰.

(د.خ) دا جه ختی له سهر کراوه، نه مهش نه رکيکه له سهر شانی هه موو
 موسلمانیک که توانای هه بیټ به لهش جیهاد له پیښاوی خودادا بکات^{۱۷}،
 هه ربویه سه لاهه ددین و گوتار بیژه کانی نه وه یان به بیري خه لکی و
 جه نگاوه ره کانداهه ښایه وه، که هر کهس له پښای خودادا بکوژیت
 شوینی به هه شته^{۱۸}، وه کو له م ښایه ته دا هاتووه: {إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ}^{۱۹}، بیگومان شهید بوونیش ښاوتی به رزی
 موسلمان هه خوبه خت که ره کان بوو، بو به دیه ښانی یه که له و دوو ښامجه،
 که سه ره که و تن یان شهید بوون بوو. له راستیدا نه و دروشمه هوکارو
 پالنه ریکی دهر و نیی گه وره بوو بو سهر یازانی سه لاهه ددین تا له گهل
 دوژمندا به راستی به ننگن^{۲۰}، هه روه ها وه کو له م ښایه ته دا هاتووه: {وَلَا
 تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ}^{۲۱}، نه م بر وایه
 وره ی جه نگاوه ره کانی به رز ده کرده و هانی ده دان به رده وام ښامده بن بو
 پو و به پروو بو و نه وه ی خاچ دروشمه کان.

-
- ۱۷ هموندی: پوخته ی فقهی شریعت، ل ۶۰۵-۶۰۶ .
- ۱۸ سبط ابن الجوزي: س. پ، ج ۸/ ۳۳۳ الحنبلي: شفاء القلوب في مناقب بني ايوب، ل ۹۰.
- ۱۹ واته (خودا گيان و سامانی با و پر داری کرپو وه له باتیاندا ده یان خاته به هه شته وه).
 (سوره تی ته و به، ښایه تی ۱۱۱، و مرگی پانی ماموستا هژار).
- ۲۰ الدواداري: س. پ، ج ۷/ ۱۰۴ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ۵/ ۳۲۱ قلعي:
- صلاح الدين الايوبي، ل ۳۹۰.
- ۲۱ واته (نه و که سانه ی له پښی خودادا کوژاون، هه رگیز نابی به مردویان حساب بکه ن)
 هه ر زیندوون خودا برژیویان ده داتی) (سوره تی ال عمران، ښایه تی ۱۶۹، و مرگی پانی
 ماموستا هژار).

که‌واته به‌رزکردنه‌وه‌ی دروشمی جیهاد پِی‌بازیکی ده‌روونی ستراتیژی سه‌لاحه‌ددین بوو، له‌جه‌نگه‌کانیدا له‌گه‌ل نه‌یارانیدا به‌گشتی و خاچ دروشمه‌کان به‌تایبه‌تی، بۆ نمونه: قازی (ابن شداد) باس له‌سه‌لمانندی ئه‌و پاسته‌یه ده‌کات و ده‌ئیت: "دوای گرتنی قه‌لای (کوکب) ^{۲۲} له (۱۵) ی‌زی القعه سالی (۵۸۴/ک/۱۱۸۹) دا پشووی به‌له‌شکره‌کانیدا، و هی‌زه‌کانی مصر به‌سه‌رکردایه‌تی (الملك العادل) ^{۲۳} ی‌برای بۆ‌گه‌پارنه‌وه ئاماده کرد. سولتان بپریاریدا له‌گه‌ل‌ئاندا بپروات تا (عسقلان) ^{۲۴} و له‌وێ مائئاوییان لی‌بکات و خوێ له‌که‌ناری ده‌ریاوه بگه‌پیته‌وه بۆ (عکا) و سه‌ر له‌هه‌موو ناوچه‌کانی که‌ناری ده‌ریا بداو کاروباریان پیک بخات، داویان لی‌کرد وانه‌کات، چونکه

۲۲ کوکب: قه‌لایه‌کی به‌هیز بوو له‌باشووری ده‌ریاچه‌ی (طبرية) له‌سه‌ر ئه‌و چیاچه‌ی که به‌ته‌نیشته شاری (طبرية)، ده‌روانته‌ دۆلی (الاردن)، سولتان سه‌لاحه‌ددین پزگاری کرد، پاشان وێران کرا. (یاقوت الحموي: س.پ، مج ۴/ل ۱۶۳).

۲۳ (الملك العادل) له‌سالی (۵۴۰/ک/۱۱۴۵) له‌شاری دیمه‌شق له‌دایک بووه، پیاویکی دادپه‌روه‌رو خاندان بووه، پاپو‌چوونی له‌جینگای خوێ بووه، له‌گه‌ل مامی (اسد‌الدین شیرکو) و سه‌لاحه‌ددینی بپارێ گه‌یشته ولاتی مصر، جیگری سولتان بوو و به‌شداری زۆربه‌ی شه‌په‌کانی ولاتی شامی کرد، له‌سالی (۶۱۵/ک/۱۲۱۸) له‌شاری دیمه‌شق کوچی دوایی کردووه. (ابو شامة: الذیل علی الروضتين، ل ۱۱) ابن خلکان: س.پ، ج ۲/ل ۷۴-۷۹.

۲۴ (عسقلان) شاریکه له‌خواروی فه‌له‌ستین له‌که‌ناری ده‌ریای نیوان (غزه و بیت جبرین)، هه‌روه‌ها پێی ده‌لێن بووکی شام له‌جوانیدا، خاچ دروشمه‌کان له‌سالی (۵۴۸/ک/۱۱۵۳) ده‌ستیان به‌سه‌ریدا گرت، به‌لام سولتان سه‌لاحه‌ددین توانی له‌سالی (۵۸۳/ک/۱۱۸۷) پزگاری بکات، پاشان له‌سالی (۵۸۷/ک/۱۱۹۱) بپریاری تیکدان و وێرانکردنی له‌ترسی داگیرکردنی له‌لایه‌ن خاچ دروشمه‌کان. (ابن عبدالحق: مراصد الاطلاع علی اسماء الامکنه والبقا، ج ۲/ل ۹۴۰) ابن الفرات: تاریخ ابن الفرات، مج ۲/ج ۲/ل ۲۹ "المقريزي: السلوك، ج ۱/ل ۱۷۵).

ژماره یه کی کهم سهربازی له گه لدا ده مینیت ته وه و خاچ دروشمه کان هه موو له شاری (صور)^{۲۵} کو بونه ته وه نه وه که په یمان بشکینن، به لام سولتان گوئی نه دایه و پویشته (عسقلان و مائناوایی له (الملك العادل) ی برای کرد، به که ناری ده ریادا به ره و شاری (عکا) گه پرایه وه، ئەم کاته زستان بوو، ده ریا شه پوئی گه وره ی وه کو چیا بهرز ده بووه وه. کاتی که من بیرو خه یالم له سهر ئەمه بوو، سه لاهه ددین ئاورپی لیدامه وه گوئی: "شتیکم له دل دایه پیست ده لیم: هه رکاتی که خوی گه وره پزگار کردنی که ناری ده ریاکانی بو ئاسان کردم، کار به ده ست بو و لات داده نیم، وه سیه تیان بو ده کهم، و مائناواییان لیده کهم، و سواری ئەم ده ریا به ده بم به شوین داگیر که راندا ده گه پریم، به دوا یان ده که وم، تا کو یه که بی باوه ر له سهر پرووی زه وی ناهیلیم یان له م ریگایه دا ده مرم،.. ئەم قسه یه له لام زور گه وره بوو"، پاشان (ابن شداد) به سه لاهه ددینی گوته وه: "سولتان نابی خوی و سهرباز هکانی تووشی ئەم زه حمه ته بکات و له م ده ریا به بدات، چونکه ئەم سهربازانه قه لغانی ئیسلامن، له وه لامدا گوته ویه تی: من پای تو وهر ده گرم، کام مردنیان به پرێزه؟ وتم: بیگومان مردن له پری خودادا، وتی: ئامانجی من له م هه موو خه بات و ماندوو بوونه م له جهنگدا نه وه یه که به به پرێزترین مردن بمرم".^{۲۶} لیره دا نه وه مان بوو ده بیته وه که سولتان سه لاهه ددین هه موو کارو چالاکی و ماندوو بوونی جیهاد بووه له پیناو خودادا.

۲۵ (صور) شاریکی کۆن و به ناوبانگه، ده که ویتته سهر ده ریا ی شام له باشووری بهیروت له لوبنان. یه کی که له (غوری) هکانی موسلمانان، چۆته ناو ده ریا، به ئاسانی دوژمنان پی ی نه ده گه یشتن، چونکه چوار ده وری ده ریا بوو. (ناصر خسرو: س. پ، ل ۵۰) ابن عبد الحق: س. پ، ج ۲ / ۸۵۶.

۲۶ النوادر السلطانية، ل ۲۹-۳۰.

له چوارچیوهی شیوازده دروونیه ستراتیژییه کاندای سه لاهه ددین که بو ناسویه کی دور کار ده کات ناوا مه زنده و نه نجامه کانیشی دریژ خایه ن و کاتیکی زوریشی دهوی، هه لمه تیکی سه ربازی له جمادی یه که می سالی (٥٦٨/ک/١١٧٣) به فرماندهی (توران شاه) ^{٢٧} ی برای بو ولاتی (النوبه) له باشووری مصر دهستیپیکرد ^{٢٨}، هه لمه ته که گه یشته سه ره تای ولاته که یان له سه ره که ناره کانی پوژه ولاتی نیل سوپاکه دابه زی، به دوری (١٢٠) میل له باشووری (أسوان)، توانیان دهست به سه ره قه لای (أبریم) دابگرن، نه وه بوو (توران شاه) ماوه یه که مایه وه، به لام بیزاری تهنگی پی هه لچنی و به جی هیشت ^{٢٩}، و له شوینی خوئی پیایوکی به ناوی (أبراهیم الکردی) ^{٣٠} دانا، و

٢٧ (توران شاه): ناوی (توران شاه بن ایوب بن شادی، فخرالدین، شمس الدولة) به واتای پاشای پوژه ولات، برا گه وره ی سه لاهه ددین بوو له باوکه وه، له شاری دمشق په وره ده بوو، له سالی (٥٦٩/ک/١١٧٤) له هه لکه ته تیکدا سه لاهه ددین له گه ل میره کانی (بنو الرسول) ره وانه ی ولاتی (الیمن) ی کرد، پاش دهست به سه راگرتنی ناوچه که سالی (٥٧١/ک/١١٧٥) گه پرایه وه شام، له سالی (٥٧٤/ک/١١٧٨) دا گه یشته مصره له وی کوچی دواپی کرد. (سبط ابن الجوزي) ده لیئت: "خوئی به موسته هه قتر ده زانی له سولتان سه لاهه ددین له فرمانره وایی، له کاتی خه یالیدا هه ندیک قسه ی ده کرد، بویه سه لاهه ددین دوری خسته وه بو ولاتی (الیمن)". بو زانیاری زیاتر به روانه (مراة الزمان، ج ٨/ ٣٦٢) الخرزجي: العقود اللؤلؤية في تاريخ الدولة الرسولية، ج ١/ ٢٦" الیونینی: ذیل مراة الزمان، ج ١/ ١٥٠.

٢٨ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ٥/ ٢٨٧" رنسیمان: تاریخ الحروب الصلیبیه، ج ٢/ ٦٤٣.

٢٩ ابن الاثیر: الكامل، مج ٧/ ٢٢١" ابو شامة: الروضتین، ج ١/ ٢٠٨" ابن کثیر: س. پ، ج ١٢/ ٣٦٠" ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ٥/ ٢٨٧" المقریزی: السلوک، ج ١/ ٥١"

Lanepoole: Saladin, P,P. 101.

بەرەو شارى (قوص) ^{۳۱} بەرپکەوت ^{۳۲}، پاشان راپۆرتیکى ئامۆزگارى ئامیزى دەربارەى دانىشتوانى ولاتى (النوبة) بۆ سەلاخەددىن رەوانە کرد، کە پشتیان پى نەبەستىت، چونکە ولاتیکى کەم دەرامەتەو هاوکات ئاوو هەوای لەبار نىیە ^{۳۳}، لەم راپۆرتەدا ئەوەمان بۆ پروون دەبیتهو کە سەلاخەددىن هەر چەند ئامانجى ئابوورى هەبیئت، بەلام پتر ئامانجى دەروونى ستراتیژى دوور مەودای هەبوو، چونکە سەلاخەددىن و بنەمالەکەى لەو دلتیا بوون کە (نور الدین محمود) سوورە لەسەر هاتن بۆ ولاتى مصر بۆ لابردنیان لەسەر دەسەلات ^{۳۴}، ئەمەو جگە لەوەى کە ولاتى (النوبة) پیشتەر ببوو شۆینگەى پیلان داپشتن و ئازاوەنانهو لەلایەن پاشماوەى هەلەتوانى

۳۰ ابراهيم الكردي: له سەر دەمی سولتان سەلاخەددىندا سالى (۵۶۸/ك/۱۱۷۳ن)، و لە کاتى هەلمەتى (توران شاه) بۆ ولاتى (النوبة) داواى بەخشینی قەلاى (ابريم) ی لیکرد، لەگەڵ کۆمەڵیک لە کوردهکان، کەبەبەردەوامى هیرشیان دەکردە سەر ولاتى (النوبة)، و لەئەنجامدا پارەو مەرو مالاتیان زۆر دەسکەوت، پاشان لە دوورگەى (ذیدان) ی سەر بە (النوبة)، (ابراهيم الكردي) نغزو بوو کوچی دواى کرد. (ابو شامة: الروضتين، ج/۱/ ۲۰۹).

۳۱ قوص: یەکیکە لە شارە کۆن و گەورەکانى مصر، لە پۆژەهلای (النیل)، ناوی (Hat Hor) واتە کۆشكى خواوەند (مؤریس) ه، هەرەها (بریر قوص) یاخود (قوص المارة) پى دەوتریئت، لە کۆتایى سەدەى سێیەمى کۆچى بەناوی (دقلدیانوس) دەناسرا. (رمزي: القاموس الجغرافي، ج ۴ / ۲ / ۱۸۷).

۳۲ أبو شامة: الروضتين، ج/۱/ ۲۰۹ “شاکر: التاريخ الاسلامي، ج/۶/ ۳۲۰.

۳۳ ابن الاثير: الكامل، ج/۷/ ۲۳۲ “شاکر: س.پ، ج/۶/ ۳۲۰.

Lane Poole: A history of Egypt. P.197 ,

۳۴ ابن الاثير: الكامل، مج/۷/ ۲۳۱.

(فاتیمیه‌کان) ^{۳۰، ۳۶} ئەم ھۆکارانەو ھەندى ھۆکارى دەروونىش واى لىکردن بىر لەم جۆرە شىۋازە دەروونىيە لە سنوورى باشوورى مصر و خو تەرخان کردن و ئامادە بوون لە پىناو پەرۆژە گەرە ستراتىژىيەکاندا بکات، ئەويش يەك بوونى بەرەى ئىسلامى و دەرکردنى خاچ دروشمەکان لە ولاتى شامدا بوو، ھەرودھا سەلاحەددىن بۆ جىيەجى کردنى ئەو پلانە ھەلمەتلىكى سەربازى ترى بۆ ولاتى (افرىقيە و طرابلس الغرب) لە سالى (۵۶۸/ك/۱۱۷۳) بە فەرماندەيى (شرف الدين قراقوش) ^{۳۷} لە ژيەر چاودىرى (تقى الدين عمر) ^{۳۸} نارد ^{۳۹}، لەگەل (۵۰۰) سەرباز، بەمەبەستى پاراستنى

۳۵ فاتمىيەکان: بىنەمالەيەكى شىعەى ئىسماعىلى بوون، بەرەچەلەك خويان دەبردەو سەر (على بن أبى طالب) و فاتمىيەى خىزانى و كچى پىغەمبەر (د.خ)، لە سالى (۲۹۷/ك/۹۰۹) لە شارى (سجلماساى) ئەفرىقىا دەولەتيان دامەزراند، سەرەتا لە تونسدا و پاشان لەسەرتاسەرى باكوورى ئەفرىقىا و مصردا، لە سەردەمى خەلىفە (معز الدولة) بە فەرمانى ئەو شارى قاھىرەيان دروست کرد وەكو پايتەختى خەلافەتى فاتىمى، بەلام لە سالى (۵۶۷/ك/۱۱۷۳) لەسەردەستى سولتان سەلاحەددىن كوتايى بەفەرمانرەواى خەلافەتيان ھىنا بە دامەزراندنى دەولەتى ئەيوبى. بۆ زياتر زانىارى بروانە (ابن ظافر: اخبار الدول المنقطعة المقيزي: اتعاظ الحنفا باخبارالائمة الفاطميين الخلفاء" سرور: الدولة الفاطمية في مصر).

۳۶. ۱. ر. جب: صلاح الدين الايوبي، ل ۱۲۲.

۳۷ شرف الدين قراقوش: ناوى (شرف الدين قراقوش التقوى) ە، يەكێك بوو لە مەمالىكى (تقى الدين عمر)، لە سەردەمى سولتان سەلاحەددىن فەرماندەيى ھىزە ئەيوبىيەکانى کرد بۆ ولاتى (افرىقيە)، لە سالى (۶۰۹/ك/۱۲۱۲) كۆچى دوايى کرد. ئەمە جىاوازە لەگەل (بھاء الدين قراقوش) ە كە ھەزىرى سولتان سەلاحەددىن بوو. (ابن خلکان: س. پ، ج، ۴/ ۹۲).

۳۸ تقى الدين عمر: پىنى دەوترا (أبي فتح و أبى سعيد) و گەلى نازناوى ترى ھەبوو، گرنگترینیان كە ناوبانگى پى دەرکرد، الملك المظفر بوو، پۆلىكى بەرچاوى ھەبوو

سنووری پوژئاواى مصر^{٤٠}، چونكه (بدو) دهشته كيه كانى برقه بهرده وام بو
ولا تى مصر سه رچاوهى ئاژاوه گيڤرى بوون به تايبه تى له سه رده مى
خه لافه تى فاتيميدا، بويه سولتان سه لاهه ددين گرنگى به دروست كردنى
پرده كانى (الجيزة)^{٤١} له سه ر پووبارى نيل به رامبهر (فسطاط) دا، بو ئه وهى
هيژه سه ربازيه كانى له كاتى هيڤرشى دوژمن له پوژئاواوه و هاتنى لافاو به
پياده بيه رنه وه^{٤٢}، ليڤه دا ئه وه مان بو دهرده كه ويٽ كه ئه و زنجيره كه ناربييه
برقه شوينگه يه كى ستراتيژى گرنگى به سولتان سه لاهه ددين بو به رگرى
كردن له دهوله ته كه ي دا، ئه وه بوو به دريژاى سه رده مى دهوله تى ئه يوبى
سنوورى پوژئاواى مصر تووشى هيچ هيڤرشيكي دهره كى نه بووه وه^{٤٣}.

له سه رده مى سولتان سه لاهه ددين له شهڤرى دژ به خاچ دروشمه كان. بو زياتر زانيارى
به روانه: (ابراهيم: الملك المظفر تقى الدين عمر، رساله ماجستير، جامعه صلاح الدين،
اداب، سنه ١٩٩٤).

٣٩ الحموي: التاريخ المنصورى، ل ١٨٠ "ابو الفداء: المختصر في اخبار البشر، ج ٣/
ل ٥٣ الحنبلي: س. پ، ل ٨٢.

٤٠ ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ ل ٢٣٣ "ابن واصل: س. پ، ج ١/ ل ٢٣٧-٢٣٨ "النويري:
س. پ، ج ٢٨/ ل ٣٧١ "ابن العماد: شذرات الذهب في اخبار من ذهب، ج ٢/ ل ٢٢٥ "ابن
كثير: س. پ، ج ١٢/ ل ٣٦١ "ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ٥/ ل ٢٨٦ "المقريزي:
السلوك، ج ١/ ل ١٧١ "البديسى: س. پ، ل ١٨٠.

٤١ الجيزة: شاريكى مصرى به له دهروبيه (القاهرة) دهكه ويٽه پوژئاواى (الفسطاط)
له سه ر كه نارى پووبارى (نيل) پوژئاوا، به (ئه هرامات) به ناوبانگه. (ياقوت الحموي:
س. پ، مج ٢/ ل ١٠٣-١٠٤).

٤٢ الدواداري: س. پ، ج ٧/ ل ١٠٠.

٤٣ سعداوي: التاريخ الحربى، ل ٤١، "Lane Poole: A history of Egypt, P.197, "Saladin, P.P. 124-128.

ئەمە جگە لەوہی کە سولتان سەلاحەددین لە پشت ئەم شیوازە دەرونییەوہ نامانجی تری ھەبوو، ئەویش گەراندنەوہی دەسەلاتی مصر بو ناوچەکەو بنێ کردنی ئازاوە لە باکووری ئەفریقا بوو، بەتایبەتی لە پاشماوہی شیعە فاتیمیەکان، بەمەش توانی نامانجە ستراتیژیە دەرونییەکە لە گێراندنەوہیان بو ژێر ئالاً^{٤٤} و یەکییتی دەولەتەکە لە دەولەتەکە لە بو پووبەروو بوونەوہی خاچ دروشمەکان جێبەجێ بکات^{٤٥}.

٤٤ ئالاً: سولتان سەلاحەددین ھەلۆی کردبووہ سومبلیک بو ئالای دەولەتەکە، وەک دەرپرینیک بو ھاندان و پەلاماردانی دوژمنانی موسلمانان، پەنگەکەشی زەرد بوو. (علم الدين الشاتاني) شاعیر وتویەتی: "سەرکەوتن دەبینم بە ئالاکەتەوہ ھەلواسراوہ، مەوہستە تو شایستەئە ئەوہی کە دنیا داگیر بکە". (العماد الكاتب: البرق الشامي، ج ٣/ ٢٩٧، ابن الاثير: الكامل، ج ٧/ ٣٣٥، حتي: تاريخ العرب، ل ٧٥٦، حسين: س. پ، ل ١٦٨).

٤٥ لە راستیدا سولتان سەلاحەددین لەیەکەم ھەلمەتدا بە فەرماندەیی (قراقوش) ھەموو ولاتی مەغریبیان کوئتەرۆل نەکرد، بەلکو لە سالی (٥٦٨/ ١١٧٣) تەنیا (برقە و طرابلس) بەشیک لە پوژھەلاتی (تونس) تاوہکو (قابس)یان کوئتەرۆل کرد، (ابن واصل: س. پ، ج ١/ ٢٣٥، أبو الفداء: س. پ، ج ٣/ ٥٣، الذهبي: دول الاسلام، ج ١/ ٨١)، پاشان لەنیو سالانی (٥٧١-٥٧٣/ ١١٧٥-١١٧٧) ھەلمەتەکیان بو سەرناوچەکە بەردەوام بوو، (أبو شامة: الروضتين، ج ١/ ٢٦٠، المقرئ: السلوك، ج ١/ ١٧٥) ھەروەھا لە سالی (٥٧٧/ ١١٨١) توانیان دەست بەسەر ولاتانی (ھوارە، زوادی، لواتە، جبل، نفوسە و غدامس) بگرن، لەسالی (٥٨٣/ ١١٨٧) (قراقوش) توانی دەست بەسەر شارێ (قیروان) داگیریت دواي شەڕێکی بەھێز لەگەڵ سولتانێ مەغریب (ابن عبد المؤمن)، بەمەش سەلاحەددین لە سنووری دەولەتە بەرفراوانەکە لە دنیا بوو و نامانجەکە ی پیکا. (ابن الاثير: الكامل، ج ٧/ ٢٣٣، ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ٥/ ٢٨٦، المقرئ: السلوك، ج ١/ ١٧٥، ١٨٦، ٢١٢، الخطط، ج ٣/ ٣٧٩). بۆ زیاتر زانیاری پێوانە نەخشەیی ژمارە (١).

پیلانی ستراتیژی جهنگی دهروونی دهبی پړهچاوی سیاسه‌تی گشتی دهولت بکات، هه‌رچه‌نده کاریکی قورس و گرانه هاوسه‌نگی بکریت له‌نیوان سیاسه‌ته‌کانی به‌ره‌ی ناوځوو جهنگی دهروونی له مه‌یداندا، چونکه پیلان له جهنگی دهروونی‌دا تووشی ناره‌حه‌تی و زه‌حه‌مه‌تیکی زور ده‌بی له هاوشان بوونی له پړه‌وی سیاسه‌تی دهولت‌دا^۶، بو نمونه سه‌لا‌حه‌ددین بو راگرتنی ئه‌و هاوسه‌نگییه، دوا‌به‌دوا‌ی کو‌نترو‌ل کردنی ولاتی (النوبه و برقه)، بیری له پزگارکردنی شوینیکی ستراتیژی ده‌کرده‌وه له‌چوارچیوی شیوازه دهروینییه ستراتیژییه‌کان. به‌تاییه‌تی بوی ده‌رکه‌وت ولاتی (النوبه) ئه‌و شوینه ستراتیژییه نییه که‌خوی و بنه‌ماله‌که‌ی وه‌کو شوینیکی ستراتیژی قبول له‌کاتی قه‌یراندا پش‌تی پی به‌ستن، ئه‌وه‌بوو بو جیبه‌جی‌کردنی پروژهی پزگارکردنی ولاتی (الیمن) داوا‌ی موله‌تی له (نورالدین محمود) کرد، هاوکات ئه‌وه‌یشی پی راگه‌یاند که‌مه‌به‌ستی (عبدالنبی)^۷ ده‌قه‌ری (زبید)^۸، چونکه ناوی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (المستضیء بأمر الله)^۹ ی

۴۶ نصر: س.پ، ج ۱/ ۹۷.

۴۷ (عبدالنبی): ناوی (ابو الحسن علي بن مهدي)، خه‌لکی گوندی (العنبره) بوو له‌که‌ناره‌کانی ده‌قه‌ری (زبید)، هه‌موو سالیکی حه‌جی ده‌کرد، چاوی که‌وت به‌هه‌ندی زاتیانی (العراق و الشام والحجاز) سه‌رنجیانی راکیشا بو‌لای خوی، شیعی مه‌زه‌ب بوو، خه‌لکیکی زور شوینی که‌وت، تاوه‌کو له‌سالی (۵۴۵ هـ / ۱۱۵۱ ز) ببوه (امام) له‌ولاتی (الیمن)، فه‌رمان‌په‌وایی ناوچه‌ی (زبید) ی کرد له‌نیو سالانی (۵۵۸ - ۵۶۹ هـ / ۱۱۶۲ - ۱۱۷۳ ز). به‌روانه: (الذهبي: تاريخ دول الاسلام، ل ۲۰۲ "المقريزي: السلوك، ج ۱/ ۱۶۲" الزركلي: س.پ، ج ۵/ ۲۵).

۴۸ (زبید): شاریکی به‌ناوبانگه له‌ولاتی الیمن به‌پرووی که‌ناری (باب المنذب) که‌وت‌وته سه‌ر ریگای (عدن و مکه)، هه‌روه‌ها پیی ده‌وترا (الخصيب) پاشان (الوادى)، له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (المأمون) تازه‌کرایه‌وه. (ياقوت الحموي: س.پ، مج ۲/ ۴۶۸).

لهووتاری ههینی هه لگرتوو^{٥٠}، (نورالدین محمود) به داواکاریه که ی قایل بوو، بهم قایل بوونهش سه لاهه ددین هه لمه تیکی سه ربازی به فرماندهیی (توران شاه) ی برا گه وره ی ئاماده کرد بو دهست به سه راگرتنی ولاتی (الیمن)^{٥١}، بیگومان سه لاهه ددین ئامانجی دهروونی ستراتیژی دوور مه ودا ی هه بوو له کوئترۆل کردنی ولاتی (الیمن) دا، ئه ویش جگه له ترسی هاتنی

٤٩ (المستضیء بأمر الله): ناوی (الحسن ابو محمد المستضیء بأمر الله بن یوسف المستنجد بالله)، له سالی (٥٣٦/ک/١١٤١ز) له دایک بووه، خلیفه ی عه بیاسی ژماره (٣٣) بوو، فه رمانزه وای خه لافه تی عه بیاسی بوو له به غداد له نیۆ سالانی (٥٦٦-٥٧٥هـ/١١٧٠-١١٨٠ز)، له سه رده می ئه و خه لافه تی فاتی رووخا له ولاتی مصر به دهستی سولتان سه لاهه ددین ی ئه یوبی، پیایکی داد پهروه رو خانه دان بوو، ههروه ها مه کوس و باجی له سه ر خه لکی هه لگرد، ماوه ی (٩) سال حوکمی کرد، له ته مه نی (٣٩) سالی کۆچی دوا یی کرد. (ابن تغری بردی: س.پ. ج ٦/ل ٧٨) السیوطی: تأریخ الخلفاء، ل ٤٤٥ “شاکر: س.پ. ج ٦/ل ٣١١).

٥٠ ابن الاثیر: الكامل، مج ٧/ل ٢٣٧-٢٣٨ “ابن کثیر: س.پ. ج ١٢/ل ٣٦٤ “ابن خلدون، تاریخ ابن خلدون، ج ٥/ل ٢٨٧ “ابن تغری بردی: س.پ. ج ٦/ل ٦٣ “ابن العماد: س.پ. ج ٢/ل ٢٢٥ “البدلیسی: س.پ. ل ١٨١ “شاکر: س.پ. ج ٦/ل ٣٢٠).

٥١ هه لمه ته که له مانگی رهجه بی سالی (٥٦٩/ک/١١٧٤ز) به ریگای پووباری (النیل) دهستی پی کرد تا گه یشته شاری (قوص)، پاشان به وشکایی دا رویششت تا کو گه یشته (عیذاب) له که ناری ده ریای سوور، پاشان له ده ریای په رینه وه تا کو گه یشته (جدة) له ویشه وه بو شاری (مکه) دوا ی زیاره ت کردنی که عبه، هه لمه ته که گه یشته (الیمن)، و دهستیان به سه ر ده قهری (زبید) دا گرت، و (عبدالنبی) به دیلی گیرا، له گه ل هه موو سهروه ت و سامانیان، هاوکات قه لاکانیان که وته ژیر ئالی ئه یوبیه کان، (ابن الاثیر: الكامل، مج ٧/ل ٢٣٨ “ابو الفداء: س.پ. ج ٢/ل ١٢٣ “ابن کثیر: س.پ. ج ١٢/ل ٣٦٥ “قه فتان: میژووی گه لی کورد، ل ٢٢٦). بو زیاتر زانیاری بهروانه نه خشی ژماره (٢).

(نورالدین محمود) که پیشتر با اسمان یسوه کرد^{۵۲}، هاوکات ههستی بهزیادبوونی ریژهی هیژه سهربازییهکانی و زوری ژمارهی براکانی و فراوان بوونی دهسهلاتی (توران شاه) کرد،^{۵۳} جگه لههاندانی (عمار ههیمی)^{۵۴} بو سهلاحهددین لهناردنی (توران شاه) بو ولاتی (الیمن) تاوهکو دوخهکی لهبار بیت بو جیبهجیکردنی پیلانهکی لهدرژی سهلاحهددین^{۵۵}، بهلام بی

۵۲ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ل ۲۳۷ المقریزی: الخطط، ج ۳/ل ۵۹ سعداوی: التأریخ الحربی، ل ۴۳.

۵۳ ابن شداد: س.پ، ل ۵۳ ابن تغری بردی: س.پ، ج ۶/ل ۸۰ الرهاوی المجهول: تاریخ الرهاوی المجهول، ل ۲۰۰.

۵۴ (عمار ههیمی): شاعریکی لیهاوو بوو، کاتیک دهولتی فاتی پوخا لهولاتی مصر، و لهشوینی دهولتی نهیوبی دامهزرا، (عمار ههیمی) بهکۆمهلیک لهبنهمالهی سهلاحهددینی ههلدا، پاشان لهگهله کۆمهلیک لهگهوره پیاوانی شیعه ریکهوت بو گێرانهوهی خهلافهتی فاتی بو فرمانپهروایی ولاتی مصر، بهلام کاتیک سولتان بهپیلانهکیانی زانی لهسالی (۵۶۹ه/۱۱۷۳) ههموویانی له سێداردا، لهنیوانیان (عمار ههیمی) لهگهله بوو. (ابن خلکان: س.پ، ج ۳/ل ۴۳۱-۴۵۳ ابوالفداء: س.پ، ج ۲/ل ۱۳۳ Lane Poole: Saladin.p. 126.

۵۵ ئهم پیلانه لهسالی (۵۶۹ه/۱۱۷۴) لهلایهن (عمار ههیمی) درژی سولتان سهلاحهددین نایهوه، نهویش (عمار ههیمی) ژمارهیهکی زوری لهلایهنگرانی خهلافهتی فاتی کۆکردهوه لهشاری (القاهره) و داوای لیکردن که یهکیک لهمندالهکانی خهلیفه (العاضد) دابه زینن بو نهوهی دهسهلات بو فاتییهکان بگێریتتهوه، نهوهبوو بهخیرایی پهیهوندی بهخاچ دروشمهکانهوه کرد، بهمههستی یارمهتیدان و ههلوهشاندنهوهی فرمانپهروایی سولتان سهلاحهددین، هاوکات (عمار ههیمی) توانی زور لهمانه بو جیبهجیکردنی پیلانهکی کۆیکاتهوه کهرقو کینه یان ههبوو لهسهر دهولتی نهیوبی تازه دروست بوو، بهلام یهکیک لهم پلان گێرانه که ناوی (زین الدین بن نجا) بوو، ههوالهکی گهیانده سولتان سهلاحهددین، سولتان بریاری گرتن و کوشتنی دان لهچوارچیوهی جهنگه دهرونییه ستراتیژییهکی بو نهوهی ترس له دل و دهروونی نهیارهکانی بچهقیینی و لهدوا روژدا بیر

گومان کوئتروۆل کردنی ولاتی (الیمین) بهیهکیک له پرۆژه دهرهکیهکانی سهلاحهددین دادهنریئت، بهتاییهتی دواي جیبهجیکردنی پرۆژهکانی ئهفریقیا کهئامانجیکي دهروونی ستراتیژی گرنگی لهپشتهوه بوو، لهوانه هاوسهنگیکردن لهنیوان سیاسهتهکانی ناوخۆو دهرهوهی دهولهتدا، و لهناودانی پشتیوانانی خهلافهتی فاتمی لهولاتی (الیمین)^{٥٦}، ههروهها پاراستنی سنووری باشووری مصر، چونکه ولاتی (الیمین) له پروی جهنگی و بازگانیهوه کیلی دهریای سوور بوو کهبهسه (الحبشه)^{٥٧} ی مهسیحیدا دهروانی^{٥٨}، هاوکات سهلاحهددین بیري لهئامانجیکي دهروونی ستراتیژی دوور مهودا کردهوه، ئهویش ترسی بلاوبوونهوهی بیرۆکهی خاچی بوو لهولاتی (الحبشه) بهپڭای دهریای سووردا، بهمهش سهلاحهددین و دهولهتهکهی دهکهوته نیوان دوو ئاگر، ئاگریک لهکهنارهکانی دهریای روم (ناوهراست) کهپیکهاتهکهی میرنشینی خاچ دروشمهکانه، و ئهوهی تریان لهکهنارهکانی دهریای سوروهوه که بریتییه لهولاتی

لهئاژاوه و خراپهکاری نه کهنهوهو مل کهچی فهپمانهواکانی سولتان بن. (ابن الاثیر: الكامل، مج ٧/ ل ٢٣٨ العمری: مسالك الابصار، ج ٧ ورقة ٦١-٦٢“ ابو شامة: الروضتين، ج ١/ ل ٢١٦“ النويري: س.پ، ج ٢٨/ ل ٣٧٣“ الدواداري: س.پ، ج ٧، ل ٥٥“ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ٥/ ل ٢٨٨).

٥٦ ابن شداد: س.پ، ل ٧٤“ ابو شامة: الروضتين، ج ١/ ل ٧٠“ ابن واصل: س.پ، ج ١/ ل ٢٣٥-٢٣٦“ الاسحاقی: اخبار الاول فيمن تصرف على مصر من ارباب الدول، ل ١٧٢“ الدواداري: س.پ، ج ٧/ ل ٥٦.

٥٧ (الحبشة): ئهمرؤ پڭی دهوتریئت (اثیوبیا) ولاتیکه لهروژههلاتی ئهفریقیا لهسهه دهریای القلزم (سوور) نیوان (سودان و کینیا و صومال و جیوبتی). المنجد فی اللغة والاعلام، ل ٢٧.

٥٨ ابن الاثیر: الكامل، مج ٧/ ل ٢٣٨“ الدواداري: س.پ، ج ٧/ ل ٥٦-٦٧“ ابن کثیر: س.پ، ج ١٢/ ل ٢١٥.

(الحبشه)^{۵۹}، ھەرۈھە لە چوارچىۋەى ئامانجە دەروونىيە ستراتېژىيەكەى بۇ يەكخستنى جىھانى ئىسلامى و گىرپانەۋەى ھىزە ئىسلامىيەكان بۇ ژىر ئالای خۇى، لەسالى (۵۶۸ك/۱۱۷۳ن) ھىرشى كرده سەر (بدو- ۵ عەرەبە دەشتەكىيەكان)ى نىشتەجىى دەوروبەرى (الكرك^{۶۰} و الشوبك^{۶۱}) بۇ مسوگەرکردنى سنوورى دەۋلەتەكەى لە چوار چىۋەى پروژە ستراتېژىيە گەرەكەى و پاك كردهۋەى ناۋچەكە لىيان و نەھىشتنى پەيوەندىيەكانيان بەتايىبەتى لەگەل خاچ دروشمەكان، چونكە ھەۋال و زانىارى گرنگيان پى دەبەخشىن لەبارەى جموجۇلى (سەلاھەددىن)ۋە، ھاۋكات وەكو چاۋساغ كاريان لەگەل دەكردن^{۶۲}. بىگومان سەلاھەددىن لەكاتى ھەلمەتەكەيدا بۇ سەر (الكرك و الشوبك) ئەۋەى بۇ دەركەۋت كە ئامانجە دەروونىيە ستراتېژىيەكەى كە بۇ ئاسۋىيەكى دوورە ۋاپىۋىست دەكات نىمچە دوورگەى (سىناء) لەھەموو ئەۋ عەرەبە دەشتەكىيەى لەناۋ دۆل و سەر رىگای (مصر و شام)ن پاك بكتاھە^{۶۳}، بۈيە برىارى دروستكردنى قەلایەكىدا لەناۋ

۵۹ سعداوى: التاريخ الحربي المصري، ل ۴۳.

۶۰ الكرك: قەلایەكى پۇلاینە لە دىۋى شام لە دەوروبەرى (بلقاء) لە ناۋ چياكانى (ياقوت الحموي: معجم البلدان، مج ۴/ ل ۱۳۱) ئىستا سەر بە ئوردنە. خاۋەن شۋىنكى ستراتېژى گرنگ بو، گرنگى ئەۋ شارە لەۋەدا بوو كۆتۈرۈلى رىگاكاني نىۋان مصرو شامو حىجازى دەكرد، تاكە رىگا بوو كە رىبۋار پيا دەپۋىشت بۇ سوريۋاۋ حىجاز. (غوانمە: امارة الكرك الايوبية، ل ۱۰۵).

۶۱ الشوبك: قەلایەكى پۇلاینە لە دەوروبەرى شام لە نىۋان (عمان و ايلة) نزىك الكرك. (ياقوت الحموي: س. پ، مج ۳/ ل ۱۶۱).

۶۲ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ل ۲۳۵ سبط ابن الجوزى: س. پ، ج ۸/ ل ۲۹۳ "۱. ر. جب: س. پ، ل ۱۷۳ سعداوى: التاريخ الحربي، ل ۳۴.

۶۳ ابو شامة: الروضتين، ج ۱/ ل ۲۰۶-۲۲۱ الغامدى: صلاح الدين و الصليبيون، ل ۱۴۵.

جهرگه‌ی نیمچه دورگه‌ی (سیناء) به‌ناوی (قلعه الجندی)^{۶۴}، ئەمه جگه له‌وه قولله‌یه‌کی له (السویس) دروستکرد که جیڭای (۲۰) سواری تیدا ده‌بووه^{۶۵} و سه‌ریازه‌کانی له سه‌ردانا، هه‌روه‌ها فه‌رمانی‌دا به‌ده‌رکردنی هۆزی (بنو الجذام)ی عه‌ره‌بی بو (البحیره)^{۶۶} و ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌موو دانه‌ویڵه‌و زه‌وی و زاره‌کانیاندا له (الشرقیه)^{۶۷} داگرت، چونکه دانه‌ویڵه‌یان بو خاچ دروشمه‌کان ده‌رفاند^{۶۸}، به‌م کاره‌ش سه‌لاحه‌ددین پێش ریکه‌وتن به‌ره‌و ولاتی شام سنوورو ئامانجه ده‌روونییه ستراتیژییه‌کانی ده‌وله‌ته‌که‌ی له‌هه‌موو لایه‌که‌وه مسۆگه‌رکرد.

به‌پزگارکردنی ولاتانی (النوبه و برقه و افریقیه والحجاز واليمن) سه‌لاحه‌ددین یه‌که‌م قوناغی له قوناغه‌کانی یه‌کگرتنه‌وه‌ی ولاتانی ئیسلامی له‌چوارچێوه‌ی پیلانه ده‌روونییه ستراتیژییه‌کانیدا جێبه‌جێکرد، به‌مه‌ش له‌فه‌رمانپه‌وایی ناوخۆ ده‌ره‌وه‌ی ولاتی مصر دلنیا بوو، دوا‌ی نه‌ه‌یشتنی هه‌موو ئەو کۆسپ و ته‌گه‌رانه‌ی ده‌هاتنه‌ رێگای پرۆژه‌که‌ی، هاوکات هه‌لیکی له‌باری بو ریکه‌وت بو جێبه‌جێکردنی قوناغی دووهم له‌قوناغه‌کانی

۶۴ قلعه الجندی: ئەم قه‌لایه‌ که‌پێی ده‌وترا قه‌لای سه‌لاحه‌ددین، ده‌که‌ویته‌ باکووری رۆژه‌لاتی (عين سدر الغزيره) به‌دووری (۱) میل، هه‌روه‌ها (۵۷) کم له‌باشووری رۆژه‌لاتی (السویس)ی ئیستاوه‌ دووره. (سعداوی: التاريخ الحربي، ل ۳۴).

۶۵ المقریزی: السلوك، ج ۱/ ل ۱۸۵.

۶۶ (البحیره): کوره‌یه‌کی ناسراوه له‌ده‌ورو به‌ری ئەسکه‌نده‌رییه له‌میسر، و بریتییه له کومه‌له‌ دییه‌ک، هاوکات خاوه‌ن داهاتیکی زۆر بوون. ئیستا پارێزگایه و سه‌نته‌ری شاری (دمنه‌وره). (یاقوت الحموی: س.پ، مج ۱/ ل ۲۷۹).

۶۷ (الشرقیه): کوره‌یه‌که له‌باشووری مصر. (یاقوت الحموی: س.پ، مج ۳/ ل ۱۳۶).

۶۸ المقریزی: السلوك، ج ۱/ ل ۱۸۵. ا.ر. جب: س.پ، ل ۱۷۳ "سعداوی: التاريخ الحربي، ل ۱۲۵.

یہ کھستنه وهی هیزه ئیسلامیه کان له ناوچهی شام، به تایبه تی پاش کۆچی دوایی (نورالدین محمود) که (الملك الصالح اسماعیل)ی کۆری بوو به جی نشینی^{٦٩}، به لام ناوبراو توانای پر کردنه وهی ئهو شوینه گه ورهیه ی نه بوو، بووه یه کێ له هۆیه کانی تیکچوونی شیرازه ی جیهانی ئیسلامی و ناوچه ی شام، هاوکات نه بوونی پیاویکی شیاوو هه لکه وتوو بۆ گرتنه دهستی جلّه وی لیپرسراویتی تاوه کو سولتان سه لاحه ددین سه ری هه لدا وه کو سه رکرده یه کی شیاوو لیّه اتوو بۆ سه رکردایه تی جیهانی ئیسلامی به گشتی و ناوچه ی شام به تایبه تی^{٧٠}، ئه وه بوو به کۆتایی هیانی ده سه لاتی خه لیفه ی فاطمی له مصر دا سالی (٥٦٧/ک) (١١٧١ز) سه لاحه ددین کورسیی وه زاره تی له مصر وه رگرت، بووه ده سه لاته داری یه که م له م ولاته دا و به ریوه بردنی مه مله که ته که ی گرتنه ده ست^{٧١}، ولاتانی (النوبه و برقه و طرابلس الغرب والحجاز واليمن) که پێشتر باسما ن لیوه کردن خسته ژیر رکیفی خۆی و، وای لیّه ات ده ریای (القلزم) سوور هه موو که وته ژیر سه رکردایه تی و ده سه لاتی، هه روه ها پاش کۆچی دوایی (نورالدین محمود) و له ئه نجامی په شیوی شام دا، سولتان سه لاحه ددین توانی دیمه شق و حه له ب و هه موو ولاتی شام بخاته ژیر ئالای ده ولته به رفراوانه که ی خۆیه وه^{٧٢}، به مه ش توانی ئاما نجه ده روونییه ستراتیژییه که ی، له یه که بوونی جیهانی ئیسلامی به ئه نجام بگه یه نی که بریتی بوو له ولاتی شام و هه ندیک له

٦٩ ابن الاثیر: الكامل، مج ٧/ ٢٤٣ ل ابن شداد: س. پ، ل ٥٤ ابن واصل: س. پ، ج ٢/ ١ النوبری: س. پ، ج ٢٨/ ٢٧٤ ل.

٧٠ ابن شداد: س. پ، ل ٥٦-٥٧ قاسم: ماهیه الحروب الصلیبیة، ل ١٤٢.

٧١ ابن الاثیر: الكامل، مج ٧/ ٢١٧ ل القوصی: تاریخ دولة الكنوز الاسلامیة، ل ٦٣.

٧٢ ابو شامة: الروضتین، ج ١/ ٢٣٤ ل ایلیسیف: الشرق الاسلامی فی العصر الوسیط، ل ٢٤٥-٢٤٦ گروسیه: الحروب الصلیبیة، (صراع الشرق والغرب)، ل ٧١.

دەڤەرەکانی (الجزیره الفراتیه) و (اليمن، مصر، النوبه، الحجاز، برقة و طرابلس الغرب)، پاش ئەوەی ئاوات و هیوای ئەم یەکییتیەیی بۆ چوووە سەر و پایەکانی لە جیهانی ئیسلامیدا چەسپاند کە خۆی لە خۆیدا گەورەترین کاریگەری هەبوو لەرزگارکردنی قودسدا^{۷۳}، کە خاچ دروشمەکان بۆ ماوەی نزیکەی (۱۰۰) سەد سال فەرمانڕەواییان تیا دا دەکرد، سەڵاحەددین توانی لە ژێر ئالای جیهاد و کارکردن لە پێناوی رزگارکردنی قودسدا ئامانجە دەرونییە ستراتیژییەکانی جێبەجێ بکات، هەرچەندە سولتان زۆر گرنگی بە گێڕانەوهی یەکییتی نیوان مصر و شام دەدا و چەند لە توانایدا هەبوو بێت بۆ گێڕانەوهی بەشەکانی تر لە ولاتانی ئیسلامی هەولێ دەدا^{۷۴}، ئەوەندەش پێویستی بە پشتگیری خەلافەتی عەباسی زیاتر هەبوو، لە (نورالدین محمود) هەرچەندە هیژیکێ سەربازی گەورە هەبوو لەوشکانی و دەریا کە بە هیچ شێوەیەک لە گەڵ هیژی (نورالدین محمود) دا بەراورد نە دەکرا، چونکە دوژمنانی (نورالدین محمود) لە موسلمانان نەبوون، بەلام سەڵاحەددین جگە لە خاچ دروشمەکان میرە موسلمانەکانیش (بەتایبەتی زەنگییەکان)^{۷۵} دژی بوون، هاوکات ئیسماعیلییەکان^{۷۶} زۆر جار لە گەڵ خاچ

۷۳ گروسیه: س. پ، ۷۲ "سعداوي: التأريخ الحربي، ل ۱۷۳.

۷۴ نوری. سياسة صلاح الدين، ل ۲۵۷.

۷۵ زەنگیەکان: دەگەرپێتەوه سەر (زنکی بن اق سنقر بن عبدالله بن الترغان) لەهزری "ساب یو"، ناوبانگیان دەگەرپێتەوه بۆ باوکیان کەبە (قسیم الدوله) ناسرابوو، پیشەیی (دەرگاوان - الحاجب) بوو لای سولتان (ملکشاهی سلجوقی) هاوکات رۆلی کاریگەری لەسەر ڕووداو و سیاسی و سەربازییەکانی دەولەتی سلجوقی هەبوو لەو سەردەمەدا. (ابن الاثیر: الباهر، ل ۴ "خلیل: عمادالدین زنکی، ل ۳۱ "زامباور: معجم الانساب والاسرات الحاكمة فی التأريخ الاسلامي، ترجمة: زکی محمدحسن واخرون، ج ۱/ ل ۱۱۵).

دروشمه‌کان بۆ دژایه‌تی کردنی پرۆسه و به‌نامه‌کانی سه‌لاحه‌ددین هاوکار بوون^{٧٧}، بۆیه ده‌بینین یه‌کیک له‌و کاروبارانیه‌ی سه‌لاحه‌ددین له‌م کاته‌دا کردی ئه‌وه‌بوو نێردراوی به‌نامه‌یه‌ك نارد بۆ لای خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی (المستضی ب‌أمر الله) و تییدا باسی له‌کرده‌وه‌کانی خو‌ی له‌جیه‌ادکردنی دوژمن و پزگارکردنی (مصر و الیمن و افریقیه) ده‌کرد که مه‌ترسیان له‌سه‌ر خه‌لافه‌ت له‌به‌غدا هه‌بوو^{٧٨}، هه‌روه‌ها خویندنه‌وه‌ی وتار به‌ناوی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسیه‌کان و داوای لێکرد به‌په‌رسی دانی پێدا به‌یخن، فه‌رمانه‌وه‌ی (مصر و برقه و الیمن و الشام) و هه‌موو ویلایه‌ته‌کانی (نورالدین محمود)

٧٦ (ئیسماعیلییه‌کان): پێکهاته‌ی ئه‌م کۆمه‌له‌ بریتییه‌ له‌ پێکهاته‌یه‌کی نه‌ینی به‌سه‌رۆکایه‌تی "داعی الدعاه" به‌ناوی "شیخ الجبل"، قه‌لای (الموت) یان کردبوو ناوه‌ندیك بۆ بانگه‌شه‌که‌یان له‌نێو ساڵانی (٤٨٣ه‌-١٠٩٠ه‌/٦٥٤-١٢٥٦ه‌) (Ency. De Islam (Arat Alamut) vol. 1, pp. 364 – 365). له‌داوای (شیخ الجبل) به‌زه‌نجیره (کبار الدعاه) واته‌ گه‌وره‌ی بانگه‌ش که‌ران، پاشان (الدعاه العاملون) ده‌هات، هه‌روه‌ها (الفدائین) که‌هونه‌ر پێشه‌یان کاری تیرو‌ر بوو، که‌به‌رده‌وام له‌خۆنامه‌کردن دابوون و چاوه‌پوانی فه‌رمانی (داعی الدعاه) یان ده‌کرد ئه‌گه‌ر خۆ خسته‌ خواره‌وه‌ش بێت له‌سر لوتکه‌ی چیاکان، هه‌روه‌ها به‌هیچ شێوه‌یه‌ك دوانه‌ده‌که‌وتن له‌تیرو‌رکردنی دوژمنه‌کانیان به‌خه‌نجه‌ر ئه‌گه‌ر مه‌سیحی بێت یان مو‌سڵمان. هه‌ریمی (الجبل) به‌دریژایی که‌ناره‌کانی (اللاذقیه و طرابلس) یان کرده‌ شوینی نیشه‌تجی بونیان که‌ به‌ (جبل لبنان) ناسراوه‌، ئه‌مه‌ش سنووری سروشتی نیوان وڵاتی مو‌سڵمانان و خاچ دروشمانه‌، له‌سه‌رده‌می (سنان) نزیکه‌ی (١٠) ده‌ قه‌لایان تییدا دروست کرد، بێگومان له‌سه‌رده‌می خاچ دروشماندا رۆلێکی گه‌وره‌یان هه‌بوو له‌میژووی رۆژه‌لاتدا، و کاریگه‌ریان له‌سه‌ر ری‌ په‌رووی پووداوه‌کان هه‌بوو(حتی: تاریخ سوريا ولبنان و فلسطين، ج٢/ ٣٤٦ه‌ غالب: تاریخ الدعوة الاسماعیلية، ل٢٤ه‌ غالب: اعلام الاسماعیلية، ل٢٩٩ه‌).

٧٧ القزاق: الحیاة السیاسیة فی العراق فی العصر العباسی الاخیر، ل٢٥٦-٢٥٧ه‌.

٧٨ رفعت: معالم تاریخ العصور الوسطی، ل١٦٦ه‌.

دهكات، ئهوه بوو خهليفه‌ی عه‌بباسی دانی به‌کاره‌کانی هیناو، دیارییه‌کی زۆریشی پیشکەش به‌نوینه‌ره‌کانی سولتان کرد.^{۷۹}

جه‌نگی ده‌روونی ستراتیژی بۆ گه‌یشتن به‌ئامانجه‌کانی به‌کار دیت و هه‌ڵده‌دات بۆ قو‌ستنه‌وه‌ی شکست و شکانده‌ سهربازیه‌کان له‌به‌ره‌کانی جه‌نگ و ئاشکراکردنی تی‌کچوونی باری ئابووری و دارایی و تی‌کشکاندنێ و ره‌ له‌نیو ریزه‌کانی دوژمندا^{۸۰}، بۆ نمونه‌ خاچ دروشمه‌کان و هاو‌په‌یمانه

۷۹ بۆ نمونه له‌سالی (۵۷۱/ک/۱۱۷۵ز) سه‌لاحه‌ددین له‌گه‌ڵ (الملك الصالح) ی ئه‌تابه‌کی حه‌لب ریکه‌وت به‌کشانه‌وه له‌گه‌مارۆی حه‌لب به‌مه‌رجێک حه‌لبیه‌کان له‌گه‌ڵ لایه‌نی سی‌هه‌م ریک نه‌که‌ون به‌بێ رازی بوونی لایه‌نی دووه‌م، به‌لام (سيف الدين غازي) ئه‌تابه‌کی موس‌ل نووسراویکی بۆ (الملك الصالح) ره‌وانه‌کردو هانی دا به‌ هه‌ڵه‌شاندنه‌وه‌ی ئه‌ریکه‌ و تنامه‌یه‌ی نیوانیان، ئه‌مه‌وایکرد سولتان سه‌لاحه‌ددین له‌دژیان شه‌ر راگه‌یه‌نی، به‌لام پێش ده‌سی‌یکردنی شه‌ره‌که، نووسراویکی بۆ خه‌لافه‌تی عه‌بباسی نارد و له‌راستی رو‌داوه‌کان ئاگاداری کرده‌وه، ئه‌ویش بۆ رو‌نکردنه‌وه‌ی ریکه‌وتنی له‌گه‌ڵ (الملك الصالح) که‌سه‌ربازه‌کانی بۆ جیهادی خاچ دروشمه‌کان ئاماده‌بن، به‌لام (سيف الدين غازي) وای لیکرد له‌په‌یمانه‌کی په‌شیمان بێته‌وه، بۆیه داوا له‌خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی ده‌کات که‌ ئاگاداریان بکاته‌وه‌ و مافی شه‌رکردن به‌ سه‌لاحه‌ددین له‌دژیان بدات، ئه‌گه‌ر بێت و ئه‌وان له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ته‌ به‌رده‌وام بن، و سه‌لاحه‌ددین به‌شه‌ری موس‌لمانان و به‌جی هێشتنی جیهادی خاچ دروشمه‌کان تاوانبار نه‌کریت، چونکه‌ یه‌کیته‌ی موس‌لمانانی ده‌وێت. (القاضي الفاضل: عبدالرحيم البيساني، رسائل القاضي الفاضل، مخطوطة حسين بك، مكتبة اوقاف الموصل رقم ۹/۱، ورقه ۹). بپروانه ده‌قی نووسراوه‌که‌ی سه‌لاحه‌ددین که‌ په‌وانه‌ی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی "المستضي بأمر الله" ی کرد له‌ سالی (۵۷۱/ک/۱۱۷۵ز)، له‌ پاشکۆی ژماره (۱). (ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ۲۵۹) ابن شداد: س. پ. ل ۴۲ "العسلي: صلاح الدين، ل ۱۹۷).

۸۰ زناده: الحرب النفسية، ل ۱۵.

(جنه وييه كان) ^{۸۱} له ئه نجامى سەر نه گرتنى پيلاننه كه ياندا له دژى سولتان سه لآحه ددين تووشى شكست و نائوميديه كى گه وره بوون، ^{۸۲} دواى ئه وهى له مه ترسى چالاكيه كانى بۆ يه كخستنى موسلمانان له مصر و شام به ئاگاهاتن، به تاييه تى هه وه كانيان بۆ نزىك بوونه وه له (الملك الصالح اسماعيل) پيش مردنى، ئه مه جگه له خو نزىك كردنه وه له هه ندى هيژى نه يارى ناوچه كه دژ به سه لآحه ددين ^{۸۳}، ئه مه ش ئه وه ده گه يه نى كه تاجه ند تووشى بى ئوميدي بوون بۆ سه لماندن راستى ئه م بۆچوونه ،(وليم

۸۱ جنه: به ندرىكه له ئىتاليا، ده كه ويته سەر كه نداوى جنه، كه به شيكه له دهرىاى ناوه راست. (المنجد فى اللغة والاعلام، ل ۲۰۵).

۸۲ خاچ دروشمه كان و هاوپه يمانه جنويه كانيان دلگران و نائوميديبون له كار و چالاكيه كانى سولتان سه لآحه ددين بۆ يه كخستنى جيهانى ئىسلامى، به مه يش ترس و دلپراوكى بالى به سه ريانداكيشا، كه دلنيا بوون له كه سايه تى سولتان و سوربوونى له سەر دهر كردنيان له رۆژه لاتى ئىسلامى، ئه مه ش خو كاريگه رى دهر وونى خراپى هه بوو له سەر به رژه وه ندييه ئابوريه كانيان، چونكه ئه وان له سه رده مى ده وه تى فاتميه كان سو دبه خش بوون له ريگه ي په يوه ندييه بازرگانيه كانيان وه له گه ل شام و مصردا، كه به هويه وه سه روه ت و سامانيكى زورىان كۆكرده وه له سه ر بازگه ي (موسولمانان و خاچ دروشمه كان) بۆيه سه ير نيه كه خاچ دروشمه كان و هاوپه يمانه جنويه كانيان له گه ل هيژه نه ياره كان پيلان دا پيژن له دژى سولتان سه لآحه ددين، نه ك بۆ خو شه ويستى ئه م هيژانه به ئكو بۆ پاراستنى به رژه وه ندييه ئابوريه كانيان و كۆترو لكردى و ولاتى مصر كه پيى ده و ترا (گه نجينه ي هه موو زه وى)، (الكناني: العلاقات بين جنوه والشرق الادنى الاسلامي، ل ۱۴۲-۱۴۳).

۸۳ كه پيكتابوون له چه ند كۆمه له يه ك، جگه له ميره كانى ديمه شق و حلب كه سەر به (الملك صالح اسماعيل) بوون، و كۆمه له ي (سيف الدين غازى ابن قطب الدين مودود بن زنكى)، و كۆمه له ي (قليج ارسلان) و لايه نگرانى له ئاسياى بچوكدا، دوا كۆمه له ش پاشماوه ي فاتميه كان بوو. (الكناني: س.پ، ل ۱۴۵ "گروسيه: س.پ، ل ۷۲).

الصوری) ^{۸۴} باس لەو دوو دلی و پەشیوییەیی که تووشی خاچ دروشمەکان و جەنەویەکان هاتبوو دەکات و دەلی: "لەگەڵ هەموو هەولەکانماندا بۆ بەرهنگار بوونەوهی سەڵاحەددین، بەلام هەر شکستمان هینا، ئەمڕۆ ترس لەهەموو لایەکەوه دەوری لێداوین، لەدەریاو، و شکانییەوه، وەکو یەک، مەترسیەکانی ئەوەندە پەرەیی سەند هەرکاتێک هیرش بکاتە سەرمان، توانای بەرگری کردنمان نابێت، بۆیە چاکتر وایە دەستی یارمەتی بۆ (الملك الصالح اسماعیل) درێژ بکەین، نە بۆ خۆشەویستی (الملك الصالح اسماعیل) و نە بۆ چاکەیی (حلب) و میرو خەڵکەکی بوو، بەلکو بۆ بەر بەرهەکانی کردنی سەڵاحەددین و ری لێگرتنی لەپیش جیبەجێکردنی پیلانەکی دا که (کارکردنە لەپینا و پرگارکردنی قودس)، بەمەش هیرشەکی بۆ سەر قودس لاواز دەبێت" ^{۸۵}.

رەنگە مەبەستی (ولیم الصوری) لەم ئاماژەیە، ئەوه بێت که خاچ دروشمەکان هەول و کۆششیان لەپینا و کۆسپ خستنه ریگی سەڵاحەددین دا لەیەخستنی بەرهی ئیسلامی دا بەهاندانی فاتمیەکان و بەهاوکاری جەنەویەکان و خاچ دروشمەکان بووبێت که سەڵاحەددین هەر لەسەرەتاوه دەستی بەسەریاندا گرتبوو، دواي نوچدانی پیلانەکیان هەول و چالاکییەکانی سەڵاحەددین پەرەیی سەند بۆ یەخستنی بەرهی

۸۴ (ولیم الصوری): یەکیک بوو لەمیژوو نووسە گەرەکانی خاچ دروشمەکان، لەسائی (۵۲۶/۱۱۳۰ز) لەشاری (قوص) لەدایک بووه، چەندین پلەو پایەیی گرنگی وەرگرتووه، لەوانە سەرۆکی شەمامسیەیی شاری صور بووه، و لەسائی (۵۸۰/۱۱۸۴ز) دا راپۆژکاری مەملەکەتی خاچی بوو لەشاری قودس. (العینی: مؤرخو الحروب الصلیبیة، ۱۰۱-۱۰۳) و نیردراوی (امالریک) بووه بۆ لای (مانویل)ی ئیمپراتۆری بیزنطی سائی (۵۶۴/۱۱۶۸ز) بۆگرتنی ولاتی مصر. (رنسیمان: س.پ، ج ۲/ ۶۱۲).

۸۵ الحروب الصلیبیة، ج ۴/ ل ۱۸۴-۱۸۵.

ئىسلامى لەمىصرو شام،^{۸۶} لەچوارچىۋەى ئامانجە دەروونىيە ستراتىژىيەكانى دا، پاشان پروى كرده قۇناغى دووهم ئەويش جيهاد بوو دژى خاچ دروشمەكان كەبەشېك لە (لبنان و سوريا) و ھەموو قودس يان داگير كردهبوو، سەلاحەددىن لەجەنگەكانيدا نمونەى فەرماندەيەكى كارامە و دووربين و لىزان بوو، ھەرگىز خۆى بەشەپرى لاوەكىيەو ھەريك نەدەكرد، بەلكو بەھەموو توانايەكىيەو ھەروەى دەكرده ئامانجە دەروونىيە ستراتىژىيە سەرەكى و بنچىنەيەكان، ھەروەھا گەرنەگەتەين ھەلوئىست و دلسۆزى پەر لەدانايەتى و دووربىنى پىيادەكرد بەرامبەر بەخەلافەتى عەبباسى لەبەغدا^{۸۷}، بىگومان سولتان سەلاحەددىن لەو كارەى ئامانجى دەروونى ستراتىژى ھەبوو لەبەر ئەو ھەى خەلافەت رەمزى يەكەتتى مۇسلمانەكان بوو، تاكو ئالائى يەكەتتى و يەكەبونى ئىسلامى ھەر بىمىنەتەو، ھىنانە دى ئەم يەكەتتە گەورەتەين رۆلى ھەبوو لەرزگاركردى ناوچە داگيركراوكاندا، بىگومان ئەو سەرکەوتنەنى سەلاحەددىن بەدەستى ھىنا لەئەنجامى ئەو يەكەتتە بەھىزە بوو كەلەژىر سايەى ئەو دروست بوو^{۸۸}، ھاوكات بەرزكردەو ھەى دروشمى كاركردن لەپىناوى رزگاركردى قودس و گەپانەو ھەى شكۆمەندى دەولەتى عەبباسى و زىندووكردەو ھەى بنەماكانى جيهاد لەپىناوى خودادا دژى بى باوەرەكان لەھەموو شىۋىنىك^{۸۹}، نەزىكەى سالى (۵۸۲ك/ ۱۱۸۷ز)

۸۶ العمداد الكاتب: الفتح القسى، ل ۱۷-۲۵ "ابن شداد: س.پ. ل ۲۱-۲۳" ابن واصل: س.پ. ج ۲/ ل ۱۴۸، ۱۵۷، ۱۸۵ "يوسف: الوحدة وحركات اليقظة العربية ابان العدوان الصليبي، ج ۴/ ل ۲۸.

۸۷ مصطفى: صلاح الدين، ۹۹ "نوري: الفكر العسكرى للقائد صلاح الدين الايوبى، مجلة المورد، العدد ۴، ل ۷۰.

۸۸ القلقشندي: صبح الاعشى، ج ۳/ ل ۸۵.

۸۹ مصطفى: س.پ. ل ۱۵۴ "نورى: الفكر العسكرى، مجلة المورد، العدد ۴، ل ۷۱.

سەلاحەددىن لەزامنەکردنى سنوورى دەولەتە پان و بەرىنەكەى بوو، هەر وەها بەگونجاوترىن رىگە و شىۋازى لەبار راھىنان و مەشقى بەسوپا و ھىزەكەى تەواوکرد و پەرچەكى كرد، بە شىۋەيەك سوپاكەى يەكخست كە بۆ شەركردن لەگەل خاچ دروشمەكاندا بگونجىت،^{۹۰} مۇسلمانەكان لەسەرەتاي شەركەكانى خاچ دروشمەكاندا لەبەر نەزانىن و ئاگادار نەبوونيان بەھەل و مەرجى ھىزەكانى خاچ دروشمەكان شەكستيان دەھىنا. بەلام پاش تەواو بوونى قۇناغى يەكەمى شەركەكە، سەلاحەددىن شارەزاي ھەموو ئەو شىۋازانە بوو كە لاي خاچ دروشمەكان ھەيە و پلانكى ستراتيژى دوورمەوداي دەرشت و پاش ئەو شەركەكە لەگەل كردن و بەسەرەتاي سەركەوت^{۹۱}، ھەمىشە سەلاحەددىن لەپرووى دەروونى ورەيى سەربازەكانى ئامادە دەكرد، و گيانى مەعنەوى بەرز دەكردنەو و گرنگى دەدا بەلەينى ھوشيارى لەنيوانيانداو ئەو ھى بۆ روون ئەكردنەو كەئەو مېرنشيانەى خاچ دروشمەكان لەشامدا دايان مەزاندو و لاتى ئەوانەو زەوت كراو و ئەبىت بۆيان بگەرپتەو^{۹۲}، ئەمەش بۆ خۆى لەھوشياركردنەو ھىزەكەيدا كارىگەرى دەروونى گەورەى لەسەر ورەى مۇسلمانان بەجى ھىشت^{۹۳}، سەلاحەددىن پىي لەسەر فاكترەى ئايىنى بۆ شەھىد بوون لەپىگەى خودا دائەگرت و فەرمانى دەركرد بۆ ئەوانەى كەلەناو سوپادا ئامۇزگەر و گوتار بىژن كەئەو پالئەرە لەدەروونى سەربازەكاندا بەھىز كەن، چونكە سەردەمى سەلاحەددىن زياتر پروويەكى جىھادى ھەبوو، بەيەكىكىش لەبنچىنە

۹۰ ايليسيف: س.پ، ل ۶۶، "المعاضيدي: الوطن العربي والغزو الصليبي، ل ۱۶۱.

۹۱ زمانى: بحوث حول النظام العسكرى فى الاسلام، ل ۱۳۴.

۹۲ ابو شامة: الروضتين، ج ۲/ ۷، "سعداوى: التاريخ الحربي، ل ۱۷۳، عاشور: الحركة الصليبية ج ۲/ ل ۸۰۰.

۹۳ حمزة: ثلاث شخصيات فى التاريخ، ل ۲۸۲.

ستراتیژییه‌کانی ئه‌یو بییه‌کان دانه‌نرا له‌په‌یوه‌ندییه‌ ده‌رکیه‌کاندا، له‌و شه‌رو مامه‌له‌ کردنه‌یاندا که له‌گه‌ل خاچ دروشمه‌کان هه‌یان بوو^{٩٤}، کاریگه‌ری شه‌ره‌کانیش زیاتره‌گه‌زێکی جیهادی هه‌بوو یارمه‌تی ده‌رو بزوی نه‌ری راسته‌قینه‌و پالنه‌ریکی سه‌ره‌کی سوپای ئه‌یوبی بوو، چ له‌سه‌ر ئاستی تاکه کهسو و چ له‌سه‌ر ئاستی سه‌رکردایه‌تی بو ئه‌وه‌ی جیهاد بپیته چه‌قی بیرى ئیسلامی له‌مامه‌له‌ کردن له‌گه‌ل ئه‌وانی تهردا... سه‌رباری ئه‌مه‌ش سه‌لاحه‌ددین ده‌رکی کردبوو به‌وه‌ی جیهاد گه‌نجینه‌یه‌کی شوڤشگێڕانه‌یه‌و توانای جوڵاندنی گهلانی موسلمانى هه‌یه له‌کاتی مه‌ترسیه‌کاندا، به‌تایبه‌تی مه‌ترسى خاچ دروشمه‌کان^{٩٥}، هه‌روه‌ها باس کردنى به‌سه‌رهاتى پی‌شیننه چاکه‌خوازه‌کانى لهم ڕیگایه‌دا تا وه‌کو سه‌ربه‌ازه‌کان له‌لو ته‌که‌ی رازی بوون و به‌خته‌وه‌رى دا خو‌يان له‌پیناو په‌روه‌ردگاردا بکه‌نه قوربانى و ئه‌و کات دل‌نیان له‌وه‌ی دوای شه‌هید بوونیان به‌هه‌شتیك چاوه‌ڕوانیانه^{٩٦}، وه‌كو لهم نایه‌ته‌دا ها تووه:

{وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ
لِلْمُتَّقِينَ} ^{۹۷}، بیگومان نه مه ئامانجیکی دهر وونی ستراتیژی بوو لای
سه لاهه ددین بو ئه وهی حاله تیکی دهر وونی له نیو ریزی سه رباره کانیدا
بخولقینی و وره یان بهرز بکاته وه به هه موو توانایه کی سه ربارزی به وه بو

٩٤ يوسف: العرب والروم واللاتين، ج ١ / ل ٩٤.

٩٥ ابن شداد: س.پ، ل٤٨ "ابوشامة: الروضتين، ج٢/ ل٢٢١-٢٢٢" يوسف: العدوان الصليبي على مصر، ج٢/ ل٤٢.

٩٦ شديد: الجهاد في الاسلام، ل ٩٠-٩٣.

۹۷ (پەلە بکەن بۆگەیشەتت بەبەخشینی پەرورینتان و بەهەشتی گەهراوی بەئەندازی ئاسمانەکان و زەوینە و سازکراوە بۆئەوانە لەخواترسن). سۆرەتی ال عیمران: ئایەتی ۱۳۳، وەرگێڕانی مامۆستا هەژار.

به‌گژاچوونی خاچ دروشمه‌کان ئاماده‌یان بکات، ئامانجی ستراتیژی سه‌لاحه‌ددین له‌شه‌په‌کاندا گیرانه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و زه‌ویانه‌ بوو که خاچ دروشمه‌کان داگیریان کردبوون له‌کو‌تایی سه‌ده‌ی (٥/١١) و له‌پیناوی جیبه‌جی‌کردنی ئه‌م ئامانجه‌دا، سه‌لاحه‌ددین جوړه‌ها شیوازی گرته‌به‌ر له‌ریگه‌ی پروو به‌پروو‌بوونه‌وه‌ی راسته‌وخۆ له‌گه‌ڵ دوژمن، یان لاوازکردنی له‌پرووی ئابوورییه‌وه، و ئیفلیح کردنی وره‌یان و ئاب‌لو‌قه‌ دانیان له‌خالی راگیربوون که‌خو‌یان‌یان پی‌به‌ه‌یز کردوو، هاوکات سه‌لاحه‌ددین جوړه‌ها ته‌کتیکاتی گرته‌به‌ر بو‌ ئه‌وه‌ی خاچ دروشمه‌کان بکه‌ونه‌ داوییه‌وه^{٩٨}، لی‌ره‌وه‌ ده‌رئه‌که‌وی‌ت که‌ سو‌لتان سه‌لاحه‌ددین له‌به‌ری‌وه‌بردنی ده‌ولت و سه‌رکردایه‌تی کردنی سه‌ربازه‌کانیدا دژ به‌خاچ دروشمه‌کان ئامانجی ده‌روونی ستراتیژی هه‌بووه، له‌قوناغی یه‌که‌مدا سه‌لاحه‌ددین هه‌ولیدا هی‌زه‌ موس‌لمان‌ه‌کان له‌ژێر ئالای سه‌رکردایه‌تی خویدا یه‌که‌بات، پاش ئه‌وه‌ش قوناغی دوهم که‌جیهاده‌ دژ به‌ خاچ دروشمه‌کان ده‌ستی‌کرد.

بی‌گومان سه‌رکه‌وتنی هه‌ر سه‌رکرده‌یه‌که‌ به‌نده‌ به‌توانای له‌هه‌لب‌ژاردنی شو‌ین‌یی‌کی گونجاو بو‌ سو‌پا‌که‌ی له‌کاتی جه‌نگدا، به‌شی‌وه‌یه‌که‌ ساغ و سه‌لامه‌تی سو‌پا‌که‌ی مسو‌گه‌ر بکات، به‌م جوړه‌ سه‌لاحه‌ددین مه‌به‌سته‌کانی به‌کاره‌ینانی جه‌نگی ده‌روونی ستراتیژی له‌م شه‌په‌دا دژ به‌ خاچ دروشمه‌کان پراکتیزه‌ کرد، بی‌گومان سوود وهرگرتن له‌هه‌له‌کانی دوژمن به‌شیکه‌ له‌ ستراتیژی‌یه‌تی فاکته‌ر که‌ زو‌رجار فه‌رمانده‌ سه‌ربازیه‌کان له‌ میانه‌ی ئه‌و هه‌لانه‌وه‌ پیلانی دانه‌پرشت^{٩٩}، بو‌یه‌ لی‌ره‌دا ده‌توانین ب‌ل‌یین ئاماده‌یی و خو‌سازدان له‌ پیناو ترساندنی دوژمندا، خو‌ی له‌خویدا جه‌نگی

٩٨ حسین: س.پ، ل.٢٠٦.

٩٩ الخلفاء: العسكرية الاسلامیة وقادتها العظام، ل.٥٩.

دهروونی ستراتیژییه، له‌م باره‌یه‌وه خوای گه‌وره له قورئانی پیروژدا ده‌فه‌رمویت: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ} ۱۰۰.

بیگومان نه‌وپیلانه ده‌روونییه ستراتیژییه‌ی که سولتان سه‌لا‌حه‌ددین دای نه‌رشت و ئاراسته‌ی ده‌کرد، راسته‌وخۆ کاری ده‌کرده سه‌ر خاچ دروشمه‌کان وله‌هیزو توانای سوپای ده‌وله‌تی ئه‌یوبی ده‌ترسان، هه‌رچه‌نده ژماره‌یان زۆر بوو، خاوه‌ن سئ میرنشینی خاچیش بوون له‌ پرۆژه‌لانی ئیسلامیدا و جگه له‌توانا مادی و سه‌ریازییه‌کانیان، له‌گه‌ل سوود وه‌رگرتن له‌هه‌له‌کانیان، بۆیه ده‌توانین بلیین چاکترین ده‌سکه‌وتی ئه‌م جه‌نگه ده‌روونییه بو سولتان سه‌لا‌حه‌ددین بلا‌وبوونه‌وی تواناو لی‌هاتوویی ئه‌م سه‌رکرده‌یه بوو، هاوکات له‌گه‌ل بالا بوونی ناوبانگی له‌چوارچیوه‌ی جیهانی ئیسلامی بو ولاتانی ئه‌وروپا.

۱۰۰ واته (تا بوو ده‌کرێ چه‌ک و جبه‌خانه‌ی شه‌رو ئه‌سپی سواری په‌یدا بکه‌ن) دوژمنی پی بترسین، که دوژمنانی خوداشن. غه‌یری وانیش دوژمن و هه‌ن نایان ناسن، به‌لام خودا ده‌یان ناسن. هه‌ر مایکی له‌ راهی خودای به‌خت بکه‌ن، خودا ده‌یتریت‌وه‌و هه‌یج ناهه‌قی قبولی ناکرێ. (سوره‌تی نه‌فال: نایه‌تی ۶۰، وه‌رگیرانی ماموستا هه‌ژار).

**به‌شی سیّهم
جه‌نگی ده‌روونی ته‌کتیکی**

**The Tactical
Psychological Warfare**

جهنگی دہروونی ته کتیکي

جهنگی دہروونی ته کتیکي به جهنگی مهیدانی یان جهنگی کورت خایه نیش ناوده بریت که له بهر هکانی جهنگدا ئاراسته ی ریکخستنه کانی دوژمن ده کړی و تایبه ته به ناوچه یه ک یان بهر هیه کی جهنگی دیاری کړا، مه به سستیش له م شیوازه لاواز کردنی وره ی که رته کانی ئه و بهر هیه یه و ئامانجیش لیی خویه دهسته وه دانی دوژمنه،^۱ هه روه ها ئه م جوړه جهنگه دژی ئه و مه دهنیانه بهر پاده کړی که ده که ونه ناوچه ی چالاکیه سهر بازیه کان و رازی کردنی دوژمن به وه ی که ئه و مه سه له یه له پیناوی جهنگدا ده یکن مه سه له یه کی ره وای نییه و بو دروست کردنی گومان له نیوان سهر بازو سهر کرده کانی دوژمن و لاواز کردنی وره یان^۲. له ژیر پوشنایي ئه م پیناسه یه دا سولتان سه لاهه ددین توانی یه که م جهنگی دہروونی ته کتیکي ئاراسته ی سهر بازانی سودان بکات، کاتیک ئه م سهر بازانه به هو ی کوشتنی فهرمانده که یانه وه (جوهر بن عبدالله) ی موئته مه نی خه لافه ت هه لگه پرانه وه، و کو بو ونه وه بو شهر ی ئه یو بییه کان و نزیکه ی (۵۰) هه زار سهر باز دهبوون، شهر له نیوان هه ردوو لادا به گهر می بهر یا بو، به سهر که وتنی سه لاهه ددین و دو پراندنی سودانیه کان کو تایی هات^۳، کاتیک سولتان فهرمانی دا به سووتاندنی گهر که که یان که به (المنصوره)^۴ ناسرا بو

۱ الدباغ: علم النفس العسكري، ل ۱۷۹۱ السید: اضواء على الحرب النفسية، ل ۴۳۲ علي: معركة الكلمة، ل ۶۸.

۲ حاتم: س. پ، ل ۱۸۷۱ زناده: س. پ، ل ۱۵.

۳ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ۲۰۳-۲۰۴ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ۵/ ۲۸۳ ابن تغري بردي:

س. پ، ج ۶/ ۷۱ العسلي: صلاح الدين الايوبي، ل ۹۲ غنيم: الدولة الايوبية والصليبيون، ل ۲۲.

۴ (المنصورة): گهر که (المنصورية)، ده که وئته دهره وه ی دهر گای (زويله)، لای راستی، گهر که کی زور بهر بلاو بو، سودانیه کان له و گهر که نیشته جئ بوون، پاش ئه و پوودا وه له سهر فهرمانی سولتان

نزیکی (باب زویله) و (توران شاه) ی برای سه لآحه ددین به هیژی شمشیر توانی له قاهره شار به دهریان بکات و له شاری (جیزه) نیشته جی کران^۶، ئامانجی سه لآحه ددین له و کاره کو تایی هیئانی ململانی و پالنائیان بوو بو حاله تیکی دهر وونی خراپ و خو به دهسته وه دان و مل که چ بوون بو مهرجه کانی، بو سه لماندنی ئهم بو چوونه (الجبرتی) ده لیئت: (خه لیفه العاضد)^۷ "خوی دانهری ئهم پیلانه بوو له دژی سه لآحه ددین به مه به سستی پرگار بوونیان له دار و دهسته ی سولتان له ولاتی مصر"^۸.

تاکتیک مانای هونه ری جهنگه له گوړه پانی شه پدا که له پیناو لاوان کردنی دوژمن پیاده ده کریئت یا راسته و خو گه یشتن به ئامانجه دیاریکراوه کان و به رده وام بوون له م کاره دا دوژمن ماندوو دهکات و تووشی دوخیکی شله ژاوی دهکات،^۹ بیگومان تاکتیکی سه رکه و توو دوژمن

سه لآحه ددین له لایهن میر (خطاب بن موسی) ویران کرا، و دانیشته وانه که ی راگوین کران بو ناوچه ی (الصعید)، پاشان شوینه کیان بوو به باخ. (یا قوت الحموی: س. پ، مع ۴/ ل ۳۲۰).

۵ (باب زویله): یه کیکه له چوار دهرگا کانی شاری (القاهره)، که و سه رکرده (جوهر) له گه ل درووست کردنی شارکه درووستی کردوون، به ناوی یه کیکه له هۆزه به بره رییه کانی پوژئاوا که له گه لیدا بوون، و له سالی (۱۰۹۲/ک ۴۸۵) دهرگای (زویله) ی گه وره له لایهن میری سویا (بدر الدین الجمالی) دروست کراوه، هاوکات یه کیکه بوو له دهرگا به هیزه کانی ئهم شاره. (القلقشندی: صبح الاعشی، ج ۳/ ل ۴۴۸-۴۴۹ "مبارک: الخطط التوفیقیة، مع ۳/ ل ۲۳۶).

۶ ابن کثیر: البداية والنهاية، ج ۱۲/ ۳۴۴ "ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ۵/ ل ۲۸۳" المقریزی: اعتاظ الحنفاء، ۳۶۳/ الخطط، ج ۲/ ل ۱۹۹. ۱. ر. جب: صلاح الدین الايوبي، ل ۱۲۰ "عاشور: الحركة الصليبية، ج ۲/ ل ۷۰۷-۷۰۸.

۷ (خليفة العاضد) ناوی (عبدالله بن يوسف بن حافظ)، له سالی (۵۵۰/ک ۱۱۶۰) ز بووه ته خه لیفه ی فاتمیه کان و دوا خه لیفه شیانه، له سالی (۵۶۷/ک ۱۱۷۱) کوچی دوا یی کردوو و له قاهره به خاک سپیژدراوه. (ابن خلکان: س. پ، ج ۳/ ل ۱۰۹).

۸ عجائب الآثار في التراجم والخبار، ج ۱/ ل ۴۹.

۹ عبد القادر: الاعلام والدعاية، ل ۳۳۹.

دەترسىنىڭ ۋىلازىشى دەكات، ئەم شىۋازە بوو كە سولتان سەلاھەددىن ۋە
فەرماندەكانى پىيادەيان دەكرد^{۱۰}.

سەرەپاي ئەۋەى ئامانجەكانى جەنگى دەروونى يەك شتە، بەلام ھۆكارو
كەرەستەكانى جىياۋزى ھەيە لەنىۋان جەنگى دەروونى تاكتىكى ۋە
ستراتىژى، مەبەست لەم جەنگەكۇتايى ھىنانە بە كىشەكان ۋە پال نانە بە
دوژمن بۇ دروست كردنى حالەتتىكى دەروونى، ئەۋىش حالەتى شىكست ۋە
دۇراندە ۋە لەئەنجامدا خۇبەدەستەۋەدانە بەلایەنى سەرکەۋتوو، ھەريۇيە
دوای مردنى (نورالدين محمود) سەلاھەددىن لەپروودانى كىشەۋ گىرە
شىۋىنى ۋە ناكۇكىەكانى ۋەلاتى شام بى ئاگا نەبوو، بەلكو زور
بەھەستىارىيەۋە تەماشاي پرووداۋەكانى دەكردو چاۋەپرى ھەلىكى شىاۋى
دەكرد بۇ ئەۋەى بچىتە ناۋيەۋە، سەلاھەددىن سىياسەتى ۋەبو نەيدەۋىست
خەلكى شام لەبەر چوونى بۇ ناۋ ۋەلاتەكەيان لى ھەلسن ۋەراست بىنەۋە ۋە
لەترسى ئەۋەى نەۋەكو دژىشى بوەستن ۋە ئاستەنگ بخەنە ناۋ كارەكانىيەۋە
بەردەوام نامەى بۇ پادشا (الملك الصالح اسماعيل) دەناردو ملكەچى ۋە
گوپرايەلى خۇى بۇ دووبارە دەكردەۋە، لەدوای ئەمەش ترسى خۇى لەسەر
بەرژەۋەندىيەكانى پادشا بۇ شامىيەكان نىشاندا^{۱۱}، بىگومان ھەر
سەرکردەيەك لەو سەردەمەدا ھەۋلى سەر لەنوى بىياد نانەۋەى بارى
سىياسىى بدابوۋايە، ئەۋا دەبوۋايە بەخۇ نامادە كردنەۋە بەرپەرچى ئەۋ
مىرنشېنە زەنگيانەى بدايەتەۋە كە لەناۋچەى شام ۋەزىرەدا ھەبوون^{۱۲}.
بەتايىبەتى لەلایەن ئەۋ كەسانەى باۋەپريان ۋەبو ئەۋان مافى جىگرتنەۋەى
پادشاى چاكە خواز (نورالدين محمود) يان ھەيە پروبەپروۋى ناپرەزايىيەكى

۱۰ حسين: الجيش الايوبي، ل ۲۰۷.

۱۱ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ل ۲۴۳، ۲۵۱.

۱۲ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ل ۲۲۴ "ابوشامة: الروضتين، ج ۲/ ل ۲۸-۳۷" قاسم: س. پ، ل ۱۴۲.

توند ده‌بووه‌وه، له‌پرووبه‌پرووبوونه‌وه‌کانی (ابن المقدم)^{۱۳} و (سعدالدين كمشتكين)^{۱۴} بۆ سه‌لاحه‌ددین ئه‌وه‌مان بۆ دهرده‌كه‌وئیت^{۱۵}.

سه‌لاحه‌ددین له‌كاتی شه‌پ‌کردن له‌گه‌ل دوژمنه‌كانیدا به‌مه‌به‌ست دروشمی (شه‌پ له‌پیناوی خوادا) یان (کارکردن له‌پیناوی پزگارکردنی قودسی) به‌رز ده‌کرده‌وه که پيشتر باسماں لیوه کرد^{۱۶}، وه‌کو له‌م ئایه‌ته‌دا هاتوه‌وه {وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ}^{۱۷}، ئه‌مه‌ش وه‌ك هۆکاریکی دهروونی کاریگه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیٔ بجیتته‌شام و بئ هیچ نه‌یاریک فرمان‌پره‌وایی بکات، چونکه به‌بئ ږاگه‌یانندنئ ئه‌و دروشمه و به‌بئ به‌کاره‌ینانی ئه‌و شیوازه تاکتیکیه دهروونیه و ئاگادار کردنه‌وه‌ی لایه‌نه به‌پرسه‌كان به‌وه‌ی مه‌به‌ستیه‌تی ده‌نگه‌كان یه‌ك بخات بۆ شه‌پ‌کردن له‌گه‌ل خاچ دروشمه‌كان و پزگارکردنی قودس، نه‌یده‌توانی به‌نووکي پم نه‌بیٔ بجیتته‌شامه‌وه، ئه‌گه‌ر

۱۳ ابن المقدم: ناوی (شمس الدين محمد بن عبد الملك)، یه‌کێک بوو له‌گه‌وره میره‌کانی (نورالدين محمود) پاشان سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یویی، پۆلی کاریگه‌ری هه‌بوو له‌ شه‌ری خاچ دروشمه‌كان، له‌ سالی (۵۸۳/هـ ۱۱۸۷) له‌كاتی به‌جی هینانی ئه‌ركی حه‌ج كوژرا، كه‌میری حاجیه‌کانی شام بوو، به‌ده‌ستی حاجیه‌کی عێراقی به‌ناوی (مجیر الدین طاشتکین). (ابن تغري بردي: س.پ، ج ۶/ل ۱۰۵، ابن العماد: شذرات الذهب، ج ۴/ل ۲۷۶ الغسانی: العسجد المسبوك والجوهر المحكوك في طبقات الخلفاء والملوك، ۲۰۱).

۱۴ (سعد الدين كمشتكين): یه‌کێک بوو له‌سه‌ر له‌شكره‌کانی (نور الدين محمود)، له‌سه‌رده‌می ئه‌و والی موصل بوو، پاش (نورالدين محمود) به‌ره‌و شاری (حلب) هه‌له‌هات و چووه خزمه‌تی (شمس الدين بن دایه) دواتر له‌گه‌ل (الملك الصالح) دا بوو قه‌لای (حارم) دایه، له‌ نه‌جامی کاره‌کانی سالی (۵۷۳/هـ ۱۱۷۷) كوشتی. (ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ل ۲۱۵-۲۱۷ ابن خلکان: س.پ، ج ۷/ل ۱۶۸ ابن تغري بردي: س.پ، ج ۶/ل ۸۱).

۱۵ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ل ۲۵۱ العسلي: صلاح الدين الايوبي، ل ۱۲۱-۱۲۲ العبد: ايعيد التاريخ نفسة، ل ۱۱۷.

۱۶ ايليسیف: س.پ، ل ۴۴۷ يوسف: العرب والروم واللاتين، ج ۱/ل ۹۵ مصطفى: س.پ، ل ۱۵۷.

۱۷ واته (به‌دل و داو- وه‌ك پيويسته - له‌پئی خودا بچنه‌خه‌زا). (سوپه‌تی حه‌ج، ئایه‌تی ۷۸، وه‌رگیزانی ماموستا هه‌ژار).

بشچووايه نهیده توانی تیايدا بمیښته وه^{۱۸}، له بهر نه وهی پروبه پرووی بهر هه لسته یه کی توند ده بوه وه، به لام سه لاهه ددین زانی چوڼ په قنار بکات و چ پیلانیکی تاکتیکي بگریته بهر.

نه وهی سه لاهه ددین چاوه پړی ده کردو هیوا ی بوده خواست داوا کردنی بوو له لایه نه خه لکی شامه وه،^{۱۹} نه مهش بو ی بوو به باشتین به لگه بو نه وهی ده ست له کاروباری ولاتیان وهربدات، نه وه بوو ساتیک دوا نه که وت، به لکو په له ی کرد له پړویشتن، و مصری به جی هیشت و گه یشته (بصری)^{۲۰} میره که ی پیشوازیه کی گهرمی لی کردو پاشان پرووی له دیمه شق کرد له مانگی (ره بیعی یه که می سالی ۵۷۰ ک/۱۱۷۴ ز) گه یشته ناو دیمه شق و چووه ناو خانووی باوکی که به (العقیقی)^{۲۱} ناسراوه، تاوه کو قه لاکه یان دایه ده ستی^{۲۲}. پاش نه وهی سه لاهه ددین کو تای ی به پرگار کردنی دیمه شق هیئا، کاروباری نه م شاره ی پیکخته وه که له پیشدا خراپیان کردبو، ئینجا دایه ده ست برا که ی (سیف الاسلام طغتکین)^{۲۳}، پاشان بای دایه وه سهر (حمص)، کو نترولی کرد ته نیا قه لاکه ی نه بیی^{۲۴}، پاشان پړویشتن بو (حمه)^{۲۵}

۱۸ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ۲۵۲- مصطفی: س. پ، ل ۱۵۲.

۱۹ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ۲۵۲- ابو شامة: الروضتین، ج ۱/ ۲۳۶- ابن العديم: زبدة الطل، ج ۳/ ل ۱۵-

۱۸ ابن العبري: تاریخ مختصر الدول، ل ۳۷۵- قه قتان: س. پ، ل ۲۲۸.

۲۰ بصری: شاریکه له ولاتی شام سهر به دیمه شقه. (یا قوت الحموي: س. پ، مج ۱/ ل ۳۴۸).

۲۱ العقیقی: شوینی (العقیقی) نه مړو له (باب البرید) له خانه ی کتیبی (الظاهرية) له دیمه شق. (مصطفی:

س. پ، ل ۱۵۸).

۲۲ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ۲۵۱-۲۵۲- ابن واصل: س. پ، ج ۲/ ۲۰ ل- المعاضدي: س. پ، ل ۱۵۹.

۲۳ سیف الاسلام طغتکین: کوری (ایوب بن شادی)، نازناوی (الملك العزین بو)، پیاوکی نازاو ژیر بوو هاوکات نه دیب بوو، سولتان سه لاهه ددینی برای بو ولاتی (الیمن) ی ره وانه کرد، له سالی (۵۷۹ ک/۱۱۸۳ ز) چووه شاری (مکه)، پاشان هه موو (الیمن) ی کو نترول کرد. (الخرجي: العقود اللؤلؤية، ج ۱/ ل ۲۹- ابن خلکان: س. پ، ج ۱/ ل ۲۳۷- المقریزی: السلوك، ج ۱/ ل ۱۶۸- الزکلي: س. پ، ج ۳/ ل ۲۷۷).

۲۴ البنداري: سنا البرق الشامي، ج ۱/ ل ۱۸۰- سبط ابن الجوزي: س. پ، ج ۸/ ل ۳۲۸- ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ۵/ ل ۲۵۵.

ئەوھى بە (عز الدين جورديك) ى فەرمانرەۋاى راگەيانند كە بۇ ئەوھ ھاتوۋە
 ۋلات لە دەستى خاچ دروشمەكان بيارىزى، فەرمانرەۋاى (حماء) باۋەرى بە
 قسەكانى ھىنا و (حماء) ى بەدەستەوھ دا^{۲۶}، پاشان (جورديك) نامادەيى
 دەربرى بىيت بە نىردراۋى سەلاھەددىن و بچيت بۇلاى (سعد الدين
 كمشتكين) خاۋەنى (حلب)، بەلام ھەولەكانيان ئەنجامى نەبوو، ئەوھ بوو
 (جورديك) لەگەل (شمس الدين ابن دايه)^{۲۷} لەلايەن (كمشتكين) خزانە
 بەنديخانەوھ^{۲۸}، ھەرۋەھا (كمشتكين) لەم سنوورە نەوھستا، بەلكو لەگەل
 (سيف الدين غازى) مېرى موسل نامەى گۆپىرەوھ و داۋاى لىكرد ھىزەكانى
 موسل بچنە پال ھىزەكانى (حلب)^{۲۹}، ھەرۋەھا حاكىمى شارى (طرابلس)
 ۳۰ بۇلاى مېرى خاچ دروشمەكان (الكونت ريموندى سىيەم)^{۳۱} نارد
 بەلىنى پارەيەكى زۆرى پىدا ئەگەر ھاتوو بتوانى سەلاھەددىن لە (حلب)

۲۵ حماء: بريتىيە لە ناوچەيەكى شاخاۋى دەپوانىتتە سەر شارى (حماء) و پووبارى (عاصى) و پىنگھاتوۋە
 لە دوو قەلئى بەرامبەر. (ناصر خسرو: س.پ، ل ۴۶ "ياقوت الحموي: س.پ، مج ۲/ ل ۱۸۰-۱۸۱).

۲۶ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ۵/ ل ۲۵۵- ابن العماد: س.پ، ج ۲/ ل ۲۳۶.

۲۷ شمس الدين ابن دايه: لەسەردەمى (نور الدين محمود) والى شارى (حلب) بوو، ھاۋكات يەكك بوو لە
 گەرە مېرەكانى، پاش كۆچى دوايى (نور الدين محمود)، لەگەل (كمشتكين) پىنگەوت بۇ پىشەرەۋى كردن
 بۇ شارى دىمەشق ھىنانى (الملك الصالح اسماعيل)، بەلام ھەولەكەيان ئەنجامى نەبوو كە لەلايەن (ابن
 المقدم) شكستى پىھىنرا. (ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ل ۶).

۲۸ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ۵/ ل ۲۵۵.

۲۹ ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ل ۳۱- ابو الفداء: س.پ، ج ۲/ ل ۱۳۶-۱۳۷ النويرى: س.پ، ج ۲۸/ ل ۲۷۶.

۳۰ طرابلس: شارىكە لە ۋلاتى شام، ناۋى دەريا لە سى لاۋە دەۋرى دابوو، و يەككىكە لە پىنگەكانى ۋلاتى
 شام. (الحميرى: الروض المعمار، ج ۲/ ل ۳۹۰).

۳۱ الكونت ريموندى سىيەم: لە سالى (۵۳۵/ك ۱۱۴۰) لەدايك بوو، لە سالى (۵۵۹/ك ۱۱۶۴) بەدىلى گىرا
 لاى (نور الدين محمود)، لە سالى (۵۶۹/ك ۱۱۷۴) نازاد كرا، لەكاتەوھ بىۋوھ (چاودىر- وصى) لەسەر
 پادشا (بلدوينى چۋارەم)، لەپاش شەرى (حطین) كۆچى دوايى كرد. (ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ل ۳۱۹-
 ۳۲۰ ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ل ۲۴- عاشور: الحركة الصليبية، ج ۲/ ل ۷۴۴).

دووربخاتهوه^{۳۲}، (سعد الدين كمشتكين) بهو په يوه نديه نه وه سستا، به لكو په يوه ندي به (راشد الدين بن سنان) ي^{۳۳} رابهري (ئيسماعيليه كان) كرد له ولاتى شام، و په يمانى پارهي هكي زوري دايه، بهو مهرجه ي بتوانى سه لاهه ددين بكوژيت^{۳۴}، (راشد) ي ئيسماعيلي وه لامى داواكاريه كه ي (سعد الدين كمشتكين) ي دايه وه، به لام ههوله كه ي سهركه وتوو نه بوو، به لكو سه لاهه ددين دهست به جي توانى كو مه ليك له (ئيسماعيليه كان) بكوژيت^{۳۵}، به لام هه لويسى سه لاهه ددين له ناست جموجولئ سه ربازه كانى موسلو حله ب كه دژ بهو بوون، نه وه بوو به هه موو شيوازيكى تاكتيكى دهروونى كارى بو پيگرتن له بهرپا بوونى جهنگ له نيوانياندا ده كرد^{۳۶}، هه موو پيگيه كي ناشتيخوازنه ي نه گرتنه بهر بو گه يشتن به موركردى ريكه وتنيك له نيوانياندا كه جيبه جي كردنى يه كي تييه كي سياسى به هيژ زامن بكات و له ريگيه وه بتوانيت دژ به خاچ دروشمه كان بوه ستيت، له هه مان كاتدا بتوانيت هيله كانى گه رانه وه دابين بكات و له پشته وه ريگه له دوژمن بگريت

۳۲ البنداري: س. پ، ج/ ۱/ ۱۸۲ "ابن كثير: س. پ، ج/ ۱۲/ ۳۸۴.

۳۳ راشد الدين بن سنان: خه لكي گوندى (عقري نزيك شارى (بصرى) له كاتى سهردانى بو قه لاي (الموت) له لايه ن خاوه ن قه لاهه وه پوهانه ي ولاتى شام كرا بو رابهريه تي كردنى (ئيسماعيليه كان) لهو ناوچه يه دواى نه وه ي هه ستي به ليها توويى و توانيى هزرى كرد، هه روه ها هه ندى پرويه پرويوونه وه ي هه بوو له گه ل (نور الدين محمود)، سالى (۵۸۹/ ۱۱۹۳) كوچى دوايى كرد. (سبط ابن الجوزي: س. پ، ج/ ۸/ ۴۱۹ "ابن تغري بردي: س. پ، ج/ ۶/ ۱۱۷" ايفانوف: دائرة المعارف الاسلامية، ج/ ۹/ ۴۶۹ "به لام ابن جبير باسى دهكات و دهلى: "مروقيكى شهيتانه". رحلة ابن جبير، ۲۲۵.

۳۴ العمري: مسالك الابصار، ج ۲۷، ورقة ۶۵ الحنبلي: شفاء القلوب، ۸۶. ر. جب: صلاح الدين الايوبى، ل ۱۲۴ "بروكلمان: تاريخ الشعوب الاسلامية، ل ۳۵۴.

۳۵ نه مه يه كه م پروسه ي تيروز كردنى سولتان سه لاهه ددين بوو له لايه ن ئيسماعيليه كان كه چه ند جاريكى تريس هه ولى بى ناكامى تيروزيان ددها، (ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ۲۵۳ "سبط ابن الجوزي: س. پ، ج/ ۸/ ۳۲۸ "ابن واصل: س. پ، ج/ ۲/ ۲۴۱.

۳۶ ابن تغري بردي: س. پ، ج/ ۶/ ۶۹ "ابليسيف: س. پ، ل ۴۴۹، سعداوي: التاريخ الحربى، ل ۶۳.

و گه مارۆیان بدات،^{۳۷} له هه موو باریکدا سولتان سه لاهه ددین له شه پری موسلمانان ده ترسا، له بهر ئه وهی خوینی موسلمانان کان یه ک خوینه، پیگهی تاکتیکی دهروونی به کارهینا بو ئه وهی هه لچوونی موسلمانان کان دابمرکینیتته وه و له نیوانیاندا خوین نه پیرژی^{۳۸}، بو ئه وهی له دوا پرۆژ سوودیان لی وهرگریت و خوینیان به فیرو نه چیت، هه رچهنده هه وله کانی سه ری نه گرت و به به ریا بوونی جهنگ له گردولکهی (حماه) له نیوانیاندا کوتایی هات و له پرۆژی (یهک شه ممه ۱۹ ی ره مه زانی سالی ۵۷۰ ک/ ۱۳ نیسانی سالی ۱۱۷۵ ز) سه لاهه ددین به سه رکه وتنیکی یه کجاره کی به سه ریاندا زال بوو^{۳۹}. و پاش شکست هیانی به لایه نگرانی (نور الدین محمود) هیچ دل ره قانه رهفتاری له گه ل نه کردن وهکو له و ئایه ته دا هاتووه: {وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ}،^{۴۰} ئه وه بوو شیوازیکی دهروونی تاکتیکی نویی به کارهینا، ئه ویش (به دوا ی هه لها تووان نه که وت، ئازاری برینداره کانی نه دا، هاوکات دیله کانی ئازاد کرد)^{۴۱}، هه تا وه کو گوتویانه له و شه رانه دا (۷) هه وت که س زیاتر نه کوژراوه^{۴۲}، له بهر ئه وهی سه لاهه ددین مه به ستی بوو متمانه و پرژی ئه و موسلمانانه کی که شه پری له گه ل ده کردن مسوگهر بکات، ده یویست به لای خویدا رایانکی شیت له چوارچی وهی ئامانجه ته کتیکیه کانی له گه ل خاچ

۳۷ العریني: الشرق الادنى في العصور الوسطى (الایوبیون): ل ۵۹.

۳۸ العسلي: صلاح الدين الايوبي، ل ۱۸۱.

۳۹ ابن شداد: س. پ، ل ۵۷ "البنداري: س. پ، ج ۱/ ۸۶" ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ۵/ ل ۷۵ "ابن تغري بردي: س. پ، ج ۶/ ۲۳.

۴۰ واته (چاکه و خراپه هه مه بهر نین، تو هه میشه وهرامی چاکتر بده وه، ئه وسا که سیک له گه ل تو دا دورژمنه، ده بیته دۆستی نزیکت). (سو په تی فوسیه لت، ئایه تی ۲۴، وهرگیرانی ماموستا هه ژار).

۴۱ ابن کثیر: س. پ، ج ۱۲/ ل ۳۸۴.

۴۲ المقریزی: السلوك، ج ۱/ ل ۱۶۸.

دروشمه کانددا وهک یارمه تیدهریک به کاریان بهینیت^{۴۲}، پاش ئه وه سه لاهه ددین به رهو (حلب) پیشره وی کرد بو ئه وهی ئابلوقه ی بخاته سه ر^{۴۳}، له چوارچیوهی جهنگه دهروونیه تاکتیکیه کانی توانی ئامانجی خوئی له ته پاندنی وره ی دوژمن به دیبهینیت، ههروه ها توانی ریزه کاریان په رشو بلاو بکات به شیوهیه که بیزاری و ناومییدی و ترسان له دهست پیکردنه وهی شه پری خسته دل و دهروونی خه لکی ناوچه که، به وپییه ی شه ر ده بیته هوئی مردن و مالویرانی و هه ژاری و نه بوونی^{۴۵}، پاش ئه وه (حلب) یه کان نامه یان بو نارد و داوای ریکه وتنیان له گه لدا ده کرد^{۴۶}، سه لاهه ددین به گرتنه خوئی (حلب) زور دلخوش بوو، چونکه دهسکه وتیکی تاکتیکیه و سه رکه وتنیکی سیاسیه، هاوکات متمانه ی موسلمانان به سه رکرده ی نوئی زیاتر بوو، به شیوهیه که شاعیران و وتارییژه کان گه لیک قسه و هوئراوه ی به نرخیان به سه ردا هه لگوت، تیدا باسیان له کرده وه و چاکه و ئازایه تییه بی وینه کاریان ده کرد به هوئی ئه م سه رکه وتنه و ئه نجامه تاکتیکیه که ی له سه ر پیره وی پووداوه کان له ناوچه ی شام و جه زیره به دهستی هیئا، بو نمونه قازی دیمه شق (محمی الدین بن زکی)^{۴۷} هوئراوه یه کی له ستایشی سولتاندا گوت:

وفتحکم حلبا بالسيف في صفر

۴۲ ابن شداد: س. پ، ل ۴۲-۴۳ نوری: س. پ، ل ۱۹۵-۱۹۶.

۴۳ ابن العبري: س. پ، ل ۳۷۶ حسن: تاریخ الاسلام، ج ۴/ ل ۱۰۵ العسلي: فن الحرب الاسلامي، مج ۴/ ۱۱۳.

۴۵ أبو شامة: الروضتين، ج ۱/ ل ۲۵۹ الخطاب: الاسلام والنصر، ل ۲۰.

۴۶ ابن واصل: س. پ، ج ۲/ ل ۱۰۰ النويري: س. پ، ج ۲۸/ ل ۳۷۷.

۴۷ قاضی محمی الدین بن زکی: له سالی (۴۴۳ ک/ ۱۰۵۱ ن له دایک بووه، باپیری (ابن عساکر) بوو، زاناو ئیمامیکی به تواناو لیهاتوو بوو، له شاری دیمه شق کۆچی دواپی کرد. (ابن العماد: س. پ، ج ۴/ ل ۱۰۵ ابن تغری بردی: س. پ، ج ۵/ ل ۲۶۶).

بۆیه ده‌توانین بڵێن ده‌ستبه‌سه‌رداگرتنی چه‌لب له‌لایه‌ن ئه‌یوبیه‌کان کاره‌ساتیکی گه‌وره‌ بوو بۆ خاچ دروشمه‌کان و شکستیکی ده‌روونی و سه‌ربازی بوو بۆ هیزه‌کانیان، چونکه‌ بۆ ئه‌یوبیه‌کان په‌یوه‌ندییه‌ ستراتیژی و تاکتیکی و سه‌ربازییه‌کانی نیوان شام و مصری پته‌وتر کرد^{٤٩}، به‌مه‌ش سه‌لاحه‌ددین توانی به‌ پشتیوانی جه‌ماوه‌ری موسلمانان یه‌کیتیه‌کی به‌هێز بنیاد بنیّت نه‌ک به‌پشت به‌ستن به‌سه‌رکرده‌ سیاسیه‌کان له‌نیو میره‌کانی ناوچه‌که‌دا^{٥٠}.

نامانجی جه‌نگی ده‌روونی ته‌کتیکی جه‌خت کردنه‌ سه‌ر مه‌ترسی شه‌رو بڵاوکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ راکردن و خو‌به‌ده‌سته‌وه‌دان ئاسایش بۆ خه‌لک و سه‌ربازه‌کانیش مسو‌گه‌ر ده‌کات، و ئاسانکردنی داگیرکردنی شاره‌کان له‌ ڕیگه‌ی بانگه‌شه‌ کردن و خو‌به‌ده‌سته‌وه‌دانیان یان ناردنی نوێنه‌ر بۆ لایان^{٥١}.
ئهو سه‌هرکه‌وتنه‌ی سه‌لاحه‌ددین له‌ حمص و گردۆلکه‌ی (حماه) به‌سه‌ر نه‌یاره‌کانی به‌ده‌ستی هێنا ترسی خسته‌ دل و ده‌روونی خاچ دروشمه‌کان و له‌توانا و هێزی سه‌لاحه‌ددین به‌ ئاگا هاتن، ئه‌ویش وای لیکردن به‌ناچاری ڕیگه‌ی ناشتی بگرنه‌ به‌ر له‌ (مرج صفر)^{٥٢} سه‌ره‌تای سالی (٥٧١/ک/١١٧٥ز)

٤٨ سبط ابن الجوزي: س.پ، ج/٨/٣٧٧ "أوشامة: الروضتين، ج/٢/٤٧" ابن كثير: س.پ، ج/١٢/٤١٤ "البدليسي: س.پ، ل/١٥١. (واته: پرگارکردنی چه‌لب به‌ شمشیر له‌ مانگی صه‌فر، مزگینیه‌ به‌ پرگارکردنی قودس له‌ مانگی ره‌جه‌بدا).

٤٩ ابن الأثير: الكامل، مج/٧/٢٦١. "عاشور: الحركة الصليبية، ج/٢/٧٨٠" Stevenson: the Crusades in the East, P.230

٥٠ ابن الأثير: الكامل، مج/٧/٢٦١. "حسن: س.پ، ج/٤/١٠٦" العسلي: صلاح الدين الايوبي، ل/١٤٢.

٥١ الدباغ: المرجع في الحرب النفسية، ل/٤٩.

٥٢ مرج صفر: ده‌كه‌وینته‌ ده‌روبه‌ری شاری دمشق له‌ به‌شی باشووری پوژناوای. (ياقوت الحموی: معجم البلدان، مج/٤/٢٤٤٤).

کاتیك نوینه‌ری خاچ دروشمه‌کان ده‌گاته لای سولتان داوای به‌ستنی
 ری‌ککه‌وتنامه‌ی نیوان ه‌ردوو لای لی ده‌کات، سولتان داوای نه‌وه‌ی مه‌رجیان
 له‌سه‌ر داده‌نیئت به‌داواکه‌یان پازی ده‌بیئت^{۵۳}، چونکه خاچ دروشمه‌کان له‌و
 سه‌اله‌دا تووشی نه‌هامه‌تیه‌کی گه‌وره هاتبوون، هاوکات ناوچه‌ی شام
 پووبه‌پرووی قه‌یرانیکی خراپ هاتبوو^{۵۴}، ره‌نگه خاچ دروشمه‌کان له‌هی‌زی
 سه‌لا‌حه‌ددین ترسابن که هه‌ره‌شه‌ی لی‌یان ده‌کرد، نه‌مه له‌لایه‌ک و له‌لایه‌کی
 تریشه‌وه سه‌لا‌حه‌ددین له‌پشت نه‌م ری‌ککه‌وتنه‌وه ئامانجی خو‌ی هه‌بوو بو
 نه‌وه‌ی سه‌ربازه‌کانی پشوویه‌ک بده‌ن، به‌تایبه‌تی داوای ری‌ککه‌وتنیان له‌گه‌ل
 (حه‌له‌ب)یه‌کان، چونکه ناوچه‌ی شام تووشی نه‌و قه‌یرانه هاتبوو که پی‌شتر
 باس‌مان لی‌وه کرد^{۵۵}.

گرن‌گترین پرووداو له‌شه‌پ‌دا پوخاندنی وره‌ی دوژمنه‌ بی‌ شه‌ر کردن و
 کو‌نترۆل کردنیه‌تی^{۵۶}، له‌و شی‌وازه ته‌کتیکیه ده‌روونییه‌ی که سه‌لا‌حه‌ددین
 پیاده‌ی ده‌کرد به‌مه‌به‌ستی لا‌واز کردنی وره‌ی خاچ دروشمه‌کان، له‌ سالی
 (۵۷۵ه‌/ ۱۱۷۹ز)، سولتان فه‌رمانی دا به‌ سه‌ربازه‌کانی که ره‌زی (صف‌د) له
 ده‌شتی (ئوردن) ناوچه‌ی (بیت‌ الاحزان)^{۵۷} بپ‌ن، هاوکات فه‌رمانی ب‌رینی

۵۳ ابن‌ واصل: س.پ، ج ۲/ ۳۵ل.

۵۴ چونکه به‌ ه‌وی که‌می باران بارینه‌وه نه‌و سه‌اله ناوچه‌ی شام روبه‌پرووی وشکه سالی بوو بوویه‌وه، (ابن
 کثیر: س.پ، ج ۱۲/ ۳۸۶ل نوری: سیاسة صلاح الدین، ۱۷۴ل). نه‌مه‌ش خو‌ی له‌ خو‌یدا ه‌ویه‌ک بوو که
 ناوچه‌که تووشی قات و ق‌ری‌هات که کاریگه‌ریه‌کی ده‌رونی خراپی هه‌بوو له‌سه‌ر دانیشه‌توانی ناوچه‌که به
 گشتی و خاچ دروشمه‌کان به‌تایبه‌تی.

۵۵ ابن‌ الاثیر: الکامل، مج ۷/ ۲۷۷ل ابن‌ واصل: س.پ، ج ۲/ ۳۶ل ابن‌ کثیر: س.پ، ج ۱۲/ ۳۸۶ل.

۵۶ تزو: فن‌ الحرب، ترجمه- فاخر عبد‌ الرزاق، الثقافة الاجنبية، عدد ۱، ۱۹۸۷، ل ۲۲۰.

۵۷ بیت‌ الاحزان: شارۆچکه‌یه‌که له‌ نیوان دمش‌ق و که‌ناری ده‌ریادا، خاچ دروشمه‌کان نه‌و ناوه‌یان لی‌نا،
 چوونکه ده‌لێن نه‌مه شو‌ینی یعقوب بوو له‌وکاته‌ی یوسفی لی‌ وون بوو، خاچ دروشمه‌کان ق‌لایه‌کی
 به‌ه‌یزیان تیدا دروست‌کرد. (سبط ابن‌ الجوزي: س.پ، ج ۸/ ۳۵۴ل یا‌قوت الحموي: س.پ، مج ۱/ ۴۰۸ل).

درهخته کانیشی دابوو^{۵۸}، ئامانجی سه لاهه ددین له پشت ئهم پرۆسه تاکتیکیه وه پوخاندنی وری دوژمن و لاوازکردنی بوو له پووی ئابوورییه وه، به شیوهیه که سهربازه خاچ دروشمه کان سوود له چینه وهی بهرهمی میوه جات و درهخته کانی و دانه ویله کان وهرنه گرن^{۵۹}، و بیته هو یه کخستنی ورو هیزی دروونی و شه پرکردنیان^{۶۰}.

بیگومان سولتان سه لاهه ددین له ئاراسته کردنی جهنگی دروونی تاکتیکیه بهردهوام بوو، کاتی که له سه رهتای سالی (۵۷۸/ک/۱۱۸۲) بهرو قه لای (الکرك) بهرپیکهوت، دوا ی چهند پوژیک گه یشته ئهو جیگایه، و تیبینی ئه وهی کرد که خه لکیکی زور له خاچ دروشمه کان کوپوونه ته وه^{۶۱}، (ابن شاهنشاه) ده لای: "له نزیکیانه وه دابه زین، گه مارۆماندان تاوه کو بهرو قه لاکه یان هه لها تن، ده ستمان به سه ریاندا گرت، هه موو کشتو کاله کانیا نمان ویران کرد"^{۶۲}.

له راستیدا ئهو هوکارانه ی که یارمه تی ئامانجه کانی جهنگی دروونی تاکتیکیه ده دات شکسته یه که له دوا ی یه که کانی دوژمن و نه یاره کان و ئهو زیانه گه ورا نه ی که پییان ده که ویت و هه لویستی له رزۆکی دوژمن و که می برژیوی و بوونی سه رکردایه تی نه گونجاو و کارامه و ده نگوباسه خراپه کانی بهری ناوخوی دوژمن و به شداری کردنی دوژمن له شه پرکیکی درێژ خایه ن و بوونی سوپایه کی بی مه شق و بلاو بوونه وهی ترس و بی باوه ری له نیوان

۵۸ ابوشامة: الروضتين، ج ۲/ ل ۸.

۵۹ ابن واصل: س. پ، ج ۲/ ل ۸۰ "المقریزی: السلوك، ج ۱/ ل ۱۸۰.

۶۰ حسین: س. پ، ل ۲۰۸.

۶۱ ابوشامة: الروضتين، ج ۲، ل ۱۱ "ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ۵/ ل ۳۰۰ شاکر: س. پ، ج ۶/

ل ۳۸۹.

۶۲ مضمار الحقائق، ل ۹۳.

دانیشتوانی شارەکه‌یه^{٦٣}. بۆنموونه پاش پشووێه که له لایه‌ن سولتان و سه‌ربازه‌کانیه‌وه له ده‌روه‌ی حرا‌نه‌وه، له‌پێگه‌ی (دیاریه‌که‌وه له ١٧ ی‌دی الحجة سالی ٥٧٩/ ١١٨٣) بۆ ئامه‌د^{٦٤} ده‌رچوو، پاش گه‌یشته‌نیان بۆ ماوه‌ی چه‌ند رۆژێ گه‌مارو‌ی دان، له‌ راستیدا شوێنیکی زۆر سه‌خت بوو، زۆر جاریش سه‌ختی قه‌ڵا‌کانی به‌ نموونه ده‌هینرایه‌وه، به‌لام خراپی مامه‌له‌کردنی والی شاره‌که، بووه پالنه‌ریک بۆ ئه‌وه‌ی خه‌ڵکه‌که له شه‌پدا بێ هینزو که‌مه‌تر خه‌م بن^{٦٥}، به‌م شیوه‌یه سه‌لاحه‌ددین نا‌کوکی ناو شاره‌که‌ی قو‌سته‌وه و په‌نای برده به‌ر شیوازی که له شیوازه‌کانی جه‌نگی ده‌روونی تاکتیکی فه‌رمانی دا بلاو‌کراوه بنووسن و تیا‌یدا هه‌ره‌شه له خه‌لکی شاره‌که بکری‌ت که به‌رده‌وام بوونیان له‌سه‌ر شه‌رکردن ده‌بی‌تته ه‌و‌ی ریشه‌کی‌ش کردنیان، به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه ئه‌گه‌ر شاره‌که بده‌نه ده‌ست ئه‌وا مامه‌له‌یه‌کی باشیان له‌گه‌ڵدا ده‌کری‌ت و به‌پێی پێویست با‌ج و سه‌رانه ده‌خاته سه‌ریان، سولتان فه‌رمانی ده‌رکرد که بلاو‌کراوه‌کان به‌نووکی تیره‌کانه‌وه بکری‌ن و بۆ ناوشاری (ئامه‌د)ی به‌او‌یژن تا‌کو بیخویننه‌وه^{٦٦}، له‌م کاته‌دا سه‌ربازه ئه‌یوبیه‌کان توانیان درزی‌ک بخه‌نه نیو قه‌ڵای شاره‌که و خه‌لکی ناو قه‌ڵا‌که به‌نا‌چاری خو‌یان بده‌ن به‌ده‌سته‌وه و شاره‌که‌یان خسته ژێرده‌ستی سولتان سه‌لاحه‌ددین، ئه‌م کاره‌ش ئه‌و قه‌ڵا نزی‌کانه‌ی تری ئامه‌دی نا‌چار کرد که‌خۆ

٦٣ عبدالله: س.پ، ل ١٧.

٦٤ (ئامه‌د): شاریکی به‌ناوبانگه ده‌که‌وێته رۆژئاوای دیجله‌و شارۆچکه‌ی دیاریه‌که‌وه، هه‌وره‌ها مه‌زترین و به‌ناوبانگترین شاره‌کانی بوو. (یا‌قوت الحموي: س.پ، مج ١/ ٥٦).

٦٥ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ٢٩٩ "ابن تغري بردي: س.پ، ج ٦/ ٨٦" ابن العبري: س.پ، ل ٣٨١.

٦٦ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ٢٩٩ "ابوشامة: الروضتين، ج ٢/ ٣٩" ابن واصل: س.پ، ج ٢/ ١٣٥ "ابن کثیر: س.پ، ج ١٢/ ٤٢٣.

به دهسته وه بدهن، به تاييه تي ئه و قه لايانه ي كه سهر به (ئه راتقه كان) ^{٦٧} بوون، ميري شاره كانی تر نوينه رانی خويان بو لای سولتان سه لاهه ددين ره وانه كرد و داوای ليخوشبوونيان لي ده كرد، پيشتر سولتان سه لاهه ددين خوئی ناشتی خستبووه به ردهم ئه وانه و داوای ليكردبوون كه بو جيهاد كردن دژ به خاچ دروشمه كان بيته ژيتر ئالاكه يه وه ^{٦٨}، بو نمونه له كاتی گه مارودانی (شهنگار) ^{٦٩} دا سالی (٥٧٨ هـ / ١١٨٢ ز) دا (العماد الكاتب) ده گيرپيته وه و ده لی: "هه موو پوژيک گوی بیستی نامه ی تیراوه كان ده بیين" ^{٧٠}.

ئه و جهنگه تهكتيكیه ی كه له كاتی شهردا ئاراسته ی دوژمن دهكریت ده بی به چهكيکی یاریدهدر بو به دهسته یانی ئامانجه كانی كرده سهربازیه كان له سهردهمی شهردا ئه ویش له پیگه ی پوو خاندنی دهروونی دوژمن و زالبوون به سهر بیریدا به شیوازیك كه وا له پیاوانی دوژمن بکات واز له پلانی به رهنگار بوونه وه بهینن و وره یان بپوخی نیئ. بو نمونه سولتان سه لاهه ددين خوئی وانیشان ددها بو ئه وه هاتوونه شاره به هیزو شوراداره كان تا له نزيكیدا بژیت وهك (ماردين) ^{٧١}، میافارقین ^{٧٢}، ئامهه، تل

٦٧ ئه راتقه كان: ده گه پيته وه سهر (ارتق بن اكسك) كه به (ظهیر الدین) ناسراوه سهر به هۆزی (دقر- Dager) ی تورکمانین، كه ئه وانیش ده گه پيته وه سهر هۆزی (الغز) كه چوونه نیو ریزه كانی (سه لاجیقه) و چه ند شوینیکی تاييه تیان بو دیاری كرد بو ده سه لاتی خود موختاری (نۆتۆنۆمی) له چوارچیوه ی سنووری ده ولته ی سه لجوقی، (ئه راتیقه كان) له نیو سالانی (٤٦٥-٥٢١ هـ / ١٠٧٢-١١٢٧ ز) له ناوچه ی دیاربهر فه رمانیه وای بوون، گرنگترین قه لاکانیان (ماردين و حصن کیف و ئامهه) بوو. (خلیل: الامارات الارتقية في الجزيرة والشام، ل ٥٧-٥٨).

٦٨ ابو شامة: الروضتين، ج ٢ / ٤٢.

٦٩ شهنگار: یه كيكه له شاره كانی جهزیره، ده كه ویتته پوژئاوای موصل، نزيك چپای شهنگار. (ياقوت الحموي: س. پ، مج ٣ / ٧٨).

٧٠ البرق الشامي، ج ٥ / ٤٨.

٧١ ماردين: قه لایه كه له سهر لوتكه ی چپای جهزیره، دهروانیتهر سهر (نصیبين). (ياقوت الحموي: معجم البلدان، مج ٤ / ١٩٤)، هه ره وها ابن بطوطة باسی ده كات و ده لیئ: "چاكرتين و خوشترین شاره كانی نیسلامه. (تحفة الانظار في غرائب الامصار وعجائب الاقطار، ل ١٥٩).

خالد،^{۷۳} عین تاب^{۷۴} و حلب)، پاشان هه‌لده‌ستا به سازدانی هه‌لمه‌تییکی ته‌کتیکی ده‌روونی، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که سووره له‌سه‌ر مانه‌وه له ته‌نیشتییدا له‌باتی گه‌مارۆدانی به‌بێ ئه‌وه‌ی راسته‌وخۆ په‌لاماری بدات، ئهم شیوازه‌ش ئه‌وانه‌ی له‌ناو قه‌لاو شاره‌که دایه‌ ناچار ده‌کرد که داوای دانیایا بوون بکه‌ن یان هه‌ول بده‌ن بگه‌نه‌ جوړیک له‌ سازش کردن و پیکه‌وتن بو دوورخستنه‌وه‌ی هیزه‌ گه‌وره‌که‌ی سه‌لاحه‌ددین له‌ شاره‌که‌یاندا^{۷۵}، چونکه به‌گه‌مارۆدانی شاره‌که ناوچه‌که‌یان تووشی زیانیکی گه‌وره‌ ده‌بیئت. هه‌ر به‌هه‌مان شیواز له‌کاتی گه‌مارۆدانی شاری (موسل) دا بو جاری سییه‌م له‌ سالی (۵۸۱/ک/۱۱۸۶)ن پوویدا^{۷۶}، به‌ره‌و شاری (خلاط)^{۷۷} ده‌رچوو، به‌لام نه‌یتوانی ده‌ستی به‌سه‌ردا بگریئت، پاشان به‌ره‌و شاری (میفارقین) ده‌رچوو گه‌مارۆی دا، فه‌رمانده‌ی به‌رگری شاره‌که (اسدالدین یرنقش)^{۷۸} بو، که که‌سیکی به‌توانا و زیره‌ک بوو توانی شاره‌که بیاریزیئت و سه‌لاحه‌ددین دوور بخاته‌وه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی سه‌لاحه‌ددین ده‌ستی له‌ به‌کاره‌ینانی توندوتیژی و هیژ هه‌لگرت و په‌نای برده‌ به‌ر به‌کاره‌ینانی شیوازیك له‌ شیوازه‌ ته‌کتیکیه

۷۲ میفارقین: ده‌که‌ویته‌ باکوری پوژمه‌لاتی دیاره‌که‌ر. (یاقوت الحموی: س.پ، مج ۴/ل/۳۴۹).

۷۳ تل خالد: قه‌لعه‌که‌ له‌ ده‌وروبه‌ری شاری حلب. (یاقوت الحموی: س.پ، مج ۱/ل/۴۵۲).

۷۴ عین تاب: قه‌لعه‌کی به‌هیزبوو، ده‌که‌ویته‌ نیوان شاری حلب و انطاکیه. (یاقوت الحموی: س.پ، مج ۳/ل/۳۶۹).

۷۵ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ل/۲۲۹-۳۰۱ "ابو شامه: الروضتین، ج ۲/ل/۴۲" النویری: س.پ، ج ۲۸/ل/۳۸۶.

۷۶ ابن العبري: س.پ، ل/۳۸۲.

۷۷ خلاط: شارۆچکه‌یه‌کی شاه‌دان بوو له‌ ئه‌رمینیای ناوه‌راست، ناویانگی هه‌بوو له‌ زۆری ناو و میوه‌جات. (یاقوت الحموی: س.پ، مج ۲/ل/۲۴۱).

۷۸ اسدالدین یرنقش: ناوی (مجاهد الدین یرنقش ابن طمان بن غازي)، خاوه‌نی (شه‌نگار و خابور و الرقه)بوو، و بوبه‌ ئه‌تابه‌کی ده‌وله‌تی (ابن عمادالدین) بو راپه‌راندنی کاره‌کانی، له‌ سالی (۵۹۴/ک/۱۱۹۷)ن کۆچی دوا‌یی کرد. (العماد الکاتب: الفتوح القسی، ل/۳۱۶ "ابو الفداء: س.پ، ج ۳/ل/۱۹۳).

دەروونیه‌کانی جهنگی دەروونی، به په‌یوه‌ندی کردن به (خاتون) خانی خیزانی خاوه‌نی (میا‌فارقین) و ئه‌وه‌ی پئی راگه‌یاند که (اسد‌الدین یرنقش) په‌یوه‌ندی پیوه‌ کردووه‌ بۆ به‌ده‌سته‌وه‌دانی شاره‌که، به‌لام ئیمه‌ مافی ئیوه‌ له‌م کاره‌ ده‌پاریزین، هاوکات (میا‌فارقین) له‌ ژیر ده‌سه‌لاتقان ده‌بیئت و که‌چکانت بۆ کوپه‌کانم ده‌خوایم، له‌همان کاتدا په‌یوه‌ندی به‌ (اسد‌الدین یرنقش) کردووه‌ و پئی راگه‌یاندوه‌ که‌ (خاتون) خان بریاری خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی بۆ سولتان راگه‌یاندووه‌، به‌مه‌ش سه‌لاحه‌ددین ئامانجه‌کانی خۆی له‌م کاره‌ پیکا که‌خۆی له‌خۆیدا جهنگی ته‌کتیکی دەروونی بوو.^{۷۹}

به‌م جوړه‌ هیزی (ئه‌راتقه‌) که‌ هیزیکی سه‌ربه‌خۆ بوو له‌ناوچوو و هاته‌ ژیر ئالای سه‌لاحه‌ددین و له‌جه‌نگه‌کانی‌دا دژی خاچ دروشمه‌کان هاوکاری ئه‌یوبیه‌کان بوو^{۸۰}، هه‌روه‌ها ئه‌یوبیه‌کان لی‌دانی (الکوسات)^{۸۱} یان له‌چوارچیوه‌ی جه‌نگه‌ دەروونیه‌ تاکتیکیه‌کانیاندا بۆ گواسته‌نه‌وه‌ی ئه‌و نامه‌ خیرایانه‌ی که‌ له‌نیو یه‌که‌کانی سوپادا -به‌تایبه‌تی- له‌کاتی شه‌رو گه‌مارۆداند که‌ پیشت‌ر له‌سه‌ر ئه‌و جوړه‌ شیوازه‌ ریک ده‌که‌وتن به‌کارده‌هینا، بۆ نمونه‌ ئه‌و شیوازه‌یان له‌کاتی گه‌مارۆدانی شاری (عکا) دا خسته‌ کار، (العماد الکاتب) له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌لیت: "نیشانه‌ی نیوان ئیمه‌و یارانمان له‌ شاری (عکا) له‌کاتی هیرش بردنه‌ سه‌ر دوژمن، لی‌دانی (الکوس) بوو، هه‌ر

۷۹ ابن‌ الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۳۱۳ المقریزی: السلوک، ج ۱/ ۲۰۳ ابن‌ خلدون: تاریخ ابن‌ خلدون، ج ۵/ ۳۰۳ سعداوی: التاريخ الحربي، ل ۱۶۳.
۸۰ ایلیسیف: س.پ، ل ۴۶۲.

۸۱ الکوسات: بریتی‌یه‌ له‌ دوو سه‌رقاپ له‌ مس دروست کراوه‌ هه‌ریه‌ک به‌وه‌ی تر ده‌دری به‌ ئاوازیکی تایبه‌ت ده‌نگ ده‌رده‌کات. (القلقشندی: صبح‌ الاعشی، ج ۴/ ۸)، هه‌روه‌ها ته‌پئی له‌گه‌ل بوو. شه‌وانه‌ دووجار له‌ناو قه‌لاوه‌ لی‌ده‌درا: لی‌ده‌ری ئه‌م جوړه‌ پئی ده‌وترا (الکوس). (ابن‌ شاهنشاه: س.پ، ل ۱۹).

بەبەستنى (كوسەكان) ھېرشمان لەسەر خاچ دروشمەكان تازە دەكردهوه^{۸۲}.

لەشيوازەكانى جەنگى دەروونى تەكتىكى بۇ جىبەجىكردى ئامانجەكانى دەولەت، كە دەبىت دەزگا ناھكۆمى وھكۆمىيەكان لەم كردهدا بەشداربن لەرىگەى پەيوەندى كردهى راستەوخۆو سىخوړى يان لەرىگەى پروپاگەندە بەچەندىن شيوازو ھۆكار، لەبەر ئەوەى جەنگى دەروونى ستراتىژى كەبۇ ئاسۆيەكى دور كار دەكات ئاوا مەزەنەو ئەنجامەكەشى درىژ خايەن و كاتىكى زۆرىشى دەوى^{۸۳}.

بۇ نمونە يەكەم كارىك كەسەلاھەددىن بۇ شەرى خاچ دروشمەكان ئەنجامىدا پيوستى بەماوەيەكى زۆر بوو (لەبەر ئەوەى خاچ دروشمەكان نزىكەى سەدەيەك لەرۆژھەلاتدا مابوونەو). ئەو دەبوو لەرووى سياسىيەو سىستىمىكى وردى بۇ خزمەتكردنى ئامانجەكانى دەولەت دانا، بەشيوەيەك ھەمىشەو بەبەردەوامى دورژمنى لەژىر چاودىريدا ھىشتەو^{۸۴}، ئەم سىستەمە لە ساىەى بەردەوام كۆكردەوئەى زانىارى پىك ھاتبوو، لەرىگەى دامەزراندنى توپرىكى بەھىز كەپۆلە سوارچاكيك بەئەسپى گورج و گۆل ئەنجاميان دەدا، بۇ نمونە لەسالى (۵۷۳/ك ۱۱۷۷) لەكاتى شەرى (الرملة)^{۸۵} لەباشوورى فەلەستىن كەبەشكستى سوپاى ئەيووبى كۆتايى ھات^{۸۶}، رووداوەكان ئەوەيان سەلماند سەلاھەددىن پۆستىكى چالاكى

۸۲ الفتح القسي، ل ۴۴۸ "بۇ زياتر زانىارى بېوانە: ابوشامة: الروستين، ج ۲/ ل ۱۸۴" ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ل ۳۵۰ "ابن الفرات: س.پ، م ۴ ج ۲/ ۵.

۸۳ نصر: س.پ، ج ۱/ ل ۱۰۵.

۸۴ ئەمىن: الاستخبارات الايوبية فى عهد صلاح الدين، ل ۱۲۸.

۸۵ (الرملة): شارىكى گەورەو مەزن بوو. دەرەوئە باشورى رۆژھەلاتى (يافا) بەدورى (۲۲كم). (ناصر خسرو: س.پ، ل ۵۴ "ياقوت الحموى: س.پ، مج ۲/ ل ۴۲۱).

۸۶ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ل ۲۶۹.

هه‌بوو له‌کوئتەرۆڵ کردنی ئهو پرۆپاگه‌نده‌یه‌ی له‌ولاتی مصر که له‌باره‌ی کوشتنی (سه‌لاحه‌ددین) هوه‌ بلاو‌بووه‌وه.

هاوکات خیرایی ئهم پۆسته‌ توانی ده‌ست به‌سه‌ر ئاره‌زووی ئهو که‌سانه‌دا بگریت که خویان له‌دژی فه‌رمانه‌روایی ده‌وله‌تی ئه‌یوبی له‌مصر ئاماده‌کردبوو^{٨٧}، هه‌روه‌ها له‌سالی (٥٧٨/ک/١١٨٢ن) سولتان سه‌لاحه‌ددین له‌قا‌هیره‌وه‌ به‌رێگای (سیناء) دا به‌ره‌و شام که‌وته‌رێ، هه‌ر به‌گه‌یشته‌نی سه‌لاحه‌ددین، بو (ایل‌ه)^{٨٨} پۆسته‌چه‌یه‌کان هه‌والی کو‌بوونه‌وه‌ی خاچ دورشمه‌کانیان پی‌گه‌یاند که‌له‌ خو‌ئاماده‌کردندان بو‌ برینی رێگای سه‌لاحه‌ددین له‌ به‌ره‌و شام چوونیدا،^{٨٩} سولتان ئهم هه‌له‌ی قۆسته‌وه‌ به‌ناردنی هه‌وال بو (عزال‌دین فرخ‌شاه)^{٩٠} ی‌ برازی له‌دیمه‌شق، که‌ توانی ده‌ستبه‌سه‌ر (دبوریه)^{٩١} و دیهاته‌کانی ده‌وروبه‌ریدا بگریت^{٩٢}، می‌ژوونوسی ئه‌یوبی (محمد بن تقی الدین عمر) که‌ له‌گه‌ل که‌ژاوه‌ی سولتان دا بووه‌، ده‌لی: "ئیمه‌ به‌رێگاوه‌ بووین: پۆسته‌چه‌یه‌کان (ته‌هره‌کان) مزگینیی

^{٨٧}العماد الكاتب: البرق الشامي، ج/٣ /٤٢٠" أبو شامة: الروضتين، ج/٢ /٢٧٢٠ ونسيمان: س.پ، ج/٢ /٦٧٣، حسين: س.پ، ل/١٧٥، ئەمین: الاستخبارات الأيوبية، ل/٢٩٤.

^{٨٨} (ایل‌ه): شاریکه‌ ده‌که‌وێته‌ سه‌رکه‌ناری ده‌ریای (القلزم)، له‌کو‌تایی الحجازو سه‌ره‌تای الشام، به‌نده‌ری ایله‌ی ئیستا له‌که‌نداوی عه‌قه‌به‌ (ياقوت الحموي: س.پ، مع/١ /٢٣٢).

^{٨٩} ابن الاثير: الكامل، مع/٧ /٢٩٠.

^{٩٠} (عزال‌دین فرخ‌شاه) - (بن شاهنشاه بن ایوب)، له‌پاش کو‌چی دوا‌ی باوکی سالی (٥٧٨/ک/١١٨٢ن) سولتان سه‌لاحه‌ددین (بعلبک) ی‌ پی‌ دا، وماوه‌ی (٥٠) سال تیندا مایه‌وه‌ تاوه‌کو (الملك الأشرف موسى بن الملك العادل) گه‌مارۆ‌یداو ده‌ری کرد به‌هاوکاری کو‌پی مامی (أسدالدین شيركو) خاوه‌نی حمص، له‌شام نیشته‌جی بوو، تاوه‌کو به‌ده‌ستی هه‌ندی له‌مه‌مالیک کو‌ژرا، نوسه‌رو شاعیریکی زمان پاراو بوو، ویدیوانی شیعیری گه‌وره‌ی هیه‌ه‌ (ابن تغری بردی: س.پ، ج/٦ /٢٧٦).

^{٩١} (دبوریه): شارۆچکه‌یه‌که‌ له‌نزیک (طبرية) له‌ قه‌له‌مه‌ره‌وی هه‌ریمی ئوردن دا. (ياقوت الحموي: س.پ، مع/٢ /٢٨٧).

^{٩٢} أبو شامة: الروضتين، ج/٢ /٢٢٨، المقريزي: السلوك، ج/١ /٧٧.

سەرکەوتنى مامم (عزالدين فرخشاھ)يان لەھەلمەتى (دېورىھ) دا بۆھىنا" ،^{۹۳}
 ھەروەھا جگە لەپۆستى زەوى (وشكانى) ئەيۇبىيەكان سووديان لە (كۆترى
 نامەبەر- الحمام الزاجل)^{۹۴}، (پۆستى ئاسمان)ىشى وەردەگرت، بۆنمۇنە
 سالى (١١٧٣/ك١٥٦٨)ن كاتىك (السودان و النوبيين) لەسەر سنوورى
 باشوورى مصر بەمەبەستى ھېرش كردنە سەر ھەندى شوينى ئەيۇبىيەكان
 كۆيۈنەو، سەرکردايەتى ئەيۇبى بەھەوالى ئەم (كۆيۈنەوھيان)ى زانى،
 لەريگاي كۆترى نامەبەرەو ھەرمانى بەبەشيك لەسوپاكەى دا كەھېرش
 بېنە سەريان و (كنز الدوله)ى^{۹۵} والى (أسوان) لەدەستيان رزگار بكنە^{۹۶}،
 ھەروەھا بەريگاي كۆترى نامەبەرەو ھەوالى ھاتنى ھەلمەتى (صقليه) بۆ
 سەر ئەسكەندەريەيان گەياندە سولتان سەلاھەددىن لەو كاتەى كەلە
 (فاقوس)دا^{۹۷} دابەزىوو،^{۹۸} ھاوكات (ابن ابي طي) دەلييت: "ھوى خو

۹۳ مضممار الحقائق ، ۹۳-۹۴.

۹۴ الحمام الزاجل: دەتوانىن بە پۆستى ئاسمانى ناوى بئىين لە دەولەتى ئەيۇبى، لەبەر ئەو دەولەتان
 لەسەر ئەم جۆرە پۆستە راھاتبوون پېش دەرکەوتنى دەزگا پەيوەندىيە ئويىيەكان بە تايبەتى لە كاتى
 شەپەكاندا بەھوى تىژى بېرى و خىزرايى فرينى و گەرانەوھى بۆ شوينى خوى ئەگەر چەند سالىك لەو
 شوينەو دەوريت. (أبو شامة: الروضتين، ج ۱/ ۵۲۱ ئەمىن: الاستخبارات الايوبية، ل ۳۰۰).

۹۵ (كنز الدوله): نازناويكە بۆ يەكەم جار لەلايەن خەلىفەى فاطمى (الحاكم بأمر الله) بەخسرا بەحاكى
 (النوبه) كە (أبو المكارم هبة الله)، دوا كەشيش كەئەم نازناوھى ھەلگرت لەسەردەمى سولتان سەلاھەددىن
 بوو، (كنز الدوله) لەو سەردەمەدا والى شارى أسوان بوو، كەھەولى پىلانى سەربازانى سودانى ھەلھاتوو
 لەناوچەى صعيدى مصرى لەدژى سولتان پى راگەياند، بەم ھەوالە سولتان ناچار بوو لەناردنى سوپا و
 توانى وولاتى النوبه و باكوورى سودان رزگار بكات. ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ۱۶۱ پەراويز ((۲)).

۹۶ سعداوى: التاريخ الحربى ، ل ۳۱-۳۳.

۹۷ (فاقوس): ناوى شارىكە لە رۆژھەلاتى مصر لە كۆتايى ئەم ولاتە لە بەشى شام. (ابن جوقل: صورة
 الارض، ۱۳۶۱).

۹۸ ابن الآثير: الكامل ، مج ۷/ ۲۴۹-۲۵۰ البنداري: س.پ، ج ۱/ ۱۷۲ ابوشامة: الروضتين، ج ۱/
 ل ۲۳۵ ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ۸۴.

بەدەستەوہ دانى (بەلبەك) ^{۹۹} لە سالى (۵۷۰/ك/۱۱۷۵) ن، دا، ئەو ھىە (يەمن) ^{۱۰۰} ى
 واليان كاتىك زۆرى ژمارەى ئەيوبى بىنى، لەكارەكانىدا شلەژا، بەكۆترى
 نامەبەردا ھەوالى بۆ ھەلبە نارد، بەلام ھىچ ھەوالىكى بۆ نەگەپرايەوہ،
 ئەمىش بەناچارى داواى ئەمانى كردو (بەلبەك) ى دا بەدەست سولتان
 سەلاھەددىنەوہ ^{۱۰۱}.

دوا بەدواى يەكبوونى بەرەى ئىسلامى بۆ رووبەرووبونەوہى خاچ
 دروشمەكان، سەرکردايەتى ئەيوبى زۆر گرنگى بەبارودۆخى سياسى ولاتى
 شام دەدا بەتايبەتى دواى مردنى (نور الدين محمود)، وپۆستەى
 (ووشكانى و ئاسمانى) لەچوار چۆوى ئامانجە دەروونىيە تەكتىكىەكانى
 سەلاھەددىندا بوون بۆ ئاگادار بوون لە ھەموو وردەكارىيەكانى جىھانى
 ئىسلامى تاوہكو بەئاسانى بارودۆخى دەولەتەكەى كۆنترۆل بكات.

سولتان سەلاھەددىن پەناى دەبردە بەر شىوازە تەكتىكىە دەروونىيەكان
 دەسمەبەست ھاوپەيمانى لەگەل ھەندى لەمىرەكان لە دژى ئەوانى تر
 دەبەست، وەكو ھۆكارىكى پالئەر لەخۆبەدەستەوہدان، بۆ نمونە
 بەھاوپەيمانى لەگەل (ریموند) مىرى (طرابلس)، دژى خاچ دروشمەكان ئەو
 شىوازەى پىيادە كرد، ^{۱۰۲} بۆيە (ریموند) پەناى بردە لای سولتان

۹۹ (بەلبەك): شارىكى كۆنە لەخاكى شام، لەسەر شاخ دروست كراوہ بەبەرد، كۆشكى زۆرو سەرنج
 راكىشى تىدايوون. (ياقوت الحموى: س.پ. م/ ۱/ ۳۵۸).

۱۰۰ (يەمن): لەسەردەمى پاشا (نور الدين محمود زنگى) والى بوو، لەسەر شارى (بەلبەك) تاوہكو گەمارۆدانى
 سەلاھەددىن بۆ بەلبەك و دەست بەسەراگرتنى لە (۴) ى رەمەزانى سالى (۵۷۰/ك/۱۱۷۵). (ابن الاثير: الكامل
 ، م/ ۷/ ۲۵۴).

۱۰۱ ابن الاثير: الكامل ، م/ ۷/ ۲۵۴ ابو شامة: الروضتين، ج/ ۱/ ۲۴۷.

۱۰۲ (العماد الكاتب) دەيگىرئەوہ كاتىك خاچ دروشمەكان بۆ شەپرى (حطین) لە دژى سەلاھەددىنى
 ئەيوبى كۆبوونەوہ لە ئەنجامى ئەو خۇننامە كردنە دەروونى و مەعتەوى و سەربازىيەوہ كە لەلایەن
 سەلاھەددىن (ریموند) كرا. (ریموند) مىرى (طرابلس) چىركىكى ھىيە كاتىك لای پادشا (نورالدين
 محمود) دىل بوو لەكاتى پوودانى شەپرى (حارم) سالى (۵۵۹/ك/۱۱۶۴) و لەدىلى مايەوہ تا سالى

سه‌ل‌احه‌ددین و داوای لی‌کرد بی‌تته‌هاوپه‌یمانی له‌ دژی پادشای قودس (جای لوزجنان) و سولتان به‌مه‌ رازی بوو، بی‌گومان سولتان ئامانجی‌کی تاکتیکی ده‌روونی له‌هاوپه‌یمانه‌دا هه‌بوو و بو‌پته‌وکردنی ئه‌و هاوپه‌یمانیه‌هه‌موو دیله‌کانی هاوپی‌ی ئازاد کردو په‌یمانی هاوکاری به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک پێدا، هاوکات پی‌ی ووت ده‌تکه‌مه‌ پادشا به‌سه‌ر هه‌موو (فه‌ره‌نجه‌کان) ده‌و، له‌وکاته‌وه‌ (ریموند) سه‌ر به‌ سه‌ل‌احه‌ددین بوو، له‌ ئاموژگارییه‌کانی بو‌ موسلمانان پرستگۆ بوو، به‌شیوه‌یه‌ک خاچ دروشمه‌کان لی‌ی ترسان موسلمان بووپی‌ت، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ کۆمه‌لی‌ک له‌خاچ دروشمه‌کان له‌گه‌لیدا بوون^{١٠٣}.

(ریموند) به‌ (جای لوزجنان) ی و ت: "سه‌ل‌احه‌ددین به‌هیچ یه‌کی‌ک له‌ سولتان‌ه‌کان به‌راورد نا‌کریت له‌پرووی ده‌سه‌لات و پلان دانان و توانای له‌ پروو به‌پروو بوونه‌وه‌ی مه‌ترسیه‌کاندا، ئه‌گه‌ر جاری‌ک شکان مانای کۆتایی نێیه‌، به‌ل‌کو هیمن و له‌سه‌رخۆ و له‌ شوینی‌ک نیشته‌جێ مه‌بن، باشت‌ر وایه‌ تی‌که‌لی نه‌بین و هه‌روه‌ها به‌ ساده‌یش تی‌ی نه‌روانین و به‌پی‌چه‌وانه‌ش نه‌بی‌ت و له‌هه‌مان کاتدا مه‌رجه‌کانیشی قبول بکه‌ین"^{١٠٤}. به‌لام میر (أرناط)^{١٠٥} میری

(٥٧٠/هـ/١١٧٤ز) واته‌ پێش مردنی (نورالدین محمود) که‌ ئازادی کرد به‌رامبه‌ر به‌ (١٥٠) هه‌زار دینار و ئازاد کردنی (١٠٠٠) هه‌زار دیلی موسلمانان، کاتی‌ک پادشای (قودس) کۆچی دوایی کرد کوپی‌کی بچوکی نات‌ه‌واوی له‌شوینی خۆی به‌جێ هێشت، و ئه‌م بیووه‌ وه‌سی له‌سه‌ری تا‌کو ئه‌میش کۆچی دوایی کرد، میراتی مه‌مله‌که‌ت بو‌ دایکی به‌جێ ما، که‌ می‌ردی کرد به‌سوارچاکی‌ک که‌ له‌ ئه‌وروپاوه‌ هات‌بوو به‌ناوی (جای لوزجنان) و له‌سه‌ر ته‌ختی مه‌مله‌که‌ت دانیش‌ت، له‌وکاته‌دا پادشای نو‌ی داوای حسابی له‌ (ریموند) کرد له‌ماوه‌ی (چاو‌دیری - وه‌صایه‌) له‌ سالی (٥٨٢/هـ/١١٨٦ز)، (الفتح القسی، ل ٦٨). بو‌ زیات‌ر زانیاری به‌روانه‌: ابن‌ واصل: س. پ، ج ٢/ ٤٢٧ نوری: سیاسة‌ صلاح‌ الدین، ل ٢٥٥-٢٥٦.

١٠٣ العماد‌ الکاتب: الفتح‌ القسی، ل ٦٧-٦٨- ابن‌ الاثیر: الکامل، مج ٧/ ٣١٩ ل ابوشامة: الروضتین، ج ١/ ٢٤٠، ج ٢/ ٧٤٧ ل ابن‌ کثیر: س. پ، ج ١٢/ ٣٨٩.

١٠٤ العماد‌ الکاتب: الفتح‌ القسی، ل ٦٦.

قهلاى (الكرك) به توندی وه لآمى (ريمۆند) و هاوړيكانى دايه وه و پى و تن:
 "سه بارهت به ترس له موسلمانان زۆرت تپيه پراند، گومان له وهدا نيه كه
 ئه وانهت ده ویت و حهزت پيياڼه، د هئا قسه ی واسادهت نه ده كرد، ئه وهش كه
 ده یلئى گوايه زۆرن، ئاگر زيان به دارى زۆر ناگه يه نيټ" ^{١٠٦}. (ارناط) بۆ
 خوى له پيشكه و تن بۆ شهري موسلمانان له (طبرية) ^{١٠٧} هاندهريان بوو، دواى
 ئه وهى كه س به راستى گوئى له (ريمۆند) نه ده گرت له به جى هيشتنى
 جيگای خويان كه ئاوى لى بوو ^{١٠٨}، چونكه پرويان وابوو كه ريكه و تنى
 له گه ل سه لآحه ددين مؤر كردوه، بۆيه داوايان له پادشا كرد كه فرمانى
 جولان بدات، له سهر فرمانى ئه و به ره و (طبرية) به ريكه و تن و (صفوريه)
^{١٠٩} يان هه لبرارد وهك ناوه ندى جموجوليان ^{١١٠}، چونكه ئاوى بوخويان و
 له وه رگه ی بۆ ئارژه له كانيان لى بوو ^{١١١}. لي ره دا ده توانين بليين سولتان
 سه لآحه ددين سوودى له ناكوکى و كي شه ناوخوييه كانى خاچ دروشمه كان
 وه رگرت، و ئه م هه له ی قوسته وه و كردى به بنه مايه ك بۆ دانانى پيلانيكى

١٠٥ ارناط: ناوى رينۆدى شايټۆن له سه رچاوه ئيسلاميه كان به ارناط ناسراوه، ميرى انگاكيا بوو كاتيك
 به ديلى لای موسولمانان گيرا، ماوه يه كه به ديلى مايه وه، له سالى ٥٧٣هـ / ١١٧٧ز نازاډكرا، (اټينيت دى
 ميللى) خواست كه له ميراتى باوكى هه ريمى ئوردن و هه ردوو قهلاى الكرك و الشوبك مايه وه.
 (Schium: Renoud de chathatillong, pp148-149)

١٠٦ ابن الاثير: الكامل، مج ٧ / ٣٢٤ "حسين: س. پ، ل ٤٢٠.
 ١٠٧ طبرية: دهكه ويته سه رچيا له هه ريمى فلسطين، هه روه ها ده وانيته سه ر ده رياجى گريه. (ياقوت
 الحموي: س. پ، مج ٣ / ٢٤٨).

١٠٨ ابن الاثير: الكامل، مج ٧ / ٣٢٤ "العسلي: صلاح الدين الايوبي، ل ١٨٥.
 ١٠٩ صفوريه: كوره شاروچكه يه كه بوو له ده ورو به رى هه ريمى ئوردن و ولاتى شام نزك طبرية. (ياقوت
 الحموي: س. پ، مج ٣ / ١٩٥).

١١٠ العماد الكاتب: الفتح القسي، ل ٦٦ "ابن الاثير: الكامل، مج ٧ / ٣٢٤ "ابن شداد: س. پ، ل ٨٥
 ابوشامة: الروضتين، ج ٢ / ٧٦ "النويري: س. پ، ج ٢٨ / ٣٩٩.

١١١ رنسيما: س. پ، ج ٢ / ٧٣٦ "العريني: الشرق الادنى في العصور الوسطى (الاوييون)، ل ٨٦
 Stevenson: The Crusades in the East, P.244

تاکتیکی دەر وونی، کاتیک نامادهیی خوی و سوور بوونی بو شه‌ری خاچ دروشمه‌کان پیشاندا، به‌م ره‌فتاره‌ی پادشای (بیت المقدس) ی ناچار کرد په‌نا به‌ریته لای (ریموند) و داوای ریکه‌وتنی لیبکات و (ریموند) به‌ناچاری وه‌لامی دایه‌وه، چونکه هاوړیکانی پییان راگه‌یاند: "ئه‌گه‌ر پشتگیری نه‌که‌یت، ئیمه‌ ئایین ریسوا ناکه‌ین"^{۱۱۲}، به‌مه‌ش سه‌لاحه‌ددین له جیبه‌جی کردنی ئامانجه ته‌کتیکه‌که‌یدا سه‌رکه‌وتوو بوو، به‌پروخاندنی وره‌ی دوزمن و تیگدانی ریزه‌کانیان، به‌شیوه‌یه‌ک توانای شه‌پرکردنی سه‌ربازانی سه‌لاحه‌ددینان نه‌بیټ، جگه‌ له‌وه‌ی هه‌ستان به‌ ژه‌هراویکردن و تیگدانی بیروکانیا وه‌کانیان تا سوودی لی وهرنه‌گرن،^{۱۱۳} بی‌ئاوی و تینویتی کاریگه‌رتترین چه‌کی دەر وونی بوو که سه‌ربازانی سه‌لاحه‌ددین زور به‌ وریایی و ژیرانه له‌ دژی خاچ دروشمه‌کان به‌کاریان ده‌یئا.

بیگومان بیبه‌ش کردنی دوزمن له‌پیداو یستیه سه‌ره‌کیه‌کانی ژیان، له‌ برینی ئاو له‌ خه‌لکی شه‌پرکه‌رو سوتاندنی و دابه‌ستنی مه‌نجه‌نیق بویان چه‌ندین شیوازی دەر وونی بوون که سه‌لاحه‌ددین له‌ دژی ئه‌وان بو شکست پی هیئانان به‌کاری ده‌یئا.

ئه‌مه له‌ شه‌ری (حطین) دا پرویدا له‌ کاتیکدا له‌ به‌ره‌به‌یانی پوژی هه‌ینی (۲۴ی ره‌بیع الاخر سالی ۵۸۳ه‌/ ۱۱۸۷ز) سوپای خاچ دروشمه‌کان له‌ (صفوریه) وه‌ به‌ره‌و سه‌ربازگه‌کانی موسلمانان له‌ (حطین) پیش‌په‌ریان کرد بو‌خوی سه‌لاحه‌ددین ئه‌م کاره‌ی ده‌ویست، کات هاوینیکی زور گه‌رم بوو^{۱۱۴}، تاکتیکی سایکۆلۆژی و مه‌عنه‌وی له‌ کاروباری جه‌نگیدا لای سه‌لاحه‌ددین له‌ کاتیکدا ده‌رده‌که‌ویټ که کاروباره جه‌نگیه‌کان به‌خه‌یالی هه‌یچ

۱۱۲ العماد الکاتب: الفت‌ح القسی، ل ۶۸.

۱۱۳ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ۳۲۵.

۱۱۴ العماد الکاتب: الفت‌ح القسی، ل ۷۹- غنیم: س. پ، ل ۳۶.

سهر کرده یه کدا تیپهر نه ده هات، نه و کاته ی دهستی به سهر چاله ئاو هکانی
 نه و ناوچه دا گرت، و خاچ دروشمه کانی لی بی بهش کرد، له کاتی کدا نه و ان
 له کاتی پیشپره وی کردنیان له سهربازگه کیان له (صفوریه) دهستیان کرد به
 تیگدانی ئاوی بیره کان^{۱۱۵}، نه و کاته خاچ دروشمه کان نزیک سهربازگه کانی
 موسلمان هکان بوونه وه له (حطین) تینویتی هیچی پی نه هیشتبوون^{۱۱۶}، به و
 شیوه یه تا پوژی دواتر که پوژی شه ممه بوو مانه وه، به لام سهربازه کانی
 سه لاهه ددین چاوی ته ما حیان خستبووه سهریان که پیشتر نه یان
 ترساندن^{۱۱۷}، وره یان بهرز بوو به درپژایی شه و هندیگ له سهربازه کانی
 دهستیان کرد بووه هاندانی یه کتر و سه لاهه ددین به ناویاندا ده گه را، به پی ی
 نه و پیلانه جهنگیه که داپژابوو شوینی سهر کرده و فهرمانده کانی دیاری
 کرد، دهستی به هاندانی سهربازه کان کرد و خو ی و نه وانه ی ئاموژگاریان
 پیشکش ده کرد دهستیان کرد به بلا و کرده وه ی گیانی تیگوشان و قوربانی
 دان و شهید بوون له پیناوی خوداو سهرکه وتندا.^{۱۱۸}

له گه ل ئاماده باشی هه ردو لایاندا له (حطین) ی نزیک ده ریاچه ی (طبریه)
 شه ری کو تایی به ریا بوو، له نه نجامی نه و ته کتیکه دهروونی و سهربازیانه ی
 سه لاهه ددین په پره وی کرد، خاچ دروشمه کان به وره یه کی پوخاوه وه چونه
 مهیدانی شه ره که وه^{۱۱۹}، له باریکی دهروونی ترساندا پاش نه وه ی له
 ناوه راسستی هاوینیکی سوتینه ردا دهشتایه کیانیان بریبوو له توینیتیدا
 هه سکه یان ده هات، له و کاته دا سه لاهه ددین هه لکردنی بایه کی به هه ل زانی

۱۱۵ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۳۲۵ ل.

۱۱۶ العسلي: فن الحرب الاسلامي، مج ۴/ ۱۴۰ ل.

۱۱۷ العماد الكاتب: الفتح القسي، ۷۹-۸۰ ایلیسیف: س پ، ل ۴۶۵.

۱۱۸ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۳۲۵ ل. ابن شداد: س پ، ل ۸۶-۸۷ العسلي: صلاح الدين الايوبي، ل ۱۶۱.

۱۱۹ ابو الفداء: س پ، ج ۲/ ۱۵۵ ل. ابن تغري بردي: س پ، ج ۶/ ۲۹ ل.

كەبەرەو سەربازگەي خاچ دروشمەكان دەچوو فەرمانى دەرکرد چ گزۆگىيائى دەشتەكان ھەيە بىيسوتىنن^{١٢٠}، ئەنجامدانى ئەو كارە بەيەكك لە ھۆكارەكانى سەرکەوتن دادەنرى، ئەو بايە دوکەلئىكى زۆرى لەگەل خۆي ھەلگرتبوو بۆ نيو ئوردووى خاچ دروشمەكان كە بارى زۆر گران كرىدبوون و بەو شيوەيە نا ئوميدانە دژ بە تىنويىتى و دوکەل و چەك دەجەنگان، بۆيە لە كۆتاييدا بەو پەرى بېھيزيەو پايانکرد^{١٢١}، بەم جوړە سەلاحەددىن مەبەستەكانى بەكارھيئاناي جەنگى دەروونى تاکتيكى لەم شەپەدا دژ بە خاچ دروشمەكان پراكتيزە کرد، جەنگى (حطين) چاکترين نموونەيە بۆ بەكارھيئاناي لايەنى دەروونى بۆ دامالينى وورەي جەنگ کردن لای دوزمن، ئەو مانۆرەي سەلاحەددىن نەمايشى کرد پلانئىكى كت و پربوو بۆ شەلەژاندنى خاچ دروشمەكان لەو شەپەدا كە بوو ھۆي شپىرە بوون و لەت بوونى بىروايان لەبەرەنگار بوونەوھيان يان سەرکەوتن، ئەمەش بوو ھۆي نەمانى وەرە بۆ جەنگ کردن، كە بە جەنگى دەروونى تاکتيكى ناودەبريئ^{١٢٢}.

لەشيوازە دەروونىە تاکتيكىەكانى سەلاحەددىن ئەو بوو، ئاراستەي ناوچە كەنارييەكانى شامى کرد، بەتايبەتى دواي شەپى (حطين) و رزگارکردنى شاروقەلای خاچ دروشمەكان، لە ناوچەكەدا بۆ پيشەرەوي کردنى راستەوخۆ بەرەو قودس سىستى نواند، بىگومان سەلاحەددىن لەم تەكتيكەيدا ئامانجى ھەبوو، ئەويش دابرينى خاچ دروشمەكان بوو لە بنكە دەرياييەكانى كە پەيوەندى بەجىھانى دەرەو ھەبوو، بەتايبەتى پوژئاواي

١٢٠ العماد الكاتب: الفتح القسي، ٧٩ل ابن شداد: س.پ، ٨٨ل أبو شامة: الروضتين، ج٢/ ٧٦ل

النويري: س.پ، ج٢٨/ ٤٠٠ل.

١٢١ ابن الأثير: الكامل، مج٧/ ٣٢٥ل ابن شداد: س.پ، ٨٨ل سبط ابن الجوزي: س.پ، ج٨/ ٣٩٣ل ابن

القديم: س.پ، ج٣/ ٩٤ل أبو شامة: الروضتين، ج٢/ ٧٧ل ابن واصل: س.پ، ج٢/ ١٩٠ل ابن كثير:

س.پ، ج١٢/ ٣٢١ل.

١٢٢ زكار: س.پ، ٨٦ل المعاضدي: س.پ، ١٧١ل.

ئەوروپىي، بەمەش گەمارۇدراپوون لەناو ولاتى شام^{۱۲۳}. پەنگە ئەمەش لەچارچىۋەى ئامانجە تەكتىكىيەكانى بىت بۆ ئاسان كردنى پەيوەندى دەرياوانى لەنيوان بەندەرەكانى مصر و شامدا^{۱۲۴}، ئەو سەرکەوتنەى سەلاحەددىن لە ئەنجامى لاوازى و كەمى پىژەى خاچ دروشمەكان نەبوو، بەلكو ھۆكارەكەى دەگەرپىتەوہ بۆ سەرکەوتووى نەخشەو پلانە سەربازىيەكانى، ھەرۋەھا دانايى و ليھاتووى خوى و ئەنجوومەنى جەنگى دەولەتەكەى و بەشدارىيەكردنى راستەوخوى لەشەرەكاندا^{۱۲۵}، سولتان لە ھەلبژاردنى كات و شوينى شەرەكە سەرکەوتوو بوو، كە مانگى تەمموز بوو، بىگومان گەرمترین مانگەكانى سالە لەناوچەكەدا، جگە لەكەمى ئاو لە بىرو كانياۋەكان، ھەلسا بەدانانى سەربازەكانى لەسەر، (طبرية) بەمەش سوپاى سەلاحەددىن كەوتە نيوان خاچ دروشمەكان و سەرچاۋە ئاۋىيەكان^{۱۲۶}، و فەرمانىدا بەتيكدانى ھەموو بىرو كانياۋەكانى ناوچەكە بۆ ئەوہى سوودى لى ورنەگرن^{۱۲۷}، بۆيە دەتوانىن بلىين تىنویتی و گەرمى لە چەكە دەروونىيەكان بوو كە سەلاحەددىن لە بەرژەۋەندى لەشكرەكەى دژى خاچ دروشمەكان بەكارى دەھىنا، ھەرۋەھا بوونى خودى خوى لە ناوہراستى گۆرەپانى شەرەكە ھۆكارىكى دەروونى و مەعنەوى گرنگ بوو، بۆ ورنە بەرزى و پالنانى سەربازەكانى لە خۇپاگرتن لەبەرەمبەر دوزمندا، چونكە خوى لەنيو جەرگەى شەرەكەدا ھاۋارى دەكرد "وا اسلاما - واى لە ئىسلام"^{۱۲۸} تىيىنى تەۋاۋى ھىزەكانى دەكرد لەھەر لايەك لاواز بوونايە لەوئى شەپرى دەكردو ھاۋكارى

۱۲۳ عاشور: الحركة الصليبية، ج ۲ / ل ۸۱۳ - نوري: سياسة صلاح الدين، ل ۲۹۸ - نوفل: س. پ، ل ۱۷۸.

۱۲۴ غنيم: س. پ، ل ۳۸ - Stevenson: the crusades in the east, P.249.

۱۲۵ زكار: س. پ، ل ۸۶.

۱۲۶ ابن شداد: س. پ، ل ۸۶.

۱۲۷ ابن الاثير: الكامل، مج ۷ / ل ۳۲۵ - الغسلي: صلاح الدين الايوبي، ل ۱۸۵.

۱۲۸ ابن شداد: س. پ، ل ۸۷.

سهر بازه کانی ده کردو به دهنگیکی بهرز هاواری ده کردو دهیووت: "شهیتان درو دهکات"^{۱۲۹}. ئەمەش ورەو باوەر بەخۆ بوونی دهگیرایهوه دل و دەر وونیان و بهیری دههینانهوه ههلهاتن تهنیا له شهیتانهویه.

له ئەنجامی ئەو شیوازه تاکتیکیه سهرکهوتووهدا له دواى شهپرى (حطین)، سه لاهه ددین توانی شارەکانی (عكا و صفورية والناصره و قيساريته و نابلس والداروم^{۱۳۰} و الرملة وارسوف^{۱۳۱} و يافا و بيروت) ههره مووی پزگار بکات^{۱۳۲}، کاتیک شاری (صور) به هوئی شورا به هیزه کهیهوه ببووه کوۆسپ له پيشیدا ناچار به جئى هیشت، به لام بهردهوام بوو له ئاراسته کردنی پرۆسه کهی له ناوچه کانی تری وهکو (بيت المقدس) و شارە کهناری و ناوخییه کان و توانی (هونین)^{۱۳۳} پزگار بکات، هه وره ها (جبله)^{۱۳۴} واللاذقية و صهيون^{۱۳۵}) و دواتر به رهو باکوور به پریکه ویت^{۱۳۶} و دهست به سهر قه لاکانی (بکاس^{۱۳۷} والشعر^{۱۳۸} وبرزیه^{۱۳۹} و دريساک^{۱۴۰} و بغراش^{۱۴۱}) دابگریت،^{۱۴۲} که

۱۲۹ ابن الاثير: الكامل، مج ۷ / ل ۳۲۶ ابن واصل: س. پ، ج ۲ / ل ۱۹۱.

۱۳۰ الداروم: ديهيه که دهکەوێته نێوان خان یونس و غزه. (ياقوت: س. پ، مج ۲ / ل ۲۷۷).

۱۳۱ ارسوف: شارێکه له سهر دهريای ناوهراست نێوان (قيساريه و يافا). (ياقوت: س. پ، مج ۱ / ل ۱۲۶).

۱۳۲ النويري: س. پ، ج ۲۸ / ل ۴۲۱ "گروسيه: س. پ، ل ۷۴" حسن: س. پ، ج ۴ / ل ۱۰۶ "قاسم: س. پ، ل ۱۴۴.

۱۳۳ هونين: ديهيه که دهکەوێته بهشی باکووری ناوچهی (الحوله) له سهر چيايه که به ناوی خۆی ناسراوه. (ياقوت: س. پ، مج ۴ / ل ۴۹۰).

۱۳۴ جبله: شارێکه دهکەوێته نێوان (اللاذقية و بانياس)، له سوريا له سهر کهناری دهريای ناوهراست. (ياقوت: س. پ، مج ۲ / ل ۳۰).

۱۳۵ صهيون: قه لایهکی بههیزه له نزیک کهناره کانی دهريای ناوهراست، سهر به شاری (حمص). (ياقوت: س. پ، مج ۲ / ل ۲۱۲).

۱۳۶ ابن الاثير: الكامل، مج ۷ / ل ۳۴۰ ابن واصل: س. پ، ج ۲ / ل ۲۴۷ "الحميدة: الحروب الصليبية، ج ۴ / ل ۱۷.

۱۳۷ بکاس: قه لایه که له دور و بهری شاری حهلب له سهر کهناری پرووباری (العاصی). (ياقوت: س. پ، مج ۱ / ل ۲۷۴).

له ته نیشته میرنشینى (ئه نئاکیا) ى خاچیه وه بوون، هه وره ها به شیك له سوپاکه ى دووباره به ره و باشوور ئاراسته کرد و توانى له کوټایى سالى (٥٨٤ ک/ ١١٨٨ ز) دا قه لای (الکرك) ى به هیز پزگار بکات که پى ى ده و ترا (به ردی بیابان)، له کوټایى چالاکیه سه ربازیه کانیدا و به هاتنى وه رزی زستان و دواى پشوو دانیك، پيش ئه وه ى بو دیمه شق بگه ریته وه (صفدو کوکب) یشی پزگار کرد.^{١٤٣}

هه وره ها له کاتى پزگار کردنى هه ردو و قه لای (برزیه و صور) پلانى شه پ کردنى به نۆره پیاده کرد، سه ربازه کانى به سه ر سى به شدا دابه ش کرد، هه به شیك ماوه یه کی دیاریکراو شه پریان ده کرد، داوتر پشوو یان ده دا، به شى دووه م و هه وره ها سى یه میش شه پریان ده کرد^{١٤٤}، به مه به ستى لاواز کردنى وه ى خاچ دروشمه کان و ئیفلج کردنى توانا جه نگیه کانیان و گومان کردن له توانای سه رکرده کانیان و دروست بوونى دوخیکی ده روونى خراپ که سه رکرده و فه رمانده کانیان لیها توو نه بوون و هاوکات وه کو سه لآحه ددین له به رکانى جه نگدا پسپوریش نه بوون.^{١٤٥}

١٣٨ شفر: قه لایه کی به هیزه نزیک (انطاکیا). (یاقوت: س. پ، مج ٣/ ١٤٧).

١٣٩ برزیه: قولله یه که نزیک ده ریای ناوه راست، له سه رجیا ییه کی بئنده. (یاقوت: س. پ، مج ١/ ٣٠٤).

١٤٠ دريساک: قولله یه کی به هیزه ده که ویته باکوری بغراس. (ئه مین: الاستخبارات الايوبیه، په راویزی ٢١٦، ٢١٥ ل).

١٤١ بغراش: شاریکه ده که ویته لای راستى شارى انطاکیا، له شارى حه له ب و انگاکیا (٤ فرسخ) دووره. نزیکه ى (٢٤ کم) ه.

١٤٢ ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ٥/ ٣١٥ ل. النویری: س. پ، ج ٢٨/ ٤٠٩ ل. الحمیده: س. پ، ج ٤/ ٣٥ ل.

١٤٣ ابن شداد: س. پ، ل ٩٥. النویری: س. پ، ج ٢٨/ ٤١٠ ل. ٤١١.

١٤٤ العماد الکاتب: الفتوح القسی، ل ١١٤. ابن شداد: س. پ، ل ١٠٥. ابن العدیم: س. پ، ج ٣/ ١٠٥ ل. ابو شامة: الروضتین، ج ٢/ ١٣١.

١٤٥ حسین: س. پ، ل ٢٠١.

جه‌نگی د‌روونی ته‌کتیکی به‌چه‌ندین شی‌وا‌زو ری‌گای جیا‌وا‌ز ه‌و‌ل د‌هدات ب‌و د‌و‌به‌ره‌کی نانه‌وه له‌نی‌وا‌ن گ‌ه‌ل و سه‌ر‌کر‌دایه‌تیان به‌پا‌به‌ند کرد‌نی د‌و‌ژمن به‌ه‌لسان به‌چه‌ندین کار که له‌توانای خ‌ویان زی‌اتر بی‌ت^{۱۴۶}، ب‌و نم‌ونه س‌ول‌تان سه‌ل‌اح‌ه‌ددینی ئه‌یوبی ناک‌و‌کی و د‌ژایه‌تی نی‌وا‌ن تیره‌و تایفه‌کانی د‌و‌ژمنی به‌ه‌ل زانی و ق‌وس‌تی‌ه‌وه ب‌و سه‌ر‌که‌وتنی خ‌وی و خ‌ستی‌ه نی‌و چ‌وار‌چی‌وه‌ی پیلانه‌کانی، بی‌گومان ئه‌مه‌ی به‌تی‌گه‌یشتن و زیره‌کی‌یه‌وه کرد وه‌کو چ‌و‌ن له‌شه‌ری (دمیاط)دا له‌یه‌ک کاتدا به‌به‌ر‌چا‌وی یه‌ک‌تره‌وه په‌یوه‌ندی به‌تیره‌و تایفه جیا جیا‌کانه‌وه ده‌کرد، ئه‌مه بو‌وه ه‌وی زی‌اد کرد‌نی د‌ژایه‌تی نی‌وا‌ن پا‌شا (ام‌لری)^{۱۴۷} و خا‌ج دروشمه‌کان، ه‌ه‌ندی‌کیان گومان‌ی له‌وه‌ی تر ده‌کرد، ئه‌مه‌ش به‌ستنی ری‌ک‌که‌وتنی له‌گه‌ل‌دا ناسان ده‌کردو مه‌رجه‌کانی سه‌ل‌اح‌ه‌ددینیش ق‌ب‌ول ده‌کران^{۱۴۸}. ه‌ه‌روه‌ها س‌ول‌تان سه‌ل‌اح‌ه‌ددین له‌پاش شه‌ری (حطین) به‌ه‌ه‌مان شی‌وا‌زی ته‌کتیکی د‌روونی به‌ری‌گای ها‌وپه‌یمانی له‌گه‌ل ه‌ه‌ندی‌کیان توانی خالی به‌هی‌زو لا‌وا‌زی سی‌اسه‌تی جه‌نگی خا‌ج دروشمه‌کان بزانی‌ت، له‌وانه (یوسف بن بابیط) که له‌ه‌ه‌موو کارو‌چا‌لا‌کی‌یه‌کانی له‌د‌ژنی خا‌ج دروشمه‌کان وه‌کو را‌وی‌ژ‌کار به‌کاری ده‌هی‌نا^{۱۴۹}، و (الامیره سیبیل) خ‌یزانی (میر بو‌ه‌یم‌ند سی‌یه‌م) میری (انطاکیا) که سی‌خ‌و‌ری س‌ول‌تان سه‌ل‌اح‌ه‌ددین بو‌و به‌سه‌ر میلله‌تی خ‌وی، به‌ه‌وی زانیاریه‌کانیه‌وه خ‌زمه‌تی‌کی چا‌کی ده‌گایه‌نده پلانه‌کانی س‌ول‌تان، که‌نا‌ش‌ک‌را کرد‌نی نه‌ینی‌ه‌کان بو‌و، له‌پادا‌شتی ئه‌م کارانه‌ش س‌ول‌تان خه‌لات و دیاری

۱۴۶ رشتی: الدعاية واستخدام الراديو في الحرب النفسية، ۲۵۲.

۱۴۷ ام‌لری: اموری یه‌که‌م، فه‌رمانه‌وا‌ی (بیت المقدس) بو‌و، له‌پاش مرد‌نی بلد‌وینی سی‌یه‌م له‌نی‌و سالانی (۵۵۷-۵۶۹ه‌/ ۱۱۶۲-۱۱۷۴) ئه‌مه‌ش د‌وا پادشای به‌هی‌زی (بیت المقدس)ی خا‌ج دروشمه‌کان بو‌و. (امین: المشطوب الهکاري، ۱۲۲ل، په‌راوی‌زی (۵)).

۱۴۸ الاهل: صلاح الدين الايوبي، ۱۴۹ل.

۱۴۹ رنسیمان: س پ، ج ۲/ ۷۵۰ل.

به نرخی پیشکش ده کرد^{۱۵۰}. له مهش زیاتر سه لآحه د دین پلانی تیځدانی
 پریزه کانی خاچ دروشمه کانی داناو ناکوکی له نیوانیان دروستکردو په پړه وی
 ده کرد، هه روه ها وه کو هه ولدانیک بو لاواز کردنیان هه ولیدا سوژی هه ندیک
 له سه رکرده کانیان رابکیشی. (ابن شداد) ئا مازهی پیده کات و ده لی: "سولتان
 جاریکیان له شه والی سالی (۵۸۷/ک/۱۱۹۱ز) دانیشیت و خاوه نی (صیدا) ی
 ئاماده کرد بو گوئی گرتن له په یامو قسه کانی له گهل گروپیځدا که له گه لی دا
 ئاماده بوون، میژوو نووسی ناوبراو ئاماده ده بیت سولتان پریژیکي زوری له
 میوانه خاچ دروشمه کانی گرت و قسه و گفتوگوئی له گهل کردن و به پیی
 نه ریتی باوی نه و کاته شتی پیشکش کردن و کاتیکیش خواردن هه لگرا،
 پاش نه وه بریاردا که (المركیز) خاوه نی (صور) گوئی رایه لی سولتان بیت
 که کو مه لیک له گه وره پیاوانی خاچ دروشمه کان هاتبوونه پریزه وه له وانه
 خاوه نی (صیدا)، سه لآحه د دین مه رچی بو (المركیز) ی هه لگه راو دانا..
 مه رجه که ش نه وه بوو که (المركیز) د رایه تی خوئی بو خاچ دروشمه کان که
 لییان هه لگه راوه ته وه ده ربخات^{۱۵۱}، هوئی نه مهش نه و ترسه گه وره بوو
 لییان، جگه له وهی ناکوکی نیوانیان به هوئی ژن خوازیه وه بوو، به پیی
 قسه ی (ابن شداد) مه به سستی سولتان له م مه رجان ه دروست کردنی ناکوکی
 بوو له نیوانیاندا.

سوپای سه رکه وتوو نه و سوپایه ذییه که زیان به گیان و چه ک و ته قه مه نی
 دوژمن ده گه یه نیت، به لکو نه و سوپایه سه رکه وتوو که وره ی دوژمن
 ده روخینی، بویه ده گوتری شه ر کردن له به نه رته دا تیځو شانیکي

۱۵۰ العماد الکاتب: الفتح القسی، ل ۲۵۱-۲۵۲ "ابو شامة الروضتین، ج ۲/ ل ۱۳۱" ابن واصل: س. پ، ج ۲/
 ل ۲۶۷ "النقاش: العلاقات الاجتماعية والثقافية والاقتصادية بین العرب والافرنج خلال الحروب الصليبية،
 ل ۱۵۲ "Grosset: Histoire des Crusades, vol. II. P822

۱۵۱ النوار السلطانية، ل ۲۶۳.

مه‌عنه‌وييه^{١٥٢}. له پراستيدا په‌يوه‌نديه‌كاني ئه‌يوبى و ئينگليزى گومان و دلّه پاوکئى خسته نيؤ پريزى خاچ دروشمه‌كان به‌گشتى و فهره‌نسايبه‌كان به‌تاييه‌تى، سهرسورمان له دهم و چاوياندا به‌دى ده‌کرا، به‌شيؤه‌يه‌ك تواناى شيکردنه‌وه‌ى هوکاره پالنه‌ره‌كاني ئهم په‌يوه‌نديه‌و زانينى نه‌ينيبه‌كانيان نه‌بوو، و پرسياريان ده‌کرد ئايا ئينگليزه‌كان له‌ژيړ په‌رده‌ى ئه‌و جوړه په‌يوه‌نديه‌ موسلماننه‌كان له‌خسته ده‌بن، يان به‌ پراستى له‌سهر حسابى فهره‌نسيه‌كان پيککه‌وتنيان له‌گه‌لدا ده‌کهن. گوماني فهره‌نسيه‌كان پراست ده‌رچوو به‌تاييه‌تى له‌کاتى نه‌خوښى (پيچارد شيړدل)^{١٥٣} دا که سولتان سه‌لاحه‌ددين گرنگيه‌كى زورى پى ددها، هاوکات سوپاى سه‌لاحه‌ددين هيړشى کرده سهر سهر بازگه‌ى فهره‌نسيه‌كان^{١٥٤}، و بيگومان ئه‌وه‌يان لا پوون ببووه‌وه که په‌يوه‌نديه‌كى نه‌ينى هه‌يه له پيناوى واژو کردنى پيککه‌وتن

١٥٢ بيريه: الذكاء والقيم المعنوية في الحرب، ١٠١.

١٥٣ ريچارد شيړدل(ريشارد قلب الاسد): ريچاردى يه‌که‌مى پادشاي ئينگلته‌رايه له‌نيؤ سالانى (١١٨٩ز/١١٩٩ز) فرمانه‌وا بوو، له سالى (٥٥٢ه‌/١١٥٧ز) له‌شارى (اکسفورد) له‌دايک بووه، له سئيه‌م هه‌لمه‌تى خاچ دروشمه‌كان به‌شدارى کرد، له مملانى دابوو له‌گه‌ل (فليب نوگستس و به‌ريه‌روسا)، به‌لام پاپا (گريگورى هه‌شتم) توانى ناشتيان بکاته‌وه، به‌تاييه‌تى دواى که‌وتنى شارى (قدس) به‌ده‌ستى سولتان سه‌لاحه‌ددينى ئه‌يوبى، (ريچاردى شيړدل) سهرکردايه‌تى خاچ دروشمه‌كاني ده‌کرد له‌کاتى گه‌مارودانى شارى (عکا)، پاشان په‌يوه‌ندى له‌گه‌ل سه‌لاحه‌ددن په‌يدا کرد، له‌سالى (٥٨٨ه‌/١١٩٢ز) دا پيککه‌وتنامه‌ى له‌گه‌ل سه‌لاحه‌ددين واژو کرد، به‌پيئى ئه‌و په‌يمانه ناوچه‌ى سنوورى نيوان خاچ دروشمه‌كان و ئه‌يوبيه‌كان ديارى کرا، ريچارد له‌کاتى گه‌پانه‌وه‌ى به‌ ديلى گيرا له‌لايه‌ن پادشاي نه‌مسا (ليوبولد)، به‌لام کاتيک گه‌پايه‌وه ولاتى خوځى دووباره سهرکردايه‌تى شه‌پيکى کرد له دژى پادشاي فهره‌نسا (فليب نوگستس) سالى (٥٩١ه‌/١١٩٤ز)، له‌ژيړ شووراکانى کوښکى (شالو) له فهره‌نسا کوځى دوايى کرد. بيگومان ريچارد سهرکرده‌يه‌كى نازاو ليها‌توو بوو به‌شيؤه‌يه‌ك موسلمانان لئى ده‌ترسان، بو نمونه کاتيک سواره‌كان ئه‌سپه‌کانيان ده‌به‌سته‌وه به‌داريک هه‌لده‌گه‌پانه‌وه، هاوريان ده‌کردو ده‌يان گووت: "له‌چى ده‌ترسن؟ ده‌لئى ريچارد به‌دواتانه‌وه‌يه". (بولارد: بريطانيا والشرق الاوسط، ل ٥٠ العسلي: فن الحرب الاسلامي، مج ٤/ ٥٢٣ هـ.ن: الحرب والحضارة، ل ١٥٠ غنيم: س.پ، ل ٥٤-٥٧.

١٥٤ سعداوي: الحرب والسلام، ل ٣٤.

نامه‌یه‌ك له نێوان سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبی و پێچاردی شیردل، جگه له‌وه‌ی سولتان سه‌لاحه‌ددین ره‌فتاری هاو‌پێانی به‌ ئه‌مه‌کی له‌گه‌ڵ پێچارد ده‌کرد، نه‌ك دۆژمنایه‌تی و سه‌رسه‌ختی كردن، به‌لام (ابن شداد) ئه‌وه‌ی بۆ ئاشكرا کردوین كه سه‌لاحه‌ددین ئامانجی تاییه‌تی خو‌ی هه‌بوو له‌م ئاشتییه‌، ئه‌ویش ناسینی هێزو تواناو وره‌یان بوو.^{١٥٥}

هاوكات (پێچاردی شیردل)یش ئامانجی خو‌ی له‌م ئاشتی‌یه‌دا هه‌بوو، ئه‌ویش زیاتر ئاشنا بوون له‌ بارودۆخی ناو سه‌ربازگه‌ی موسلمانان، و تێكچوونی یه‌كێتی پێزه‌كانیان، به‌تاییه‌تی بیژاری و نا ئومیدی دانیش‌توان و ئۆردووی شاری (عكا) و جیاوازی فه‌رمانده‌كان له‌گه‌ڵ سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبی له‌ پراو بۆچوونه‌كان كه سه‌ره‌تای ده‌ست پێكردنی كێشه‌كانی سه‌لاحه‌ددین بوو.^{١٥٦}

هه‌روه‌ها له‌كاتی بوونی له‌ به‌یروت دا یه‌كێ له‌ سه‌ربازه‌كانی بۆ (جیبیل) ^{١٥٧} نارد، چونكه خاوه‌نی له‌ پێزی دیله خاچ دروشمه‌كانی شه‌ری (حطین) بوو، پاشان له‌گه‌ڵ پاشاكه‌یان بۆ به‌ندیخانه‌ی شاری دیمه‌شق به‌رپێخران، به‌مه‌رجی ئازادکردنی له‌گه‌ڵ والی دیمه‌شقدا پێكه‌وت له‌سه‌ر خو‌ به‌ده‌سته‌وه‌ دانی (جیبیل)، سولتان سه‌لاحه‌ددین به‌داواكاریه‌كه‌ی پازی بوو، به‌وه‌ش ده‌ستی به‌سه‌ر شاری (جیبیل) دا گرت ^{١٥٨}، پاشان له‌ شاری (بیروت) به‌ره‌و شاری (عسقلان) كه‌وته‌ پێ كه‌ ببووه كوسپێك له‌ پێگای مصر و شام، له‌ویش له‌گه‌ڵ (الملك العادل)ی برای و سه‌ربازانی مصر به‌مه‌به‌ستی

١٥٥ النوار السلطانية، ل ١٥٤.

١٥٦ سعداوي: الحرب والسلام، ل ٣٥.

١٥٧ جیبیل: شارێکی به‌ناوبانگه له‌ كه‌ناری ده‌ریای ناوه‌راست نزیکه‌ی (٨) فه‌رسخ به‌واتای (٤٨كم) له‌ سه‌رووی شاری به‌یروته‌وه‌ دووره‌ (یاقوت: س.پ.م.ج ٢/ ٢٤).

١٥٨ ابن الاثیر: الكامل، م.ج ٧/ ٣٣٠- ابن شداد: س.پ. ل ٦٥- ابو الفداء: س.پ. ج ٢/ ١٥٦.

گه مارۆدانی شاری (عسقلان) کوڤۆوه، هاوکات پاشای (بیت المقدس) که لای موسلمانان له شه‌ری (حطین) هوه دیل کرابوو، سولتانی بهرامبهر ئازاد کردنی ئاگادار کردهوه، ئامۆژگاری گه مارۆدراوه خاچ دروشمه‌کان بو به‌دهسته‌وه‌دانی شاره‌که ده‌کات، سولتان به‌و مهرجه‌پازی بوو، خاچ دروشمه‌کان گوێپرایه‌ی ئی ئامۆژگاریه‌که‌ی بوون، پاش ئه‌وه‌ی له هه‌لۆیستیان دانیایا بوون و به‌ ناچاری شاره‌که‌یان به‌دهسته‌وه‌دا و به‌ژن و مال و منالیانه‌وه به‌ره‌و (بیت المقدس) پویشتن، ئه‌وه‌ بوو سولتان له ٣٠ی جمادی الاخره سالی (٥٨٣/ک/١١٨٧ز) ده‌ستی به‌سه‌ر شاری (عسقلان) دا گرت، که خاچ دروشمه‌کان ماوه‌ی ٣٥ سال داگیریان کردبوو.^{١٥٩}

سولتان په‌یمان‌ه‌که‌ی خو‌ی له‌گه‌ڵ پاشای (بیت المقدس) له‌کاتی گه‌مارۆی (حصن الاکراد) ^{١٦٠} به‌جیه‌ینا، له (انطرسوس) ^{١٦١} له‌پاش پرزگارکردنی (قودس)، به‌مه‌رجێک مه‌لوکی بی‌ت، و به‌هیچ شیوه‌یه‌ک له‌ دژی موسلمانان چه‌ک هه‌لنه‌گریت، ئه‌ویش به‌و مه‌رجانه‌پازی بوو ^{١٦٢}، به‌لام به‌گه‌یشتنی بو‌شاری (صور) په‌یمان‌ه‌که‌ی بیر چوو وه‌و له‌هه‌مان‌کاتدا به‌به‌ستنی په‌یمان له‌گه‌ڵ (الم‌رکیز) بو‌شه‌ر کردن له‌گه‌ڵ سه‌لاح‌ه‌ددین پ‌یشیل‌ی په‌یمان‌ه‌که‌ی پ‌یشتری کرد، به‌لام ئه‌وه‌بوو خاچ دروشمه‌کان شکستیکی گه‌وره‌یان به‌ خو‌یانه‌وه‌ی و شاری (قودس) گه‌پرایه‌وه‌ ژێرده‌ستی موسلمان‌ه‌کان و سه‌لاح‌ه‌ددین ر‌یزیک‌ی باشی له‌ گه‌وره‌ مه‌سیحیه‌کانی (قودس) گرت، ئه‌م

١٥٩ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ل ٣٣٢ "ابن شداد: س. پ، ل ٦٥-٨١" ابو الفداء: س. پ، ج ٢/ ل ١٥٧.

١٦٠ حصن الاکراد: قه‌لایه‌کی به‌ه‌یز و پۆلایینه‌ ده‌که‌وێته‌ سه‌ر جیا، که له به‌شی رۆژناواوه، به‌رامبهر شاری (حمص) هوه، ئه‌و چیا‌یه‌ی (الجلیل) که پ‌یوه‌ندی به‌ لب‌نانه‌وه‌ هه‌یه له ن‌یوان بعلبک و حمص. (یاقوت: س. پ، مج ٢/ ل ١٥٢).

١٦١ انطرسوس: شارۆچکه‌یه‌که له که‌ناره‌کانی دهریای شام، ده‌که‌وێته‌ کۆتایی سنوری کارگیر‌ی شاری دیمشق، (یاقوت: س. پ، مج ١/ ل ٢١٦).

١٦٢ ابن شداد: س. پ، ل ٨١.

کاره‌ی به مه‌به‌ستی ته‌کتیکی ده‌روونی و به‌ده‌سته‌پنانی په‌زامه‌ندی خه‌لکی
شاره‌کانی تر بووه.

جه‌نگی ده‌روونی ته‌کتیکی له‌پیناو به‌ده‌سته‌پنانی ئامانجی سیاسه‌تی
شه‌په‌نگیزی، شیوازی تایبه‌تی خو‌ی هه‌یه به‌بی ئه‌وه‌ی په‌نا بو‌هیچ
کرده‌یه‌کی سه‌ربازی بیریت، له‌وه‌یه به‌پاگه‌یانندی جه‌نگی ده‌روونی بووتری
"جه‌نگی سیاسی" ئه‌مه‌ش چونکه جوړیکه له‌کیشه‌ی نیوان ده‌وله‌تان،
هه‌رلایه‌کیان هه‌وله‌دات بو‌چه‌سپاندنی ئیراده‌ی خو‌ی به‌سه‌ر لایه‌نه‌کانی
تردا که هیچ کاتیك هی‌زی سه‌ربازی تیا‌دا به‌کارنا‌هینریت^{١٦٣}. بو‌نمونه
کاتیك سه‌لاحه‌ددین له‌پو‌خاندنی قه‌لای (النظرون)^{١٦٤} لی‌بووه‌وه له‌(مرکیس
کونراد دی مو‌تتفرات) هه‌و نوینه‌ریکی پی گه‌یشته و داوای به‌ستنی
ریککه‌وتنی له‌گه‌لدا کرده به‌و مه‌رجه‌ی (بیروت و صیدا) پی بدریت و
(عکا)ش بی‌ته‌بنکه‌یه‌ک بو‌کاره‌کانی پاش ئه‌وه‌ی له‌خاچ دروشمه‌کانی
ده‌بات، هه‌روه‌ها نوینه‌ره‌که داوای له‌سه‌لاحه‌ددین کرد له‌سه‌ر ئه‌وه سویندی
بو‌بخوات، سه‌لاحه‌ددین له‌سه‌ر ئه‌و مه‌رجانه‌پازی بوو به‌و هیوایه‌ی بتوانی
دوو‌به‌ره‌کی له‌نیوان خاچ دروشمه‌کان دروست بکات، به‌لام سه‌لاحه‌ددین
ئه‌و مه‌رجه‌ی بو‌(مرکیس) دانا که (عکا) گه‌مارۆ بدات، سه‌ره‌تا له‌خاچ
دروشمه‌کانی وه‌برگیریت، پاش ئه‌وه‌ش (صورو بیروت) پی ببه‌خشیت
وه‌کو بنه‌مایه‌ک بو‌جیبه‌جی کردنی ریککه‌وتنه‌که‌ی نیوانیان^{١٦٥}. (العدل

١٦٣ الدباغ: المرجع في الحرب النفسية، ل ٥٠.

١٦٤ النظرون: ده‌که‌وینته‌ باشوری پۆژه‌لای شاری الرمله. (امین: الاستخبارات الايوبيه، ل ١١٥، په‌راویزی
) ١١٦.

١٦٥ ابن شداد: س. پ، ل ٢٦٣ "ابو شامة: الروضتين، ج ٢/ ل ١٩٣" ابن واصل: س. پ، ج ٢/ ل ٣٧٩ "نوري:

سیاسة صلاح الدين، ٣٤١. نوینه‌ران به‌رده‌وام ده‌هاتنه‌ لای سولتان سه‌لاحه‌ددین، هاوکات گفتوگو درێژوی
پیدا له‌گه‌ل (مرکیس) تاوه‌کو به‌ده‌ستی دوو له‌ئه‌ندامانی (نیسماعیلیه‌کان) تیرۆر کرا.

النجيبى) ^{۱۶۶} نارد بۇ ئاگادار كردنه وهى بۇ ئه وهى سه لآحه ددين له ئه نجامى له خشته بردنى (صورو بيروت) نه دۆپىنى، سه لآحه ددين ئامانجى لهو پىككه وتنه وه ئاراسته كردنى جهنگىكى تهكتىكى دهروونى بوو دژ به (پىچارد) كه خوى ناچارى پىككه وتن بى له گه لىدا، ههرواش بوو ئه و ئامانجهى به ديهينا ^{۱۶۷}، به تاييه ت كاتيك (پىچارد) كردهى نزىك بوونه وهى نيوان (كونرادو سه لآحه ددينى) بيست سوور بوو له سهر تازه كردنه وهى په يوه ندى له گه ل (الملك العادل) كه ده يخواست هاوپرييه تى سه لآحه ددين به ده ست به ينىت و ئه وه له له ده ست (كونراد) بدات، بويه نامهى له گه ل (العادل) دى دىبلوماسى زيره كدا گوپيه وه و پىزى لىنا، پيشنيازيكى بۇ ئاشتى پيشكه ش كرد، به پىئى ئه و پيشنيازه (العادل) (جوان-Joan) خوشكى (پىچارد) بخوازيت، ^{۱۶۸}. به و مهرجهى قودس ببيتته پايته ختى پادشايه تيه كهى، هه موو شاره گرنگه كانى كه ناريش وهك (عكا) و (يافا) بۇ بگه رپته وه له گه ل (جوان) ش دا قه شه و راهيبه كان له وئ نيشته جى بن سه ربارى ئه وهى كه پيويسىته (العادل) سواره كانى (الداويه) ^{۱۶۹} و

۱۶۶ العدل النجيبى: نوسه رى سولتان سه لآحه ددين بوو، يه كيك بوو له نه ندامانى شاندى گفتوگوئى نيوان سولتان و مركيس كونراد، ههروه ها نوينه رى سه لآحه ددين بوو له كاتى و توويز كردن له گه ل (رناط خاوه نى صيدا كه نه گه يشته هيج بنه مايه كى سه ره كى. (سعداوى: التاريخ الحربى، ل ۲۸۰ Stevenson: op, p279).

۱۶۷ ابن شداد: س. پ، ل ۲۷۲-۲۷۳ "ابو شامة: الروضتين، ج ۲/ ل ۱۹۶" حسين: س. پ، ل ۲۴۹. ۱۶۸ ئه وهى سه يره وه هه مان كاتيشدا په ژاره يه كه (العادل) نوينه رو سازش كار ته نيا به خيزانه موسلماننه كانى وازى نه هينا، ئه و مه سه له ترسناكه كه به رپوه بوو هيج خه ريكى نه ده كرد، بهلكو (جوان) ئه وروپوى ميينه ئىنگليزى خيال و هوشى بوون. ئه مهى به هه ل زانى كه (جوانه خان) بچيته پال ژنه (كوردو عه ره و توركه كان) كه ههى بوون (الامين: صلاح الدين بين العباسيين والفاطميين والصلبيين، ل ۱۲۲).

۱۶۹ الداويه: كۆمه لىك بووه له سوارهى خاچ دروشمه كان له سالى (۵۱۲/ك ۱۱۱۸) دامه زرابوو پيشيان ده و ترا سوارهى په رستگا، پۆلى گرنگيان هه بوو له شه رى خاچ دروشمه كان. (رنسييمان: س. پ، ج ۲/ ل ۲۴۹-۲۵۰).

الاسبتاريه^{١٧٠}) بهچهند دئيهك رازى بكات^{١٧١}. لهسهر ههر دووكيان پيوست بوو ديلهكان ئازاد بكن و سه لاهه ددينش (خاچى خاچان)^{١٧٢} بگيرتهوه، هاوكات (ريچارد شيردل) يش بو ئينگلته را بگيرتهوه^{١٧٣}. لههمان كاتدا ريچارد بههمان شيوازى تهكتيكى دهروونى و مهعنهوى كاتيک به ناشتى وهلامى سه لاهه ددينى دايهوه له ريگاي ئهوپرۆسهى جى بهجى كراو، و پيلان بو داپيژراوه بو ناكوكى دروست كردن له نيوان سه لاهه ددين و (الملك العادل) ي برايدا، ئهमे بوخوى شيوازيكى زيرهكانه بوو بهماناى وشه كه له لايه ن (ريچارد) هوه پياده كرا، له بهر ئهوهى سه لاهه ددين ئهگهر هات و داواى (الملك العادل) ي رهن بگردايه تهوه، ئهوا ناكوكى دهكهوته نيوانيان ئهوا كاتهش (ريچارد) ئامانجهكهى له لاوز كردنى ورهى سوپاي ئهيوپى جى بهجى دهكرد، بهلام ئهگهر رازى بوو ئهوا كي شهيهكى ترى بو دروست دهكات، ئهويش ئهوهيه كه (جوان) ميژد به موسلمان ناكات، ئهگهر بيت و نهچيته سهر ئاييى مهسيحى، بهمهش قودسيان بو دهگيرتهوه، بهلام

١٧٠ الاسبتاريه: گروپيكي ئاييى چهكدار بوون، بهسوارهى (القديس يوحنا) ناسرا بوون، له سالى (١٠٩٩/ك) ن دامهزراوه، سههرهتا چارهسهرى نهخوشيان دهكرد دواتر بوونه جهنگاوهرى خاچ دروشمهكان. (ه.س: ٢٤٨-٢٤٩).

١٧١ العمد الكاتب: الفتح القسي، ل ٥٥٥ ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ ٣٨٩ العليمي: س.پ، ج ١/ ٣٨١.

١٧٢ خاچى خاچان: بريتييه لهپارچه دارىكى شيوه كوى لهخو گرتوه، خاچ دروشمهكان پنيان وابوو كه (مهسيح) لهسهر خاچ دراوه، بويه ئهه خاچه زور پيرۆز بوو لايان، بطريك لهشارى قودس هينا بووى، لهشهركاندا له بهرامهر موسلماناندا بهرزيان دهكردهوه، چونكه بربويان وابوو لهكاتى قهيراندا پرگاريان دهكات. (نوري: سياسة صلاح الدين، ل ٢٨٨، P.185 Rosebait, Saladin Prince of Chivalay, PP.280-٢٤٢.

١٧٣ نوري: سياسة صلاح الدين، ل ٢٤٢-٢٨٨ Rosebait, Saladin Prince of Chivalay, PP.280-

(الملك العادل) مهسیحیه تی پی قبول نه بوو، نهو مهسه له یه ههروه کو خوئی
مایه وه^{۱۷۴}.

دوای نه وهی (ریچارد) به کوشتنی (کونراد) دلشاد بوو، نه وه شی بیست
که سه لاهه ددین له پوژنه لاتدا پروبه پرووی هه ندی ئالوژی بوته وه،
مه رجه کانی نهو ریکه و تنه ی پیشت له گه ل (الملك العادل) دا له سه رپازی
بوونی پیشان دابوو رت کرده وه، پاش نه وهی له جمادی الاخره ی سالی
(۵۸۵ ک/ ۱۱۹۲ ز)، (الداروم) ی گه ماروداو دهستی به سه ریدا گرت^{۱۷۵}. به م
جوړه له م شهرو پیکه دادانانه دا موسلماننه کان توانیان زیان له به ره کانی
دواوهی سه ربازگه ی خاچ دروشمه کان بگه یه نن، جگه له وهی هه ندی جار
ریگه ی هاتوو چو یانیا ن ده بری، به تایبه تی له کاتی پیشره وی کردنی خاچ
دروشمه کان بو شاری قودس^{۱۷۶}، زورجار نه م چالاکیانه به شه و نه نجام
ده دران، به ده گمه ن به بی ده سکه وت ده گه پانه وه، چونکه به جلی ره ش دزه یان
ده کرده نیو ریزی خاچ دروشمه کان و چالاکیه کانیان به سه رکه وتووی
به نه نجام ده گه یاند^{۱۷۷}.

له نیو موسلماننه کاند ا چه ند پیاو یکی توندوتیژ هه بوون که ده چوونه نیو
چادره کانی خاچ دروشمه کان به شمشیر ه کانیان له ملی پیاوه کانیان گیر
ده کرد و ناچار یان ده کردن که ورته یان لیوه نه یه ت و زاتی قسه کردنیان
نه مینیت و به زیندووی بیانه یین، له گه ل نه وه شدا هه رچی سامان و نه سپ و
شتی تریان پی بوايه لییان ده سه ندن^{۱۷۸}، بو نمونه سولتان سه لاهه ددین له

۱۷۴ العماد الکاتب: الفتح القسی، ل ۵۵۷-۵۵۶ ابن شداد: س.پ، ل ۱۹۵-۱۹۶ ابن واصل: س.پ، ج ۲/

ل ۳۷۱-۳۷۲ نوری: سیاسة صلاح الدین، ل ۳۴۲-۳۴۳.

۱۷۵ دیورانت: قصة الحضارة، م ۴ ج ۴/ ۴۲.

۱۷۶ عاشور: الحركة الصلیبیه، ج ۲/ ۸۵.

۱۷۷ لامپ: شعله الاسلام، ل ۱۹۲-۱۹۳.

۱۷۸ النوری: س.پ، ج ۲۸/ ۴۳۱.

سالى (٥٧٤ك/١١٧٩ز) دا ناردنى بۆ (صيدا و بيروت) بۆ دورينه وهى به روبوومى كشتوكالى خاچ دروشمه كان خويان و وشتره كانيان به بارى گرانه وه بۆ لاي سه لاهه ددين گهرانه وه^{١٧٩}.

له مانگى (شعبانى سالى ٥٨٥ك/١١٩٠ز) دا ئهم تپيه (دزه) له (بدو) هكان له ناوچه ي (عكا) هيرشيان كرده سهر خاچ دروشمه كان و هه نديكيان ليكوشتن و ئه وانى تريان ده ستگير كرد و هينايانه لاي سه لاهه ددين، و له كاتى پيشره وياندا به ره و (عسقلان)، ئه ندامانى ئهم تپيه توانيان چوار له سه رباره خاچ دروشمه كان برفينن به هه مان شيوه هينايان بۆ سه لاهه ددين، پاشان فه رماني زينداني كردنيان دان. هه روه ها له (٢٢ى مانگى ره مه زاني سالى ٥٨٧ك/١١٩١ز) دا توانيان بچنه نيو سه ربارزگه ي خاچ دروشمه كان، ئه مجاره ده سكه وتيان ته نيا (ئه سپيگ و گويدرئيثيگ) بوو^{١٨٠}. ئه مه جگه له پرۆسه ي چالاكي دزي كه پيشتر باسما ن ليوه كرد كه خوي له خويدا كاريگه ري ده رووني كتوپرى هه بووه له سهر خاچ دروشمه كان، هويه كيش بوو بۆ چاندنى دلّه پاوگي و پشيو ي له نيو سه ربارزگه ي خاچ دروشمه كاندا. به م شيوه يه سه لاهه ددين تواني جه نغيكي ده رووني تاكتيكي دژ به و خاچ دروشمانه ي له چوارچيوه ي ئه و پرۆسه سه ربارزييه ي ناوچه كه دا ئاماده بوون به رپا بكات و ببيته هوي به رزركرده وه ي و ره ي سه ربارزه كانى خوي، له هه مان كاتدا تواني كار بكات بۆ جي له ق كردن و ته سك كردنه وه ي گياني و ره ي دوژمنان، تا وه كو ناچار يان بكات به روخي و خو به ده سه ته وه به دن يان شكست به يئن و هه ليين.

١٧٩ البنداري: س. پ، ج ١/ ٣٢٤ ل "ابو شامة: الروضتين، ج ٢/ ٨ ل. ر. جب: س. پ، ١٧٢ ل- ١٧٤.

١٨٠ ابن شداد: س. پ، ١٩٢ ل، ١٨٥، ١٣٤.

له نمونە یەکی تر دا سولتان سەڵاحەددین (٣٠٠) سێ سەد جەنگاوەری
خۆبەخشی بۆ چوونە نیو ئوردوگای خاچ دروشمەکانەووە بێ ئەوێ
هەستیان پێبکەن پێکخست و تالان و دزی پارەو ئازەل و پیاو و هەندی
جاریش منداڵان دەستی پێدەکرد، بەم جوړە کەسانە ی کە ئەو کارە دەکەن
دەوتری (خۆبەخش یان سەرکێش) سەڵاحەددین خۆی پێکی دەخست و
فەرمانی پێویستی هیژمەت بردن و تێکدانی پێ دەدان.^{١٨١}

سەڵاحەددین لە پێگای ئەم چالاکیانەووە توانی جەنگی دەروونی تاکتیکی
ئاراستە ی دانیشتوانی مەدەنی ناو سەربازگە ی خاچ دروشمەکان بکات بۆ
شلەژاندنی بارودۆخیان و ترس خستە دڵ و دەروونیان و ئیفلجکردنی
توانا سەرباز یەکانیان.

جگە لەمانە سەڵاحەددین شیوازی تری تاکتیکی دەروونی بەکارهێنا،
نمونەش لەسەر ئەم حالەتە ئەوێ کە سولتان سەڵاحەددین سەرەرای
پێرۆزی (پۆزی هەینی) وەک جەنگی دەروونی تەکتیکی پۆزانی هەینی بۆ
شەپەرکردن هەڵدەبژارد، هەرچەندە ئەمە ئەو ناگەیهنێ کە پۆزانی تر شەپری
نەکردبێت، و چاوەڕوانی پۆزانی هەینی کردبێت، بەلام بە ئەنجامی
شەپەرکانی لەم پۆزەدا زۆر گەش بین دەبوو و کاریگەریشی لەسەر دەروونی

١٨١ یەکی لەوانە شەوی کۆریە یەکی تەمەن (٣) سێ مانگانە ی لەناو سەربازگە ی خاچ دروشمەکان دزی
بوو، دایکەکی بەپەرۆشەووە هەر بۆی دەگەڕا، تاكو هەوالەکی گەیشته لای یەکی لە میری خاچ
دروشمەکان، ئەویش پێگە ی دا کە بجێتە لای سولتان وە پێی گوت: "سولتان پیاویکی میهره بانه و دلی
پیت دەسووتیت و کۆریە کەت بۆ دەگەڕێتەووە"، دایکە کە بەپەرۆشەووە دەرچوو تاوەکو گەیشته لای
سولتان سەڵاحەددینی ئەوی ی کە لەسەر تەپۆلکە ی (الخرابه) بوو، شکایەتی دزرانی منداڵەکی لا کرد و
بەگۆڕ ئەگرایا، سولتان تا ئەو رادە یە هەستی ناسک بوو کە چاوەکانی فرمێسک گرتنی و فەرمانی دەرکرد
منداڵەکی بۆ نامادە بکەن، کەچی لە بازار فرۆشرا بوو، فەرمانی دەرکرد کە پارە ی کپیارە کە بگەڕێنەووە و
منداڵەکی وەرگرنەووە، بەهەر حال دایکە کە منداڵەکی وەرگرتەووە لەباوەشی ناو لەناو خوشیدا زۆرگرایا،
پاش ئەو بۆ سەعاتیک شیر ی خۆی پێدا، سەرەنجام بپاری دەرکرد کە خۆی و منداڵەکی بە سواری
ئەسپێک بە پارێزراوی بگەڕێنەووە لای کەسو کاری دایکە کە. (ابن شداد: س. پ، ١٩٦-١٩٧).

موسلمانان هه‌بوو، بۆ نموونه سالى (٥٨٣/ك/١١٨٧ز) سوپاي ئه‌يوبى له‌ناوه‌راستى پوژيكي هه‌يزى‌دا بۆ شه‌رى (حطين) ده‌ستيان به‌ پيش‌شه‌رى كرد،^{١٨٢} هه‌روه‌ها سوپاي ئه‌يوبى له‌ پوژى هه‌ينى چووه‌ نيو شارى (عكا)^{١٨٣}، و قه‌لا كه‌نارييه‌كانى باكوورى شام و دوروبه‌رى (انطاكيا)^{١٨٤}، ئه‌مه‌و جگه‌ له‌هه‌ندى شوينى‌تر كه‌ له‌پوژانى هه‌ينى دا به‌ده‌ستى سوپاي ئه‌يوبى پزگار كرا، وه‌كو (جبلة) نزك (اللاذقية)^{١٨٥} له‌ كه‌نارى شام له‌ سالى (٥٨٤/ك/١١٨٨ز) دا هه‌روه‌ها قه‌لاكانى (اللاذقية، صهيون، بكاس، الشغ، سرمانيه)^{١٨٦}، ئه‌نجومه‌نى جه‌نگى سه‌لاحه‌ددىن هه‌ميشه‌ پلانى بۆ ئه‌وه‌ داده‌نا كه‌ شه‌ره‌كانيان بكه‌ويته‌ پوژانى هه‌يزى‌يه‌وه‌^{١٨٧}، بيگومان ئه‌م پوژه‌ كاريگه‌رى گه‌وره‌ى له‌سه‌ر وه‌و ده‌روونى سه‌ربازانى سه‌لاحه‌ددىن هه‌بوو، له‌پراستيدا بۆ شه‌ر كردن پالنه‌رو بزوينه‌ر بووه‌، ئه‌گه‌رچى سه‌ركه‌وتن و سه‌رنه‌كه‌وتن هه‌يچ په‌يوه‌ندييه‌كى به‌پوژه‌وه‌ نىيه‌، به‌لام ده‌رباره‌ى سوپاي سه‌لاحه‌ددىن پوژانى هه‌ينى له‌سه‌ريان كاريگه‌رى ده‌روونى خۆى هه‌بووه‌،^{١٨٨} سولتان سه‌لاحه‌ددىن له‌كاتى شه‌ره‌كانيدا ئه‌م شيوازه‌ تاكتيكىانه‌ى

١٨٢ ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ل ٣٢٥ "ابن شداد: س.پ، ل ٧٥" ابوشامة: الروضتين، ج ٢/ل ٨٠.

١٨٣ ابن خلكان: س.پ، ج ٧/ل ١٧٥ "ابن تغري بردي: س.پ، ج ٦/ل ٣١.

١٨٤ العماد الكاتب: الفتح القسي، ل ٢٤٧ "ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ل ٣٢٨ "ابن شداد: س.پ، ل ٩٢ "ابن

العديم: س.پ، ج ٣/ل ١٠٤ "ابوشامة: الروضتين، ج ٢/ل ١٣٠.

١٨٥ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ٥/ل ٣١٣.

١٨٦ ياقوت الحموي: س.پ، مج ٣/ل ٢١٢، مج ١/ل ٣٧٤، مج ٣/ل ١٤٧، مج ٣/ل ٤٢ "ابن خلدون: تاريخ ابن

خلدون، ج ٥/ل ٢١٤. حسين: س.پ، ل ٢٢١.

١٨٧ حسين: س.پ، ل ٢٢١.

١٨٨ له‌هه‌مان كاتدا ئه‌م سوپايه‌ پوژانى هه‌ينى شكست و دو‌پاندنيشى به‌خۆيه‌وه‌ بينيوه‌، بۆ نموونه له‌

سالى (٥٧٣/ك/١١٧٧ز) سوپاي ئه‌يوبى به‌ده‌ستى خاچ دروشمه‌كان له‌ شه‌رى (الرملة) شكستى هه‌ينا، (ابن

واصل: س.پ، ج ٢/ل ٥٨). هه‌روه‌ها له‌ پوژى هه‌ينى (١٧ جمادى الاخرى سالى ٥٨٧/ك/١١٩١ز) دا خاچ

دروشمه‌كان شارى (عكا)يان داگير كرد، (ابن شداد: س.پ، ل ١٧١ "ابوشامة: الروضتين، ج ٢/ل ١٨٨ "ابن

واصل: س.پ، ج ٢/ل ٣٦٠).

له چوار چيوه‌ی ئامانجه ته کتيکيه د هرونيه کانيدا له پال کرده
سهر بارييه کاني له دږي خاچ دروشمه کاندا پياده ده کرد.

بوږيه له کوټا ييدا ده توانين بلين هم جوړه جهنګه په يوه ست به کات و
شوین و تا قوم ده سته يه کی ديار يکراوه مه به ست و ئاکامه کاني کورتن و
کاريګه ريه که ی له ماو هيه کی کورتدا دهر ده که ویت، بو نمونه له کاتي شه پدا
هم جوړه ئاراسته ی سهر بازه کان و مه دهنیه کاني دوژمن ده کريت بو
خو به ده سته وه دان و شهر نه کردنيان و ئيفليج کردنی و وره يان بو پرو به پرو
بوونه وه ی هم جهنګه.

همه ئه وه ناګه يه نيټ که خاچ دروشمه کان له ماو ه ی هلمه ته کانيان بو
سهر پوژ ه لات جهنګی د هرونی ته کتيکيان له دږي سويای ئه يوبی به کار
نه هينابی، بو نمونه له کاتي کدا که هلمه ته که ی ئه لمانيا به سهر کردايه تی
(به به رو سا) ^{۱۸۹} له وشکانيه وه گه يشته ناوچه ی شام ^{۱۹۰}، که شيکی
تر سناکيان به سهر و لاتانی ئيسلامی دا هينا.

سه لاهه ددين چهندين ئيجرائاتي مهيدانی کرد که کاريګه ر ی د هرونی و
وره یی چاکيان له سهر موسلمانان بو پرو به پرو بوونه وه ی هم مه ترسيه
هه بوو، وه ناردنی سيخو پ بو زانینی هه والی دوژمن ^{۱۹۱}، و چول کردنی
شاره کان و پرو خاندنی شورا کان وه کو شورا ی (طبرية) و چهندين شورا ی

۱۸۹ فردريک به ريه رو سا: له پاش مردنی مامی (کوئرا دی سييه م) سالی (۱۱۵۲/۵۴۷ ز)، فرمانږه وایی
ئه لمانيا ی گرته ده ست، به يکک له به هيز ترين که سايه تيه کان داده نريت که ده سله لاتي ئه لمانيان
وه رگرتووه، له سالی (۱۱۹۰/۵۸۶ ز)، به شداری له هلمه تی سييه می خاچ دروشمه کان کرد، به لام
ئامانجه کانی نه هاته دی، له کيليکیا خنکا و سوياکه ی له ناوچو (زيان: الامراطور فردريک بربروسا و
الحملة الصليبية الثالثة، ل ۱۲).

۱۹۰ قاسم: س. پ، ل ۱۴۵.

۱۹۱ ابو شامة: الروضتين، ج ۲/ ل ۱۵۰.

تری شاره‌کانی ولّاتی شام^{۱۹۲}. ئەوەندە پێ نه‌چوو پووداویکی کتوپر پوویدا و هه‌موو شتیکی له‌ کاتی په‌رینه‌وه‌ی (به‌ره‌رۆسا) له‌ پووباریکی بچوک له‌ (قیلیقه) به‌سه‌ریه‌کدا تیکدا، ئەویش له‌ پێگای (طرطوس) هه‌و بۆ (ادنه‌ و انطاکیه‌) نغروبوو^{۱۹۳}. موسلمانانه‌کان زۆر دلخۆش بوون به‌ خنکانی ئیمپراتۆری ئەلمانی، (ابن الاثیر) له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌لیت: "ئه‌گه‌ر به‌زه‌یی و به‌خشنده‌یی خودا نه‌بووایه‌ به‌رامبه‌ر موسلمانان، و شای ئەلمانیای نه‌خنکاندایه‌، ئەوا ئەگه‌ر بگه‌یشتنایه‌ته‌ ولّاتی شام ده‌بوایه‌ بگوترایه‌ شامو مصر له‌کۆندا ولّاتی موسلمانان بوون"^{۱۹۴}.

که‌چی له‌پێگه‌ی ده‌ریاوه‌ که‌شتیه‌کی خاچ دروشمه‌کان هات، (۳۰۰) ژنی خاچی تێدا بوو "که‌ هه‌موویان گه‌نج و جوان و پازاوه‌ بوون له‌ دوورگه‌کان دابه‌زین، خۆیان ئاماده‌ کرد بۆ دلخۆشی کردنی لاساران و بلاوکردنه‌وه‌ی گه‌نده‌لی، و خۆیان جوان کرد بۆ ئەوه‌ی خه‌ریکی داوین پیسی بن و بازارپیان هه‌بیّت"^{۱۹۵}. ئەم ده‌قه‌ به‌لگه‌یه‌ بۆ ئەوه‌ی که‌ خاچ دروشمه‌کان (سیکس)یان وه‌ک جه‌نگی ته‌کتیکی ده‌روونی له‌ هه‌لمه‌تی سێیه‌میاندا دژ به‌ ئەیوبیه‌کان به‌کار هێناوه‌، بۆ ئەوه‌ی له‌ ئه‌رکی جیهاد دووریان بجه‌نه‌وه‌، ئەوان خێوه‌تی خۆیان له‌ نزیک سه‌ربازگه‌ی موسلمانانه‌کان دابه‌ست و ئەوه‌ وای له‌هه‌ندێ سه‌ربازه‌ گه‌نجه‌کانی کرد که‌ بچن بۆ ناو ئەو خێوه‌تانه‌و هه‌ندێ کاری حه‌رام کراو ئەنجام بده‌ن. (العماد الکاتب) له‌ وته‌یه‌کیدا به‌م جوړه‌ وه‌سف کردوون: "ئهم هه‌واله‌ له‌ناو پیزی سه‌ربازه‌کانمان بلاوپیوه‌وه‌، هه‌ندێ له‌ مه‌مالیکه‌ که‌له‌پوته‌کان و هه‌ندێ له‌ نه‌قامه‌کان و، کۆمه‌لیک ئاره‌زووی هه‌لێنان، شوینی

۱۹۲ ه.س، ل ۱۵۷.

۱۹۳ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ل ۳۷۴.

۱۹۴ ه.س، ل ۳۶۳.

۱۹۵ العماد الکاتب: الفتوح القسی، ل ۲۲۸-۲۲۹ العیلمی: س. پ، ج ۱/ ل ۳۶۲.

به‌په‌لایي كه‌وتن، هه‌ندیکیان ئه‌وه‌یان پێ خۆش بوو و هه‌ندیکیان له‌م
 په‌فتاره‌یان په‌شیمان بوونه‌وه^{١٩٦}. لێ‌ره‌وه ده‌توانین ب‌لێین كه خاچ
 دروشمه‌كان سێكسیان له‌م جه‌نگه‌دا وه‌كو تازه‌ترین چه‌كي ته‌كتیكی
 ده‌روونی به‌كاره‌ی‌نا كه بو‌خۆی ئا‌راسته‌ی به‌روا و ئازایه‌تی و متمان‌ه‌و دژ به
 ئاره‌زووی شه‌ر كردن كرا. كه‌توانی گیانی وه‌ له‌ موس‌لمان‌ه‌كان تێك بدا.
 ئه‌لێن ئه‌و ژنه‌ زینا كارانه‌ چوونه‌ته‌ شاری (عكا) كه له‌ژێر ده‌ستی خاچ
 دروشماندا بووه، ئیتر شار‌ه‌كه‌ بووه‌ خانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی داوین پیسی
 به‌جۆرێك كه باسی ناك‌ری‌ت. پاش ئه‌وه‌ له‌ (عكا) ئه‌و ژنان‌ه‌ی به‌ره‌و (یافا) و
 هه‌ندێ ناوچه‌ی نزیک سه‌ربازگه‌ی موس‌لمان‌ه‌كان ده‌نارد، هه‌تا وه‌كو شاعیری
 خاچیه‌كان (ئه‌م‌روز) كه هاوچه‌رخ‌ی پرو‌داوه‌كان بوو به‌و كار‌ه‌ د‌ل گران
 بووه‌و وتویه‌تی: "خوایه‌ میه‌ره‌بان‌ی خۆت، به‌م جۆره‌ په‌وشته، میراتی
 خواوه‌ند ده‌گێرنه‌وه"^{١٩٧}.

ئازاردانی دیل له‌لایه‌ن هه‌ردوو لاوه (خاچیه‌كان و موس‌لمان‌ه‌كان) یه‌كێك
 بوو له‌ شی‌وازه‌ ته‌كتیكه‌ ده‌روونی‌ه‌كان كه بو‌ ترساندن‌ی سه‌ربازو غه‌یره
 سه‌رباز واته‌ خه‌لكی مه‌ده‌نی به‌كار ده‌هێن‌را، ئه‌م شی‌وازه‌ به‌شی‌وه‌یه‌کی
 به‌رچاو پاش كه‌وتنی (عكا) به‌ده‌ستی خاچ دروشمه‌كان ده‌ركه‌وت، به‌تایبه‌ت
 دوا‌ی ئه‌وه‌ی نزیکه‌ی (٣) س‌ی هه‌زار دیلی موس‌لمان‌یان كوشت به‌ فه‌رمان‌ی

١٩٦ الفتح القسي، ل ٣٤٨.

١٩٧ وه‌رگه‌راوه‌ له‌ النقاش: س. پ، ل ١٥٢-١٥٣.

(ریچاردی شیردل) و (یزک)^{۱۹۸} ی موسلماننه کان ته ماشای ده کردن و له توانایدا نه بوو هیچ بکات^{۱۹۹}.

ئهم شیوازه ترسناکه کارتیکردنی گه وره ی له سهر دهر وونی سه لاهه ددین و وره ی میرو سهر بازو خه لکی مه دهنیش هه بوو... سه لاهه ددین بیر ی له وه کرده وه به شیوازیکی نو ی وه لامیان بداته وه له ریگه ی (یزک) ی موسلماننه کانه وه فه رمانی به دزینی چهند که سانیک ی خاچ دروشمه کاند ا تا کو له پاشاندا بیانکوژیت^{۲۰۰}.

به م جوړه که سانی (یزک) ی ئه یوبی فی ری په لاماری له ناکاو و پفاندن و دزینی که سی دیاری کراو بوون و له پاشان کوشتنی ئه و که سانه ی ده دزران به مه به سستی ئه وه ی بیان ترسیئن و ترسو له رز بڅنه دلپانه وه وره یان بپروخینن، گومانی تیا نییه که په نا بردنی سه لاهه ددین بو ئه و شیوازه ته کتیکه نو ی یه له بهر ئه وه بوو، چونکه سوپاکه ی تووشی شکستیکی زوړ بوو، مه به سستی له م ته کتیکه ئه وه بوو له جیاتی ئه وه ی له گه ل دوژمن بکه ویته شه ریکی راسته قینه ی گه وره وه هه لسا به په ریشان کردن و ماندوو کردنیان^{۲۰۱}. له کاتی چوونیان له (عکا) وه به ره و (عسقلان) توانیان دوو له خاچ دروشمه کان بدزن و بریار درا سهریان بپرن، له نریک (قیساریه) وه دوانی تریشیان هیئا، تا وه کو ئه و پوژه (ه ی شعبانی ۵۸۷ ک/ ۱۱۹۱ ز)

۱۹۸ یزک: زارواهیکی فارسیه، به واتای پینهنگی سوپا دیت، (ادی شیر: الالفاظ الفارسیه المعریه، ل ۱۶۰ التونجی: المعجم الذمبی، ۶۱۹)، هروه ها بهو تپپانه دهوتریت که ناشکراکردنی ههوالی دوژمنی پی ده سپیردرا پیتش چونه ناو شه ره که، یان پاسه وانی پیتشه وای سوپا: یاخود سیخوړ. (بو زیاتر زانیاری بپروانه نه مین: الاستخبارات الایوبیه، ل ۱۶۲ حسین: س. پ، ل ۱۷۷).

۱۹۹ ابن شداد: س. پ، ۲۲۱-۲۲۲. بو زیاتر زانیاری بپروانه (زابوروف: الصلیبیون فی الشرق، ل ۲۰۹ "لامپ: س. پ، ل ۲۱۷).

۲۰۰ ابن شداد: س. پ، ل ۱۹۶-۲۲۴.

۲۰۱ حسین: س. پ، ل ۲۳۶.

گەيشته (۸) ديل، دواى ئەوھى توانيان (۱۴) كەس لە خاچ دروشمەكان بگرن، و ژنيكيان لەگەڵ بوو كە كچى يەكيك لە سوارچاكە خاچ دروشمەكان بوو كە دواتر ھەموويان كوشتن^{۲۰۲}.

بەلام خاچ دروشمەكان لە دزين و پەلامارى لەناكاودا بەھيژترو بە توانا تر بوون، چونكە (ريچارد شيڤرڤل) نەيدەويست بەوھەلامدانەوھى ئەو پيكدادانەوھ خەريك ييئ و ھەلەكە لەدەست بدات، ئەو دەيوويست بگاتە ئامانجە سەرەككيبەكەى خوئى كە قودس و ولاتى مصر بوو^{۲۰۳}.

ئەمەش شىوازيكى ترى تەكتيكى جەنگى دەروونى بوو كە پيوويستى بەشارەزا بوونى رادەى پۆشنيرى دوژمن بوو، بۆ بلاوكردنەوھى ئاژاوە لەنيوان ريزەكانياندا بەو جوړەش تووشى دلە راوكييان بكەن، لەھەل و مەرجيكدە كە ھيچ تاكتيكيك بۆ ھەلۆھشانەوھى پيلانەكانى دوژمن ناميئى پيوويستە بۆ تۆلەكردنەوھ شتە پيروزەكانى دوژمن رەچاوبكريئ، ئەگەر سوود لەو كارە وەرگيرا بەلەبەر چا و گرتنى مەرجەكان ئەو شتەكانە دوژمن تيك دەدات و لەھەمان كاتيشدا بىرو ھوشى شپىرزە دەكات^{۲۰۴}.

شەرى (أرسوف) بەيەكەمىن شەپ دادەنرى كە موسلمانەكان تيبدا پاش كەوتنى شارى (عكا) تووشى شكست ھاتن.. كە خوئى لەخويدا بۆ خاچ دروشمەكان سەرەكەوتنيكى مەعنەوى گەورە بوو^{۲۰۵}.

ئەو شەپەرە ئەوھى سەلماند كە ئەو داكشەنە بە تايبەتى دواى كەوتنى (عكا) وە خوڤراگرى شارى (صور) بە بەرژەوھندى خاچ دروشمەكان

۲۰۲ ابن شداد: س.پ، ل ۲۲۶-۲۲۸.

۲۰۳ حسين: س.پ، ل ۲۳۶-۲۳۷.

۲۰۴ زمانى: س.پ، ل ۱۶۰.

۲۰۵ العماد الكاتب: الفتح القسي، ل ۵۴۴ ابن الاثير: الكامل، مج ۷ / ۳۸۸ ابن شداد: س.پ، ل ۲۳۷ ابو شامة: الروضتين، ج ۲ / ۱۹۱ ابن واصل: س.پ، ج ۲ / ۳۶۸ حسين: س.پ، ل ۴۷۶ حسن: س.پ، ج ۴ /

۱۰۷ ل

شكايه وه، ئەگەرى گەيشتن بۆ (بيت المقدس) لە جاران زیاتر بوو، ناوبانگی (پىچارد شىردل) گەيشته لوتكە^{٢٠٦}، بەجۆرىك موسلمانەكان دەترسان لە (پىچارد) و ترس و نىگەرانی باالى بەسەر ئەنجومەنە جەنگیەكەى سەلاحەددىندا كىشابوو، بەتایبەت دواى ئەوەى بریارىاندا شارى (عسقلان) چۆل كەن و خاپورىشى بكەن^{٢٠٧}.

بىگومان ئەم بیرکردنەوێهە كە باالى بەسەر بیر و هۆشى هەندى لە میرەكانى (سەلاحەددىن) دا كىشابوو، پادەى ئەو ترسە زۆرە دەسەلمىنى لە هیڤى خاچ دروشمەكان، لەهەمان كاتدا پەنگدانەوێهەكە بۆ ئەو بارە دەروونیە نالەبارەى كە تیايدا دەژيان، ئەو میرانەى بانگەشەیان بۆ خاپوور كردنى (عسقلان) دەكرد ئەوێان پراگەیاندا كە داکۆكى كردن لە شارەكە پىویستى بەهێزى پاریزەرى گەورەى كە ژمارەیان نزىكەى (٣٠) هەزار سەرباز،^{٢٠٨} یان (٢٠) هەزار بىت. سەلاحەددىن نەیتوانى میرەكانى پازى بكات، بۆیە زۆر دلتەنگ بوو، و ئەوشەوێشى بە پەژارەو بەسەر برد، (ابن شداد) دەلیت: "سەلاحەددىن شەو زۆر بەكەمى خەوت، بانگی كردم لە خزمەتى دایم تاوێكو درەنگانى... ئامادەبووم كۆپەكەشى (الملك الافضل) ئامادەبوو لەو بارەو پرسیارم لىكرد، پاش ئەو وتى: "بەپەرەدگار لەدەست دانى منالەكانم هەموو پىخۆشترە لەوەى تاكە بەردىكى (عسقلان)

٢٠٦ رەسىمان: س. پ، ج ٣/ ١١١ "العربى: الشرق الادنى، ج ١/ ٩٦٥.

٢٠٧ ابن شداد: س. پ، ج ٤٠ "٢٤٠ ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ ٣٨٨ "ابو شامة: الروضتين، ج ٢/ ١٩٢ "الحنبل: س. پ، ج ١٧٢.

٢٠٨ العماد الكاتب: الفتح القسى، ج ٥٥٠ "ابو شامة: الروضتين، ج ٢/ ١٩١ "ابن واصل: س. پ، ج ٢/ ٣٦٩ "سبط بن الجوزي: س. پ، ج ٨/ ٤١٠.

پروختن، به لام نه گهر نه وه قهدهری خواوهند بیټ و به پریگه ی چاره ی پاراستنی به رژه و هند ی موسلمان ه کان داینابیټ چی بکه م^{۲۰۹}.

سه لاهه ددین ره خنه ی له م بوچوونه گرت و داوای له هه ندی له میره کان کرد بچنه (عسقلان) و بو دا کوکی کردن له شاره که و خویان پریکبخن... نه وه یان نه کرد بگره به جوریک ی نا ئاسای و ه لامیان دایه وه و له و رژه وه به دواوه له سه ری راهاتن به جوریک پییان ووت: "نه گهر ده ته ویت بیپاریزیت خوت یان هه ندی له کوپه گه وره کانت له گه لماندا بیته شاره که وه، نه گینا که سمان ناچین نه وه ک وه ک خه لکی (عکا) مان به سه ربیټ^{۲۱۰}، له نه نجامدا ناچار بوو ملکه چی بریاری میره کان بیټ به خاپوور کردنی (عسقلان) له سالی (۵۸۷/۱۱۹۱ز). نه مهش له نه نجامی داپروخانی په یوه سستی دهروونیان بوو له پاش شکسته که ی (ارسوف) و بلاوکردنه وه ی ناوبانگی (ریچارد) وه ک سه رکرده یه کی سه ربازی له گوپه پانی شه پدا به تایبته له ئاراسته کردنیدا بو شه ریکی دهروونی دژ به پرواو زیره کی و ئاره زووی شه پکردن... به جوریک بیانخاته ژیر نه و کاریگه ربیه ی که ئیدی شه پ بی هوده یه، بیگومان له بهر بوونی هه ندی سه رکرده ی بی نه زمون به جوریک گومانیان له سه رکردایه تی و توانای سه ربازی سه لاهه ددین هه بوو، هاوکات موسلمان ه کان به خاپوور کردنی شاری (عسقلان) زور دلگران بوون^{۲۱۱}.

له م پرووداوه دا پاده ی نه و ترسه زوره له (ریچارد) و توندوتیژی و درنده ییه کی دهرده که ویت که تووشی هاوړیکانی سه لاهه ددین بووه به

۲۰۹ النواذر السلطانية، ۱۸۶ "أبو شامة: الروضتين، ج ۲/ ۱۹۲" ابن واصل: س. پ، ج ۲/ ۳۶۹ "ابن خلکان: س. پ، ج ۷/ ۱۹۸" ابن تغري بردي: س. پ، ج ۶/ ۴۳ "حسین: س. پ، ج ۷/ ۴۷۸.

۲۱۰ العماد الكاتب: الفتح القسي، ل ۵۵۰ "ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ۳۸۸" أبو شامة: الروضتين، ج ۲/ ۱۹۲ "الحنبلي: س. پ، ج ۱۷۲.

۲۱۱ ابن شداد: س. پ، ل ۲۴۱ "ابن واصل: س. پ، ج ۲/ ۳۶۹.

جۆرّيك ههتاوهكو بۆ داکۆكى كردن قايىل نهبوون بچنه ناو شارى
(عسقلان)هوه، لهترسى ئهوهى نهوهك پووبهپرووى ههمان ئهوه كارهساته
ببنهوه كه بهسهر خهلكى شارى (عكا) داهات.

ئهو شهپانهى كه لهچواردهورى شوراكانى (عكا) بهرپا بوو له گهورهترين
ئهو شهپانهيه كه لهمىژووى سهدهكانى ناوهپراستدا پوويان داوه، و
لهسهرنجراكيشترين و گهرمترينيانه له مىژووى پوژشهلات و پوژئاوادا،
دپهزدايهتى و ناشرينى له خهسلتهكانى ئهم شهپانه بوو ههتاوهكو ههردوو
لايهن به ئاگر تيبهردان ديليان دهسووتاند، (العماد الكاتب) ئاماژهى بۆ ئهوه
كردوه كه "لهيهكك لهو شهپانهى كه لهچواردهورى شارى (عكا) پوویدا..
خاچ دروشمهكان يهككيان له موسلمانهكان بهدیل گرت و سووتانديان،
ئيمهش يهكيمان گرت و لهتۆلهى ئهوه سووتاندمان، ههردوو ئاگرهكه
پيکهوه دهبينران كه جهستهى ههردوو ديلهكه دهسووتان، دوورتریش
بهرامبهربهيهكه دهجهنگان"^{٢١٢}، ئهوهبوخووى جهنگيكي تهكتيكي دهروونى
بوو له ماوهى بهرئوه چوونى شهپهكهدا لهلايهن ههردوو بهرهوه ئههه
دههرا، بۆ جيپهجي كردنى ئامانجهكانيان وهك بهشيک له کردارى شهپى
راستهقينهوه هول دان بۆ بهرزکردنهوهى ورهى شهپهههرا، لهبهه ئهوهى ئهوه
جهنگه تهكتيكيه دهروونيه کاريگههري خووى ههيه بۆ ههر لايهنيكى سهربازى
بهتايبهت بۆ پووخاندنى گيانى مهعنهوى له گرنگترين ئهوه ئامانجانه بوو كه
ههردوولا (خاچ دروشمهكان و ئهيوبييهكان) کاريان بۆ جيپهجي کردنى
دهکرد، جا لهشهپهکردن يان بهتهكتيكي جهنگى دهروونى لهکاتى
شهپکردندا ييت.

به‌شی چواره‌م
راگه‌یاندنی ده‌روونی
Information

راگه یاندنی دەر وونی

راگه یاندن وەکو چالاکییەکی روژانه هەر لە سەرەتای دروستبوونییەوه شان بەشانی چالاکییە ئابووری و کۆمەڵایەتییەکانی تری ژیاڵەوه بەشیکی گرنگی هەلس و کەوتی مروۆ بوو، لەناو کۆمەڵگاشدا کەسانیک هەبوون کە بایەخیان پێدەدا، لەبەر پێویستی پێکەوه ژیان و کاریگەریەکی لە بەرو پێش بردنی ژیاڵدا لە هەموو شوێنە ئاوەدانەکانی جیهاندا.^۱ سەرەتا مروۆ راگه یاندنی بە شیوەیەکی ساکار پیادە کردوو پێش ئەوەی پەنا بباتە بەر زمان وەکو لە م ئایەتە هاتوو { فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُؤَارِي سَوْءَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَى أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ }^۲. ئەمەش یەکەم پرۆسەی راگه یاندن بوو لە میژووی مروۆقیەتیدا، کە بەتییینی و هیما و دواتر قسە کردن پەری سەندوو، مروۆ هەر لە سەرەتاوه شیوازی جیا و هەمەجووی راگه یاندنی بەکار هێناوه، وەک ئاگر کردنەوه و دوکەل و هاوارکردن و دەنگدانەوه بۆ ئاماژە کردن بە رووداویک هەروەها دەهۆل و کەمۆلە^۳ بەکار دەهینا^۴.

بۆیە دەتوانین بڵێن راگه یاندن لە جەنگی دەر وونی هەموو ئەو پەخش کراوانە ی بەرامبەر دەگریتەوه کە بەکاری دەهینی بۆ رووخاندنی وری

۱ عبدالقادر: دور الاعلام في التنمية، ل ۱۹.

۲ واتە (خوایە ئەو پەشیکی نارد، خەریک بو زەوی دەکوێ بۆ ئەمە ی پێی نیشان بدا کە چۆن جەندەکی براکە ی لە خاکی بشاریتەوه. گوێی: ئە ی لەخۆم نەگبەتی "چۆن نەمزانی وەک قالا بچولیمەوه وە لاشە ی برای خۆم وشیڕم. (بەم کردەوه ی) دەلێی هاتە رێزە ی پەشیمانان). (سورەتی مائیدە: ئایەتی ۳۱) وەرگێڕانی ماموستا هەژار.

۳ کەمۆلە: شاخی گا بوو قوی تێدەکرا و بۆ ئاگادارکردنەوه وەک هۆکاریکی راگه یاندن بەکار دەهینرا.

۴ الرضا: الرأي العام والاعلام والدعاية، ل ۹۴ سعید: الاعلام والمعرفة بين الامس واليوم، مجلة دراسات للاجيال، عدد ۴۰، تشرين الثاني، بغداد، ۱۹۸۰، ل ۴۲.

دوژمن جاله پړيگه ی هر هوکارېکی راگه یاندنوه بیټ. راگه یاندنی دهروونی به کارهینانی پلانیکه له لایه ن دهوله توه بو پروپاگهنده کردن دژی کو مه لیکی تر که دوست بیټ یان دوژمن بو کار کردنه سهر سوزو هزرو پرفتاریان به شیوه یه که له خزمهت به دهسته یینانی ئامانجه سیاسیهکانی دهوله تدا بیټ^۵. له پړيگه ی جهنگان له تهک دوژمنداو دارماندنی پیلان و مه بهستهکانی و بهیژ کردنی بهر ی ناو خو که له لایه ن دوژمنوه بو شکست پیهینانی دهولهت، یان تواناکانی ولات بهشتیکی گرنگ داده نری.

له روانگه ی به شهکانی ئه م لیکو لینه وه یه دا له مهر جهنگی دهروونی بومان دهرده که ویټ که راگه یاندن هو یه کی گرنگه بو ئاسان کردنی جهنگی دهروونی و شیوهکانی بو کار کردنه سهر ئه و لایه نانه ی که پیویسته ئاراسته بکړین، به کار هیئراون، به بی ئه وه ی واز له به کارهینانی هیژی سهر بازی و لایه نی ئابووری و رامیاری بهیئریټ، چونکه راگه یاندن هه موو ئه و لایه نانه دهگریټه خو له بهر ئه وه ی لایه نی هاو به شی له گه ل هه موویاندا هیه و گه یه نه ری سهره کی یه بو کار کردنه سهر لایه نی بهرام بهر بو به دهسته یینانی ئامانجه کان^۶. راگه یاندن گه یه نه ری هه والی سوپا و دهنگو باسی جهنگه، ههروه ها کار دهکاته سهر که مکړدنه وه ی سهر که وتنی سهر بازی بهرام بهر یان سنووردار کردنی یان زیاده رهوی له باس کردنی دوړاندنه کان^۷. ههروه ها کار دهکاته سهر ئابلوقه ی ئابووری به مه بهستی ئه نجامدانی ئامانجیکی دیاری کړاو، و گه وره کردنی توانای سهر بازی دهوله تیکی دیاریکړاو به مه بهستی ناچار کردنی خه لکانی تر که هاوشانی ئامانجهکانی برؤن^۸.

۵ شلبي: حرب الکلمات، ل ۱۹.

۶ العوينی: الاعلام الدولی بین النظرية والتطبيق، ل ۱۲.

۷ کحیل: الراي العام والسياسات الاعلامية، ل ۱۴۰.

۸ الحسن: الدولة الحديثة اعلام واستعلام، ل ۲۸۶.

راگەيانندى دەروونى ھەول دەدات بۇ پرووخاندنى دوژمن و نەھىشتنى و رەو لەكەدار كردنى ھەموو ئەو بانگىشانەى كە دوژمن پشتى پى دەبەستىت، ھەروەھا ھەول دانە بۇ بەدەستەينانى پشتىگىرى دوست و بەرگىركدن لىي و بەھىز كردنى ئەو پەيوەندىيە دوستانەيە و ھەولدان بۇ بەدەستەينانى پشتىگىرى بىلايەنەكان بۇ لاي ئەو مەسەلەيەى كە ھەولى بۇ دەدرىت، و كار كردن بۇ بەدەستەينانى ھىنانى متمانەيان و ھەولدان بۇ دوست كردنى پقو دژايەتيكردنى دوژمن بەبەكارھىنانى ھەول بۇ بەدەستەينانى ئاسايش و ئارامى و بەرزكردنەوہى و رەى بەرەى ناوخۆ و بەكارھىنانى بۇ دوستكردنى گەورەترين كيّشە بۇ دوژمن و پرووخاندنى و رەى دوژمن و گوپىنى ھەوالەكانيان بۇ پروپاگەندە^۹.

جەنگى دەروونى چەندىن ھۆكارى جۇراوچۇرى راگەياندن بەكار دەھىنى بۇ ئەوہى بگاتە خەلک و كار بکاتە سەريان، و پىويستە ئەوہش بزائىن كە جەنگى دەروونى بە گوپانى خەلک و شىوازەكەى دەگوپىت^{۱۰}. ئەگەر ھەموو ئەركەكانى بخەينە سەروى پىگەكانى لە گواستەنەوہى يىرۆكەو ھەوال و زانىارى پىويستى خەلکى بوى لە بەدواداچوون و تىر كردنى پىويستەكانى، ھەروەھا لەم بوارەدا راگەياندن كاريگەرترين چەك دەبينى لە جەنگى دەروونى دا^{۱۱}. بۆيە دەتوانىن بلىين راگەيانندى پۆلى دەروونى ھۆيەكە بۆگەيانندى شىوازەكانى جەنگى دەروونى بۆ لايەنەكانى مەبەستدار. لە راگەيانندى ديارىكردنى ئامانج بنەمايەكى گرنگە، بۆيە لە بنیاتنانى رەوشتى كۆمەلگا لە پوانگەى ئامانجە بەرزەكانەوہ ئامانجى

۹ شلبي: س.پ، ل ۵۰.

۱۰ المتوكل: مدخل الى الاعلام والرأى العام، ل ۱۰.

۱۱ دبيان: الصحافة اليومية والاعلام، ل ۱۱۳.

راگه یاندن دیاری ده کړی^{۱۲}. دیار یکردنی ئامانچ و راگه یاندن له بڼه ما سهره کیه کانه له جهنگی د پروونی له راگه یاندنی سهرده می سولتان سه لاهه ددیندا، چونکه ئامانجه کانی پروون و له گه ل نموونه ی شیوازی سه لاهه ددیندا ده گونجی که ئه مانه هه مووی له و راگه یاندنانه دا که له به رده ستیدا هه بووه ده بینرایه وه، که له هه موو هه لویستی کیدا ده خراڼه پروو تا کو له گه ل ئامانجه کاندا له چوار چیوه ی ده ولته تی ئه یو بی دا بگونجی. کاتیک که جهنگی د پروونی چوار چیوه جوگرافیه که ی خوی ده بری و ا دهرده که وی مه به سستی به سووکرانینی لایه نی به رامبه ره، که واته راگه یاندنی د پروونی بریتیه "له پیشکه شکردنی راست و دروست بو خه لکی به مه به سستی یارمه تیدانیان بو دروست کردنی رایه کی دروست له کاتی پرودانی کی شه یه کدا که ئه م رایه، رایه کی بابه تی و ژیرانه یه و له گه ل بیرو لایه نه کانیان ده گونجی^{۱۳}.

له پاش کوچی دواپی (نورالدین محمود) سالی (۵۶۹هـ / ۱۱۷۳ز) دا جیهانی ئیسلامی بوو به چهند ده ولته توکهایه ک و ململانی که و ته نیوانیانه وه تا له م کاتانه دا سولتان سه لاهه ددین دهرکه وت که بو دووباره بنیاتانه وه و یه کخستنه وه ی جیهانی ئیسلامی هه ولیده دا، که له وه پیش له ده سستی دابوو بو زیندو کردنه وه ی ئه و قه واره یه له سایه ی ده ولته تی ئه یو بی دا کاری ده کړد^{۱۴}.

له راستیدا سولتان سه لاهه ددین سهرکرده یه کی سه ده کانی ناوه راست بوو توانی زوره ی لایه نه کانی سهر بازی و رامیاری و کارگیر ی و کو مه لایه تی ریکبخت، و با شترین پی و شوینی بو دابنیت، ئه وه ی له که سی تی سهر بازی

۱۲ العونی: س. پ، ل ۱۰.

۱۳ حمزه: الاعلام والدعایه، ل ۷۵.

۱۴ ا. رجب: س. پ، ل ۱۹۳ "فشر: تاریخ اوروبا العصور الوسطی، ل ۱۸۸.

سه لآحه ددين بکوليت هوه بؤی دهرده که وئ که له هه موو ئه و گريمانه سه ربازيانه دا که پيشتر له پوژه لات و پوژئاوادا هه بوون جياوازه، به شيکردنه ووه ليکدانه ووه دهرده که وئ که تيوري جهنگي لای سه لآحه ددين له پووی هونه ري و تاکتيکی راستي و تواناو مه به ست و ئامانجه کانييه ووه جياوازي زوره له و تيورانهي که پيشتر هه بوون.^{۱۵}

هه ره له وکاته ي سه لآحه دديني ئه يوبي جله وي ليپرسراوي گرته ده ست به مه به ستی ته و او کردني به رنامه پيشينه کاني، هه لمه ته راگهيانده دهرونييه کاني پوئيکی کاريگه رو گرنگيان هه بوو له يه که خستني هيژه ئيسلاميه کان بؤ به رپه رچدانه ووه به رنه نگار بوونه ووه ي خاچ دروشمه کان، له ريگاي ريکخستني رای گشتي ئيسلامي و خو ئاماده کردنيان بؤ جيهاد له پيناوي خودا و به ده سته پياني سه رکه وتن له پاشه پوژدا له ريگاي چه ندين هوو شيوازي جياواز، له وانه نوسيني نامه ي سولتاني (الكتابة السلطانية)^{۱۶}، نامه ي برايانه (الرسائل الاخوانيه)^{۱۷}، که پوئي راگهياندي دهروني و پروپاگهنده يان ده بيني،^{۱۸} ده ولته تي ئه يوبي و فاتمي له نووسيني توُماري

۱۵ چونکه سولتان جهنگي دهروني ستراتيجي و تاکتيکی له شه ره کاني پياده کردوه، و ناگاداري ئه وشيوازه دهرونيانه بووه بؤ پيکاني ئامانجه کاني دژي خاچ دروشمه کان، بؤ زياتر زانياري پروانه به شي دووم و سييه مي ئه م تويزينه ووه يه.

۱۶ نامه ي سولتاني (الكتابة السلطانية): تاييه ته به خوگرتني کاروباري ده ولته و ئيش و کاري سولتان له ناوخو و دهروه، که پيکه اته وه له داناني خهليفه کان و ميره کان و له ريو په سمی (مه راسيم) پيداني پوُستي و مزاره ته کان و فه رمانده يي و فيرکردن و وتار بيژه کان و ناگاداريه کاني کوُشکی سولتان. پروانه (القلقشندی: صبح الاعشي، ج ۹/ ۲۹۷).

۱۷ نامه ي برايانه (الرسائل الاخوانيه): پيک هاتبوو له باس کردني هه ستي که سايه تي له پازي بوون و توپه بوون و خو شه ويستي و پک بوونه وه، گه وه نوسه ران ئه و جوژه نامانه يان چاره سه ره ده کرد و هکو (القاضي الفاضل) و (ابن الاثير) و ئه واني تر، پروانه (نصر الله بن محمد بن الاثير: المثل السائر في ادب الکاتب و الشاعر، ل ۴۶-۴۷).

۱۸ هه ره له سه ره ده مي ده ولته تي فاتميه کاندا بؤ به ريوه چووني کاروباري ده ولته به شيويه کي په سمی و ئالو گوپ کردني نامه ي تاييه ته ي و که سي له ئيوان نوسه ره اني ئه و سه ره ده دا، له و نامانه که باس

هه وال و بلاوکردنه وهی ئاگاداریه سولتانیه کاندایه یه که دهچوون، ئەم دوو دهوله ته بۆ ئاههنگ گێڕان له بۆنه ئاینیه تاییه کانیاندا دهردهچوون، هه رچهنده وتاری ئەو بۆنه ئاینیه یه کیکی تر دهیخوینده وه له زاناکان (العلماء)^{۱۹}، جگه له پۆلی راگهیاندنی نوسهران له سهردهمی سه لاهه ددینی ئه یوبی که کاری نووسه ری یان له (دیوانی الانشاء) دا ده کرد، وه ک (القاضی الفاضل)^{۲۱} که به پڕیوه به ری ئەم دیوانه بوو و ههروه ها (العماد الکاتب).

بۆ نموونه سولتان سه لاهه ددین که بۆ خه لیفه ی عه بباسی (الناصر لدین الله)^{۲۲} ی نووسی، و تییدا مرژده ی رزگار کردنی (طبریة وعکا) و که ناره کانی ده ریای شامی پیراگه یاند، وتی: "سویاس بۆ خوا بۆ به جیه یئانی به لینه که ی، بۆ سه رکه وتنی ئەم ئاینیه له رابردو داها توودا، (طبریة) ئالای

له چالاکو که ژاوه و ده رچوونیان بۆ ئاههنگی ران و ههستان بۆ نوێژکردن دهکات. (ابن الصیری: قانون دیوان الرسائل، ل ۲۷).

۱۹ ابن شداد: س. پ، ل ۲۴۹.

۲۰ دیوانی الانشاء: نامرازی په یوه ندی حکومه ته له گه ل لقه کانی له ناوخۆ دهروه، هاوکات ده ربیری ههسته کانی میلهت بوو، و ته گه ر بێت و په راوه کانی دیوانی الانشاء کۆبکرایه ته وه میژوویه کی تهواوی ئی ده رده چوو. بروه (القلقشندی: صبح الاعشی، ج ۱/ ل ۱۳۵) بدوی: الحیاة الادبیة فی عصر الحروب الصلیبیة بمصر والشام، ل ۲۳۴.

۲۱- القاضی الفاضل: ناوی (عبدالرحیم بن علی بن محمد بن حسن بن البیسانی اللخمی العسقلانی) ناسراو بوو به (القاضی الفاضل)، له سالی ۵۲۹/ ک ۱۱۳۵ له شاری عسقلان له دایکبوه، چوه بۆ ته سه که نده ره، پاشان بۆ قا هیره، یه کی ک بوو له که سه هه رنه زی که کانی سولتان سه لاهه ددین، هاوکات وه زیری بوو، رۆلی به رچاوی هه بوو له (دیوان الانشاء)، نامه یه کی زۆری هه بوو، له سالی ۵۹۶/ ک ۱۲۰۰ (له شاری قا هیره کۆچی دوا یی کرد. (ابن خلکان: س. پ، ج ۱/ ل ۱۵۸) ابن تغری بردی: س. پ، ج ۶/ ل ۱۵۶- ابن الساعی: الجامع المختصر فی عنوان التواریخ و عیون السیر، ج ۹/ ل ۲۸).

۲۲ الناصر لدین الله: له سالی ۵۵۳/ ک ۱۱۵۸ له دایک بووه، له پاش مردنی باوکی سالی ۵۷۵/ ک ۱۱۷۹، ببوو خه لیفه ی عه بباسی بۆ ماوه ی (۳۷) سال، پیاویکی زمان پاراو ولیها توویو، له سه ر ده می ئەم خه لیفه خاچ دروشمه کان لاواز بوون، به هۆی سه رکه وته کانی سولتان سه لاهه ددینی ئه یوبی، له سالی ۶۲۲/ ک ۱۲۲۵ (کۆچی دوا یی کرد. (السیوطی: تاریخ الخلفاء، ل ۴۴۸- ۴۵۰).

ئىسلامى تىيا ھەلکرا و لە (عكا)ش ميللەتى كافرهكان تىك شكىنران، كه
مسولمانەكان به چاوى خويان بينيان ئاوهدان بوو، خوشترين و پيروز ترين
پوژيان بوو^{٢٣}.

سەلاحەددىن ھەوللى دەدا دەولەتەكەى بىبەستىتەو ھەچەندىن توپرى
خىرايى پەيوەندىکردنەو^{٢٤}، ئەوھى كه بەلای سەلاحەددىنەو ھەگرنگ بوو
زانىنى ھەواللى جيگرو ھەرمانرەواكانى و زانىنى ھەموو شتىك كه لە ولادتدا
پوو دەدات و دەرکردنى برىارى تايبەت بەو مەسەلانە بوو، دەولەتەكەى
سەلاحەددىن ھەميشە لە حالەتى ئامادەيىدا بوو، بەھوى ئەو شەپرو شوپرە
نۆرانەى كه لەنيوان خووى و خاچ دروشمەكاندا پووى دەدا، نۆربەى
ساتەكانى ھەرمانرەوايى ئەويى گرتەو^{٢٥}. ئەمەش واى دەخواست ھەميشە
گوئى قولاخى ھەواللى بىت و لەكاتى پيوستدا خووى ئامادە بكات، ئەگەر
دوژمن بىرى لەشەر بکردايەتەو ھەگرنگ بکاتە سەريان، يان ولاتىك لە
ولاتەكان ھىرش بکاتە سەر ولاتىكى تر لەو كاتەدا ھىزى فرىاكەوتنى بو
دەناردن^{٢٦}، سەلاحەددىن لە گەياندىنى ھەوالدا پىشتى بەم سى پىگايە
دەبەست:—

١- پووست^{٢٧}.

٢٣ القلقشندى: مآثر الانافة في معالم الخلافة، ج ٣/ ٣٠١.

٢٤ بۇ زياتر زانىارى بېروانە العمري: المصطلح الشريف ل ٢٢٤.

٢٥ ابن واصل: س. پ، ج ١/ ٢٨٣ "ابن قاضى شەبە: الكواكب الدرية، ل ٢١٥.

٢٦ القلقشندى: صبح الاعشى، ج ٤/ ٦١ "المقريزي: الخطط، ج ٢/ ٢١١.

٢٧ پووست: برىتىبوو لە گواستەنەوى نامەو ھەوال بە ئەسپو خوشتر، ئەگەر ئەمانەيش نەبوونايە بە
پيادە دەيان گواستەو. پووستە يەكئەكە لە ھۆكارە گرنگەكانى گواستەو ھە بۆلۆكرەنەوى ھەواللى ناوخۆ
دەرەو، ئەم ھۆكارەش لەلایەن زەنگيەكانەو ھەگرنگىيەكى زۆرى پى دەدا. ئەم شىوہەيش تا ھاتنى نەوى
ئەيوبيەكان و تا كۆتايى ھاتنى دەولەتەكەيان ھەر بەردەوام بەكارىان دەھيئن، گرنگىيەكى زۆريان بە
ھەواللى دەورويەرو ئەو پووداوانەى كه بەسەرياندا دىت دەدا تەنانەت لە كاتى شەپرىشدا بەردەوام بوو، بە
تايبەت لەلایەن ھىزى دەورويەرى پاشا (دەرگاہ)و، و كە ھەموو شتىكى دەربارى پاشاكان پىدەگەيشت

۲- کۆتری نامه‌بەر (الحمام الزاجل) ۲۸.

۳- ئاگردان ۲۹.

سولتان (نورالدین محمود) بۇ يەكەمجار كۆتری نامه‌بەرى بۇگە ياندىنى
نامه‌ى حكومى به‌كاره‌يىنا^{۳۰}، دواى ئەوەى بينى حكومه‌ته‌كه‌ى به‌ره‌و فراوانى
دەپ‌ويشت، خاچ دروشمه‌كانيش له‌ده‌وريان بوون، كه‌هي‌رشيان ده‌كرده‌ سەر
ولاتيك له‌ ولاته‌كانى پيويستى به‌گەيشتنى هه‌والى ئه‌و ناوچه‌يه‌ ده‌بوو
به‌ئەوەى رزگاريان بكات.

بەم هۆيه‌وه‌ بوو له‌ سالى (۵۶۷/ك/۱۱۷۱ز) له‌سەرده‌مى وه‌زاره‌تى
سه‌لاحه‌ددىندا بريارى دروستكردنى وي‌ستگه‌يه‌ك له‌سەر گرنگ‌ترين
ريگه‌كانى ولاته‌دا درا، و چه‌ندىن فه‌رمانبه‌رو راهي‌نه‌رى شاره‌زاي بۇ
دامه‌زىنرا، نامه‌كه‌شيان له‌سەر په‌رۆيه‌كى ته‌نك ده‌نوسى و به‌تيري‌ك به‌بن
بالى كۆتره‌كانه‌وه‌ ده‌به‌ست و بۇ شويني مه‌به‌ستيان ده‌نارد، قۇناغ به‌ قۇناغ
له‌كۆتري‌كه‌وه‌ بۇ كۆتري‌كى‌تر ده‌يانگواستوه‌ تاكو ده‌گەيشته‌ ئه‌و شوينه‌ى كه‌
(نورالدین محمود)ى لي‌بوو، سه‌لاحه‌ددىن بايه‌خ و گرنگى كۆتری نامه‌بەرى
ده‌زانى، بۆيه‌ چه‌ندىن وي‌ستگه‌و هي‌للى ئاسمانى له‌نيوان فه‌رمانه‌رواكانيدا
له‌شام و مصر ري‌كخست^{۳۱}، له‌ چوارچي‌وه‌ى كارو چالاكيه‌كانى چۆن گرنگى

له‌كاتى شه‌رو ناشتى ئاگادار ده‌كرايه‌وه‌ هه‌روه‌ها له‌هه‌موو كاري‌ك له‌ شه‌و و رۆژدا ده‌يانكرد، هه‌موو
پۆژي‌كيش له‌ لايه‌ن سيخوپه‌كانيه‌وه‌ هه‌والى پى ده‌گەيشت. (ابن الاثير: الباهر، ل ۸۷) القلقشندى: صبح
الاعشى، ج ۴/ل ۳۷ العمرى: س.پ، ۲۵۴). بۆزياتر زانيارى بېروانه‌ امين: الاستخبارات الايوبيه، ل ۲۹۴-
۲۹۶ حسين: س.پ، ل ۱۷۲-۱۷۴.

۲۸ كۆتری نامه‌بەر (الحمام الزاجل): بېروانه‌ لاپه‌ره‌ () ئه‌م تويزينه‌ويه‌. بۆزياتر زانيارى بېروانه‌ امين:
الاستخبارات الايوبيه، ل ۳۰۰ حسين: س.پ، ل ۱۸۰-۱۸۹.

۲۹ ئاگردان: شويني‌كه‌ بۇ به‌رز كرده‌ئەو‌ى ئاگر له‌ شه‌ودا و دو‌كه‌ له‌ رۆژدا بۇ به‌ ئاگا بوون له‌ جموجۆلى
دورژمن. (المقريزي: الخطط، ج ۵/ل ۱۹.

۳۰ العمرى: س.پ، ل ۲۵۴ المقريزي: الخطط، ج ۲/ل ۲۳۱.

۳۱ العمرى: س.پ، ل ۲۳۴ المقريزي: الخطط، ج ۲/ل ۲۱۱، ۲۳۱.

به کاروباری شام دېدا، هه روه ها گرنگی به کاروباری مصریش دېدا، و زور هه ولې دېدا به خه لکی شام بلّیت که ساغ و سه لامه ته و به ماوه یه کی که م گه یشتو ته مصر و دلنیا یان بکاته وه، بویه سه لاهه ددین به کوتری نامه بهر نامه کانی به خیرایی دهنارد، به مه به سستی پوچه ل کردنه وهی ئه و پروپاگه ندانه ی که دژی سه لاهه ددین ده کران و بلاوده کرانه وه. هاوکات (العماد الکاتب) ده گیریتته وه هر به گه یشتنی بو شاری قاهره بریاری دا به نووسینی نوسراویک بو لایه نی په یوه ندیدار له ولّاتی شام و تیایدا وتی: "بو پوچه ل کردنه وهی پروپاگه نده کان، و گوپینی ئه و مه ترسیانه و بو دلنیا یی، هه والی مژده به خشمان پیدا ره وانه کرد"^{۳۲}. هه روه ها له ره مه زانی سالی (۵۸۶هـ/ ۱۱۹۰ز) سه لاهه ددین به کوتریک نامه یه کی نارد بو (حلب)، و (حمه) و له ویوه بو (عکا)، تا کو جیگره که ی (الملك الظاهر) بالا ده سستی (حلب) له هیرشى خاچ دروشمه کان ناگاداری بکاته وه که به هو ی بیهری و سستی سوپای ناوچه که وه هیرشیان کردبو وه سه ر ئیماره تی (أنطاکیه) ی نریک (حلب)، به هو ی ئه وهی سوپا که یان له (عکا) بو، به لام هیزه یه ده گه کانی (حلب) توانیان شکست به دوژمن به یئن و نه هیئن به خو یان بزائن تا شمشیریان له پرویاندا هه لکیشتا و (۷۵) سه ربازیان لیکوشتن و ژماره یه کی زوریشیان لی به دیل گرتن^{۳۳}.

هه روه ها له کاتی گه مارودانی خاچ دروشمه کاندای بو شاری (عکا) له نیوان سالانی (۵۸۵-۵۸۷هـ/ ۱۱۸۹-۱۱۹۱ز) دا به رده وام به پیگای ئه م جوړه

۳۲ ابو شامه: الروضتین، ج ۱/ ۲۷۴ل.

۳۳ ابن شداد: س. پ، ۱۴۳ل. کورتی و وردی له گرنگترین تاییه تمه ندیه کانی کوتره نامه به ره کان بو، هاوکات (بسم الله) و پیشه کی و نازناو هه مووی هه لده گیران ته نها کات و میژو دیاری ده کراو به هیئیکی باریک دهنو سراو قه باره ی ئه م نامه ناسمانیا نه یه قه دهر نینوکی په نجه ده بو بو زیاتر زانیاری بروه (العبادی: دراسات فی تاریخ الحضاره العربیه، ل ۱۷۰ و یست: الحروب الصلیبیه، ل ۱۷۸).

کۆترانه وه هه والی موسلمانان گه مارۆ دراوه کانی پی دهگه یشت. به هه مان شیوه به پیچه وانه شه وه له سه لاهه ددینه وه بو دانیشتوانی ئوردوی (عکا). (القاضی الفاضل) وه سفی ئه و کۆترانه ده کات وه لئ: "کۆتره کان فریشته ی پاشاکان" ^{۲۴}. پۆلی کۆتره کان به و فریشتانه ده چووینی که داده به زنه سه ر پیغه مبه ران، ئه مه جگه له وه ی که هه وال و ئه مانه تی گرنگیان ده گه یاند، هاوکات له خیانه ت کردن دوور بوون.

ئه وه باسی خیرایی پۆسته بوو، که بالی کۆتره کان له بارودۆخی شه ر له گه ل خاچ دروشمه کاند گه یه نه ری هه وال بوون، ئه وه ی که بو به رپه رچدانه وه ی هه موو کاریکی سه ربازی پیویست بوو بو پووجه ل کردنه وه ی پیلاننه کانی دوژمن له باری ئاسایی دا به پۆستدا به حوشترو ئه سپ ده نیردا.

به م شیوه یه سولتان سه لاهه ددین بو جیبه جی کردنی ئامانجه کانی بو پتر ئاگادار بوون له هه واله کانی ده ولته ته که ی، گرنگی زۆری به م شیوازه ده دا (واته پشت به ستن به کۆتری نامه به ر).

مردنی (نورالدین محمود) پێگه ی بو خاچ دروشمه کان خو ش کرد که ده ست بجه نه نیو کارو بارو کی شه نیو خوییه کانی ولاتی شام، به هوی ئه و بارودۆخه وه سه لاهه ددین له مصره وه به ره و ولاتی شام به مه به ستی جیهادو پاک کردنه وه ی ولات له خاچ دروشمه کان که وته ری. که مه به ستی پشتگیریکردنی (الملك الصالح اسماعیل) بوو دژ به دوژمنی ده ره کی و

۲۴ ابو شامة: الروضتين، ج ۱/ ۲۰۵ ل ابن قاضی شهبه: س. پ: ل ۲۱۵.

له ناو بردنی ئه وانه ی هاوکاری خاچ دروشمه کانیان ده کرد له دژی
مسولمانان.^{۳۵}

ئه وه ی که ئاشکرایه میره کانی دیمه شق له پشتگیری کردنی سه لاهه ددین
دُنیا نه بوون، هه ره له بهر ئه وه ش په یمانه که یان له گه ل خاچ دروشمه کان
پووچه ل نه کرده وه، بۆیه سه لاهه ددین له ریگه ی راگه یاندنی دهروونییه وه
هه ولی دا رای گشتی دژیان کو بکاته وه، بۆ ئه وه به سته ش زانیانی ئاینی
به کارده هیئا، بۆ نمونه داوای له (شیخ ابن ابی عصرون)^{۳۶} کرد کاریک
بکات موسلمانان لئ به ئاگا بهیئنی، و پتر مه به سستی سه لاهه ددین له و
کاره چوونی بۆ ولاتی شام بووه، چونکه دهیزانی که زانیانی ئاینی زیاتر
کار ده که نه سه ره خه لک، بۆیه سه لاهه ددین بۆ شه ری نوریه کان پشتی
به یه که ی له و زانیانه به ست، ئه مه ش له وته یه کیدا ده رده که ویت که
ده لیت: "فان بلسانه تغمد السیوف"^{۳۷} واتا "به زمانی شمشیر ده وه سستی".
سه لاهه ددینی ئه یوبی له کاتی کرده سه ربازیه کانی پووی کرده (صیدا) و
له گه ل گه یشتنی هه والی (سوپاکه ی سه لاهه ددین) له ۲۱ جمادی یه که م
سالی (۵۸۳هـ/ ۱۱۸۷ز) شاره که خۆی به ده سته وه دا. له داواییدا پووی کرده
به یروت دوا ی پوژیک ئابلوقه ی داو له و کاته دا پرپیاگه نده یه کی زۆر

۳۵ کاتیک خاچ دروشمه کان هیرشیان کرده سه ره (بانیاس) له پاش مردنی (نورالدین محمود) له کو تایی
مانگی شه والی سالی (۵۶۹هـ/ ۱۱۷۴ز) گه مارۆیان دا. (ابن المقدم) به مه سستی ریککه و تن بۆ لایان ده رچوو
به مه رجیک پاره یه کی زۆریان پێ دا هاوکات دیله کانیان ئازاد بکات. (نوری: سیاسة صلاح الدین، ۱۲۸).

۳۶ - شیخ بن ابی عصرون: داوه ری شاره کانی (شه نگار و نصیبین و هه ران) بوو، له سالی
(۵۴۰هـ/ ۱۱۵۰ز) گه یشته شاری حلب و له گه ل نورالدین محمود چوو شاری دیمه شق له کاتی رزگارکردنی
سالی (۵۴۹هـ/ ۱۱۵۴ز)، چه ند پۆستیکی وه رگرت له ناوه وه و ده ره وه ی شاری دیمه شق، له سالی
(۵۷۳هـ/ ۱۱۷۷ز) بوو به داوه ری داوه رانی شاری دیمه شق، پێش مردنی به ۱۰ سال چاوه کانی له ده ست
دا. (ابن تغری بردی: س. پ. ج. ۶/ ل. ۱۱۰).

۳۷ سبط ابن الجوزی: س. پ. ج. ۸/ ل. ۳۲۴ - ابو شامة: الروضتين، ج. ۱/ ل. ۲۳۳.

بلاوبویه وه که گوايه سویای ئه یوبی چوونه ته نیو شاره که و سه رکده کانی
 خاچ دروشمه کان سوڤاخی ئهم مه سه له یان کرد بویان ده رکه وت که
 پروپاگهنده یه، و سوپاکه نه هاتوونه ته نیو شاره که و ویستیان خه لکه که
 هیور بکه نه وه به لام نه یان توانی، چونکه خه لکه که ترسیکی زوریان لی
 نیشتبوو به هوی ئه و پروپاگهنده ی که له ناویاندا بلاوده کرایه وه، هه ربویه
 ناچار بوون داوای ئاسایش و ئارامی له سه لاهه ددین بکه ن. سولتان به دهنگ
 داواکه یانه وه چوو و له ۲۹ ی جمادی یه که می سالی ۵۸۳ ک / ۱۱۸۷ ز) دا
 شاره که درا به دهستی مسولمانه کانه وه^{۳۸}. بویه ده توانین بلیین ئه و
 سه رکه وتنه ئه نجامی ئه و پروپاگهنده بوو له شاره که دا ده کرا. هه روه ها
 نوو سه ره کان (الکتاب) پو لیککی راگه یاندنی دهروونی گرنگیان بینی
 له سه رده می سولتان سه لاهه ددینی ئه یوبی دا له نیو ئه و نوسه رانه شدا
 (القاضی الفاضل) که سولتان ستایشی کرد کاتی بو مجاهیده کان دواوه و
 وتویه تی: "وا هه ست نه که ن که من به شمشیری ئیه توانیومه ده ست
 به سه ر و لاتدا بگرم، به لکو به پینوسه که ی (الفاضل) توانیومه ئهم کارانه
 ئه نجام بده م"^{۳۹}. الفاضل وه سفی جهنگی نازیانی گه له که ی ده کات و
 له وانه ش وه سفی شمشیره که ی سه لاهه ددین ده کات و ده لی:

ماضیات علی الدوام دوامی هی فی النصر نجدة الاسلام
 فی یمین السلطان اذا جردتها أشبهتها صواعق فی غمام^{۴۰}

۲۸ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ل ۳۳۰ "أبو الغداء: س. پ، ج ۲/ ل ۱۵۶.

۳۹ المقریزی: الخطط، ج ۲/ ل ۳۶۶ "ابن العماد: س. پ، ج ۴/ ل ۳۲۴.

۴۰ العماد الكاتب: خريدة القصر - قسم شعراء مصر، ج ۱/ ل ۳۵. واته:

هه رده م له سه ر کاره کانی لیوه شاهه و لیها توو بووه که له سه رکه وتندا هه رده م فریاد ره سی نیسلام

بووه

ئه و شیریه که له لا راستی سولتان بکیشایه شیوه ی هه وره تریشقه له ناسمانیککی

هه وراوی

(القاضي الفاضل) بوو به زمانحالی گهل و له سهر زاری سه لآحه ددینه وه بو خه لیفه و پاشاو میره کان قسه ی ده کرد. پرووداوه کانی ولآتی تو مار ده کرد و بلاو کراوه کانی په خش ده کرد و وینه ی جهنگه کانی دژی خاچ دروشمه کان ده کیشا و نامه ی سهرکه وتنه کانی دهنووسی، ههروه ها وه سفی شوراکان و جهنگه کانی ده کرد، بویه نامه کانی له پال بایه خه ئه ده بیه که ی دا بایه خیکی میژوویان هه یه.

(العماد الكاتب) یش وه گه واهیده ریك به شداری ده کات، که خوی شته کانی ده بیست و وه سفی جهنگه کانی ده کرد و ده رباره ی سه لآحه ددین ده یگوت: "له خزمه تی دابووم و له ته کیدا ده پویشتم و له ته کیشیدا داده به زیم".^{۴۱} سهرده می سه لآحه ددین به هیژترین سهرده می به ره نگار بوونه وه ی دوژمن بوو و پرپوو له سهرکه وتنی سهربازی به شیوه یه کی ئه ده بی سهرکه وتنه کانی سه لآحه ددینی تو مار کردوو و به هونراوه ش وه سفی ئه م سهرکه وتنه ش ده کات، له وانه ش له پارچه هونراوه یه کدا که باس له پرزگار کردنی قودس و شام ده کات وه سفی سه لآحه ددین ده کات و ده لیت:

رأیت صلاح الدین أفضل من غدا وأشرف من أضحی، وأکرم من أُمسی

وقیل: لنا فی الارض سبعة أبحر ولسنا نری الا أنامله
الخمس^{۴۲}

۴۱ العماد الكاتب: البرق الشامي، ج ۳/ ۱۵.

۴۲ العماد الكاتب: خريدة القصر، بداية قسم شعراء الشام، ل ۳۴-۳۷، ۵۴-۵۶ "خريدة القصر- قسم شعراء مصر، ل ۶-۹. واته:

به شیوه یه که سه لآحه ددینم دی که کهس وه کو نه و روژ و شهوی نه کرد بیته وه له پایه داری و سه خاوه تی و جوامیری
پنیان وتین که له سهر زهوی جهوت ده ریا هه یه که چسپی نی ————— مه پینچ
په نجه یمان دی

(العماد الكاتب) شهره‌کانی (نورالدین و صلاح الدین) ی تومار کردووه و شاعیران هونراوهران پیا هه‌لداوه و له‌سه‌ر زمانی شه‌وان نامه‌ی نووسیوه و به‌دهستی خو‌ی مرژده‌ی سه‌رکه‌وتنه‌کانی ده‌نووسی کاتی‌ک که دوژمن له (عکا) شکا سی یان چل مرژده نامه‌ی نووسی،^{۴۳} له کاتی پزگارکردنی قودس، حه‌فتا نوسراوی مرژده به‌خشی نویسی که به‌سه‌ر خه‌لکیدا له مرگه‌وته‌کاندا ده‌خوینراوه‌وه،^{۴۴} له‌وانه‌ش نوسراوه‌که‌ی بو (الدیوان) له به‌غدا که سه‌ره‌تا که‌ی به‌م نایه‌ته ده‌ست پی‌ده‌کات، ده‌لیت: { وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا }^{۴۵}. له کاتی شیکردنه‌وه‌ی نامه‌ی نوسه‌ردا درده‌که‌ویت که سه‌ره‌تا به نایه‌تیکی قورئانی پی‌وژ ده‌ستی پی‌کردووه دوا‌ی شه‌وه‌ی سوپاسی خوا‌ی کردووه بو شه‌وه سه‌رکه‌وتنه‌ی به‌سه‌ر کافره‌کاندا و گه‌پانه‌وه‌ی قودس بو ژیر ده‌ستی موسلمانان، نامه‌که به‌رده‌وام ده‌بی‌ت له دره‌خستنی گه‌وره‌یی شه‌وه سه‌رکه‌وتنه تا وه‌سف کردنی هه‌موو سه‌رکه‌وتنه‌کان کو‌تایی دی‌ت جگه له (صور) که نووسه‌ر مرگینی شه‌وه ده‌دات که به‌م زوانه پزگار ده‌کری‌ت و شه‌وه نامه‌یه به په‌خشانیکی سه‌روادار (السجع) نووسراوه.^{۴۶}

هه‌روه‌ها هاوه‌لیکردنی زانایان و سو‌فیه‌کان بو سه‌لا‌حه‌ددین له کاتی پزگار کردنی (بیت المقدس) دا سالی (۵۸۳/۱۱۸۷ز) که خه‌لکیان هان ده‌دا

۴۳ ابو شامة: الروضتين، ج ۲/ ۹۶.

۴۴ ه. س، ۱۵۹.

۴۵ واته: "خوا به‌وانه‌ی له شه‌وه‌ی بڕوایان هه‌یه و نا‌کار و چا‌کن، به‌لێ‌دی‌دا: له‌م زه‌مینه ده‌یان‌کاته جینگه نشین" هه‌روه‌کو چۆن شه‌وانه‌ی به‌ر له‌وانی کرده جینگه‌شین. دینه‌که‌شیان – که خو‌ی په‌سه‌ندی کردووه – هه‌ر بۆیان داده‌مه‌زینی و ترسه‌که‌شیان بو ده‌کاته دلنایی". (سوره‌تی نور، نایه‌تی ۵۵، وه‌رگی‌راوی مامۆستا هه‌ژار).

۴۶ بڕوانه ده‌قی نامه‌که له پاشکۆی ژماره (۲).

بۆ جيهاد كردن و حەماسەتى خەلكيان بەرز دەكردەو، و مژدەى سەرکەوتنى نزيكيان بە خەلك دەدا كە نزيكەى (٨٨) سال بەدەستى خاچ دروشمەكانەو دەل بوو كە لە سالى (٤٩٢/ك/١٠٩٨ز) دەستيان بەسەرى داگرتبوو، لەم بارەيەو (ابن شداد) دەليّت: "سەرکەوتنى گەورەى بەدەستەينا، خەلكيكي زۆر لە ئەهلى زانست و پەپرەو كەرانى تەريقەت كاتيک بيستيان كە خواى گەورە لەسەر دەستى سولتاندا سەرکەوتنى بەدەست هيناو، لە كەنارەكان و قودس دا بە سوپاسگوزارى و نزاو پارانەو بۆ ئەو سەرکەوتنە بەرز بووبوو" ٤٧.

لەو زانايانەى كە پۆليكي گرنگيان لە وشيار كردنەو، خەلكى بۆ جيهادو بەرز كردنەو، ورەيان بۆ پزگار كردنى ولاتى شام بينى (الحسين بن عبدالله بن رواحة الانصاري) ٤٨ (ت ٥٨٥/ك/١١٨٩ز) يەكيكە لەو زانا بەناو بانگانەى كە شان بەشانی سەربازانى ئىسلام دژى دوژمنان دەجەنگان و پۆليكي گرنگيان هەبوو لە كۆپى پينمايە ئاينىيەكان و ولەمدانەو، خەلكى و خەلك خستنه سەر پيگاي راست و بانگەشەيان بۆ جيهاد كردن و بەرز كردنەو، ورەيان دەكرد، كە لەشەرى خاچ دروشمەكان شەهيد بوو ٤٩.

خۆ ئامادەكردنى دەروونى و هيرشى راگەياندن بۆ يەكخستنى هيزە ئىسلاميەكان و جيهاد كردن كاريكي سانا نەبوو، گيانى خۆ بەدەستەو دان و دووبەرەكى زۆر بەر بلاو بوو بەتايبەت لە نيو بەرپرسە ناوخوييەكاندا، بەلام ليها توويى و دلسۆزى واى كرد كە خەلك وشيار بكاتەو و پاي گشتى

٤٧ النوادر السلطانية، ١٨٢ل.

٤٨ الحسين بن عبدالله بن رواحة الانصاري: له سالى ٥١٥/ك/١١٢١ز له دايك بوو، باوكى وتاريخى حماد بوو، ماوهيك بە ديلي لای خاچ دروشمەكان مايەو، له سالى ٥٨٥/ك/١١٨٩ز له شەرى عكا كۆژا. (الكتبي: قواف الوفيات، مج ١/٢٧٦-٢٧٧).

٤٩ الصغدي: الوافي بالوفيات، ج ١/٢٧٦.

فشار بخاته سهر بهرپرسه ناوځوييه كان. سه لاهه ددين هه ولى ددها بزوتنه وهى جيهادى بو پرگار بوون فراوان بکات و هه موو جيهانى ئيسلامى تييدا به شدار ييت^{۵۰}.

ئهمه سهره پاي پولى مزگه وته كان له پوى راگه ياندنى دهروونييه وه، چونكه مزگه وت له پوژنانى هه ينى دا شوينى گوتار بيژى بوو، له كاتى ناساييدا خه لكيان بو گوځگرتن له و گوتارانهى كه به و بوتهيه وه ده درا كوده كرده وه، وهكو ئه وهى له دواى مردنى (الملك الصالح اسماعيل) سالى (١١٨١هـ/١٧٧٧ز) و جولهى خاچ دروشمه كان له (دمياط) كه ده يانوويست ده ست به سهر مصردا بگرن، له سه ربازه كانه وه نوسراويك له و بارهيه وه بو قاهره چوو و له مينبه رى مزگه وت خوځنرايه وه كه به م ئايه ته ده ستى پى ده كرد: { اَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ }^{۵۱} ئه و نوسراوه رينمايى و ناموژگارى زورى تييدا بوو كه هانى خه لكى ددها بو جيهاد له پيناوى خودا و بووه هوى ئه وهى كه خه لكى مصر قاهره ده ست به گريان و باوكه پو بكن، و خويان پى نه گيراو ژمارهيه كى زوربان بو جيهاد كردن ده رچوون^{۵۲}. هه نديك جاريش گوتار له مزگه وته كاندا نه ده خوځنرايه وه ئه مه ش به گوځه رى پيوست بوو، (ابن شداد) له وه سفى شه رى (عكا) دا، ده يگيرينه وه كه سه لاهه ددين ميرو خاوه ن رايه كانى له خيوه ته كه ي خوځيدا كو كرده وه و پى و تن كه گوئى له قسه كانى بگرن و پاشان وتى: "به ناوى خوا، سوپاس بو خوا، دروود له سهر پيغه مبه رى خودا، بزنان كه ئه م دوژمنه دوژمنى خودا و دوژمنى ئيمهيه، و

۵۰ الجناحاني: حطين رمز الوحدة والتحرر، مجلة المؤرخ العربي، العدد (٣٩)، السنة ١٥، ١٩٨٩، ل ١٨٠.

۵۱ واته: "سوكبارين يان گرانبارين، بو غه زايه رى دابگرن و له گيان و مال به خت كردن دريغ مه كن. گهر بزنان هه به قازانجى خوئانه". (سوره تى تهوبه، ئايه تى ٤١، وهرگيراوى ماموستا هه ژار).

۵۲ المقريري: الخطط، ج ١/ ل ٣٥٦.

هاتوونه ته ولاتمان، و پئیان ناو ته ناو خاکی ئیسلام، و خه ریکه به ته واوی به سهریانا سهرده که وی، په نا به خودا، ژماره یه کی که میان ماوه، و ده بی گرنگی بدریټ به پیشه کیښ کردنیان، وخوا فرمانی ئه وهی پئی کردوین، ئیوه دوزانن که ئیمه و سوپا که مان هیچ شتی کمان به دواوه نییه که بگاته فریامان، ته نها (الملك العادل) نه بیټ ئه ویش به ریگه وهیه، ئه م دوزمنه نه گهر بمینی و ده ست به سهر دهریادا بگریټ پشتیوانی ژور پهیدا ده کات، ئه مه بوچوونی منه، و هر که سیکیښ بوچوونی له م باره یه وه هیه با پیمان بلیټ^{۵۳}.

(ابن شداد) له وه سفی گه ماروی قودس دا له لایه ن دوزمنه وه ده لیټ: "کومه لئ میر له خپوه تی سولتان کوپوونه وه و پئی و تم که قسه یان له گه لدا بکه م و هانیان بده م بو جیهاد و ئه وهی خودا بو ی ئاسان کردم پی م و تن و به قسه یان کردم^{۵۴}.

نابی پو لی راگه یاندنی دهر وونی شاعیرانی سهرده می سه لآحه ددین له یاد بکه ین، کاتی که هی رشه تونده کانی خاچ دروشمه کان بو سهر شام دهستی پی کرد هانی شاعیرانی دها که هو نراوه بنووسن و به شان و بالی ئه و سهر کردانه دا هه ل بده ن که مسولمانان یان له حاله تی کی شکست و بی هیواییه وه گه یانده حاله تی راپه رین و به ره له سستی کردنی دا گیرکاری و سهر که و تن و به ته واوی دوزمنیان له ولاتا دهر کردووه، هر له سهره تاوه که سه لآحه ددین هاوړیپه تی (اسدالدین شیرکو) ی مامی ده کرد له کاتی

۵۳ النواذر السلطانية، ل ۹۷.

۵۴ ه. س، ل ۲۱۲.

۵۵ اسدالدین شیرکو: ناوی (شیرکو بن شادی بن مروان) و وزیر خلیفه (العاضد) ی فاتمی بوو له مصر، شیرکو بهواتای (اسد الجبال-شیری چیاکان) دیټ، سهر کردایه تی سی هه لمه تی کرد بو ولاتی مصر له سالی (۵۵۹/ک/۱۱۶۴ز) که به هه لمه تی یکه می سهر مصر ناسرا، و هه لمه تی دووم له سالی (۵۶۲/ک/۱۱۶۷ز)، و سیپه م له سالی (۵۶۴/ک/۱۱۶۸ز)، شایه نی باسه ته نها دو مانگ و پینج روژ له

هېرشه‌كاني بۇ سەر مصر تا گرته ده‌ستی سهرکردايه‌تی، هه‌موو هه‌ولێکی بۆیه‌ك‌خستنی به‌ره‌ی ئیسلامی بووه‌ له‌ چوارچێوه‌ی ئامانجه‌ ده‌روونیه‌كاني‌دا و شاعیرانی مصر و شام هاوێتی بوون و وه‌سفی سهرکه‌وتنه‌كانيان ده‌کرد و شانازیان به‌ سوپاكه‌یه‌وه‌ ده‌کرد، له‌وانه‌ (أبو محمد فتیان) (٥٣٠-٦١٥/ك ١١٣٥-١٢١٨ز)^{٥٦} كه‌ وه‌سفی سه‌لاحه‌ددین و توانای سوپاكه‌ی و شكاندنی خاچ دروشمه‌كان له‌ (دمياط) سالی (٥٦٥/ك ١١٦٩ز) ده‌کرد. هه‌روه‌ها (سبع بن خلف) ی شاعیریش وه‌سفی جیهادی سه‌لاحه‌ددین له‌ده‌ست به‌سهره‌را گرته‌نی دیمه‌شق سالی (٥٧٠/ك ١١٧٤ز) ده‌كات، دواتریش ده‌ست ده‌كات به‌یه‌ك‌خستنه‌وه‌ی به‌ره‌ی ئیسلامی و گێڕانه‌وه‌ی داستانه‌ میژوویییه‌كاني سهرکه‌وتن به‌سهر دۆژمناندا به‌ نه‌مری هێشتنه‌وه‌ی شه‌ركه‌رو ناوداره‌كاني سوپای سه‌لاحه‌ددین.

له‌ پوانگه‌ی ئه‌وه‌ی باسكراو سهرکرده‌كاني رای گشتی ئیسلامی له‌ سه‌رده‌می سه‌لاحه‌ددین له‌نوسه‌رو زاناو گوتار بیژو شاعیران له‌ پووی راگه‌ياننده‌وه‌ کردیان، بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی گیانی جیهادی له‌ خوینی موسلمانان بچه‌سپێ و به‌زوویی ئه‌و بانگه‌شه‌یه‌ی كه‌ ئه‌و پووناکیرو خاوه‌ن بۆچووناوه‌ سهرکردايه‌تیان ده‌کرد بووه‌ بزوتنه‌وه‌یه‌کی میلیلی به‌هێز، له‌سه‌رووی هه‌موویانه‌وه‌ سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوپی كه‌ ده‌وله‌تیکی دامه‌زراند، قه‌له‌مه‌وه‌كه‌ی له‌ حه‌له‌به‌وه‌ درێژ ده‌بۆوه‌ تاكو پووباری فوورات له‌ باكوړه‌وه‌ تا قاهره‌ و پووباری نیل له‌ باشووره‌وه‌ و له‌ خۆ ئاماده‌کردنیشدا بوو بۆ

وه‌زاره‌ت مایه‌وه‌ و له‌ ٢٢ی چه‌مادی الاخره‌ سالی (٥٦٤/ك ١١٦٨ز) كۆچی دوا‌یی كرد. بۆ زیاتر زانیاری به‌روانه‌ (محي الدين: نه‌سه‌ددین شیركۆ ژياننامه‌ و رۆلی له‌ شه‌ری خاجیه‌كاندا).

٥٦ ابن خلكان: س. پ، ج ٤/ ٢٤٧- العمد الكاتب: خريدة القصر- قسم شعراء الشام، ج ١/ ٢٤٧.

په لاماردانی خاچ دروشمه‌کان له شام^۷، ږاگه یاندنی د پروونی له سه‌رده می شه‌رو ئاشتی دا هاوپه‌یمانی دیپلوماسی یه، ئه‌مه‌ش چه‌کیکی کاریگه‌ره که له سه‌رخویی و ئارام گرتن له‌گرن‌گترین خاسیه‌ته‌کانیه‌تی، هاوکات له‌وی دهرده‌که‌ویت که پیشاندانی هی‌ز بۆ دوژمن و ترساندنی له‌کاتی شه‌رو ئاشتی‌دا چه‌ندین ئامانج ده‌سته‌به‌ر ده‌کات، خوئا‌ماده‌کردن و هی‌ز پی‌که‌وه نان ئامانجه‌کانی ږاگه‌یاندنی جه‌نگی د پروونین، ئه‌ویش له‌ ږی‌گای ترس بردنه‌ دل‌ی دوژمنه‌وه که وای لی‌بکات زات نه‌کات بجو‌لیته‌وه. بۆ نمونه له پوژ‌ی (۸ی محرمی سالی ۵۶۷هـ/ ۱۱ی ئه‌یلولی ۱۱۷۱ز) له‌ قاهره‌ نمایشی‌کی سه‌ربازی بۆ هی‌زه سه‌ربازییه‌ مصریه‌کان ئه‌نجام درا، سه‌لا‌حه‌ددین ئه‌و کاته هی‌شتا وه‌کو وه‌زیری خه‌لیفه‌ی (فاتیمی) و جی‌گری (نورالدین محمود) بوو له مصر. نی‌ردراوی (بیزنطه و خاچ دروشمه‌کان) ئاماده‌ی ئه‌و نمایشه‌ بوون، پوژ‌و شه‌وی‌ک به‌رده‌وام بوو ژماره‌ی ئه‌و سوپا ږی‌کخراوه‌ی که ئاماده‌ی نمایشه‌که بوو (۱۴۷) (طلب) ^۸ بوو ^۹، نه‌هاتوه‌کانیش (۲۰) (طلب) بوون، ژماره‌ی ئاماده‌ بووانیش که‌یشته (۱۴) هزار، سواره‌کان زو‌ربه‌ی زوریان له

۵۷ ئه‌وه‌ش دوا قوناغ بوو له‌ قوناغه‌کانی یه‌ک گرتنی به‌ره‌ی ئیسلامی دوا‌ی رزگارکردنی حه‌له‌ب سالی (۵۷۹هـ/ ۱۱۸۳ز) سه‌لا‌حه‌ددین خو‌ی ئاماده‌کرد بۆ ږوو به‌ږوو‌بونه‌وه‌یه‌کی به‌ر بلا‌و له‌ دژی خاچ دروشمه‌کان. له‌و کاته‌دا خاچ دروشمه‌کان له‌ دوورگه‌ی (سینا) چه‌ند هی‌رشیکیان کرد تا‌کو گه‌یشته‌نه ناوچه‌کانی (السویس)، هه‌روه‌ها هه‌ندئ هی‌رشیان کرده‌ سه‌ر (تی‌ماء) له‌ باکووری نیمچه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بی، وای‌کرد (ارناط) میری (الک‌رک) ده‌ریای سوور دابه‌ش بکات و هه‌ول‌ی دا‌گیرکردنی‌مه‌که‌وه مه‌دینه‌ش بدات به‌مه‌به‌ستی کو‌نت‌رۆل‌کردنی ږی‌گه‌کانی بازرگانی ئیوان ناسیاو مصر، ئه‌وه‌ بوو هی‌رش‌ی کرده‌ سه‌ر هه‌ندیک له‌ به‌نده‌ره‌کانی مصر حی‌جاز، به‌لام که‌شتی گه‌لی مصری توانی شکست به‌هه‌وله‌کانی به‌ی‌نیت. ږه‌وانه (البنداری: س. پ، ل ۲۱۲، ۲۱۳).

۵۸ طلب: وشه‌یه‌کی کوردیه‌ به‌ واتای میر دیت که فه‌رمانده‌ی (۲۰۰) سوار ده‌کات له‌ گۆ‌ږه‌پانی شه‌ردا، هاوکات به‌ فه‌رمانده‌یی (۱۰۰ یان ۷۰) یش ده‌وتریت، بۆیه‌که‌م جار ئه‌م زاراهویه له‌ مصر شام له‌ سه‌رده‌می سه‌لا‌حه‌ددینی ئه‌یوبی به‌کارهاتوه‌وه، پاشان واتاکه‌ی گۆ‌ږا بۆ (کتیبه‌- تیپ). (المقریزی: السلوک، ج ۱/ ۲۰۷ په‌راویزی ۱-).

۵۹ ابن‌ش‌داد: س. پ، ل ۲۴۰-۱. ر. جب: س. پ، ل ۱۶۱.

(طواشیه کان) ^{۶۰} بوون، به لām ئهوانی تر له سوپاکه له (قه راغلامیه کان) ^{۶۱} بوون، سهرباری گالیسکه کان که پاشکۆی سوپاکه بوون ^{۶۲}.

به م شیوهیه سه لāحه ددین له جیبه جی کردنی ئامانجه کهیدا سهرکه وتوو بوو، ئه ویش ئاراسته کردنی جهنگیکی راگه یاندنی دهروونی دژ به خاچ دروشمه کان بوو، بۆ نمونه له ماوهی پیشهرهویان له پیگه ی پلانیکی زیره کانه وه، که سه لāحه ددین خۆی داینا بوو تییدا هۆکاری په لاماری له ناكاو، و خستنه پرووی هیزو پیشهرهوی به رهو (حطین) ^{۶۳}، له نمایشیکی سهربازیدا بۆ په شوکاندنی خاچ دروشمه کان و په کخستنی عه قل و هیزیان که بووه هۆی دروست کردنی درزیک له هاوسهنگی دهروونیاندا و متمانه یان له ئهرکی پروو به پروو بوونه وه یان سهرکه وتن به سهر سوپای سه لāحه ددیندا جی له ق کرد، ئه مه بووه هۆی به تال کردنه وه یان له ئیراده ی پروو به پروو بوونه وه دا ^{۶۴}. وه کو له م ئایه ته دا ها تووه {سَأُلِّي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ} ^{۶۵}. بیگومان گرنگترین ئامانجه کانی سوپا رووخاندن و تیکدانی گیانی وهی سوپای دوزمنه، به ریگه ی کرده سهربازیه کان، یان به ئامرازه کانی راگه یاندنی دهروونی، چونکه سوپای شه پرکه رهول دهادات ئامرازی خو ئاماده کردن وه ربگریت بۆ

۶۰ الطواشیه: سهربازی یله یه که مه... که بهرترین یله ی سهربازی پیکخواوه. العرینی: مصر فی العصر الایوبی، ل ۱۵۴، په راویزی (۱).

۶۱ القراغلامیه: سهربازی ئاساییه... له سهربازی (طواشیه) پله یان نزمتره، ئه مانه له کاتی تیپه ی بوونی سوپادا چاودیری پیگاو بانیا ن له سهر بوو، ئه مرق پییان دهوتری تیپی (سهر سوکردن)، بهرانه (المقریزی: السلوک، ج ۱/ ۱۸۷).

۶۲ المقریزی: السلوک، ج ۱/ ۱۸۷. ر. جب: س. پ، ل ۱۶۰-۱۶۱.

۶۳ زکار: س. پ، ل ۸۷.

۶۴ العسلی: فن الحرب الاسلامی، مج ۴/ ل ۱۳۸.

۶۵ واته: "منیش ترس وه بهر خوانه ناسان دهنیم. سا ئیوه له ملیان دهن و هه موو نه نگوسته کانیشیان بیه بینن". سوره تی نه نفال، ئایه تی ۱۲، وه رگنپراوی ماموستا هه ژار.

سەربازەکانی، دواى ئەو سەرکەوتنەى خاچ دروشمەکان لە شەپرى (الرملة)دا بەسەر ئەيويبەکاندا بەدەستيان هینا، سەلاحەددین گەرايەووە ولاتى شامو فەرمانى دەرکرد کە سەربازەکانى خويشاندانىکى سەربازى نمایش بکەن بەمەبەستى گێرانهوێى متمانهو وەرە بۆ دەروونی سەربازەکان^{٦٦}. هەرۆهەا بۆ بەرزکردنەوێى وەرەى موسلمانان و پووخاندنى وەرەى دوزمن سولتان سەلاحەددین، چەندین شیوازی راگەياندى دەروونی بەکار دەهینا، وەك نمایش کردنى دیلەکانى دوزمن و ئەنجامدانى مانۆرى سەربازى بەتایبەتى لەپاش پووداوى (بيت الاحزان) سالى (٥٧٠هـ/١١٧٤ز) پاش سەرکەوتنى بەسەر خاچ دروشمەکان، دیل و سەرە کوژراوەکانیان گەيشته شارى دیمەشق کە هەردوو سواریان خستە سەر حوشتىک و هەریەکیان ئالایەکی لەگەڵدا بوو، هاوکات پيشه‌واکان بەسەر ئەسپەکانەووە بوون (الزردیه والخوده)یان پى بوو و لەدەستىکیاندا ئالایان پى بوو و هەر سى یا چوار یان کەمترو زیاتر لە گوریسیک بەسترا بوون، و ژمارەیهکی زۆر لە خەلکى شار لە پیرو گەنج و ژن و منال بۆ بینینی ئەو دیمەنانه پڕانه سەر شەقامەکان و سوپاسى خویان بۆ ئەو سەرکەوتنە گەورەیه کردو وریان بەرز ببووەو زیاتر پەرۆشى جیهاد کردن بوون^{٦٧}.

لەو شیوازه دەروونیانەى سەلاحەددین پەپەرەوى دەکرد، ئەنجامدانى مانۆرى سەربازى بوو بۆ ترساندى خاچ دروشمەکان و پووخاندنى گیانى مەعنەویان و پەخستنى ئیرادەیان لە بەگژدا چوونیان بۆ ئەيويبەکان و خولقاندنى حالەتیک لە دلە راوکى و ترس لەناو ریزەکانیان^{٦٨}، بۆ ئەوێى لە ئەنجامى زالبوونى ئەو بارە دەروونیه‌دا بەسەر سەربازەکانیاندا توانای

٦٦ العماد الکاتب: البرق الشامى، ج٣/ ٢٢١-٢٢٢ نوري: سياسة صلاح الدين، ل٢٧٤.

٦٧ أبو شامة: الروضتين، ج١/ ١٠٨.

٦٨ مصطفى: س.پ، ل٢٦٠.

هاتنه مهیدانی شه‌پریان نه‌می‌نیت، نموونه‌ش له‌سه‌ر ئه‌مه ئه‌و مانۆره گه‌وره‌یه بوو که سه‌لاحه‌ددین له‌کاتی دره‌چوونی له‌دیمه‌شق ئه‌نجامیدا له‌یه‌کی موچه‌په‌می سالی (٥٨٣ه‌/١١٨٧ز)^{٦٩} به‌و شیوه‌یه سوور بوو له‌سه‌ر پروخان و تیکشکاندنی خاچ دروشمه‌کان له‌پووی ده‌روونی و مه‌عه‌وی و سه‌ربازییه‌وه، کاتیگ گه‌یشته به‌شارۆچکه‌ی (عشترا) له‌باکوری (الکرك) و کردی به‌شوینیک بو‌کو‌کردنه‌وه‌ی سه‌ربازه‌کانی و بانگه‌وازی په‌وانه‌ی هه‌موو هیزه‌موسلمانه‌کان کرد وه‌ک لافاو پزانه‌سه‌ری له‌(مصر و شام و جه‌زیره و دیاربه‌کر) و هیزی پیگه‌یشته^{٧٠}، پاش ئه‌وه‌ی مانۆره‌که‌یان ته‌واو کرد، ژماره‌یان گه‌یشته (١٢) دوانزه‌هه‌زار سه‌رباز له‌شیوه‌ی (اطلاب) پیکسی خست، پاشان سه‌لاحه‌ددین پلانی بو‌شه‌ر دا‌رشت و سه‌ربازی بو‌ناوه‌راست و هه‌ردوو قو‌ل و راست و چه‌پ دانا، به‌شیوه‌یه‌که‌هه‌ریه‌که‌له‌وانه له‌کاتی پووبه‌پووبوونه‌وه‌دا کاری خویان بزائن^{٧١}، به‌م شیوه‌یه سولتان توانی وهری سه‌ربازه‌کانی به‌رز بکاته‌وه و وهری خاچ دروشمه‌کانیش به‌روخینی، له‌کاتیگدا له‌گه‌رمه‌ی به‌په‌یه‌چوونی شه‌ری (طبریه) دابوون، (ریموند) له‌م باره‌یه‌وه وتی: "سویند بیت به‌خودا له‌کۆن و ئیستادا سه‌ربازی موسلمانانم دیوو، به‌لام هه‌رگیز له‌م سه‌ربازانه‌ی له‌گه‌ل سه‌لاحه‌ددین دایه به‌هیزترو زۆرترم نه‌دیوو"^{٧٢}.

ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه بو‌بلا‌بوونه‌وه‌ی ترس و دله‌پاوکی له‌نیوانیاندا، له‌ئه‌نجامی ئه‌و مانۆره سه‌ربازییه‌ی که سه‌لاحه‌ددین پیتی هه‌ستا له‌(طبریه)،

٦٩ المقریزی: السلوك، ج١/ ٢٠٧.

٧٠ العماد الکاتب: الفتوح القسی، ل٧١ "ابن شداد: س.پ، ل٨٥.

٧١ ابن الاثیر: الکامل، مج٧/ ٢٢٢ "ابو شامة: الروضتين، ج٢/ ٧٦ "ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج٥/

ل٢٠٦ "رنسیمان: س.پ، ج٢/ ٧٣١-٧٤٢ العسلی: صلاح الدین الایوبی، ل١٥٦-١٥٧.

٧٢ ابن الاثیر: الکامل، مج٧/ ٣٢٤.

گومانى تيا نىيە راگەيانىدىنى دەروونى ھۆكاريكى گىرنگە لە ھۆكارەكانى سەرکەوتىن، دەتوانىن بلىين گىرنگىرتىن ھۆكارە بۇ سەرکەوتىن، چۈنكى ئەو راگەيانىدە دەروونىيە لايەنى پۈزەتتىڭ لاي سەربازەكان دەخولقىنى و وايان ئى دەكات بەشىۋەيەكى بەردەوام لە ھالەتى ئامادەيى دابىن^{۷۳}.

سەلاھەددىن دەستى بە كىردە سەربازىيەكانى دژى خاچ دروشمەكان كىرد و گەورەترىن سەرکەوتىنى لە شەپرى (ھىلىن) دا لە ۲۴ ي رەبىعى دووم سالى (۵۸۳/ك/۴ تەمموزى ۱۱۸۷ز) بەدەست ھىنا^{۷۴}.

راگەيانىدىنى دەروونى لەسەردەمى شەپدا بەشىكى جەنگە كە لەپىش جەنگ و لەكاتى جەنگ و لەدوای جەنگدا دەكرىت، و بەنويترىن جۆرى چەك دادەنرى كە ئاراستەي بىرو باوەرو ئازايەتى و باوەر بەخۇ بوون دژى ئارەزووى جەنگ دەكرىت، ھەرۋەھا ئەم جۆرە جەنگىكى بەرەنگارى و ھىرش بىردنە لەكاتى جەنگ كە ھەولەدەت وورەي جەنگاۋەرەكانى بچەسپىنى و لەبەرەي ناوخۆۋە كۆمەك دەكرى و ھەول دەدات بۇ پروخاندنى وورەي دوزمن. ھەرۋەھا سەلاھەددىنى ئەيۋبى لە جىگەي خۇيەۋە ۋەكو سەركرەدى سوپاي مۇسلمانان چەندىن شىۋازى راگەيانىدىنى دەروونى لە دژى خاچ دروشمەكان بەكارھىناۋە. بۇ نمونە سولتان سەلاھەددىن لە كۇتايى سالى (۵۸۵/ك/۱۱۸۹ز) دا گەيشتە لوتكەي سەرکەوتىنى سىياسى و سەربازى، و خاچ دروشمەكان جگە لە شارەكانى (صور، انطاكيە، طرابلس، حصن المرقب)^{۷۵} ھىچ شويىنىكى تىريان

۷۳ عاشور: الحركة الصليبية، ج/۲ / ۸۰۴ " پىريە: س.پ، ۱۰۷ل.

۷۴ العماد الكاتب: الفتح القسى، ل۲۳ " ابن الاثير: الكامل، مج ۷ / ۳۲۶ " ابن شداد: س.پ، ۱۲۱ل " ابو شامە: الروضتين، ج ۲ / ۷۷ " ابن واصل: س.پ، ج ۲ / ۱۹۰ " ابن تغرى بردى: س.پ، ج ۶ / ۳۲ل.

۷۵ حصن المرقب: شارۋچكە و قەلايەكى بەھىزە دەروانىتە سەرکەنارى دەرياي شام و شارى بانياس (ياقوت: س.پ، مج ۴ / ۲۵۰ل).

به دهسته وه نه ما، ئەو سەرکه و تنه ی سه لآحه ددین له نامه کهیدا بو (سیف الاسلام طغتكین) ی برای که له (یمن) جیگری بوو ناردو تییدا نامۆژگاری دهکات و دهلیت: "ئه مپۆ له ولاتی شام، که له ویدان، نه قسه ی هه رزه ده بیستن، نه وتاریکی ناپه و، مه گهر سه لآو له یه کتر بکه ن و وه لامی پی بده نه وه" ۷۶.

ئهم دهسته وازانه به شیکن له شیوازه کانی پراگه یانندی دهروونی لای سه لآحه ددین، سهره پای ئه مه توانی سهرکه و تن له گۆره پانی ناوخوا و دهروه دا دژی خاچ دروشمه کان به دهست بهیڤی، توانی که سایه تیه قین له دل و دهروون نزمه کان له سهر پیگای خوا دوور بخاته وه، و سوپاکه ی له ژیر ئالای دهوله تی ئه یوبی دا یه ک بخت. ههروه ها سه لآحه ددین هاوارکردنی له جهنگدا به کارده هیئا به مه به سستی فیزکردن و به هیزی له کاتی پروبه پروو بوونه وه له گه ل خاچ دروشمه کاند. وه کو له م ئایه ته دا ها تووه: {يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ} ۷۷، له پیناو به رزکردنه وی گیانی وره یی موسولمانان له کاتی شه پری خاچ دروشمه کان و به دهست هیانی سهرکه و تن، و وه رگرتنی هه ر شکستی که ئه گهر روویدا، به بیرهیانه وه ی ئه و ناز و نیعمه تانه ی خوا داویه به موسولمانان له پاشه روژدا ئه ویش به هه شته. له پۆژی سی شه ممه ی ۷ ربیعی دووه م سالی (۵۸۷/هـ/۱۱۹۱ز) و له کاتی ئابلوقه ی شاری (عکا) له لایه ن خاچ دروشمه کانه وه و کاتی سولتان هه والی وه ستانی موسلمانانه کانی

۷۶ ابو شامه: الروضتين، ج/۲ ل ۳۶، سعداوی: الحرب والسلام، ل ۱۶-۱۷.

۷۷ واته: "ئه ی پیغه مبه ر! هانه ی باوه پرداران بدن بچه خه زا" ئه گهر ئیوه بیست کهس بن و خواگر بن، به ئیزنی خوا- دوو هه زار کهس له خوا نه ناسان راده نیڤ " چونکه ئه وان کهسانیکی بی ئاوه زن" سوره تی نه نفال، ئایه تی ۶۵. وه رگی پراوی ماموستا هه زار.

له به ره نگاری کردنی خاچ دروشمه کان پی گه یشت، سهر بازه کانی به ره و خاچ دروشمه کان بردو کشانه وه نیو سه نگه ره کان تا سوپاکه ی همه موی چووه ناوی، سولتان سه لاهه ددین وه کو دایکیکی منال ونبوو به نه سپه که ی ده سوپا یه وه له داوایه ک بو داوایه کی تر و خه لکی هانده دا بو جیهاد، له نیوان خه لکیدا هاواری ده کرد (وای بو ئیسلام). هاوار کردنه که ی سه لاهه ددین له کاتی جه نگدا بو به زر کردنه وه ی وره ی موسلمانان بوو. نه مه جه نگیکی هیرش بردنه که سوپا به چه کیکی فیکری و سوژی له پیناو پروخاندنی هیزی به ره نگار بوونه وه له نیو سوپای دوژمندا پییه لده ستی^{۷۸}. پروخاندنی گیانی وره یی گرنگترین ئامانجه که سوپا شهر که ره کان هه ولی بو دده دن نه ویش له پیگه ی شهر پیکی سهر بازی یان به جه نگیکی راگه یاندنی دهروونی له کاتی شهر دا. که واته هه ر لایه ک له لایه نه کانی شهر هه ول دده دات پیش ده ستی کردنی شهر یا له کاتی شهر که هه لویستی به رامبه ره که ی لاواز بکات به پیگای هیرش کردنه سهر لایه نی رۆحی و دهروونی دوژمنه که ی و به هیز کردنی خو ی. له م پرووه وه له کاتی شهر دا، سه لاهه ددین خو ی به سهر سهر بازه کاند ده گه راو هانی ئه دان و وره ی به رز ده کردنه وه، فره مانی به چاکه پی ئه کردن و هانی ئه دان له و شتانه به دوور بکه ونه وه که خراپن، خه لکیش ملکه چی و ته کانی ئه بوون و به رامبه ر به و شتانه ی ئه و په تی ده کرده و هه لویستیان و ده ده گرت^{۷۹}. نه م شیوازه راگه یاندنه دهروونیه کاریگه ریه کی گه وره ی له به هیز کردنی وره ی هیزه کانیان هه بوو.

۷۸ نوفل: س. پ. ل ۳۴.

۷۹ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ل ۳۲۵ العسلی: فن الحرب الاسلامی، مج ۴/ ل ۱۴۰.

له هۆکاره راگه یاندنه دهروونیهکانی ئهو شهپه موسلماننهکان دهستیان بهسهر خاچه گهوره که یاندا گرت، که پئی دهوتری خاچی خاچان (صلیب الصلیبوت) ، ئهم شهپه که خاچ دروشمهکان ههر له سهره تاوه له پووی دهروونی و مهعنهوی و سهریازییهوه تییدا دۆرابوون، سهرهتای کوّتایی دهوله ته که یان بوو له قودس^{۸۰}.

کهواته دهتوانین بلیین سهریازهکانی سه لّاحه ددین ئهم شهپه یان بردهوه، بۆیه به شهپیکی ئایینی راگه یاندنی نوێ دهژمیرداری که مهمله که تی خاچ دروشمهکان گه مارۆ درابوون و تییدا پۆخی خاچ په رستیان ون کردبوو، که چی سوپای سه لّاحه ددین سالی (۵۸۳/ک/۱۱۸۷) له ئاستیکی گیانی و مهعنهوی و دهروونی و حه ماسه تیکی ئایینی وا دابوون وه که سهردهمی خاچ دروشمهکانی سالی (۴۹۱/ک/۱۰۹۹)^{۸۱}، کهواته هه ل و مهرجه که گوپانی به سهردا هات و پۆخی مهعنهوی و دهروونی هه موو کات سهرکه و تن دهسته بهر دهکات، چونکه به هیژترین پالنه ره که سهر باز هان ده دات دابه زیته گوپه پانی شهپو بو بردنه وهی شهپه که وره ی به رز بیّت.

شکستی خاچ دروشمهکان له شهپری (حظین) و کهوتنی (بیت المقدس) به دهستی سولتان سه لّاحه ددین و پزگار کردنی که نارهکانی شام، دهنگدانه وهیه کی گه وره ی راگه یاندنی دهروونی بوو له نیو ئه وروپادا، ههروه ها کاریکی گه وره ی له جیهانی مه سیحی کرد^{۸۲}، بو ئه و مه به سته ش قه شه و ره به نه کان و زۆر له ناوداره کانیان دلته نگه ی خویان بو ئه و دۆخه تازه یه نیشاندا و جه ختیان له سهر وه رگرتنه وهی قودس ده کرده وه و بو کو کردنه وهی پشتگیری له درّی موسلماننهکان و گیرانه وهی (بیت المقدس)،

۸۰ قاسم: س. پ، ل ۱۴۳.

۸۱ بارکر: الحروب الصلیبیه، ل ۱۰۵.

۸۲ ابو الغداء: س. پ، ج ۲/ ل ۱۵۵-۱۵۶ حسن: س. پ، ج ۴/ ل ۱۰۷- سعادوی: التاریخ الحری، ل ۲۱۵.

دەستیان کرد بە گەڕان بە ولاتە ئەوروپییەکاندا^{۸۳}، تابلۆیەکی گەورەیان پێ بوو و ئاماژەی بۆ گوۆری پیروۆزی (مەسیح) دەکرد کە بەسمی ئەسپی موسلمانەکان پیس بوو و وێنەی مەسیحی لەسەر بوو و لەدواوە عەرەبیک بە قامچی لێی دەداو دەیان گوت ئەمە پێغەمبەری ئیسلامە لە مەسیح دەدات^{۸۴}، یەكەم کەس کە دەستی بە پرۆپاگەندەی راگەیانندن کرد سەرۆکی (أساقیفة) ی شاری (صور)، (جوسیاس) بوو کە (کونراد مرکیس) ی لە کوۆتایی هاوینی سالی (۵۸۳/ك/۱۱۸۷) نارد بۆ پۆژئاوای ئەوروپا، چاویان کەوت بە پاپا (ئۆریانی سییەم)^{۸۵} راستی هەلۆیستی خاچ دروشمەکانیان لە ولاتی شام دەرخت، و دەلێن گواهی کاتیک پاپا ئەمە ی بیست یەكسەر مرد^{۸۶}، پاپا (گریگوری هەشتم)^{۸۷} بە ناردنی نوسراو بۆ پاشای ئینگلتەرەو فەرەنجە و ئیمپراتۆری ئەلمانی دەست پێشخەری کرد، هەرچەندە کیشە ی

۸۳ أبو شامة: الروضتين، ج ۲ / ۱۵۱ "عاشور: الحركة الصليبية، ج ۲ / ۸۴۲.

Grousset: Histoire descroisdeset, 11, P.747."

۸۴ ابن واصل: س. پ. ج ۲ / ۲۸۸ "النویری: س. پ. ج ۲۸ / ۴۱۶" بارکر: س. پ. ل ۱۰۹.

۸۵ ئۆریانی سییەم: یاخود ایربانی سییەم، لە پاش شەری (حطین) و کەوتنی بیت المقدس بە دەستی موسولمانان بە بیستنی ئەم هەوالە جەرگەرە لە ۲۰ ی تشرینی یەكەمی سالی (۱۱۸۷/ك/۵۸۳) کۆچی دوا ی کرد (سعداوی: الحرب والسلام، ل ۲۱۶)،

۸۶ عاشور: الحركة الصليبية، ج ۲ / ۸۴۳.

۸۷ گریگوری هەشتم: لە پاش مردنی (ایربانی سییەم) سالی (۵۸۳/ك/۱۱۸۷) بوو بە پاپای مەسیحیەکان، و بە وەرگرتنی ئەم پۆستە یەكسەر نامەیەکی پرۆپاگەندە ی ئاراستە ی دانیشتوانی ئەوروپا کرد، و توانی رێککەوتن نامەیەکی ئاشتبۆنەو لە نیوان پاشاکانی ئەوروپا و ژۆ بکات بۆ راگرتنی شەر و خستنی لاو ی کیشەکان بۆ ماو ی حەوت سال بە پێی پەیمانی (هنة الرب - ناگریەستی خواوەند - ئاشتی خواوەند) و بەستنی ئەنجومەنیک لە (لۆمانز) سالی (۵۸۴/ك/۱۱۸۸)، کە تیایدا بریاری سەپاندنی باجی دەیی (عشور صلاح الدین) ی کرا بۆ تەواو کردنی پێداویستیهکانی هەلمەتی سییەمی خاچ دروشمەکان بۆ رۆژمەلات (رنسیمان: س. پ. ج ۲ / ۲۲-۲۴- العمری: اصول العلاقات السياسية الدولية، ل ۱۴۹-۱۴۵).

زۆر له نۆوانیان هه‌بوو، به تایبه‌تی له نۆوان فه‌ره‌نساو ئینگلته‌رادا^{٨٨}، و ئاگر به‌ستیان راگه‌یان‌دو کێشه‌ ناو‌خۆ‌یی‌ه‌کانیان وه‌لاناو به‌مه‌به‌ستی بلاو‌کردنه‌وه‌ی ئاشتی له‌نیو هه‌موو کاتولیکه‌کاندا شه‌ریان هه‌رام کرد، له‌پێناو به‌شداریکردن له هه‌لمه‌تی ئازاد کردنی (بیت المقدس) له ده‌ستی سه‌لاحه‌ددین، سه‌ره‌رای ئه‌مه مه‌سیحیه‌کان شاره‌کانی (صورو انطاکیا و طرابلس) یان له‌به‌رده‌ستدا مایه‌وه.^{٨٩}

ئهم هه‌لمه‌ته‌ی راگه‌یان‌دنی ده‌روونییه هیوایه‌کی له دایان جی هیشت و که‌شتیه ئیتالییه‌کان کو‌تت‌رۆ‌لی ده‌ریای روم (ناوه‌راست) یان ده‌کردو ئاماده‌بوون بو‌ گواستنه‌وه‌ی جه‌نگاوه‌ره خاچ دروشمه‌کان ئه‌گه‌ر کرییان بدایه، له شیوازه‌کانی پرۆپاگه‌نده‌و راگه‌یان‌دنی ده‌روونی تایبه‌ت به سو‌زی ئایینی که خاچ دروشمه‌کان په‌یره‌وییان ده‌کرد، کاریگه‌رییه‌کی زۆری هه‌بوو بو‌ کو‌کردنه‌وه‌ی هه‌موو توانا‌کانی جیهانی مه‌سیحی دژی موس‌لمانه‌کان، ره‌به‌ن و قه‌شه‌کان و خه‌لکانی‌کی زۆرو سواره ناو‌داره‌کانیان جلی په‌شیان له‌به‌ر کردو (بطریکی قودس) ولاتانی ئه‌وروپای مه‌سیحی پێ گه‌ران‌دن و سو‌ری ده‌دان و بووه‌ هو‌ی دروست کردنی گیانی دو‌ژمنایه‌تی له دژی ئیسلامه‌کان^{٩٠}، هانی ژماره‌یه‌کی زۆریان له پیاوان و ژناندا بو‌ جه‌نگ یان پێشکه‌ش کردنی یارمه‌تی ماددی له جیاتیی خۆیان، هه‌روه‌ها توانی ته‌نها له

٨٨ دوا‌ی ئه‌وه‌ی ریککه‌وتن له‌سه‌ر پێش‌ره‌وی بو‌ رۆژه‌لاتی ئیسلامی و دابه‌ش کردنی هه‌موو ده‌ست که‌وته‌کان، هه‌روه‌ها دانانی باجی ده‌یی (ضريبة عشرية) له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی به‌شداری ئهم شه‌ره‌ ناکات، و ئهم باجه به (عشور صلاح الدین) ناسراو بوو. (بولارد: س. پ، ل ٦٠ نوری: سياسة صلاح الدين، ل ٣٢٠ ک).
 ٨٩ عاشور: الحركة الصليبية، ج ٢/ ٨٥٢ "سعداوي: الحرب والسلام، ل ٢١" Grousset: Histoire des croisades, 111, P.18.

شارى (رومىيە)ى گەۋرە چۈرگەشتى (شۋانى)^{۹۱} پىر بىكەت لە پارە دۋاى
ئەۋەى ھۆكەرى دەروونى و ئايىنى لا وروژاندن بۆ جىبەجى كەردنى
ئامانجەكانيان^{۹۲}.

بەرامبەر بەم كارە راگەياندەنى خاچ دروشمەكان سولتان سەلاخەددىن
نوسراۋىكى رەۋانەى (رىچاردى شىردل) پاشاى ئىنگلىتەرا كەردو پىئى
راگەياندە كە ئامادەيە بۆ پوۋبەپوۋ بوۋنەۋەى، چۈنكە ئەۋ سوۋرە لەسەر
لەشكر كىشى بۆ پوۋژەھەلات، ۋەك جەنگىكى راگەياندەنى دەروونى بۆ
ترساندەنى، ھەرۋەھا پوۋدوۋەكانى ھەلمەتى دوۋەمى خاچ دروشمەكان بە
سەر كەرداىەتى باۋكى (ھەنرى دوۋەم) لە سالى (۵۴۴/ك/۱۱۴۹)ن بەپىر
دەھىنئىتەۋە، ئەۋ كاتە سەلاخەددىن ئەفسەرىكى بچوك بوۋ لە سوپاى
(نورالدىن محمود)ى فەرمانرەۋاى شام، كە بەرگرى شارى دىمەشقى لە
مەترسى خاچ دروشمەكان پىئى سپىردرابوو.

لە راستىدا ناۋى سەلاخەددىن زۆر بە خىرايى لە نىۋ ئەۋروپادا بلاۋ
بوۋە، بەشىۋەيەكى ۋا كە ترسى دەخستە دلۋ دەروونى ئەۋروپايەكانەۋە،
بۆ نمۇنە داىكان بۆ ژىر كەردنەۋەى مندالەكانيان ۋ خەۋاندنيان بە
سەلاخەددىنى ئەيۋبى دەيان ترساندەن^{۹۳}.

پاشاكانى ئەۋروپا بە راگەياندەن ۋ پروپاگەندەى تايبەتى خويان ويىنەى
سەلاخەددىنيان بۆ دامالينى لە ھەموو رەۋشتىكى مروقانە پىشاندەدا ۋەك
جەنگىكى راگەياندەنى دەروونى، ھاندەر بۆ خوۋئامادە كەردن ۋ بەشدارى لە

۹۱ شىنى: كەشتىيەكى گەۋرەى نەفەر ھەلگەر بوۋ، پىئى دەۋترا (دال)، بە (القار) بۆيە دەكرا، ھەرۋەھا قوللە
ۋ قەلاى تايبەتياڭ لەسەر دروست دەكرد، بەمەبەستى بەرگرى كەردن ۋ ھىرش بىردن، (ابن مماتى: قوانين
الدواوين، ل ۳۴۰ حسين: س. پ، ل ۳۴۲ ماهر: تاريخ البحرية في مصر الاسلامية، ل ۳۵۲).

۹۲ عاشور: أوروبا في العصور الوسطى، ج ۱/ ل ۴۶۶-۴۶۷.

۹۳ سعداوي: الحرب والسلام، ل ۲۴.

هه‌لمه‌تیکی نوئی خاچ دروشمه‌کان دژی سولتان سه‌لاحه‌ددین به‌کاریان هینا، بویه‌نامه‌گۆرینه‌وه‌ی نیوان سه‌لاحه‌ددین و ئه‌وان بی سوود بوو، و نه‌گه‌یشتن به‌هیچ ئامانجیکی یه‌کلا که‌روه‌ه‌ بو خزمه‌تی کیشه‌ی ئاشتی له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا.

نوینه‌رایه‌تی ده‌سه‌لاته‌ به‌ هیزه‌کانی ئه‌وروپا پیکهاتبوو له‌ (ئینگلترا، فه‌ره‌نسا، ئه‌لمانیا) له‌ خو‌ئاماده‌کردنیک بو هه‌لمه‌تیکی نوئی که‌ به‌ هه‌لمه‌تی سی‌یه‌م ناسراوه‌^{٩٤}، بویه‌که‌م جار له‌ میژووی هه‌لمه‌ته‌کانی خاچ دروشمه‌کان بو پۆژه‌ه‌لات تایبه‌تمه‌ندی علمانی و پراگه‌یانندی له‌ خو‌گرتبوو، هاوکات لایه‌نه‌ مادیه‌کان زالتر بوون له‌ روحیه‌کان به‌سه‌ر سه‌رکرده‌کانی ئه‌م هه‌لمه‌ته‌دا.

بیگومان ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نیت که‌ خاچ دروشمه‌کان به‌ده‌ست به‌ستراوی له‌ ئاستی ئه‌یوبیه‌کاندا وه‌ستابن، ئه‌وانیش توانیان جه‌نگی پراگه‌یاندن له‌کاتی شه‌ردا ئاراسته‌ی ئه‌یوبیه‌کان بکه‌ن، به‌تایبه‌تی به‌رامبه‌ر به‌وه‌ش کاتی (ارناط) میری (الکرك) له‌ سالی (٥٨٢/هـ/١١٨٧ز) ده‌ستی به‌سه‌ر کاروانیکی گه‌وره‌ی ئه‌یوبیه‌کاندا گرت و هه‌موویانی به‌دیلی گرت^{٩٥}، هه‌رچه‌نده‌ ریککه‌وتنیک کاتی له‌نیوانیاندا به‌سترا بوو که‌ماوه‌که‌ی چوار سال بوو له‌ (٥٧٩/هـ/١١٨٥ز) تاوه‌کو (٥٨٣/هـ/١١٨٩ز)^{٩٦}، سولتان سه‌لاحه‌ددین نوینه‌ری خو‌ی بو لای په‌وانه‌ کردو ئه‌و ریککه‌وتنه‌ کاتییه‌ی به‌بیر هینایه‌وه‌، داوی کرد دیله‌کانی ئازاد بکات، به‌لام (ارناط) ئه‌وه‌ی پهرت کرده‌وه‌و داواکاریه‌که‌ی پشت گوی خست^{٩٧}، بگه‌ر جه‌نگیک پراگه‌یانندی ده‌روونی دژ به‌دیله‌

٩٤ بۆزیاتر زانیاری به‌وانه‌ نه‌خشه‌ی ژماره‌ (٣) له‌پاشکۆکه‌.

٩٥ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ل ٣٢٠ "ابو شامة الروضتين، ج ٢/ ل ٧٥" قاسم: س. پ، ل ١٤٣.

٩٦ دیورانت: س. پ، مج ٤/ ل ٣٦٦ زکار: س. پ، ل ٩٢.

٩٧ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ل ٣٢٠ "المقریزی: السلوک، ج ١/ ل ٢٠٥" حسن: س. پ، ج ٤/ ل ١٠٦.

موسلمانان دهست پیکرد و پئی و تن: "نه گهر متمانەتان به (محەمەد) هەیه با (محەمەد) بیّت پزگارتان بکات". کاتیکی سەڵاحەددین ئەو هەوالەیی بیست، سویندی خوارد (أرناط) بە دەستی خۆی بکوژی داوی ئەو هی بەسەریدا سەر دکهوئیت^{٩٨}، مەبەستی (أرناط) لە ئاراستە کردنی ئەم جەنگە راگەیانندنە دەروونییه دژ بە ئەیوبییهکان جیبه جیکردنی ئامانجە سیاسییە دوژمن کاریهکانی خۆی بوو، بەبێ ئەو هی پەنا بو جەنگی سەربازی بەریت، مەبەستی بوو ترس بخاتە دل و دەروونی ئەوانە هی لە کاروانە کە هی ئەیوبییهکاندا بوون، هاوکات ورەیان بپروخینن و ملکه چی داواکانی بن.^{٩٩}

کاتیکیش (بالیان) لە ریککەوتن و سازش کردن لە گەڵ سەڵاحەددین بئ ئومید بوو بیری کردووە جەنگیکی راگەیانندی دەروونی دژ بە سەڵاحەددین بەرپا بکات بو ترساندن لە لایە ک و جئ به جئ کردن ئامانجەکانی لە لایە کی تره وه^{١٠٠}، بە سەڵاحەددینی گوت: "سولتان ئەو بەزانی که ئیمە خەلکیکی زۆرین لە وشارەدا، بە تەنیا خودا نه بیّت کەس نازانیت، لە جیاتی شەر داوی ئەمان دکهن، بە برپاوی خویان وە لایان دەدەیتە وە وە لایمان دەمانە وە کانی تەرت، حەزیان بە ژیانە و رقیان لە مردنە، ئەگەر بینیمان لە مردن بە و لاو ه یچی تر نیه، سویند بە خودا هەموو ژن و مائەکانمان دکهوژین و مال و

٩٨ دیورانت: س.پ، م ٤ ج ٤/ ٣٦ بارکر: س.پ، ل ١٠٤، دەلین: "خوشکی سەڵاحەددین لەم کاروانەدا بوو، بەلام سەرچاوە ئیسلامیهکان ئاماژەیان پئی نه کردووه". سبط ابن الجوزي: س.پ، ج ٨/ ٣٨٩-العسلي: فن الحرب الاسلامي، م ٤/ ١٣٥.

٩٩ لەم بارهیه وه (گروسیه) دهلئت: "نەم کارە... ئەو دژە دژیه وهی کاریکی پیکرد که ئەو پەری بیزاری لە وپژدانی موسلماناندا بخولقینن: زۆری پئی نه چوو سەڵاحەددینی ئەیوبی شەری لەگەڵ خاچ دروشمەکاندا دەست پیکردووه، (أرناط) هەستی موسلمانەکانی سەر لەنوی گرتییەرایه وه کاتیکی کەشتیه کە هی خۆی خستە نیو دەریای سووره وه و هەره شە هی لە شارە پیروژه کانی موسلمانان وەکو (مەککە و مەدینە) دکهرد، ئەمەش بە لەکەدار کردنیکی گه وهی پیروژترین حوڕمەتی موسلمانان دژمیردیت (الحروب الصليبية، ٧٣٢).

١٠٠ ابن الاثير: الكامل، م ٧/ ٣٣٣.

حالیڻشمان دہسوتینین، ناھیلین دواي خوڻمان سود له يہک دہرہم يا دينار وەرېگرن، قبول ناکهين ژن و پياومان ئیھانه بکړین يان به ديلي بگړین، ئهگەر له وانه بووینه وه ئهوا گومہزه بہر دینه که و مزگه وتی (الاقصى) و شوینہکانی تر ویران دہکەين و ھەموو ديلہ موسولمانہکان دہکوژين کہ ژماره يان (۵) ھزار دہبیټ، ھاوکات ھەموو ئاژہلہکان دہکوژين، ئهوا کاتہ بو شہرېک دہر دہچين کہ ھەرکەسيک گيان و خویني خوئی پياريزي، ئهوکاتہ کہسيک ناکوژريټ، ئهگەر چہند کہسيک وەکو خوئی نہکوژيټ، يا بہ سہرہبرزي دہمړين يادلیرانہ سہر دہکەوين^{۱۰۱}. (باليان) بہم شيوازه راگەياندنہ دہروونی يہ توانی سہلآحہ ددين بترسيني، ئهوا ئامانجہش جي بہ جي بکات کہ له پيناويدا ھاتووه.. ئیدی سولتان فہرمانی دہر کرد کہ کوږوونہ وەيہک بو ئه نجومہنی راويژکار يہ کہی بہستيت، تاوہکو لہ بارہی ئه وەوہ کاری پيويست بکړيت له ئاست قسہکانی (باليان) راو و بوچوونی خويان دہر بېرن.. وەک ترسيک لہو قسانہی (باليان) وتويہ تی کہ ھەموويان لہ سہر ئه وہ پيکھاتن کہ وەلامی دلنيا بوون بدن بہ خاچ دروشمہکان^{۱۰۲}.

کاتيکيش سولتان سہلآحہ ددين چووه ناو شاری (قودس) وەو، شيوازی راگەياندنیکي دہروونی ئاشتبخوازانہی گرته بہر، کاتيک دہرگاکانی کلئيسہی (القيامہ)^{۱۰۳} ي بہ مہ بہستى بيہہ شکردنی خاچ دروشمہکان لہو شوینہ پيروزه

۱۰۱ العمداء الکاتب: الفتح القسي، ل ۱۲۶-۱۲۷ ابن الاثير: الکامل، مج ۷/ ل ۳۳۴ ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ل ۲۱۲-۲۱۴ النويري: س.پ، ج ۲۸/ ل ۴۰۴.

۱۰۲ ابن الاثير: الکامل، مج ۷/ ل ۳۳۵ ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ل ۲۱۵ النويري: س.پ، ج ۲۸/ ل ۴۰۵.

۱۰۳ قیامہ يان قمامہ: مہزترین کلئيسہی خاچ دروشمہکان بوو لہ (بيت المقدس)، دہکەوتہ ناوہ راستی شاردہک، گورستانیکي لئ يہ پئی دلین (القيامہ)، چونکہ پنيان وايہ کہ (مہسيح) قیامہ تی لہوئ ھەستاوہ، بہلام راستی ناوہکە قیامہ نويہ بہلکو القمامہ، چونکہ زبلخانہی دانیشتوانی شاردہک بوو، ھەروہا لہ سہر شورای شاردہک دہستی خراپہ کارانيان دہبري و دزہکانيان تيډا لہ خاچ دہدا، بہلام کاتيک مہسيح لہ خاچ درا (واتا ئه و کہسہی کہ شيوہی لہ مہسيح دہچوو) لہوکاتہ وہ ئه شوینہ پيروژ بوو لايان.

داخست، به لّام له و بارهیه وه پرسی به گه وره پیاوانی ده ولّه ته که ی کرد.. هندیکیان ئامازه یان بو پروخاندنی خانوو هکانی ده کرد تاوه کو میوان پروی تینه کهن، هندیکیشیان وتیان ئه وه هیچ سوودیکی لینا که ویتته وه، چونکه په رستراوی ئه وان له شوینی خاچ و گوږه که یه نه ک چهند خانوویه کی بینراو، سه لّاحه ددینیش ئه و بوچوونه ی پی باش بوو و چاوی له (عمر بن الخطاب) بری کاتی که نه یروخاند له کاتی پژگارکردنی (بیت المقدس) دا، له هه مان کاتدا فه رمانی ده رکرد به کردنه وه ی بو هه رخاچ دروشمیک کاتی که سه ردانی ده کات، به رامبه ر به کرئیه کی دیاری کراو^{۱۰۴}. ئه مه ش بوخوی جهنگیکی راگه یانددنی ده روونی گه وره بوو له حاله تی نه بوونی شه ردا که سه لّاحه ددین بو جئ به جئ کردنی ئامانجه سیاسیه کانی و خولقاندنی حاله تیکی ده روونی پر له ترس و سه رسامی و بیزاری له نیوان خاچ دروشمه کان، به هه مان شیوه ی سه لّاحه ددین.. له کاتی گه مارؤدانی شاری (عکا) دا که ماوه ی دوو سالی خایاند له (۵۸۵/ک/۱۱۸۹ز) تاوه کو سالی (۵۸۷/ک/۱۱۹۱ز) له ماوه ی پیشپه روی هه لمه تی سییه می خاچ دروشمه کان به سه رکردایه تی سی له پاشا گه وره کانی ئه وروپا ئه وانیش (فلیب ئوگستس)^{۱۰۵} پاشای فه رهنساو (ریچاردی شیردل) پاشای ئینگلته را و

به لّام ئیمه پیمان وانیه که ئه م شوینه پیروژه زبلخانه بێت). (ناصر خسرو: س. پ، ل ۷۴-۷۵ "یا قوت: س. پ، مع ۴/ ل ۴۴).

۱۰۴ العماد الکاتب: الفتح القسی، ل ۱۴۵-۱۴۶.

۱۰۵ فلیب ئوگستس: یان فیلیبی دوهم ن که ناز ناوی (الفتح یا الغازی) بوو کوپی لویسی حه وته مه، له سالی (۵۶۱/ک/۱۱۶۵ز) له شاری غینیس له دایک بووه، و له سالی (۵۷۶/ک/۱۱۸۰ز) بیوو پادشای فه رهنسا، به شداری هه لمه تی سییه می خاچ دروشمه کانی کرد بو پژگار کردنی قودس، شه ری هه ردوو پادشای ئینگلیترای کرد (هنری دوهم و ریچاردی شیردل) ی کوپی و توانی سه ریکه ویت به سه ریاند، له سالی (۶۲۰/ک/۱۲۲۳ز) کوچی دوا ی کرد. (العسلی: فن الحرب الاسلامی، مع ۴/ ل ۲۲۳، په راویزی (۱)).

(فردريك بهربه رۇسا) ى ئىمپىراتۆرى ئەلمانىا بون^{١٠٦}، لەو شىۋازە راگە ياندەنە دەروونىانەى كە (فردريك بهربه رۇسا) بەكارى دەھىنا لەكاتى خۇئامادە كردن بۇ ھەلمەتى سىيەمى خاچ دروشمەكان نوسىنى نووسراوىك بوو بۇ ئەو سەركردانەى كە سوپاكەى بە ولاتەكەيان تىدەپەرپىت وەكو پاشاى (المجر- ھەنگارىا) و ئىمپىراتۆرى (بىزنطى)، (اسحاق أنجيليوس) و سولتانى سەلجۇقى (قلج ارسلان) و نامەيەكى بە نوینەرېك بە ناوى (هنري دييتن) نارد كە ھەپەشەو گۆرەشە بوو لە سەلاحەددىن و داواى لىدەكرد ھەموو (فەلەستىن) يان بۇ بگىرپىتەو و لە گۆرەپانى (صوعن)^{١٠٧} پووبەپرووى بىيىتەو. لە سالى (٥٨٤/١١٨٨ ز) نوینەرى (بىزنطى) يە كان گەيشتە (نورمېرگ) لە ئەلمانىا بۇ خۇئامادە كردن و كۆكردنەو و پىداويسىتى تەواو بۇ كارئاسان كردنى تىپەپروونى سوپاى خاچ دروشمەكان بە ولاتى ئىمپىراتۆرى (بىزنطى) دا. ھەروەھا لە سالى (٥٨٥/ك) تشرىنى دووھى (١١٨٩ ز) پاشاى (المجر) و سولتانى (سەلجۇقى) وەلامى داواكارىەكەى (فريدريك بهربه رۇسا) يان دايەو و پەيمانى ھاوكارىان پىدا. بەلام وەلامى سەلاحەددىن بەھىز بوو، دەربارەى ئەم وەلامە (سعداوى) دەلپت : "گيانى ئازايەتى عەشايەرى كوردى و دىلۇماسىيەتى ئەيوپى مىصرى پىئو ديارە"^{١٠٨} ئەمەش بۇخۇى شىۋازىكى راگە ياندنى دەروونى بوو كە سولتان سەلاحەددىن لە دژى بەربه رۇسا پىادەى كرد. راگە ياندنى جەنگى دەروونى لەكاتى شەردا ھۇكارىكى گشت گىرو تەواو لە ھەلوئىستى سەربازى كە لە

١٠٦ گروسىة: س. پ، ل ٧٦.

١٠٧ صوعن: ئىستنا ناسراوہ به (صمان الحجر) لە پۆژھەلاتى پووبارى نىل لە ولاتى مىصر ئەو شويئەيە كە فىرەھون و موسا بەيەك گەيشتن. بىروانە (رنسىمان: س. پ، ج ٣/ ٣٣).

١٠٨ التاريخ الحربى، ٢١٨.

هه موو کاتیځدا کاریگه‌ری هه‌یه^{۱۰۹}، هه‌لده‌ستی به پروخاندنی وره‌ی هی‌زی دوژمن، هه‌روه‌ها راگه‌یانندی ده‌روونی له‌سه‌رده‌می جه‌نگدا هه‌لده‌دات بو پی‌گرتن له‌ئەندامانی سوپاکه‌ی بو‌ئەوه‌ی نه‌چنه به‌ره‌ی دوژمنه‌وه، و هه‌ولدان بو‌ئەوه‌ی دۆسته‌کانی دوژمن بی‌لایهن بکات و کاریگه‌ری کردنه سهر سوپای دوژمنه‌وه به‌وه‌ی که به‌ره‌نگاری هی‌چ سوودیکی نییه^{۱۱۰}.

ئەمە‌ی دوا‌ییان واتە ئیمپراتۆری ئەلمانیا له‌ ماوه‌ی به‌رپۆه‌ چوونی هه‌لمه‌تی ناوبراودا جه‌نگی‌کی راگه‌یانندی ده‌روونی دژ به‌ سه‌لاحه‌ددین به‌ریا کرد، کاتیځ نامه‌یه‌کی درێژی بو‌ نووسی له‌ سالی (٥٨٤/١١٨٨ز) و داوای له‌ سه‌لاحه‌ددین کرد ده‌ست له‌ (بيت المقدس) و ناوچه‌کانی تری پوژژه‌لات که له‌خاچ دروشمانی بووه‌وه هه‌لب‌گریت، (فریدریک) سه‌لاحه‌ددینی له‌ مه‌ترسی ئەنجامه‌کانی ئەم شه‌ره‌ ئاگادار کرده‌وه^{۱۱۱}، که‌چی سه‌لاحه‌ددین له‌هه‌مان سالدا به‌رامبهر به‌وه به‌جه‌نگی‌کی راگه‌یانندی ده‌روونی له‌ پی‌گه‌ی نامه‌یه‌کی درێژه‌وه وه‌لامی نامه‌که‌ی (به‌ره‌رو‌سا)ی دایه‌وه، نامه‌یه‌که‌ که‌ حه‌ماس و هی‌زو متمانه‌ی سه‌رکه‌وتنی ئی‌ئە‌پژا، که‌ بو‌خۆی نیشانه‌ی دیبلۆماسیه‌تیکی به‌رزو گرنگیدانیکی به‌رفراوان بوو به‌سیاسه‌تی نیو ده‌وله‌تی هاوچه‌رخ دووپاتی کرده‌وه که‌ سووره له‌سه‌ر به‌ زۆر گپ‌رانه‌وه‌ی (صورو طرابلس و انطاکیا) و ئەو قه‌لایانه‌ی خاچ دروشمه‌کان که‌ له‌پوژژه‌لاتدا ماون، ئەگه‌ر زوو به‌زویی سه‌رکرده‌کانی خو به‌ده‌سته‌وه نه‌ده‌ن. هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌ددین ئاماژه‌ی بو‌ په‌رینه‌وه له‌ ده‌ریای ناوه‌راست کرد بو‌

۱۰۹ نصر: س.پ، ج ۱/ ل ۱۱۰.

۱۱۰ رشتی: س.پ، ۲۷۳.

۱۱۱ له‌به‌ر ئەوه‌ی زۆریځ له‌گه‌لانی ئەوروپا هاوکاری ده‌بن و شان به‌شانی هی‌رش ده‌کهنه‌ سه‌ر پوژژه‌لات و قه‌لای شوینه‌کانیان ته‌ختی زه‌وی ده‌کن و مال و گینگه‌کانیان ویران ده‌کن، ژنه‌کانیان ده‌بن و مناله‌کانیان هه‌تیو ده‌خن.

داگیرکردنی خودی ئه وروپا، ئه گهر (به به روڤسا) پئی له سهر هه پره شه کردن له سهر ناشتی و ئاسایشی ناوچهی پوژه هه لاتدا هه لئه گریٲ^{۱۱۲}.

(پىچارد شيردل) شيوانىك له شيوازه كانى جهنگى پراگه ياندنى دهروونى به كارهيئا كه بريتي بوو له كارى چه واشه كارى و فرت و فيل بوخوى و جاريكيان نوينه رى خوى په وانه ي لاي سولتان سه لاهه ددين كرد^{۱۱۳}. پاشان خاچ دروشمه كان ناچار بوون كه له (الرملة) سالى (۵۸۸/ك/۱۹۲ن) بكشيينه وه و بو داواكردى پيكه وتن و ناشت بوونه وه نوينه ريان نارد، كشانه وه ي پىچارد كاردا نه وه يه كى گه وه رى هه بوو له نيو پىزى موسلمانانه كان و سه لاهه ددين هه ناسه يه كى پيا هاته وه و وه رى سه ربازه كانيشى به رزيبوو^{۱۱۴}. وه كو له م ئايه ته دا هاتوو: { وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ }^{۱۱۵} (پىچارد) نامه يه كى بو سه لاهه ددين نارد، تييدا هاتبوو "موسلمانانه كان هيلاك بوون و ولات ويران بوو، مولك و مالىكى زور به فيرو درا، خه لكىكى زور كوژرا، ئه م كارهش هه قى خوى برىو هيچ باسيك نه ماوه ته نيا قودس و خاچ نه بيت. قودس په رستگامانه و هه رگيز ده ستبه ردارى نابين و هه مووشمان له پيئاوى بكوژرين وازى لى ناهينين، ولاته كان هه موومان بو ده گيرنه وه، و خاچى خاچان لاي ئيوه ته نيا داريكه هيچ به هايه كى نيه، به لام لاي ئيمه زور پيروزه و سولتانه كان بو فه رمان په وايى به كارى ده هينن، ده مانه وي له و

۱۱۲ سعداوي: الحرب والسلام، ل ۲۱-۲۲.

۱۱۳ العماد الكاتب: الفتح القسي، ل ۵۰۱ ابن شداد: س، پ، ل ۱۵۱.

۱۱۴ المقرئزي: السلوك، ج ۱/ ل ۱۰۹- عاشور: الحركة الصليبية، ج ۲/ ۸۹۳.

۱۱۵ واته: "ئه گهر داواى شه ربه سيان كرد، قبولى كه وه ره خوت به خودا بسپيره" هه ر خوى گوئديرو زانايه"، سوره تي ئه نفال، ئايه تي ۶۱. وه رگيرايى ماموستا هه ژار.

هیلایه پشوو بدهین" ^{۱۱۶}. ههروهه (پیچارد) له کاتی دانوساندنه کانی له گهڵ سولتان سه لاهه ددینی ئه یوبی شیوازی هه ره شه و زۆری به کار دهینا، بۆ نمونه به سه لاهه ددین دهلی: "به دواکه وتنم له خۆبایی مه به، بهران دوا ده که وی بۆ ئه وهی قوچ بووه شیینی" ^{۱۱۷}.

سه لاهه ددین له وه لاما و تی: "قودس چۆن هی ئیوهیه ئاوا هی ئیمه شه، و لای ئیمه زۆر پیروژتره وه کو لای ئیوه، چونکه پیغه مبه رمان (د.خ) له ویوه چوو بۆ ئاسمان و شوینی کۆبوونه وهی فریشته کانه، و باوه ر ناکه م هیچ کاتی وازی ئی بهینین و ناکری باسی ئه و شته لای موسلمانان کان بکهین، به لام و لاته کانیش له بنچینه دا هی ئیمه ن و ئیوه به شیوهیه کی کت و پر دهستان به سه ریاندا گرت، که به هوی لاوازی ئه و کاته ی موسلمانان کانه وه بو، و له ناو چوونی خاچیش به دهستی ئیمه کاریکی مه زنه، و ناتوانین واز له هیچ شتی بهینین ئه گه ر له به رژه وهندی گشتی موسلمانان نه بیی" ^{۱۱۸}.

ئه گه ر ناوه روکی هه ردوو نامه که شی بکهینه وه ده بینین نامه ی یه که م بۆنی دو پراندنی ئی دیست له لایه ن (پیچارد) وه، که ئاماژه بۆ هیما ئایینییه کانیان ده کات و وه کو قودس و ئاماده ن له پیناویدا فیداکاری بده ن و به وه کو تاییی پێ دینیت که سه لاهه ددین خاچه که یان پێ بداته وه، و نامه ی دووهم به زمانیکی پر له هیزو (منطق-لۆژیک) وه لامی ده داته وه و باسی مافیکی ره وای موسلمانان ده کات. هه ردوو نامه که به زمانیکی پر ویا گه نده ی ئایینی نو سراون که له ناوه رو کدا باس له ترس و توقاندن ده که ن له پینا و به دهسته یینانی ده سکه وت و شکانی به رامبه ر.

۱۱۶ ابن الفرات: س.پ، م، ج ۲ / ۳۹۰.

۱۱۷ بیروانه (ابن واصل: س.پ، ج ۲ / ۳۹۰-۳۹۱).

۱۱۸ ابن الفرات: س.پ، م، ج ۲ / ۳۹۰-۴۰.

به‌شی پینجه‌م
شیّوازه‌کانی تری جه‌نگی ده‌روونی

شیوازەکانی تری جەنگی دەروونی

هیچ سنووریکی دیاریکراو و شیوازیکی تایبەت بۆ جەنگی دەروونی نییە، بەڵکو هەموو ئەم ھۆیانە دەگرێتەوێکە لە پیکانی ئامانجدا بەکار دێن و پێیان دەوترێ شیوازەکانی جەنگی دەروونی^١، لەگەڵ ئەوەشدا شیوازەکانی جەنگی دەروونی بۆتە زانیارییەکی گرنگ و پەيوەندی بە جەنگ و پرۆیاگەندە و توانا و سنوورەکانیەوێکە^٢، چونکە بۆ ئیفلێج کردنی وری دوژمن و کەم کردنەوێ توانای لە جەنگداو ترس خستەنە نیو دڵەو بە مەبەستی خۆ بە دەستەوێ دانیان، ئەم جوړە جەنگە لە شەپرو ئاشتیدا هەر بەردەوامەو پێش روودانی شەپ بە مەبەستی دابەزاندنی وری دوژمن و ناچارکردنی بۆ خۆ بە دەستەوێ دان بە کار دیت^٣، چەندین لایەنی ژیان دەگرێتەوێ لەوانە سیاسەت و ئابووری و کۆمەلایەتی ... تاد، هەروەها جەنگی دەروونی بە ترسناکترین جەنگ دادەنرێت و بۆ بە دەستەوێنان و جیبەجێکردنی پلانیکی ستراتیژی، چونکە بە کارهێنانی پلانیکی بە مەبەستی کارکردنە سەر ڤاو سۆز و ڤەفتاری کۆمەلە کەسیک پیاو دەکریت^٤، لە سەردەمی دەوڵەتی ئەیوبی و بە تاییبەتی لە سەردەمی سولتان سەلاحەددین دا چەندین جوړی جەنگی دەروونی و شیوازەکانی زۆر بە لیوێ شاوێی بە کارهێنراو، و کاریگەری جەنگە دەروونییەکانی هاوشان و پالپشتی سوپا چە کدارە کە ی بوو، بە کارهێنانی ئەم جوړە جەنگە و شیوازەکانی هاوشانە یان لەگەڵ مەبەستەکانی جەنگی دەروونی و

١ الدباغ: المرجع فی الحرب النفسية، ل ٥٩.

٢ الدباغ: علم النفس العسكري، ل ١٧٨.

٣ زهران: علم النفس الاجتماعي، ل ٣٥٦.

٤ عبدالله: الحرب النفسية و الشائعات، ل ١٥.

تاقیکردنه وه کانیدا یه ک ده گریته وه، ئەم تاقیکردنه وانە لە جەنگەکانی
 سەڵاحەددینی ئەیوبی دا دژی خاچ دروشمەکان بەتەواوی پەنگی
 داوەتەوه^۵، ئەو کارانەی کە سولتان سەڵاحەددین لە ولاتی شام و مصر و
 ناوچە کەدا کردی، پراکتیزە کردنیکی سەرکەوتووی جەنگی دەروونی بوو
 شان بەشانی ئەو جەنگانەی کە سوپاکە ی دەیان کرد.
 بۆیە بە دەست هێنانی ئەم سەرکەوتنانەی لە بەرهەکانی شەپدا بو
 پیادەکردنی (جەنگی دەروونی) دەگەڕێتەوه، بەلام لەسنوورو
 چوارچۆیەکی دیاریکراودا، کە لەخزمەت ئەو ئامانجانەدا ییت کە هیژە
 چە کداریەکانی هەولی بە دەست هێنانی دەدەن^۶.

۵ نوافل: الحرب النفسية من منظور اسلامي، ل ۱۹۳.

۶ العسلي: فن الحرب الاسلامي، مج ۲/ ل ۲۱۲ - ۲۱۳.

باسی یه کهم: جهنگی دهر وونی به هیژکراو

Reinforced

ئەو جهنگه دهر وونییه که ئاراسته‌ی گهلانی ناوچه پزگارکراو و داگیرکراوه‌کان ده‌کریّت، له‌گه‌ڵ بوونی چه‌ندین ئامانج بو به‌هیژکردنی کرده سه‌ربازییه‌کان له‌هه‌ریمی داگیرکراوی دوژمندا^۷، ئەو‌ه‌ش بو به‌ده‌سته‌ییانی فراوانترین بوار له‌هه‌ماهه‌نگی کردنی مه‌ده‌نییه‌کان له‌گه‌ڵ هیژه‌کانی (سوپادا)، که هه‌ول د‌ه‌دات بو چه‌سپاندنی کۆله‌که‌کانی ئەو سه‌رکه‌وتنه‌ی که جهنگی دهر وونی ستراتیژی و تاکتیکی به‌ده‌ستیان هی‌ناون و گو‌پ‌رانی ئەم سه‌رکه‌وتنه‌ی بو پ‌استیه‌کی ته‌واو نه‌گو‌پ‌ر^۸، پ‌ی‌گه‌کانی ئەم بواره‌ش بریتین له به‌شداریکردنی که‌رتی خزمه‌تگوزاری و بلاوکردنه‌وه‌ی پ‌ینمایه‌کان بو پاراستنی ئاسایش و ئارامی و بلاوکردنه‌وه‌ی پ‌استیه‌کان و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی پروپاگه‌نده‌و در‌و‌و بایه‌خ دان به‌و کارانه‌ی که له‌پاشه‌پ‌و‌ژدا د‌و‌ای ته‌واو بوونی شه‌پ ده‌ک‌ری‌ن^۹.

سه‌لا‌حه‌د‌دین ئەم جو‌ره‌ جهنگه دهر وونییه‌ی پیاده ده‌کرد، بو‌ن‌م‌ونه‌ پاش وهرگرتنی ده‌سه‌لات له‌ ولاتی مصر توانی له‌ ماوه‌یه‌کی زو‌ر که‌مدا خو‌ی پ‌ی‌ش بخات و هه‌موو کاروباری مصری خسته ژێر ده‌ستی خو‌یه‌وه، هه‌روه‌ها به‌ ره‌وشتی‌کی باش له‌گه‌ڵ مصریه‌کاندا ده‌ج‌و‌لایه‌وه و زو‌ر پ‌ی‌زی ل‌ی‌ده‌گرتن و مال و دارایی به‌سه‌ردا دابه‌ش ده‌کردن^{۱۰}، له‌چوارچ‌ی‌وه‌ی ئەو

۷. الدباغ: علم النفس العسكري، ل ۱۷۹.

۸. عبدالله: س. پ، ل ۱۸.

۹. الدباغ: المرجع فی الحرب النفسية، ل ۴۹.

۱۰. ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۳۱۷، ابن شداد: س. پ، ل ۴۹، أبو شامة: الروضتين، ج ۱/ ۷، المقريزي:

الخطط، ج ۱/ ۳۵۴، ابن تغري بردي: س. پ، ج ۶/ ۷، رفعت: س. پ، ل ۱۶۴.

جەنگە دەروونی یە بەهێز کراوە لەناو ھەموو ئەو باج و سەرانیەدا
 کە لە سەردەمی خەلافەتی فاتمیە کاندایە سەریان دانرابوو، توانی خۆی بکات
 بە خوشەوێستری کەس، ئەویش بە لابردن یان سوککردنی باج و سەرانی
 لە سەریان^{۱۱}. ھەر ھەتاڵ کردنەوی ئەو باجانە کە ببوون بار گران لە سەر
 کۆمەلگای ھەر ھەروەک ئەوێ مێری شاری (مکە) بە سەر حاجییەکانی
 سەپاندبوو، ھەر ھەروەکو (ابن الاثیر) دەلیت: "گەورە (مکە) فەرمانی دا بوو
 پێشەکی حاجییەکان باجیان لە (جەدە) بدەن"^{۱۲}، بەم کارەش سەتەمێک بوو
 کە وتبوو سەر حاجییەکان، پاشان سولتان سەلاحەددینی ئەبوی ئەم
 یاسایانە ھەڵوەشانەو بەچەند شتێک، قەرەبووی بۆ گەورە شاری
 (مکە) کردەو، لەوانە ھەموو سالیێک باری (۲۰۰۰) دوو ھەزار عەلبە
 دانە ویلە بۆ پەوانە دەکرد، بەو مەرجە بە سەر خەلکی شاری (مکە)
 مدینە) دا دا بە شەبکات، بەم کارەش سولتان سەلاحەددین ئەو گرانییە
 لە سەر خەلک لابرد، بە مائلی (بیت المال) قەرەبووی کردەو بۆ خەلکی ئەم
 دوو شارە، بە ھەمان شیواز لە گەڵ دانیشتوانی شام و ناوچەکانی تر ئەو
 کارانە دەکرد^{۱۳}.

۱۱ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ۲۰۲ "ابن قاضی شەبە: س.پ، ل ۲۱۵" مخطوطة تاريخية عن الدولة
 الايوبية، نسخة مصورة عن نسخة مكتبة الاوقاف في الموصل، ورقة ۱۷. پروانە پاشکۆی ژمارە (۲).

۱۲ الکامل، مج ۷/ ۲۰۲.

۱۳ لە کۆتایی دەوڵەتی فاتمی دا بێری ئەو باجانە لە رادەبەدەر بوو (القلقشندي: صبح الاعشى، ج ۳/
 ل ۶۶)، ھەموو شتێکی دەگرتەو کە کڕین و فرۆشتنی پێدەکرا، تەنانەت ئاوی خواردنەوی روباری
 (النیل)یشی ئی بەدەر نەبوو. (ابن جییر: س.پ، ل ۳۱)، سەرەرای دانانی باج لە سەر حاجییەکان لە کاتی حەج
 کردن (ابن خلدون: المقدمة، ل ۲۸۱)، ھەر ھەتا گەڕیدە ئێندەلوسی (ابن جییر) باس لەو دەکات کە
 لە کاتی سەردانەکی سائی (۱۱۸۲/ک ۵۷۸) دا بێنیویستی دەلیت: "یەکم شت کە بێنیمان لە رۆژی
 دوویدا لە کاتی دا بەزینمان لە شاری ئەسکەندەریە ھاتنی کارمەندان (ئەمینداری کەشتیەکان) بوون بۆ
 ناو کەشتیەکان لە لایەن سولتانەو بۆ دەستیانکردنی ھەموو ئەو کالای کەل و پەلانی کە تیایدا بوو،
 پرسیاریان لە ھەموو حاجییەکان دەکرد لەبارە ھەموو ئەو کالای شەمەک و دراوانە ی پێیان بوو بۆ دانی

کاتیڤ خاچ دروشمه‌کان زانیان سه‌لاحه‌ددین کراوه‌ته وه‌زیر، زور د‌لگران بوون، بویه‌هه‌لمه‌تیان برده‌سه‌ر (دمیاط و غزه) و گه‌مارویان دان، به‌لام سه‌لاحه‌ددین توانی تیکیان بشکینیت، و به‌وه‌شه‌وه‌نه‌وه‌ستا پویشته‌تاکو به‌نده‌ری (عقبه‌)شی پزگارکرد که ده‌که‌ویتته‌سه‌ر ده‌ریای سوور له‌ده‌روازه‌ی مصر^{۱۴}.

به‌مه‌پیڭای حاجیه‌کانی مصر کرایه‌وه‌ه و هاوکات به‌بی ترس ده‌یان توانی هاتووچو بکه‌ن، دوا‌ی ئه‌وه‌ی (مکوس)^{۱۵}ی له‌سه‌ر هه‌لگرتن و بازرگانی مصری ئازاد کرد و به‌هیچ شیوه‌یه‌ک باج و گومرگ له‌هه‌ندی له‌و کالو شت و مه‌کانه‌وه‌رنه‌ده‌گیرا^{۱۶}، له‌چوارچیوه‌ی ئامانجه‌ده‌روونییه‌به‌هیز کراوه‌که‌بییدا ئه‌م شیوازه‌ده‌روونییه‌لای خه‌لیفه‌و مصریه‌کان خو‌شه‌ویستی کرد، وای له‌خه‌لکی مصر کرد که ده‌ست له‌مه‌زه‌به‌ی شیعه‌هه‌لبگرن و بچه‌ژیر ئالای ده‌وله‌تی ئه‌یوبی به‌سه‌رکردایه‌تی سه‌لاحه‌ددین، و بیته‌سه‌ربازی خه‌بات کار بو به‌ره‌هه‌لستیکردنی خاچ دروشمه‌کان و زالبوون به‌سه‌ر هه‌موو ئازاواچییه‌کاندا^{۱۷}.

زه‌کات^{۱۸}، (رحله ابن جیبر، ل ۱۳۰)، ره‌سمی مکوسی سه‌ر حاجیه‌کان به‌رده‌وام بوو تاکو له‌سه‌رده‌می سولتان سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبیدا لایرا، له‌سالی (۵۶۷/ک ۱۱۷۱)ن سولتان سه‌لاحه‌ددین زوربه‌ی مکوسه‌نا شه‌ریه‌کانی سه‌رده‌می فاتمیه‌کانی له‌مصر و قاهره‌دا لایرد. (رحله ابن جیبر، ل ۳۰) “ابو شامة: الروضتین، ج ۱/ ل ۳۲۰” النویری: س.پ، ج ۲۸/ ل ۳۵۹ “ابن تغری بردی: س.پ، ج ۶/ ل ۱۳” بو زیاتر زانیاری به‌روانه‌اسماعیل: بازرگانی میسر له‌سه‌رده‌می سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبی‌دا).

۱۴ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ل ۲۰۷ “ابن تغری بردی: س.پ، ج ۶/ ل ۱۴.

۱۵ مکوس: باجیکی سه‌رانه‌یه‌له‌حاجیه‌کان وه‌رده‌گیرا که بری (۷،۵) هه‌وت دینارو نیوی مصری بوو. (ابن جیبر: س.پ، ل ۳۰-۳۱).

۱۶ ابو شامة: الروضتین، ج ۱/ ل ۲۰۵ “النویری: س.پ، ج ۲۸/ ل ۳۶۶” الصغدی: س.پ، ج ۲۹/ ل ۶۱.

۱۷ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ل ۲۰۲ “ابن تغری بردی: س.پ، ج ۶/ ل ۷۲” نوری: سیاسة صلاح الدین، ۱۰۸-۱۰۹.

بۆ نمونه سولتان سه لاهه ددين بوجييه جي كردي ئامانجه دهرونييه بههيز كراوه كهى خوئى، دهستى به ئاوه دان كرده وهى مصر و كرده وهى نه خوشخانه و دروستكردى شورا كردو گه لى خزمه تگوزارى ترى نه جامدا. ههروه ها بۆ بلاوكرده وهى مه زه به بى سوننى و گرنگيدان به فقهى شافعى چوار خويندنگاى به ناوى (الناصرية^{١٨} و المالكية^{١٩} و السيوفيه^{٢٠} و الصلاحية^{٢١}) وه كرده وه، ههروه ها (بيمارستان) هكانى^{٢٢} چاكرده وه^{٢٣}. بهم شيويه هه ره ليه كه م پوژوه دهستى كرد به پيگه خوش كردن، بۆ لابردي فه رمانه وايى فاتميه كان و مصر بجيته ژير ئالاي ده وله تى ئه يوبى و پزگاركردى له هه موو مه ترسيه ك، كه له لايه ن خاچ دروشمه كان وه پووى تيبكرديه^{٢٤}.

سه لاهه ددين له شارى ديمه شق شيوازيكى نويئ له شيوازه بههيز كراوه دهرونييه كانى گرته بهر، هه وليئه دا له چوارچيويه ئامانجه دهرونييه كانى لايه نگري گه ل بوخوئى مسوگه ر بكات، يه كسه ر فه رمانى خه رج كردن و دابه ش كردنى پاره ي به سه ر گه لدا ده ركرد^{٢٥}، و داواى لادانى باج و هه لوه شانده وهى ئه و لايه نه دزيوو خراپانه ي كرد له پاش مردنى (نورالدين

١٨ النويري: س. پ، ج ٢٨ / ٣٦٣.

١٩ المالكية: پنى دهوترا (القمحية)، المقرئزي: الخطط، ج ٤ / ١٩٣-١٩٤.

٢٠ المقرئزي: الخطط، ج ٤ / ١٩٦.

٢١ السيوطي: حسن المحاضرة في اخبار مصر و القاهرة، ج ٢ / ١٤٢.

٢٢ بيمارستان: وشهيكى فارسى به له دوو بركه پيئ هاتوه، (بیمار به واتای نه خوش، و (ستان) به واتای شوين يان جيگا، و اتا شويني نه خوش، (المقرئزي: الخطط، ج ٤ / ١٩٤) ابن منظور: لسان العرب، ج ٦ / ٢١٧ الشیال: تاريخ مصر الاسلاميه، ج ٢ / ٥٢ عيسى بك: تاريخ الییمارستان في الاسلام، ل ٤).

٢٣ النويري: س. پ، ج ٢٨ / ٣٦٣.

٢٤ النويري: س. پ، ج ٢٨ / ٣٦٤ ابن تغري بردي: س. پ، ج ٦ / ٧٢.

٢٥ ابن واصل: س. پ، ج ٢ / ١٩-٢٠ ابن تغري بردي: س. پ، ج ٦ / ٢٢ العسلي: فن الحرب الاسلامي، ج ٤ / ١١٢.

محمود) هاتبووه کایه وه، کار به دهستان و لایه نه به پر سه کانیشی له جیبه جی کردنی بریاره نوییه کانی ئاگادار کرده وه^{٢٦}، وهک هه ولدانیك بو ئه وهی پیزی خه لکی دیمه شق مسوگهر بکات و له پرووی دهروونی و مه عنه وییه وه کاریگه ریان لیبکات و کار بو حوکمی نوئ بکه نه که سه لآحه ددین ده بیات به پروه^{٢٧}، له بهر ئه وهی خوئ که سیکی خودا په رست بوو، هه روه ها بو ئه وهی په زامه ندیان مسوگهر بکات، هه ولی پازیکردنی زانا ئایینه کانی دا، له بهر ئه وهی زانا ئایینه کان شوینیکی گه وره یان له دلی خه لکیدا هه بوو ئه م کاره ی کاریگه ریکی گه وره ی له سه ر دهروونی خه لکی به جیه یشت^{٢٨}، سه لآحه ددین سه ردانی مالی داوه ری داوه ران (کمال الدین الشهرزوری)ی^{٢٩} کرد، چوو ه ژوو ره وه و سلأوی خوئ له خاوه ن مال کرد، هه رچه نده خراب له یه کتر گه یشتنیك له نیوانیاندا هه بوو، که چی سه لآحه ددین ئه مه ی پشت گوئ ی خست، ئه مه ش بو شهرزوری به تایبه تی بو دیمه شقیه کان به گشتی مانای ئه و په ری نیه ت پاک ی و په وشت جوانی هه بوو^{٣٠}.

٢٦ ابن شداد: س.پ، ٥٧ل "النويري: س.پ، ج ٢٨/ ٣٧٥ "المقريزي: السلوك، ج ١/ ١٦٨ "ا.ر.جب: س.پ، ١٢٥ل.
 ٢٧ الرهاوي مجهول: س.پ، ٢٠٧ل.
 ٢٨ ابن شداد: س.پ، ١٤-١٥ "ابو شامة: الروضتين، ج ١/ ٢٣٦ "ايليسيف: س.پ، ٤٤٨ل "زكار: س.پ، ٩٣ل.

٢٩ کمال الدین الشهرزوری: ناوی (محمد بن عبدالله بن قاسم)ه، له سالی (٤٩٢/ ١٠٩٨)ن له دایک بووه، له سه رده می (نور الدین محمود) دا داوه ری داوه ران (قاضی القضاة)بووه، واتا له و کاته ی سه لآحه ددین به پر سه ی پۆلیسی دیمه شق بوو، زۆر جار کیشه دروست ده بوو له نیوانیان له کاتی به پروه بردنی کاروباری دیمه شق، تاکو سالی (٥٧٠/ ١١٧٤)ن له دیمه شق مایه وه، پێش مردنی سالی (٥٧٢/ ١١٧٦)ن داوای له سه لآحه ددین کرد که (ضیاء الدین)ی برای له شوینی دامه زرنیت، سولتان وه لامی داواکاریه که ی دایه وه، ئه مه ش به لگه یه له چاک ی په یوه ندی نیوان هه ردوولا. (ابن الجوزي: المنتظم، ج ١٠/ ٣٦٨ "ابن واصل: س.پ، ج ٢/ ٢٠ "التكريتي: الايوبيون في شمال الشام والجزيرة، ٧٧ل.

٣٠ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ٥/ ٢٥٥ "ابن تغري بردي: س.پ، ج ٦/ ٧٣ل.

داوهری داوهران جوانترین پیښواری لیکړد و پابه‌ند بوونی خوۍ بو
رایگه‌یاند له نیو کوښونه‌وهی ناماده بوواندا راگه‌یاندو وتی: "دلنیا به پریار
پریارته، ولات ولاتی خوټه"^{۳۱}، ئەم وشانه راگه‌یاندنیکی گشتی بوو بو
دیمه‌شقییه‌کان به پابه‌ند بوونیکی رها بو سولتان سه‌لا‌حه‌ددین، ئەمه‌ش
ئه‌نجامی ئەو شیوازه به‌هیز کراوه بوو که به‌رام‌بهر خه‌لک و زاناکانی شام
به‌مه‌به‌ستی راکیشان و یه‌ک‌خستنی هیزه‌کانیان له‌ژیر ئالای خویدا به‌کاری
هینا بو تی‌کو‌شانی دریز‌خایه‌نی خوۍ دژ به‌خاچ دروشمه‌کان. هر کاتیک
سه‌لا‌حه‌ددین ده‌چووه ناو قه‌لایه‌ک یان شاریک له‌و قه‌لای و شاران‌ه‌ی که‌سهر
به‌یه‌ک‌ک له‌و میره‌ موسلمانانه‌ی له‌ سه‌نگه‌ری دژ به‌ ئەودا بوون، ئەوه
لی‌بور‌دنی گشتی بو خه‌لکی ئەو شوینانه راده‌گه‌یاند، نمونه‌ش له‌سهر ئەو
شارانه‌ی لی‌بور‌دنیان بو دهر‌کراوه، شاری دیمه‌شق له‌ سالی
(۵۷۰هـ/ ۱۱۷۴ز) دا ئەو کاره‌ی سه‌لا‌حه‌ددین پیگه‌ی بو راکیشانی سه‌رنج و
پیزی خه‌لک خوش‌کرد، له‌هه‌مان کات بووه هانده‌ریک بو خه‌لکی ناو
قه‌لکه‌یان تا خو به‌ده‌سته‌وه بدن، له‌بهر ئەوه‌ی پیشت‌له‌ په‌یره‌و کردنی ئەو
سیاسه‌ته‌ دلنیا بوون. بو نمونه‌ خاوه‌نی هه‌ردوو قه‌لای (حصن کیف)^{۳۲} و
(الر‌ها) سالی (۵۷۸هـ/ ۱۱۸۲ز) به‌م شیوه‌یه ملیان بو سه‌لا‌حه‌ددین
که‌چ‌کرد^{۳۳}.

سه‌لا‌حه‌ددین به‌زوری ئەم جوړه‌ جه‌نگه‌ ده‌روونیه‌ی به‌کار‌ده‌هینا، بو نمونه
هه‌ر قه‌لایه‌ک یان شاریکی ده‌خسته‌ ژیر رکیفی خو‌یه‌وه جگه‌ له‌یه‌ک مه‌رج

۳۱ ابن‌العماد: س.پ، ج ۴/ ۲۴۳- سعداوی: التاریخ‌الحربی، ۵۹ل.

۳۲ حصن کیف: شاروچ‌که‌و قه‌لاییه‌کی مه‌زنه، ده‌روانیته‌ سه‌ر‌پووباری دیجله‌له‌ نیوان نامه‌د و جه‌زیره‌ی
(ابن‌عمر) له‌ دیار به‌کر. (یا‌قوت: س.پ، ج ۲/ ۱۵۳).

۳۳ ابو‌شامة: الروضتین، ج ۲/ ۳۲ل، ابن‌واصل: س.پ، ج ۲/ ۱۳۶ل "المقریزی: السلوک، ج ۱/ ۱۶۷-
۱۶۸.

هیچ مەرجیکی تری بەسەر خەڵکەکیدە دەسەپاند، ئەو مەرجەش ئەو بوو لەکاتی گەشت و ئالۆزیه کاند، و دەبوا یە سەربازەکانی شارەک پشنگیری و هاوکاری سوپای سولتان بکەن، و لەهەمان کاتدا شارەکەشی بە هەموو ئەو سەرود و سامانەوێ که تیا یەتی بۆ خەڵکەکە ی بەجێ دەهێشت نمونهش لەسەر ئەم کارانە ی سەڵاحەددین زۆر، وەکو شاری (حلب) که لە سالی (٥٧٩/١١٨٣ز) دا خستیه ژێر دەسەلاتی خوێه و هیچ مەرجیک بەسەر ئەتابکی ئەو شارەدا که (عماد الدین زکی) ^{٣٤} بوو نەسەپاند ^{٣٥}، جگ لە ناردنی ئەو سەربازانە ی که لەخزمەتی داگیرکەراندە بوون بە (خوێشانندان و ئامادەبوون بەرامبەر داگیرکەر) ^{٣٦}، بیگومان ئەو شیوان دەروونییه زۆر لە شارە موسلمانەکانی ناچار کرد ملکه چی سەڵاحەددین بن و پەنا نەبەنە بەر جەنگ، لیبوردن بۆ هەركەسیك بوو که بەبێ شەر خوێ بەدەستەو بەدایە، بەمەرجیک که لەکاتی بوونی هەپەشە ی دەرهکید سەربازەکان یەك بن و بەباشی هاوکاری بکەن وەك چۆن لە قەلای (حصه کیف) دا ئەمە پرویدا. ^{٣٧}

پاش ئەو سەركەوتنە مەزنە ی سەڵاحەددین لە شەپری (حطین) دا بەدەست هینا، هیزەکانی بەرەو پێش چوون بۆ بەندەری (عكا)، خەڵکەکە بەبێ شە لە (جمادی یەكەمی سالی (٥٨٣/١١٨٧ز) خوێان دایە دەست

٣٤ عماد الدین زکی: ناوی (عماد الدین زکی بن قطب الدین مودود بن عماد الدین زکی) ناسراو بەخاوەنی شەنگار، لەپاش کوچی دوا یی (الملك الصالح اسماعیل) بوو بە والی (حلب)، سولتان سەڵاحەددین لە سالی (٥٧٩/١١٨٣ز) گەمارۆی شاری (حلب) ی دا، پاش ماوێهەك عماد الدین زکی ناچار بوو شاری (حلب) ی دا بەدەستی سولتان سەڵاحەددین بەرامبەر (شەنگار، نصیبین، خابور، الرقا سورج). (ابن خلکان: س. پ، ج ٢/ ل ٣٣١-٣٣٠ "ابن تغری بردی: س. پ، ج ٦/ ل ١٤٤).

٣٥ ابن العديم: زبدة الحلب، ج ٣/ ل ٧٠ "ابن شاهنشاه: مضممار الحقائق ل ١٤٤-١٤٧.

٣٦ أبو شامة: الروضتين، ج ٢/ ل ٤٣.

٣٧ ه. س، ج ٢/ ل ٤٢.

سه لآحه ددين، خاچ دروشمه كان به رهو شاری (صور) هه لهاتن، پاشان سه لآحه ددين توانی دهست به سهر قه لآو شاره كانی (تبنین^{۳۸})، صیدا، جبیل، بیروت) ی دهوری (عكا) شدا بگریٔ،^{۳۹} بهم جوړه خاچ دروشمه كان لهو شیوازه جهنگه دره وونی هی که سه لآحه ددين بۆ دهست به سهر اگرتنی شارو قه لآكان په پیره وی ده کرد، دهرسان.... یه کهم جار پووی ده کرده ئه و شارانه ی ده که وتنه که ناروه بۆ ئه وه ی ریگه له گه یشتنی ههر یارمه تیه ک بگریٔ وه کو له هیږشی (بیت المقدس) دا پرویدا^{۴۰}، هاوکات ریگه شی بۆ گرتنی خوښ بکات، پاش ئه مه به که ناردا به رهو شاری عسقلان پیښ پره وی کرد و دواي (۱۴) چوارده پوژ گه مارو دان دهستی به سهر دا گرت^{۴۱}، به گرتنی شاری (عسقلان) سه لآحه ددين گه مارو ی خسته سهر شاری قودس و کوښی خسته نیوان خاچ دروشمه كان و ئه و یارمه تیانه ی که له که ناری دهریاوه بویان دهات.

پاش خو به دهسته وه دانی (الرملة، الداروم، غزّة، مشهد ابراهیم الخلیل، یبنی^{۴۲})، بیت لحم، بیت جبریل^{۴۳}، النطرون) پووی کرده قودس^{۴۴}، بیگومان سولتان سه لآحه ددين له چوارچیوه ی ئامانجه دهر و نیه به هیږ کراوه کهیدا، نیازی وابوو به خراپه به رهنگاری قودس نه بیته وه و ئازاری پیښه گات، بویه

۳۸ تبنین: شاروچکه یه که له چیاکانی (بنی عامر) دهر وانیته سهر شاری بانیاس له نیوان دیمه شق و صور. (یا قوت: س. پ، مج ۱/ ۴۳۱)

۳۹ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ۳۲۸-۳۳۰ النوبری: س. پ، ج ۲۸/ ۴۰۱.

۴۰ غنیم: س. پ، ۲۸.

۴۱ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ۳۳۲ ابن شداد: س. پ، ۹۱ عاشور: الحركة الصلیبیه، ج ۲/ ۸۱۹.

۴۲ یبنی: شاروچکه یه که له نزیك (الرملة). (یا قوت: س. پ، مج ۴/ ۴۹۵).

۴۳ بیت جبریل: شاروچکه یه که له نیوان (غزه و بیت المقدس) ههر وها پی ی دهر تیٔ بیت جبرین. (یا قوت: س. پ، مج ۱/ ۴۰۸).

۴۴ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ۳۳۲ النوبری: س. پ، ج ۲۸/ ۴۰۲.

بۆ چوونە ناو شاری قودس پێگهی پێکەوتن نەک هیژی هەلبژارد تاکو کاولکاری پوونەدات^{٤٥}، و ئەتکی شوینە پیروژەکان نەکریت، بۆ ئەوەی لەدوای دەست بەسەر گرتنی قودس دانیشتوانی شارەکه لەجێ بەجێ کردنی پرۆژەکانی هاوکارو یارمەتیدەری بن نەک دژی بن^{٤٦}.

بەلام خاچ دروشمەکان گۆییان نەدایە، و خۆیان ئامادەیی شەری مان و نەمان کرد، بەبێ ئەوەی تەماشای دوا روژ بکەن^{٤٧}، شارەکه (٦٠) شەست هەزار سەربازی خاچی تێدا بوو، ئی بران کە تا کوتایی تنۆکی خۆینیان شەڕ بکەن و بەرگری بکەن^{٤٨}.

سولتان سەلاحەددینیشت، بیریاریدا بەهەر نرخیک بیست ئەم کارە گرنگە تەواو بکات و ئالای ئەیوبی لەسەر شاری قودس بەرزبکاتەو^{٤٩}، بۆ ماوەی (٥) پینچ پوژ تیپی سەرانسو کردنی نارد، بۆ ئەوەی شوینە لاواژەکانی هیژی دوژمن دەست نیشان بکەن^{٥٠}، سەلاحەددین توانی یەکیک لەو پێسیانە جیبەجێ بکات کە ئەمڕۆ لە جەنگی نویدا جیبەجێ دەکریت، بۆیە لەهەر چوار لاوە ئابلقەهی داو مەنجەنیقی ئاگر پڕژینی ئی خستە کارو تەنگی پێ هەلچنین... وای لیکردن ئاوات بەمەرگی خۆیان بخوازن^{٥١}. هەروەها رازی کردنی خاچ دروشمە شکست خواردووەکان بەوەی ئەم

٤٥ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧ / ٣٣٣-رفعت: س.پ، ل ١٦٨.

٤٦ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧ / ٣٣٥.

٤٧ دشتستر: احقاد صلاح الدین الایوبی، ل ٨٢-غنیم: س.پ، ل ٤٠.

٤٨ ابن واصل: س.پ، ج ٢ / ٢١٢-٢١٤.

٤٩ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧ / ٣٣٣ "ابن شداد: س.پ، ل ٩١" ابن واصل: س.پ، ج ٢ / ٢١١-٢١٧.

النویری: س.پ، ج ٢٨ / ٤٠٥.

٥٠ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧ / ٣٣٣ "ابن واصل: س.پ، ج ٢ / ٢١٢" النویری: س.پ، ج ٢٨ / ٤٠٣ "ابن

العبری: س.پ، ل ٣٨٤.

٥١ العماد الکاتب: الفتح القسی، ل ١٢٥ "ابن الاثیر: الکامل، مج ٧ / ٣٣٣" ابن شداد: س.پ، ل ٩٢.

شكسته شكستىكى يەكجارەككە، ئەۋىش لە پىڭگاي ترسو تۇقاندن يان بەزۇر رازىكردن، و بەرژەۋەندىيان لەۋەدايە دان بەم دۇراندنە بنىن و ھەماھەنگى لايەنى سەرکەوتوبن^{۵۲}.

يەككە لە ھۆكارەكانى سەرکەوتنى ئەم جوړە جەنگە، دروست كردنى گيانى خو بەكەم زانىنە لەلای دوزمن، كە ئەمەش دەبىتتە ھۆى كەم بەرەنگار بوونەۋەيان^{۵۳}. بەم شىۋەيە مەدەنيەكان لە دواى داگىركردنى شارەكەيان دەكەونە ژيړ كاريگەرى ئەم ھەنگاۋە، بە شىۋەيەك و ايان لىدیت كە ناتوان ھىچ كاريكى تىكەدرانە ئەنجام بدەن يان ببنە كۆسپ لە پيش داگىركردن^{۵۴}.

دەرگاكانى شار لە پروى سوپاى ئەيوبيدا كرانهۋە و سوپاكە بە شادى و سەربەرزىيەۋە چوۋە ناو شار و لەپيش ھەموو شتىكدا چوون ئەو خاچە ئالتونىيە زەبەلاحەيان ووردوخاش كرد كە لەسەر گومەزە بەردىنەكە (قبة الصخرة) قوچيان كردبوونەۋە، و ئالای ئەيوبيان لەسەر شارەكە بەرز كردەۋە^{۵۵}، بەم شىۋەيە سولتان سەلاحەددىن توانى ئامانجى گەۋرەى خوۋى و موسلمانان بەدەيبەينىت، ئەۋىش (كاركردن بوو بۇ پزگار كردنى قودس) كە پيشتر باسما لىۋە كرد، بەپىڭگاي جەنگى دەروونى ستراتىژى و تاكتىكى بوو، سولتان لەئەنجامى ئەو كار و ھەولانەۋە سەرکەوتنەكەى كردە واقىيەككى سەپىندراۋ بەھۆى جەنگى دەروونى بەھىزكراۋ توانى بۇ

۵۲ السيد: س.پ، ل ۶۷.

۵۳ السلسلة المرقمة ۲۹: الحرب النفسية، ل ۹.

۵۴ عبدالله: س.پ، ل ۱۹.

۵۵ ابن الاثير: الكامل، مج ۷/ ۳۳۶ ابن شداد: س.پ، ل ۹۲-۹۳ النويري: س.پ، ج ۲۸/ ل ۴۰۵ زكار:

س.پ، ل ۱۴۹-۱۵۰.

ناوچه‌رگه‌ی دانیش‌توانی شاری قودس ئاراسته‌ی بکات و توانی ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ گه‌وره‌یه ئه‌نجام بدات.

دوای پزگارکردنی قودس، سه‌لاحه‌ددین سه‌ربازه‌کانی له‌گه‌ره‌ک و شوینه جیا جیاکانی ناوشار بلاوکرده‌و بۆ پاراستنی ئه‌من و ئاسایش و پێگرتن له‌دزی و ئاژاوه‌ گێڕی^{٥٦}، به‌م شیوه‌یه وه‌ی موسلمانانه‌کان به‌رز ببوه‌وه و به‌لام خاچ دروشمه‌کان که‌وتنه کارتی‌کردنی هه‌رس و شوکه‌وه (الصدمه)، به‌جۆریک نه‌یان‌توانی کرداریکی ئاژاوه‌ گێڕی یان ته‌گه‌ره‌یه‌ک بۆ پرۆسه‌ی داگیرکردنه‌وه یان پزگارکردنه‌وه‌ی شاره‌که له‌لایه‌ن سه‌لاحه‌ددین دروست بکه‌ن^{٥٧}، سوڵتان سه‌لاحه‌ددین پاش ئه‌وه فه‌رمان و ئامۆژگاری بۆ پێک‌خستنی پرۆسه‌ی کۆکردنه‌وه‌ی (فدیه - پزگارانه) له‌ خاچ دروشمه‌کان ده‌رکرد^{٥٨}، پیاوه‌تی و لێبوردن و به‌زه‌یی و میهره‌بانیه‌کی زۆری به‌رامبه‌ر خاچ دروشمه‌کان پیشاندا به‌مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌یانی زۆرتین ریزه‌ی پێویست له‌ هاوکاری خه‌لکی له‌گه‌ڵ ئه‌یوبیه‌کاندا^{٥٩}.

سوڵتان سه‌لاحه‌ددین دوای ئه‌وه‌ی سوپای دۆراوی له‌ناودا به‌ زوویی فه‌رمانی ده‌رکرد بۆ پێکه‌یانی تیپیک بۆ بنیادنانه‌وه‌و ئاوه‌دان کردنه‌وه وه‌ک به‌شدارییه‌ک له‌ که‌رتی خزمه‌تگوزاری بۆ دانیش‌توان و بانگه‌شه‌ کردن بۆ چه‌ند کاریک له‌ داها‌توودا بۆ سه‌ره‌له‌نوی گێڕانه‌وه‌ی و بنیادنانه‌وه‌ی بۆ دۆخی جاران، پاش ئه‌وه‌ی فه‌رمانی ده‌رکرد بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی به‌رده‌که‌ی (بيت المقدس)، (قورئانه‌کانی) گواسته‌وه بۆ ئه‌وی و خوینه‌ری بۆ

٥٦ ابن الاثیر: الكامل، مج ٧ / ٣٣٥ ل. عبدالقادر: القدس، ل. ٥٨.

٥٧ العماد الکاتب: الفتح القسی، ل. ٣٧.

٥٨ النویری: س. پ، ج ٢٨ / ٤٠٤ ل. المقریزی: السلوک، ج ١ / ٢١٠ ل. ابن تغری بردی: س. پ، ج ٦ / ٣٤١ ل.

العیلمی: س. پ، ج ١٠ / ٣٢٩.

٥٩ گروسیه: س. پ، ل. ٧٥.

رېځکښتن^{٦٠}. له وږيو له ناو شاري قودسه وه سولتان سه لاهه ددين تواني
جهنگيکي د وروني ئاراسته بکات کاتيک فرماني دهرکرد که دهرگاگاني
کليسه ي (القيامه)^{٦١} دابخات، ريگهي له خاچ دروشمه کان گرت که وه
مه نزه لگايه که سهرداني بکه ن^{٦٢}، مه به ستيش نه وه بوو پازي بن چي به پازي
بوون بيت يان ترساندن که شکسته که يان شکستيکي يه کجاريه وه له
پاشيشدا هه ست به که مي بکه ن وورهيان بروخي ت و پرو به پروو بوونه ويان بو
سه لاهه ددين لاواز بيت.

پاش نه وه سولتان فرماني دهرکرد که هه ندي دهرگاي وه (بيمارستان و
خانه قا^{٦٣}) دامه زرينن، هه روه ها خویندنگه ي (الصلاحيه) ي بو خویندني
فيقه ي شافعي له کليسه ي (القيامه)، و شوراي شاري سهر له نوئ
چاکر دوه وه هه ندي بورج و سه نگره ي بو زياد کرد، و گوږستاني دهرگاي
(السا هره) ي که ده که ويته روژ هه لاتي (بيت المقدس) و گومه زي (يوسف) که
ده که ويته باشووري (فناء الصخرة - هه وشه به ردينه که) و مزگه وتي شاخي
توور (الطور)^{٦٤} ي چاکر کرد.^{٦٥}

٦٠ ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ ٣٣٦ ل. النويري: س. پ، ج ٢٨/ ٤٠٥.

٦١ قيامه يان قمامه: مه نترين کليسه ي خاچ دروشمه کان بوو له (بيت المقدس)، ده که ويته ناوه پراستي
شاره که، گوږستانيکي لي يه پتي ده لين (القيامه)، چونکه پنيان وايه که (مه سيح) قيامه تي له وئ
هه ستاوه، به لام پراستي ناوه که قيامه ني يه به لکو قه ماميه، چونکه زبلخانه ي دانيشتواني شاره که بوو،
هه روه ها له سهر شوراي شاره که ده ستي خرايه کارانيان دهر ي و دزه کانيان تندا له خاچ ددها، به لام کاتيک
مه سيح له خاچ درا (واتا نه که سه ي که شيوه ي له مه سيح ده جوو) له وکاته وه نه شوينه پيروز بوو لايان.
(ناصر خسرو: س. پ، ل ٧٤-٧٥ ياقوت: س. پ، مج ٤/ ٤٤ ل).

٦٢ العماد الكاتب: الفتح القسي، ل ١٤٥ - المقرزي: السلوك، ج ١/ ٢١١.

٦٣ خانه قا: وشه يکي فارسي يه له بنچينه دا و تراوه (خونکاه) واتا نه و شوينه ي پادشا ناني تيا نه خوات،
وه گوږه ي دهر وښه کان بووه. (المقرزي: الخطط، ج ٤/ ٢٧١).

٦٤ طور: ديه که له باشووري خوږ ناواي قودس، و ناوي چيايه که له (سيناء). (العماد الكاتب: الفتح
القسي، ل ٥٤).

٦٥ ابن الاثير: الكامل، مج ٧/ ٢٠٧ ل. ابن شداد: س. پ، ل ١٢٩ - ابن واصل: س. پ، ج ٢/ ٢١٧.

بەم جوړه دەبينين سەلاحەددین پاش پزگارکردنی شارى قودس
 کاروبارى ئەو شارەى پیکخست و لەچوارچیوێى ئامانجە دەرونیەکانیدا
 مەندى دامو دەزگای گرنکی تیا دامەزراند، دلتیابوون و ئەمان و پاکى بو
 گىرایهوه و حالەتى عەقلى لا خولقاندن که ناتوانن هیچ کاریکی تیکدان یان
 پىگرییهک بو کارەکانى سەلاحەددین لەشارى قودسدا ئەنجام بدەن^{٦٦}.

٦٦ ابن الاثير: الكامل، مج ٧ / ٣٣٧ حسن: س. پ، ج ٤ / ١٠٧ "العسلي: صلاح الدين الايوبي، ل ١٧٠.

باسی دووم: جهنگی دهر وونی بهرگری

Defensive

دهبی جهنگی دهر وونی بهرگری لهسه شیاوازیکی هونهری بنیاد بنریت، و مه بهستهی سه رکه و توو بیت له بهر هنگار بوونه و دی دوزمن و هه ولدان بو سستنه و دی دوو بهر هکی له نیو پیزه کانی دوزمن و بلاو کردنه و دی گیانی پراندن و شکست و پروو خاندنی وره^{۶۷}، ئەم جهنگه هه موو هه وله کانی راستهی دوزمنه کانی دهکات به مه بهستهی پروو خاندنی وره یان، ئەویش باتر ئاراسته ی بیرى سه ربازه کان ده کری بۆ خو به دهسته وه دانیان و هه لته ستانیان به هیچ چالاکییه ک بۆ ئەو بهر هیه ی بۆی ده جهنگن، سه ره پای مانه ش هه ولدان بۆ به گرتا چونی دوزمن له نیوان خو یان و هه ول دان بۆ پروو خاندنی وره و دامرکاندن هیمه تهی سه ربازو سه رکرده کانیان^{۶۸}.

دوای ئەوه ی سه لاهه ددین وه زاره تی مصری گرتیه ده ست، خاچ روشمه کان زوریان به لاهه ناخوش بوو، چونکه ئەترسان له هه موو لایه که وه و سلما نه کان پروو بکه نه ئەو، و هه ول ی پرگار کردنی قودس و ناوچه کانی تر دن، بۆیه چاویان بری بووه هه موو جولانه وه یه کی بۆ ئەوه ی له هه لی کدا هه لاماری بدهن و له ناوی بهرن^{۶۹}.

بۆ ئەوه ی جهنگی دهر وونی بهرگری کاریگه ریه کی به هیزی هه بیته، یویسته لایه نی به کاره ی نه ری ئەو کارانه ی که بۆ پروو خاندنی وره ی رامبه ر ئەنجامیان ده دات کاریگه رو جه رگه ر بن.

۶ الرضا: س.پ، ل ۲۰۵.

۶ نصر: س.پ، ج ۱/ ل ۲۴۵.

۶ بۆ زیاتر زانیاری برهانه: عاشور: الحركة الصلیبیه، ج ۲/ ل ۷۰۵-۷۱۰.

بۆ نمونه له سالى (٥٦٩/ك ١١٧٧ز) خاچ دروشمه كانى (صقليه) په لامارى
 ئهسكهندهرييهيان دا ههچهنده پادشاي (صقليه) ئاگادار نهبوو له مصر
 چى پوویداوه كه چى پیلانهكهيان ئاشكرا بوو^{٧٠}، بۆیه كه شتى گهليهكهى
 خووى ئاماده كرد كه پيگهاتبوو له (٢٠٠) دوو سهه (شىنى) و (٢٦) سى و
 شهش (طريده)^{٧١} و (٦) شهش كه شتى گهورهش ئامرازى شهريان
 ههنگرتبوو، بههزاران سهربازى پيادهو سوار له خاچ دروشمهكان
 بهسهركردايهتى ئاموزاي (الكسيوس كونتنگانوس) پادشاي (صقليه)
 گهيشتنه ئهسكهندهرييه^{٧٢}.

ليروهه شيوانى دانايى سهلاحهدين له بهرگرى كردن له شارى
 ئهسكهندهرييهدا له چوارچيوهى ئامانجى دهروونى بهرگرى و ههولدان بۆ
 بهرگرى كردن له شوينه ئيسلاميهكانى ناوچهكه كه نزيكن له
 ئهسكهندهرييهوه دهردهكهوييت، لهكاتيك سهلاحهدين و سهربازانى له
 (فاقوس) دابهزيبوون، دواى (٣) سى رۆژ له گهمارۆدانى ئهسكهندهريه له
 لايه خاچ دروشمهكانهوه ههوالهكهى پيگهيشت. سولتان مهملوكيكى^{٧٣} بۆ
 لای بهرگرى كهران و دانيشتوانى شارى ئهسكهندهرييه نارد، تاكو له هاتنى
 سهلاحهدين بۆ ياريیدهدانيان ئاگاداريان بكاتهوه، دانيشتوان و

٧٠ شاكر: س. پ، ج ٦/ ٣٢١ العسلي: صلاح الدين الايوبي، ل ١١٤-١١٥ غنيم: س. پ، ل ٢٤ "بۆ زیاتر
 زانیاری دهمبارهی ئهو پیلانه برۆانه بهشی دووهمی ئهم توێژینهوه.

٧١ طريده: كه شتيهكى قهباره گهوهى بار ههنگريبوو، تايبهت بوو به ههنگرتنى ئهسپ، كه توانای
 ههنگرتنى (٤٠) ئهسپى ههبوو. (ابن ممتى: س. پ، ل ٣٣٩ حسين: س. پ، ل ٢٤١)

٧٢ الصوري: س. پ، ج ٤/ ١١٧ ابن شداد: س. پ، ل ٥٥-٥٦ النويري: س. پ، ج ٢٨/ ٣٩٢ ابن
 خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ٥/ ٢٨٨، "رنسيان: س. پ، ج ٢/ ٦٥٠.

٧٣ مهملوك -مهمالك: بریتى بوون لهو توركو چهركهسو ئهو كۆيلانهى كه ئهيوبيهكان له شهرو كارى
 سهربازىدا بهكاريان دههنا، دواتر ههنديك له سهركردهكانيان جلهوى دهسهلاتيان گرتە دەست و له
 مصردا دوو بنه مالهى مهمالك (بحرى و بورجى)يان دامهزراند. (العبادي: قيام دولة المماليك الاولى في
 مصر و الشام، ل ٨٥-٨٨)

هەرگریکه‌ران ئازایانه به‌رگریان له‌شارو ولات کرد^{٧٤}، سه‌لاحه‌ددین
 استه‌وخۆ به‌له‌شکره‌که‌یه‌وه‌ پۆیشته‌ سه‌ریان و له‌پڕۆژی چواره‌مدا تاوه‌کو
 به‌سر شه‌ر به‌رده‌وام بوو، بیگومان بڵاوبوونه‌وه‌ی هه‌والی هاتنی سولتان
 سه‌لاحه‌ددین و فه‌رمانده‌کان بۆ ئه‌سکه‌نده‌رییه‌ کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌ی
 ده‌روونی له‌سه‌ر به‌رگریان هه‌بوو و دانیشتیوانی شاری ئه‌سکه‌نده‌ریه
 هه‌خۆراگرتن و به‌رگری کردندا^{٧٥}، ئه‌مه‌ له‌لایه‌که‌ له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ کاتیکی
 خاچ دروشمه‌کان هه‌والی پێشپه‌وه‌ی سه‌لاحه‌ددینیان بیست بووه‌ هۆی
 بوو خاندنی وه‌ریان و شکسته‌تییانی هێرشه‌که‌یان^{٧٦}، به‌مه‌ش شیوازی
 ده‌روونی سه‌لاحه‌ددین سه‌رکه‌وتوو بوو، چونکه‌ به‌رگریکه‌رانی دانیشتیوانی
 شاری ئه‌سکه‌نده‌رییه‌ به‌شیوه‌یه‌که‌ وه‌ریان به‌رز ببوه‌وه‌،

هه‌موو ماندویتی و ئازاریکیان له‌یاد کرد، هۆکاره‌ ده‌روونیه‌کان زۆر
 کاریگه‌ر بوون، به‌شیوه‌یه‌که‌ هه‌ریه‌کیکی له‌به‌رگریکه‌ران وای ده‌زانی
 سه‌لاحه‌ددین له‌گه‌ڵیدا، وا شه‌ری ده‌کرد و هه‌کو بلیی سه‌لاحه‌ددین چاوی
 لێیه‌تی^{٧٧}، هاوکات یه‌کیکی له‌به‌رگریکه‌ران به‌نه‌ینی له‌ده‌رگای شار چووه
 ده‌روه‌ و هێرشی کرده‌ سه‌ر ئامێره‌کانی گه‌مارۆدانی دوزمن^{٧٨}، پێش دوا‌یی
 هاتنی ئه‌و شه‌وه‌، سوپای سه‌لاحه‌ددین دووباره‌ بۆ شه‌رکردن ده‌رچوون و
 ترسیان برده‌ دل و ده‌روونیان، به‌شیوه‌یه‌که‌ ئه‌وانی خسته‌ ناو ئاگریکی
 سووتینه‌رو هه‌ندی له‌ که‌شته‌یه‌کانیشی نوقمی ژێر ئاوو کردن و ژماره‌یه‌کی

٧٤ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ٢٤٩ ل. النوبري: س. پ، ج ٢٨/ ٣٩٢.

٧٥ ابن شداد: س. پ، ل ٥٦ "ابن خلدون: تاریخ ابن خلدون، ج ٥/ ٢٨٨" ایلیسیف: س. پ، ل ٤٤٧ "العسلي: صلاح الدين الايوبي، ل ١٩٢" ماهر: تاریخ البحریة فی مصر الاسلامیة، ل ١٠٢.

٧٦ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ٢٥٠ ل. النوبري: س. پ، ج ٢٨/ ٣٩٣.

٧٧ ابن الاثیر: الکامل، مج ٧/ ٢٥٠ ل.

٧٨ ابو شامة: الروضتين، ج ١/ ٢٣٥ ل. ابن واصل: س. پ، ج ٢/ ١٥ ل. العريني: الشرق الادنى فی العصور الوسطی، ل ٤٨.

زۆرىشى لىكوشتن، ئەوانەى دەربازيان بوو پايان كرد، هەرچى جبه خانەيەكيان هەبوو هەموو كەوتنە ژيژدەستى موسلمانەكان و بە خراپترين شيۆه تيڭ وپيكي شكاندن، و هەلمەتى خاچ دروشمەكانى پەرتەوازە كرد، ئەوەشى مابوووە بەوورەيەكى پووخواووە لە سالى (٥٧٠ك/١١٧٤ز)دا بەرەو (صقليه) هەلەاتن.^{٧٩}

بەم شيۆهيه ئەم هەلمەته بە شكستىكى گەورەى خاچ دروشمەكان كۆتايى هات، هاوكات پايەو دەسەلاتى سەلاحەددىن لە ئەسكەندەريە بەتايبەتى و لە مصر بەگشتى جيگير بوو، چونكە يەكەم پووبەپووبوونەوہى راستەقىنە بوو بۆ هيژەكانى سەلاحەددىن بۆ پتەو كردنى شوراى كەنارەكانى مصر لە مەترسى هەر هيژشيكى خاچ دروشمەكان لەپيگاي دەرياوہ بيكەن.

تيپروانىن و پيلانەكانى سەلاحەددىن لە چوارچيۆهى جەنگى دەروونى بەرگریدا لەجيگاي خويدا بوو بە تايبەتى لە پيشبيني كردنى هيژشى خاچ دروشمەكاندا، بۆ نمونە سولتان سەلاحەددىن ئاگادار بوو لە هاتنى (ريچاردى شيردل)، و سوور بوونى لەسەر گەمارۆدانى شارى قودس، بۆيە برياريدا بەرەو قودس بپروات، تاوہكو پيش وەخت سەنگەر و قايمكارىەكانى پتەو بكات و كاروبارى شار پيڭ بخات بۆ بەرگرى ليكردنى و پاراستنى لە چوارچيۆهى ئامانجى دەروونى بەرگریدا، سەلاحەددىن لەكاتى سەرانسۆكردنى هەوالى خاچ دروشمەكان ئاگادار بوون لەهەموو جموجۆليكيان لەدەورووبەرى قودسدا پشتى بە تيبى (يزك) دەبەست^{٨٠}، هاوكات سولتان فەرمانيدا بەهەلكەندنى سەنگەرپيڭ بەدەورى شاردا،

٧٩ الصوري: س.پ، ج٤/ ١٧٧٧ العمد الكاتب: البرق الشامي، ج٣/ ١٧٢٣-١٧٢٤ ابن الاثير: الكامل،

مج٧/ ٢٥٠٠ ابو شامة: الروضتين، ج١/ ٢٣٥٠ ابن واصل: س.پ، ج١/ ١٦٠٠ النويري: س.پ، ج٢٨/

٣٩٣ المقريزي: السلوك، ج١/ ١٦٥.

٨٠ ابن شداد: س.پ، ج٢٧٨.

ههروه‌ها سوپاکه‌ی بۆ به‌رگری شورای قودس به‌سه‌ر فه‌رمانده‌کانیدا، دابه‌ش کردو که ره‌سته‌ی گه‌مارۆدانی شوینی به‌رگریکردنی پیدان، ئەمه‌و جگه‌ له‌و شیوازانه‌ی پیاده‌ی کرد، ده‌ست به‌جی هه‌ستا به‌ تیکدانی بیرو کانیاه‌و‌ه‌کانی ده‌وروبه‌ری شاری قودس به‌شیویه‌که‌ هیچ یه‌کی له‌ ئاوانه‌ی که بۆ خواردنه‌وه‌ بشیت نه‌مان^{۸۱}. هه‌روه‌ها له‌چوارچیوه‌ی شیوازه‌ ده‌روونییه به‌رگرییه‌کانی که له‌دژی خاچ دروشمه‌کان پیاده‌ی کرد، هه‌لسا به‌به‌رزکردنه‌وه‌ی گییانی و‌ه‌ی سه‌ربازه‌کانی به‌هاندانیان بۆ به‌رگریکردن له‌شاری قودس له‌ دژی (ریچاردی شیردل)، ئەوه‌ بوو سولتان فه‌رمانیدا به‌ کو‌بوونه‌وه‌ی ئەنجومه‌نه‌ جه‌نگیه‌که‌ی له‌ شه‌وی (هه‌ینی ۱۹ ی جمادی الاخره‌ سالی ۵۸۸ه‌/ ۱۱۹۲ز) به‌مه‌به‌ستی گویگرتن له‌پراو بۆچوونیان، هه‌رچه‌نده یه‌که‌م پۆژ هه‌موو به‌به‌رگری کردن له‌ قودس پازی بوون، به‌لام پۆژی دواتر زۆربه‌یان له‌ هه‌لۆیسته‌که‌یان په‌شیمان بوونه‌وه‌، چونکه‌ ترسی (ریچارد) چووبوو له‌ ده‌روونیان -به‌تایبه‌تی- له‌ داوی پووداوی (عکا)^{۸۲}، که کاریگه‌ری ده‌روونی خراپی له‌سه‌ر و‌ه‌ی موسلمانان به‌جی ه‌یشتبوو، هاوکات (ریچارد) له‌م پووداوانه‌ی نیو سه‌رکردایه‌تی سه‌لاحه‌ددین بی ئاگا بوو، هه‌روه‌ها سولتان سه‌لاحه‌ددینیش سه‌ره‌تا بی ئاگا بوو له‌ پووداوه‌کانی

۸۱ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ل ۳۹۰ "ابن شداد: س.پ، ل ۲۸۳" ابو شامة: الروضتين، ج ۲/ ل ۱۹۸ "ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ل ۳۸۵.

۸۲ ئەوه‌بوو خاچ دروشمه‌کان بۆ ماوه‌ی دوو سال گه‌مارۆی شاری عکایان دا له‌ نیوان سالانی (۵۸۵-۵۸۷ه‌/ ۱۱۸۹-۱۱۹۱ز) و ه‌یزه‌ موسولمانه‌کان به‌ سه‌رکردایه‌تی سولتان سه‌لاحه‌ددین چه‌ند جارێک له‌ ده‌روه‌ی شاری عکا هه‌ولی رزگارکردنی دانیشتوانیان دا، به‌لام هه‌وله‌کانیان بی‌ناکام بوو. به‌مه‌ش (المشطب الهکاری) (فه‌رمانده‌ی ه‌یزی ئەیوبیه‌کان بوو له‌شاری عکا)، ناچار بوو بکه‌ویته‌ گفتوگو له‌گه‌ل خاچ دروشمه‌کاندا بۆ خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانی شاره‌که‌، به‌لام ریچارد له‌کاتی ده‌رچوونی بۆ ناو شاره‌که‌ فه‌رمانی کوشتنی دیله‌ موسولمانه‌کانی دا که ژماره‌یان نزیکه‌ی (۳۰۰) کسه‌س ده‌بوو، (پیمان وایه‌ ئەم ژماره‌یه زیده‌پۆیی تیدایه‌). (ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ل ۳۸۶-۳۸۷ "ابن شداد: س.پ، ل ۲۱۶-۲۱۷" ابن کثیر: س.پ، ج ۱۲/ ل ۴۱۲).

ناو سه‌رکردایه‌تی خاچ دروشمه‌کان، به‌لام پاشان سیخوڤه‌کان هه‌والی مژده به‌خشیان دهرباره‌ی تی‌کچوونی په‌یوه‌ندی نیوان خاچ دروشمه‌کان بو هیئا^{۸۳}، تا هه‌لویستی ده‌روونی بو وهربرگرن^{۸۴}، به‌م جوړه قایم کاریه‌کانی سه‌لا‌حه‌ددین و نه‌خشه‌کانی بو به‌رگریکردن له‌قودس له‌زستانی ئه‌و سه‌لبازه‌کانی مصر به‌فرمانده‌یی میر (ابو الهیجاء السمین)^{۸۵} گه‌یشتنه ئه‌وی^{۸۶}، جگه له‌و شیوازان‌ه‌ی که سولتان سه‌لا‌حه‌ددین پیاده‌ی کردن، له‌پوژنی دووه‌مدا هه‌والی مژده به‌خشی پیگه‌یشت که‌وا خاچ دروشمه‌کان له‌نیو خویاندا تی‌ک چوونه‌و له‌و شوینه‌دا نه‌ماون^{۸۷}، به‌تایبه‌تی دوا‌ی ئه‌وه‌ی سیخوڤه‌کانیان له‌ژه‌هراویکردنی

بیرو کانیاوه‌کانی ناوچه‌که به‌ده‌ستی سه‌لبازانی سه‌لا‌حه‌ددین ئاگادار کردبوونه‌وه، و لایان ئاشکرا بوو که به‌هیچ شیوه‌یه‌ک سوپای هی‌رشه‌بر ئاوی خواردنه‌وه‌ی ده‌ست ناکه‌وی‌ت و کاره‌ساتی (حطین) دووباره ده‌بی‌ته‌وه، چونکه خا‌که‌که‌ی ده‌روبه‌ری قودس به‌ردینه‌و زو‌ر په‌قه و به‌ئاسانی بیری تی‌دا هه‌ل‌ناکه‌نری^{۸۸}، بی‌گومان ژه‌هراو یکردن و تی‌کدانی بیره‌کانی ناوچه‌که،

۸۳ العمد الکاتب: الفتح القسی، ل ۵۹۸ "ابن شداد: س.پ، ل ۲۸۶" ابو شامة: الروضتین، ج ۲/ ل ۲۰۰ "ابن واصل: س.پ، ج ۲/ ل ۳۹۳" المقریزی: السلوک، ج ۱/ ل ۲۲۳ "حسین: س.پ، ل ۴۸۶-۴۸۷.

۸۴ ابن الفرات: س.پ، ج ۴/ ل ۶۸-۶۹ "نوری: سیاسة صلاح الدین، ل ۳۵۰ "حسین: س.پ، ل ۴۸۳.

۸۵ ابو الهیجاء السمین: ناوی (حسام الدین)، یه‌کی‌که له‌ میره کورده‌کانی سه‌رده‌می سولتان سه‌لا‌حه‌ددین، هاوکات له‌ فرمانده به‌ناوبانگه‌کانی بوو، والی شاری (نصیبین) بوو فرمانده‌ی سوپای مصری بوو له‌یه‌کی‌که له‌هه‌لمه‌ته‌کانی خاچ دروشمه‌کان، هه‌روه‌ها فرمانده‌ی سوپای خلیفه‌ی عه‌باسی (الناصر لدین الله) بوو له‌کاتی هه‌لمه‌تیان بو سه‌ر هه‌مه‌دان، له‌ گه‌رانه‌وه‌یان له‌ شاری (داقوقا) کۆچی دوا‌یی کردو هه‌رله‌ویش نیژرا. (ابن تغری بردی: س.پ، ج ۶/ ل ۱۴۵ "زکی: مشاهیر الكرد وکردستان، ج ۱/ ل ۸۲).

۸۶ ابن شداد: س.پ، ل ۲۸۴.

۸۷ ابن شداد: س.پ، ل ۲۸۷ "ابن کثیر: س.پ، ج ۱۲/ ل ۴۵۷-۴۵۸.

۸۸ ابن شداد: س.پ، ل ۲۸۷ "ابو شامة: الروضتین، ج ۲/ ل ۱۹۹.

پلانیکی دەروونی بەرگری سەرکەوتوو بوو لە چوارچێوەی شیوازی جەنگە دەروونییەکانی سەلاحەددیندا، کە ئامانجێکی باشی بە دەست هێنا، ئەمە جگە لەوەی کە (پێچارد) خۆی ھۆکار بوو لە پووخانی ورەیی خاچ دروشمەکاندا کاتیەک داوای کرد وێنەی قودس و وەسفی شارەکەیی پیشکەش بکەن، ئەوانیش بۆیان وێنە کێشا، پاش تێبینیکردنی وتی: "تا کو سەلاحەددین زیندوو بێت و موسلمانان یە کەگرتوو بن ئەم شارە ناگیرێت، ھاوکات توانای گەمارۆدانێ قودسیشمان نەبێت، چونکە لە شارەکەدا پووبەپووی ھێزەکانی سەلاحەددین دەبینەو" ^{۸۹}.

ھاوکات لەگەڵ تێکچوونی پەییوەندی نێوان فەرەنسییەکان و ئینگلیزەکان کە پیشتر باسماں لێوە کرد، ^{۹۰} کە لە ئەنجامدا تووشی دڵە راوکی و باریکی دەروونی ترسناک بوون، بۆیە دەکری بگوتریت کە جەنگی دەروونی ھۆی سەرکەوتنی سەلاحەددین و شکستی و کەوتنی خاچ دروشمەکان بوو.

۸۹ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ۳۹۱.

۹۰ بۆ زیاتر زانیاری بڕوانە بەشی سییەمی ئەم توێژینە وەبە، لاپەرە ().

باسی سینه: جهنگی دهرونی هیرشبه

Offensive

لهوانهیه جهنگی دهرونی هیرشبهری جیاوازی نه بیټ له گهل شه پری سهربازی له پووی ئاماده کردنی پلانی داریژراو، ده شیت جهنگی دهرونی هیرش بکات له وهیه له باری بهرگریدا بیټ، له وهیه له لایه که وه بکشیتته وه و له لایه کی تر هیرش بکات. ئه مهش کت و مت وه کو جهنگی سهربازی وایه^{۹۱}. له شیوازه دهرونییه هیرشبه رهکانی سولتان سه لاهه ددین گه پان و سه رانسو کردن (استطلاع) و کو کردن وهی زانیاری بوو له سه ر دوژمن پیش پروودانی شهر، سه لاهه ددین ئه م بنه مایه ی به کار ده هیئا که به گرن گترین بنه مای جهنگ داده نریټ لای ئه یوبیه کان^{۹۲}، چونکه گه پان و سه رانسوی و کو کردن وهی زانیاری و چاندنی سیخوړ له نیو دوژمندا پیویستییه کی گرن گه، که ده بی هه موو سه ر کرده یه کی سهربازی پیاده ی بکات، بو ئه وهی شاره زایی خواستی مه به ستهکانی دوژمن بیټ و له و ریگه یه وه چه ندین زانیاری پیویستی ده ست بکه وی بو سه رخستنی پلانی دهرونی هیرش بهر^{۹۳}، له پرووداوه میژووییه کان که زور راشکاوانه باس له پووی سیخوړی ده کات له ئاراسته کردنی جهنگی دهرونی هیرشبه ردا و هیئانی زانیاری بو سه لاهه ددین و ئاگادار کردن وهی له نیازو جموجوئی خاچ دروشمه کان، سالی (۵۷۴/ک/۱۱۷۸) کاتی که خاچ دروشمه کان به فرمانده یی (هنفری) هیزه کانیان کو کرده وه^{۹۴}، سیخوړه کان به خیرایی ئه م زانیاریانه یان گه یانده

۹۱ مخیم: المدخل الى علم النفس الاجتماعي، ل ۲۸۲.

۹۲ امین: الاستخبارات الايوبية، ل ۱۳۹.

۹۳ نوفل: س. پ، ل ۱۱۰.

۹۴ المقریزي: السلوك، ج ۱/ ل ۱۷۷ عاشور: الحركة الصليبية، ج ۲/ ل ۷۶۰.

سهرکردایه تی ئه یوبی، به نیازی ئه وهی که هیژشی کت و پر له ولاتی شام بکه نه سهر ئه یوبیه کان^{۹۵}، سه لاهه ددین به فه رمانده یی (عزالدین فرخ شاه) ی برازی هیژیکی بو پرووبه پرووبونه و هیان له ناو ئه و سهر بازگه یه ی که تییدا کووبونه ته وه ئاماده کرد، به مه به سستی ئیفلیج کردنی وره یان و شکست هیان به توانا کانیان له ریگه ی بلاو کردنه وه ی دهنگو له ناو پریزه کانیاندا، شه ریکی به هیژ له نیوانیاندا به ریا بو، سه لاهه ددین سهرکه وتنی به ده ستهینا^{۹۶}، جگه له وه سوودی له ده سته گهر کردنی هه ندی دیلی خاچ دروشمه کان و شوان و جوتیارانی ناوچه که و ورده و اله فروشه کان که به شوین و سهر بازگه ی خاچ دروشمه کاند ده سوپانه وه وهرگرت،^{۹۷} به م شیویه سه لاهه ددین شاره زایی سیسته می سیخوری جهنگی به واتا نوییه که ی بو، گرنگی ئه و زانیاریانه که سیخوره کان سه لاهه ددینان لی ئاگادار ده رکرده وه، له میانه ی پرو داهه کانی (مرج العیون)^{۹۸} سالی (۵۷۵/ک ۱۱۷۹ز) ده رکه وت، که سوپای ئه یوبی به سهر کردایه تی سه لاهه ددین به سهر سوپای خاچ دروشه کاند به سهر کردایه تی پادشا (بلدوینی چواره م) سهرکه وتنی به ده ستهینا^{۹۹}، له کاتی که ده سه لاهه ددین له بنکه ی سهر بازی خویدا بو له ته نیشت (تل القاضي)^{۱۰۰} یه وه هه ندیک له شوانه کان هاتنه لای و پییان راگه یاند که

۹۵ ابن الاثیر: الكامل، مج ۷/ ۲۷۵- البنداری: س. پ، ل ۳۱۷.

۹۶ العماد الكاتب: البرق الشامی، ج ۳/ ۱۴۹- ابو شامة: الروضتین، ج ۲/ ۶- ابن واصل: س. پ، ج ۲/ ۱۷۲.

۹۷ العماد الكاتب: البرق الشامی، ج ۳/ ۱۶۲.

۹۸ مرج العیون: شونینکه له که نارمه کانی شام له باشوری لبنان دا، تاو وکو نیستا به ناوی (مرجعیون) ماوه ته وه. (یاقوت: س. پ، مج ۴/ ۲۴۴).

۹۹ النوبری: س. پ، ج ۲۸/ ۳۹۴- عاشور: الحركة الصلیبیه، ج ۲/ ۷۶۱.

۱۰۰ تل القاضي: شونینکه ده روانیته سهر ناوچه یه که له ده وره یه ی باکووری (بانیا س) نزیک رووباری (دان). (العماد الكاتب: البرق الشامی، ج ۳/ ۱۵۸- په راویزی ۲).

تېبىنى جموجۆلى خاچ دروشمەكان دەكەن لە دەوروپەرى سەربازگەكەى^{١٠١}،
 سولتان لەو ھەوالە سەرى سوپماو پىئى وتن: "ئەگەر خاچ دروشمەكان
 مەبەستىكىيان ھەيىت، سيخوپەكان دەھاتن ولە ھىزو توانايان ئاگاداريان
 دەكردينەو ھە^{١٠٢}، لەھەمان كاتدا سيخوپىك ھات بۆ لای سەلاھەددىن لە
 جموجۆلى خاچ دروشمەكان ئاگادارى كەردەو، بەمەش سەلاھەددىن
 ھىزەكانى كۆكردەو ھە بەرەو خاچ دروشمەكان پىشپەرەوى كرد و توانى
 بەسەرياندا سەربكەويىت و زيانىكى زۆرى پى گەياندن، بەشىوھەك پادشا
 (بلدوين) زۆر بە زەحمەت پزگارى بوو^{١٠٣}، لەكاتىكدا سوپاي ئەيوپى
 سەرقالى گەمارۆدانى قەلاى (بيت الاحزان) بوو، پاستەوخۆ دواى ئەو
 سەركەوتنە گەورەيەى كە لەشەپرى (مرج العيون) دا بەدەستى ھىنا، ھەوالىك
 گەيشتە سەركردايەتى ئەيوپى، ئەويش ئەو ھەو ھەو كە خاچ دروشمەكان
 دووبارە ھىزەكانيان پىكخستۆتەو، و بەپىژەيەكى زۆر لە (طبرية)
 كۆبوونەتەو، ئامادەن بۆ پىشپەرەوى كردن بۆ پووبەروو بوونەو ھەى سوپاي
 ئەيوپى و ئامانجى پزگاركردى ھاپرئى گەمارۆدراو ھەكانى ناوقەلاى ناوبراو،
 لەكاتەدا سولتان ھانى سەربازەكانىدا بۆ پەلە كردن لە پزگاركردى
 قەلاكە^{١٠٤}.

جەنگى دەروونى ھىرشبەر ھەولەدات بۆ لە ناوبردى گيانى
 بەرەنگارى و پووبەروو بوونەو ھەى لای دوزمەن ھەولەدان بۆ چاندنى تۆى
 شكست و تىكشكاندن لە دەروونى بەرامبەردا بەچەندىن شىوازى جياواز

١٠١ العماد الكاتب: البرق الشامي، ج٣/ ١٦٢ "ابو شامة: الروضتين، ج٢/ ١٠-١١.

١٠٢ العماد الكاتب: البرق الشامي، ج٢/ ١٦٢ "ابن شاهنشاه: س.پ، ل١٦.

١٠٣ ابن الاثير: الكامل، مج٧/ ٢٧٧ "ابو شامة: الروضتين، ج٢/ ١٠ "ابن واصل: س.پ، ج٢/ ٧٤ "ابن
 راهب: تاريخ ابن راهب، ل٩١ "نەمىن: الاستخبارات الايوبية، ل٢٣٠ "رنسىمان: س.پ، ج٢/ ٦٧٨
 عاشور: الحركة الصليبية، ج٢/ ٧٦١.

١٠٤ ابو شامة: الروضتين، ج٢/ ١١.

وهك هه‌په‌شه‌و دووبه‌ره‌كى^{١٠٥}، بۆ نمونه سولتان سه‌لاحه‌ددین توانی قه‌لای (شه‌نگار) پزگار بکات، پاش گه‌یشتنی هه‌والی خاله‌ لاوازه‌کانی به‌رگری ناو‌قه‌لاکه‌ له‌لایه‌ن هه‌ندی له‌ کورده‌ زرزاریه‌کانه‌وه^{١٠٦}، که‌له‌ناو‌ قه‌لاکه‌دا بوون، ئه‌وه‌یان ئاشکرا کردبوو که‌ هی‌زی دوژمن له‌ناو‌ قه‌لاکه‌دا توانای پاراستنی ته‌نیا یه‌ك سوچی قه‌لاکه‌شیان نی‌یه‌ و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا خه‌وتوون، سه‌لاحه‌ددین ده‌ست پێشخه‌ر بوو له‌ ناردنی کۆمه‌لیک له‌ سه‌ربازانی بۆ ئه‌و شوینه، توانیان سه‌ربازه‌کانی دوژمن دیل بکه‌ن و (الباشوره)^{١٠٧} یش کۆنترۆل بکه‌ن، به‌و کاره‌ش (شرف الدین هندو) لاواز بوو، ناچار قه‌لاکه‌ی ته‌سلیم به‌ سوپای ئه‌یوبی کرد^{١٠٨}. سالی (٥٧٩ه‌/١١٨٣ز) له‌کاتی شه‌پری (بیسان)^{١٠٩} زانیاری وردو گرنگ گه‌یشته‌ سه‌رکرده‌یه‌تی ئه‌یوبی له‌باره‌ی ژماره‌ی خاچ دروشمه‌کانه‌وه‌ له‌گه‌ل جووری چه‌که‌کانیان و سه‌رکرده‌یه‌تیان، هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌ددینان له‌وه‌ ئاگادار کرده‌وه‌ که‌ فه‌رمانده‌ی هی‌زی خاچ دروشمه‌کان کوپی (هه‌نفری)یه‌، له‌گه‌ل کۆمه‌لیک له‌خاچ دروشمه‌کان^{١١٠}.

سه‌لاحه‌ددین به‌ پشت به‌ستن به‌و سیخو‌پانه‌ی که‌ زانیاری وردو گرنگیان بۆ ده‌هینا توانی له‌ ولاتی شام پێش پزگارکردنی قودس پلانه‌ سه‌ربازییه‌ سه‌رکه‌وتوو‌ه‌کانی خو‌ی دا‌پ‌ر‌ژ‌ی‌ت، هاوکات هاو‌پ‌ر‌ی‌یه‌تی (ریموند)ی خاوه‌ن

١٠٥ الدباغ: المرجع في الحرب النفسية، ل١٨٢.

١٠٦ زرزاریه‌کان: یه‌کیکه‌ له‌ هۆزه‌ کوردیه‌کان، (المسعودی: التنبيه والاشراف، ل٧٨) هه‌روه‌ها تیره‌یه‌که‌ له‌ تیره‌کانی (هه‌زبانه‌کان). (زکی: س.پ، ل١٨٧).

١٠٧ الباشوره: پارچه‌ زه‌ویه‌که‌ له‌ده‌روه‌ی شو‌رای شار، و شو‌رایه‌کی تایه‌بتی بۆ دروست ده‌که‌ن له‌نیوان ئه‌و پارچه‌ زه‌ویه‌و سه‌نگه‌ره‌که‌، هاوکات لینه‌وه‌ ده‌رده‌چیت بۆ ده‌روه‌ی شار. (یاقوت: س.پ، م‌ج/١، ل٢٥٨).

١٠٨ ابن الاثیر: الكامل، م‌ج/٧، ل٣٠٤.

١٠٩ بیسان: شاریکه‌ له‌ ده‌شتایه‌کانی شام نیوان (حوران و فه‌له‌ستین). (یاقوت: س.پ، م‌ج/١، ل٤١٤).

١١٠ العماد الكاتب: البرق الشامي، ج/٥، ل١٤٨- ابو شامة: الروضتين، ج/٢، ل٥٠- ابن شاهنشاه: س.پ، ل١٥٢.

(طرابلس)یشی قۆسته وه بۆ ئامانجه دهر و نیه کانی به ناردنی سیخوپرو تیپه سهرانسو کانی بۆ ناو ولاتی (بیت المقدس) له بهشی (طرابلس) و (طبریه) وه، بۆ ئه وهی ئهم سیخوپرانه زانیاری گرنگو پیویست کۆ بکه نه وه که له دواتردا هۆکارو یارمهتی دهره له ئاسان کردنی پرۆسهی پرزگار کردنی (بیت المقدس) دا.^{۱۱۱}

له جهنگی دهر و نی هیرش بهر خوی به دوزمن نانا سیینی و به چه ن دین شیوه هیرش ده کات له پێگهی پروپاگه نده و گومان خستنه دلیان و قۆستنه وهی هه له کان به مه بهستی ئه وهی هه موو توانایه کی خوی بخاته گهر بۆ شکست پێهینانی دوزمن.^{۱۱۲} بۆ نمونه له (۱۱ شه والی سالی ۵۸۶ ک/ ۱۱۹۰ ز) دا خاچ دروشمه کان به مه بهستی هیرش بردنه سهر سه لاهه د دین پێشپه و یان کرد، به لام کاتی که هه ستیان به زوری ژماره و خو ئاماده ییان کرد، له به جی هیشتنی سه نگه ره کان یان هه له یان کرد، په شیمان بوونه وه و به خیرایی گه رانه وه شوینی خو یان، سه لاهه د دین ئم هه له ی قۆسته وه و هیرشی کرده سه ر یان و هیزه که ی به م شیوه یه دابه ش کرد (الافضل علي والظاهر غازي والظافر خضر) له ناوه راست (دل) و (الملك العادل) ی برای له گه ل سوپای مصری لای راست و (عماد الدین) ی خاوه نی شه نگارو (تقی الدین عمر) خاوه نی (حمایه) و (معز الدین سنجر شاه) خاوه نی (جزیره ابن عمر) لای چه پ، سه لاهه د دین خوی له سه ر ته پۆلکه یه که وه سه ره په رشتی ده کردن.^{۱۱۳}

۱۱۱ العماد الکاتب: الفتح القسی، ل ۶۷-۶۸ ابو شامة: الروضتین، ج ۲/ ل ۷۴-۷۵ ابن واصل: س. پ،

ج ۲/ ل ۱۸۴-۱۸۵.

۱۱۲ علیوه: استراتیجیة الاعلام العربی، ل ۱۸۴.

۱۱۳ ابن الاثیر: الکامل، مج ۷/ ل ۳۷۷.

هەرودها جەنگی دەروونی ھێرشبەر بەرھەڵستکاری ھەمووجۆرە ھێرشێک دەبێتەوہ کہ دەکرێتە سەری، ئەمەش بەچەندین شیوازی جۆراوجۆر لەوانە شیوازی دەروونی و ترساندن و فشاری دەروونی^{١١٤}. بۆ نمونە لە (٢٣ی شوالی ساڵی ٥٨٦ک/١١٩٠ز) سەڵاحەددین پلانیکی دەروونی ھێرش بەری دانا، فەرمانی دا بە چوونە پیشەوہی ھەندیک لەسەربازەکانی خۆی بۆ ئەوہی خاچ دروشمەکان لە خشتەبەرێت و ببیتە ھاندەرێک تاوہکو بۆیان بێنە دەرەوہ، ئەوہ بوو خاچ دروشمەکان بە (٤٠٠) چوار سەد سوارەوہ ھاتنە دەرەوہ، ئەمانیش ھەلھاتن و خاچ دروشمەکان کەوتنە دوايان تاکو گەیشتنە نیو ئەو بۆسەییەکی کە بۆیان نرابووہوہ، بەمەش سەڵاحەددین و ھێزەکی توانیان ھەمویان لەناو بەرن^{١١٥}.

سەڵاحەددین توانی بەشیوازی جەنگی دەروونی و مەعنەوی پووبەپرووی ھیزی خاچ دروشمەکان ببیتەوہ، چونکە شیوازی جەنگی دەروونی ھێرش بەر، ھێرش دەکات و بەرگریش دەکات، بەتەکتیک لەلایکەوہ دەکشیتەوہ و لەلایەکی ترەوہ ھێرش دەبات، پیادەکردنی ئەم شیوازەکی جەنگی دەروونی بوو کە سولتان سەڵاحەددین توانی سەرکەوتن بەدەست بەیئیت.

١١٤ محفوظ: الحرب النفسية، ل ٥٧.

١١٥ ابن خلدون: تاريخ ابن خلدون، ج ٥/ ل ٣٢٣.

ئەنجام

۱- جەنگى دەروونى مېژوويەكى كۆنى ھەيە، ھاوشانى بوونى مرقۇقە لەسەر زەوى، مرقۇقە ھەر لەكۆنەو دەركى پېكردوۋە وناسىيويەتى و ئەم بابەتەى زانىۋە، ھەرچەندە كۆنە، بەلام ناوەرۇكەكەى لەگەل ئەم سەردەمەدا نەگۇپراۋە، بەلكو تەنھا ئەو شىۋازانە گۇراون كەلە پراكتىكە كەرنىدا بەكار دىت.

۲- جەنگى دەروونى لەسەردەمى سەلاھەددىن بەشىۋەيەكى بەھىز ھەبوو، كەسەرەتا خاچ دروشمەكان بەكاريان ھىنا ھەموو شىۋازەكانيان تيايدا بەكار ھىنا، ھەرچەند ھەريەكى لەو شىۋازانە ناويكى تايبەتى نەبوو بەشىۋەيەكى زانستى وئاگادارى ھونەرى ئەو شىۋازانە نەبوون، تاجەند سالىكى پيش ئىستا ھەروابوو.

۳- ئەو سوپايەى كەبەشىۋەيەكى ماددى ومەعنەوى رېكبخرىت، دەتوانى سەرکەوتن لەبەرەكانى جەنگ بەدەست بەيىنى، ھەر ئەو سوپايەيە كەدەتوانى بەرەنگارى دوزمن بېتەوۋە لەپروويان بوەستى، كەئەمەش سولتان سەلاھەددىن دووپاتى كەردۇتەوۋە ھەموو ھەولېكى بۇ ئەو بوو سوپاكەى بەشىۋەيەكى رېك وپېك رېك بخت.

۴- بىروپاي بەھىز گەورەترىن كاريگەرى ھەيە بۇ بەدەست ھىنانى سەرکەوتن وپروپەروو بوونەوۋەى دوزمن، چونكە دەتوانى ھەستى خەلكى يەك بخت و وايان لېيكات يەكترىان خۇش بويت و بۇ يەك مەبەست بچەنگن. ئەو سەرکەوتنەنى سەلاھەددىن بەدەستى ھىنا بەھوى زورى پرچەكى نەبوۋە، بەلكۇھوى سەرکەوتنىان بەھىزى يىروباۋەريان بوۋە كەواى لېكردوون گيان ومولكى خويان لەپىنا ۋودادا بەخت بکەن.

۵- سه لاهه ددین سه رکړدیه کی گرنګ بووه خوۍ سه رکړدایه تی سوپاکه ی ده کړد له کاتی شه پډا، چونکه سیمای سه ربازی باو بووه، وکومه لۍ خاسیه تی سه ربازی پیوه دیار بوو وهک ئازایی وویړی وشا سوارۍ.

۶- پلانی سه لاهه ددین له شه پډا هیرش کړدن بوو به شیوه یه کی خیرا وکتوپر وپه له کړدن لهو لایه ی که مه ترسی هیه بو سهر سوپاکه ی، هر له بهر نه وه شه که هه میشه له حاله تی ئاماده بشیدا بوو.

۷- سه لاهه ددین زور وریابوو، هه موو پوژیک جاریک یان دوو جار به ده وری دوژمندا ده سوپرایه وه وئگه ر شه پښ بووایه ده گه را به سه ر هه ردوولاداو دوژمنه کانی له لای راست و لای چه پ ده بری، وفه رمانی ده کړد به سوپاکه ی هیرش بکه ن وئو شوینانه بگرن که بو یان دیاری کرابوو، هه روه ها وتوویرزی له گه ل دوژمن ده کړد کاتی که پیویست بووایه.

۸- سه ره پای نه وه ی سه لاهه ددین پوویه پرووی هیژیکۍ سه ربازی نه وروپی گه وره بووه وه، به لام هیچ کاتی پای خوۍ نه ده سه پاندو هیچ بریاریکۍ یه که لایه نه ی وهر نه گرت، به لکو له سه ر پای نه نجومه نی جه نگ ده پویشیت به ریوه، هر کاتی پیویستی بکړدایه به تایبته له کاروباری جه نگی دا.

۹- مسولمانان پیش سولتان سه لاهه ددین هیچ ده سه لاتیان له ولاتی (فلسطین) (قودس) نه بوو، به لام پاش شه پری (حطین)، وریکه وتنامه ی (الرمله)، قودسیان بوگه رایه وه، وجاریکی تر سه رفرازی بو موسلمانانی پوژه لات له سایه ی سولتان سه لاهه ددین گه رایه وه.

۱۰- ئامانچ له جه نگی ده روونی له کاتی ئاشتیدا، پروپاگهنده یه بو بلاو کړدنه وه ی بیروړاو خستنه پرووی کی شه کان له روانگه ی نه وانه ی که

ئاراستەيان لەپرووی تێکدان ولەکەدارکردنی ئەوبنەماو بیروپایانە کە لەگەڵ سیاسەتەکەیدا ناگونجی.

بەلام لەکاتی جەنگدا هەول دەدات بۆ پروو خاندنی ورەى دوژمن وههولدان بۆ دووبەرەکی خستنه نۆبەرەى ناوخۆى دوژمن ووايان لییکریٲ بپروایان بەخۆیان نەمینٲ، ئەمیش لەپێگەى ئەو شیوازو ھۆکارانەى کە لەجەنگى دەروونىدا دەستەبەر دەکریٲ.

١١- لەکۆتاییدا بۆمان دەردەکەوٲ کە سەلاحەددین بەشیۆهیهکی وردو قول لەچەمکی جەنگى دەروونى گەیشتوو وبنەما وشیوازەکانى زانیوو بەشیۆهیهکی پێک وپێک بەکارى هیناو و لەوبواردا ھونەرى نوواندوو کە لەپرووی ووردەکارى وباش بەکارهینانى ھۆکارەکانى (ئامرازەکانى) وپلان دانان و بەکارهینانى شیوازەکانى لە ھونەرى خاچ دروشمەکان بەھیز تریوو، چونکە خۆى باش لەگرنکی جەنگى دەروونى گەیشتبوو لەبوارى ترساندن و توقانندنى دوژمن لەچارچیۆهى بیروکەى پاگەیانندنى گشتى لەپێگەى پراکتیکە کردن و سەرکەوتنى بیروکەى پاگەیانندنى ئەیوبى لەجەنگى دەروونى.

لیستی سه رچاوه کان

✱

ليستی سه رچاوه کان

- القرآن الكريم

يه كه م: ده ستنوسه كان:

القاضي الفاضل: عبدالرحيم البيساني، (ت ٥٩٦هـ/م ١٢٠٠م)

١- رسائل القاضي الفاضل، مخطوطة حسين بك، مكتبة اوقاف الموصل، رقم ٩/١، ورقة ٩.

العمري: القاضي فضل الله شهاب الدين احمد بن يحيى (ت

٧٤٩هـ/١٣٤٨م)

٢- مسالك الابصار وممالك الامصار: يصدره فؤاد سزكين بالتعاون مع علماء الدين خيوصون، معهد العلوم العربية الاسلامية، طبعة استانبول، طبع بالتصوير من مخطوطة ٢٧٩٧ / ٢ ص، احمد الثالث، طوبقا بوسراب، استانبول، ج ٣، ج ٢٧، والمخطوطة موجودة في المجمع العلمي العراقي تحت رقم ٢٩٠ / ٣٠٠.

مؤلف مجهول: تحت عنوان (ذكر الدولة الايوبية وغيرها).

٣- مخطوط في مكتبة الاوقاف العامة، الموصل، برقم ١٧/١ زيواني.

دووه م: سه رچاوه كوڤنه كان:

- ابن الاثير : عز الدين أبو الحسن علي بن محمد الجزري، (ت ٦٣٠هـ / ١٢٣٢ م).
١. -الكامل في التاريخ ، دار أحياء التراث العربي،(بيروت: ١٩٩٤م).
٢. -التاريخ الباهر في الدولة الاتاكية بالموصل و حلب، تحقيق عبد القادر احمد طليمات، دار الكتب الحديثة، (القاهرة: ١٩٦٣ م).
- الاسحاقي : محمد عبد المعطي بن احمد (ت ١٠٦٠هـ / ١٦٥٠ م).
- أخبار الاول فيمن تصرف على مصر من أرباب الدول، المطبعة الشرقية، (القاهرة: ١٣٠٠هـ).
- ابن ايبيك : أبو بكر بن عبد الله الدواداري ، (ت ٧٣٤ هـ / ١٣٣٩ م).
٣. -كنز الدرر وجامع الغرر، باسم (الدر المطلوب في أخبار بني أيوب) ، تحقيق سعيد عبد الفتاح عاشور، دار الأحياء الكتب العربية ،المعهد الالمانى للآثار الشرقية، ج ٧، (القاهرة : ١٩٧٢م).
- البديسي: شرفخان
٤. -شرفنامه : ترجمة محمد جميل الملا احمد الروز بياني، ط٢، مطبعة وزارة التربية، (أربيل: ٢٠٠١م).
- ابن بطوطة : أبو عبد الله محمد بن عبد الله الطنجي ، (ت ٧٧٩ هـ / ١٣٧٧ م).
٥. -رحلة ابن بطوطة ، المسماة (تحفة النظار في غرائب الأمصار و عجائب الأسفار)، مكتبة التجارية الكبرى ، (مصر : ١٩٥٨م).
٦. البنداري :قوام الدين ابو الفتح على بن محمد (ت ٦٤٣هـ / ١٢٤٥ م).

٧. -سنا البرق الشامى (تلخيص البرق الشامى للعماد الكاتب الأصفهاني) تحقيق، رمضان ششن، دار الكتاب الجديد، (بيروت: ١٩٧١م).
- ابن تغري بردي : جمال الدين أبو المحاسن يوسف الاتابكي (ت ٨٧٤هـ / ١٤٧٠م).
٨. -النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة ، مطبعة دار الكتب ، (القاهرة: د ت)
- ابن جبير : أبي الحسن محمد بن أحمد، (ت ٦١٤ هـ / ١٢١٧م).
٩. -رحلة ابن جبير (تذكرة بالاخبار عن إتفاقات الاسفار)، دار و مكتبة الهلال، الطبعة الثانية، (بيروت : ١٩٨٦م).
- الجبرتي : عبد الرحمن الجبرتي .
١٠. -عجائب الآثار في التراجم و الاخبار، مطبعة لجنة البيان العربي، سنة ١٩٥٨م.
- ابن الجوزي : ابو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد بن علي (ت ٥٩٧هـ / ١٢٠١م).
١١. المنتظم في تاريخ الملوك و الامم مطبعة دائرة المعارف العثمانية، (حيدر اباد الدكن: ١٣٥٨-١٣٥٩هـ).
- الحموى: ابو الفضائل محمد بن علي (ت ٦٤٤هـ / ١٢٤٦م).
١٢. تاريخ المنصورى المسمى (تلخيص الكشف و البيان فى حوادث الزمان) عنى بنشره ووضع فهارسه: البطرس غرباز نيويج، دار النشر للاداب الشرقية، (موسكو: ١٩٦٠م).
- الحميري: ابو عبدالله محمد بن عبدالله بن عبد المنعم(ت ٧٢٧هـ / ١٣٣٤م).
١٣. الروض المعطار في خبر الاقطار، تحقيق: احسان عباس، مكتبة لبنان، (بيروت: ١٩٨٤م).

- الحنبلي : أحمد بن إبراهيم ، (ت ٨٧٦هـ / ١٤٧٢ م).
١٤. — شفاء القلوب في مناقب بني أيوب ، تحقيق : ناظم رشيد ، دار الحرية للطباعة ، (بغداد : ١٩٧٨م).
- ابن حوقل: ابو القاسم بن حوقل النصيبي (ت ٣٦٧هـ / ٩٧٧م)
١٥. صورة الارض، دار مكتبة الحياة، (بيروت: ١٩٧٩).
- ابن خلدون : عبد الرحمن بن محمد، (ت ٨٠٨ هـ / ١٤٠٥ م).
١٦. — مقدمة ابن خلدون ، دار صادر، (بيروت : ١٩٧٨ م).
١٧. — العبر و ديوان المبتدأ و الخبر (تاريخ ابن خلدون)، مؤسسة جمال للطباعة و النشر، (بيروت: ١٩٧٩م).
- ابن خلكان : شمس الدين أبو عباس أحمد بن محمد ، (ت ٦٨١ هـ / ١٢٨٢م).
١٨. — وفيات الأعيان و أنباء أبناء الزمان ، تحقيق : إحسان عباس ، دار الثقافة ، (بيروت : ١٩٦٨).
١٩. ابن خرداذبة: ابو القاسم بن عبيد الله (ت ٣٠٠هـ / ٩١٢م).
٢٠. — المسالك و الممالك، بريل، (ليدن: ١٨٨٩م).
- الخزرجي: الشيخ علي بن الحسن (ت ٨١٢هـ / ١٤٠٩م).
٢١. — العقود اللؤلؤية في تاريخ الدولة الرسولية، تصحيح و تنقيح محمد بسيوني عسل، مطبعة الهلال، (القاهرة: ١٩١١م).
- ابن ظافر: جمال الدين على الازدي (ت ٦٢٣هـ / ١٢٢٦م).
٢٢. — اخبار الدولة المنقطعة، تحقيق اندريه فريه، مطبوعات المعهد العلمي الفرنسي للآثار الشرقية، (القاهرة: ١٩٧٢).
- ابن دقماق: ابراهيم بن محمد بن ايدير العلاني (ت ٨٠٩هـ / ١٤٠٦م).

٢٣. الجوهر الثمين في سيرة الملوك والسلاطين، تحقيق محمد كمال الدين عز الدين، عالم الكتب، ط ١، ج ٢، (القاهرة: ١٩٨٥).
- الذهبي: شمس الدين محمد بن عثمان بن قايمان، (ت ٧٤٨هـ / ١٣٤٧م).
٢٤. -العبر في خبر من غبر، تحقيق: ابو هاجر محمد السعيد بن بسيوني زغلول، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٨٥م).
٢٥. -تاريخ الإسلام، وفيات المشاهير و الأعلام، تحقيق : بشار عوآد معروف و آخرون، مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، (بيروت : ١٩٨٨م).
٢٦. -دول الإسلام، تحقيق: فهم محمد شلتون و مصطفى ابراهيم، (القاهرة: ١٩٧٤م).
- الرهاوي المجهول: في حدود (٦٢٣هـ/ ١٢٣٤م).
٢٧. -تاريخ الرهاوي المجهول، تعريب البير ابونا، مطبعة شفيق، (بغداد: ١٩٨٦م).
- ابن الساعي : ابو طالب علي بن أنجب تاج الدين الخازن، (ت ٦٧٤ هـ / ١٢٧٥م).
٢٨. -الجامع المختصر في عنوان التواريخ و عيون السير، تحقيق : مصطفى جواد، المطبعة السريانية الكاثوليكية، (بغداد : ١٩٣٤م).
- سبط ابن الجوزي : شمس الدين يوسف بن قزاوغلي، (ت ٦٥٤ هـ / ١٢٥٦م).
٢٩. -مرآة الزمان في تاريخ الأعيان، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية، (الهند : ١٩٥١م).
- السبكي : تاج الدين عبد الوهاب بن تقي الدين، (ت ٧٧١هـ / ١٣٦٩م).
٣٠. -طبقات الشافعية الكبرى، تحقيق : محمود محمد الطناحي و عبد الفتاح محمد الحلو، مطبع عيسى الحلب، (القاهرة : ١٩٦٥م).

- السيوطي : جلال الدين عبد الرحمن بن ابي بكر، (ت ٩١١هـ / ١٥٠٥م).
٣١. - حسن المحاضرة في اخبار مصر و القاهرة، تحقيق : محمود صبح، دار القاهرة للطباعة، مكتبة الأنجلو المصرية، (القاهرة : د.ت).
٣٢. - تاريخ الخلفاء ، تحقيق: محمد محي الدين عبد الحميد، منشورات الشريف الرضي.
- ابو شامة : شهاب الدين عبد الرحمن بن إسماعيل المقدسي، (ت ٦٦٥هـ / ١٢٦٦م).
٣٣. - الذيل على الروضتين (تراجم رجال القرنين السادس و السابع الهجريين)، باعثناء : السيد عزت العطار الحسني، دار الجيل، الطبعة الثانية، (بيروت : ١٩٧٤م).
٣٤. - الروضتين في اخبار الدولتين النورية و الصلاحية، دار الجيل، (بيروت : د.ت).
- ابن شاهنشاه الايوبي : المنصور محمد بن المظفر تقي الدين بن عمر ، (ت ٦١٧هـ / ١٢٢٠م).
٣٥. - مضمار الحقائق وسر الخلائق ، تحقيق : حسن حبشي ، دار المنى للطباعة ، (القاهرة : ١٩٦٨م).
- ابن شداد : ابو المحاسن بهاء الدين يوسف بن رافع، (ت ٦٣٢هـ / ١٢٣٤م).
٣٦. - النوادر السلطانية و المحاسن اليوسفية، تحقيق : جمال الدين الشيال، الدار المصرية للتأليف، (القاهرة : ١٩٦٤م).
- الصفدي: صلاح الدين خليل ابن ابك (ت ٧٦٤هـ/ ١٣٦٣م).
٣٧. - الوافي بالوفيات، تحقيق و إعثناء : احمد الارناوط و تركي مصطفى، دار احياء التراث العربي، (بيروت: ٢٠٠٠م).

الصوري :وليم: (ت ٥٨٠ هـ / ١١٨٤م).

٣٨. -الحروب الصليبية، ترجمة و تعليق : حسن حبشي، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة : ١٩٩٥م).

ابن الصيرفي : امين الدولة تاج الرياسة ابي القاسم علي بن منجب الصيرفي المصري (ت٥٤٢هـ/١١٤٧م).

٣٩. -قانون ديوان الرسائل، مطبعة الواعد، (مصر:١٩٠٥م).

الطرسوسي : مرضي بن علي بن مرضي(ت٥٨٩هـ/١١٩٣م)

٤٠. -تبصرة ارباب الالباب في كيفية النجاة في الحروب من الاسواء، تحقيق و نشر: كلود كاهين، (د.ت).

ابن عبد الحق : صفى الدين عبد المؤمن البغدادي،(ت ٧٣٩ هـ / ١٢٣٨م).

٤١. -مراصد الإطلاع على اسماء الأمكنة و البقاع، تحقيق محمد علي البجاوي، دار إحياء الكتب العربية، (القاهرة : ١٩٥٤م).

٤٢. ابن العديم: ابو القاسم كمال الدين عمر بن احمد بن هبة الله الحلبي (ت٦٦٠هـ/ ١٢٦١م).

٤٣. -زبدة الحلب في تاريخ حلب، تحقيق: سامي الدهان، المطبعة الكاثوليكية، (بيروت: ١٩٦٧م).

ابن العبري: ابو الفرج غريغوريوس بن اهرن الملطي (ت٦٨٥هـ/ ١٢٨٦م).

٤٤. -تاريخ مختصر الدول، المطبعة الكاثوليكية، ط٢، (بيروت: ١٩٥٨).

ابن العماد الحنبلي: ابو الفلاح عبد الحي (ت١٠٨٩هـ/١٦٧٨م).

٤٥. -شذرات الذهب في اخبار من ذهب، مطبعة القدسي، (القاهرة: ١٩٣١م).

العماد الكاتب الاصفهاني : عماد الدين محمد صفي الدين الكاتب ، (ت ٥٩٧ هـ / ١٢٠٠ م).

٤٦. - خريدة القصر و جريدة العصر (قسم شعراء مصر) نشر احمد امين و شوقي ضيف و احسان عباس، مطبعة لجنة التأليف و الترجمة و النشر (القاهرة: ١٩٥١ م).

٤٧. - خريدة القصر و جريدة العصر، قسم شعراء الشام، تحقيق: شكري فيصل، المطبعة الهاشمية، (دمشق: ١٩٦٤ م).

٤٨. - الفتح القسي في الفتح القدسي، تحقيق و تقديم: محمد محمود صبح ، الدار القومية للطباعة و النشر (القاهرة: ١٩٦٥ م).

٤٩. - البرق الشامى، الجزء الثالث، تحقيق و تقديم: مصطفى الحيارى، ط١، (عمان: ١٩٨٧ م).

٥٠. - البرق الشامى، الجزء الخامس، تحقيق و تقديم : فالح صالح حسين، ط١، (عمان: ١٩٨٧ م).

العمرى: القاضى فضل شهاب الدين احمد بن يحيى (ت ٧٤٩ هـ / ١٣٤٨ م).
٥١. - التعريف بالمصطلح الشريف، تحقيق محمد حسين شمس الدين، دار الكتب العلمية، ط١، (بيروت: ١٩٨٨).

٥٢. العليمي : مجير الدين بن عبد الرحمن بن محمد، (ت ٩٢٨ هـ / ١٥٢١ م).

٥٣. - الانس الجليل بتاريخ القدس و الخليل، (النجف : ١٩٦٨ م).

٥٤. الغساني : الملك الأشرف اسماعيل بن العباس، (ت ٨٠٣ هـ / ١٤٠٠ م).

٥٥. - العسجد المسبوك و الجواهر المحكوك في طبقات الخلفاء و الملوك، تحقيق : شاکر محمود عبد المنعم، دار البيان، (بغداد : ١٩٧٥ م).

- ابو الفداء : عماد الدين اسماعيل بن محمد بن عمر، (ت ٧٣٢ هـ / ١٣٣١ م).
 ٥٦. -المختصر في اخبار البشر، دار المعرفة للطباعة و النشر، (بيروت : د.ت.).
 ٥٧. ابن الفرات : ناصر الدين محمد بن عبد الرحيم، (ت ٨٠٧ هـ / ١٤٠٤ م).
 ٥٨. -تاريخ ابن الفرات، تحقيق : حسن محمد الشماع، المجلد الرابع، الجزء الثاني، دار الطباعة الحديثة، (البصرة : ١٩٦٩).
 ابن قاضي شهبه : بدر الدين محمد بن أحمد، (ت ٨٧٤ هـ / ١٤٦٩ م).
 ٥٩. -الكواكب الدرية في السيرة النورية، تحقيق : محمود زايد، الدار الكتاب الجديد، الطبعة الأولى، (بيروت : ١٩٧١ م).
 القلقشندي : ابو العباس احمد بن علي، (ت ٨٢١ هـ / ١٤١٨ م).
 ٦٠. -ماثر الانافة في معالم الخلافة، تحقيق: عبد الستار فراج، (بيروت: د.ت.).
 ٦١. -صبح الأعشى في صناعة الإنشاء، تحقيق محمد حسين شمس الدين، دار الكتب العلمية، (بيروت : ١٩٨٧).
 قدامة بن جعفر: أبو الفرج (ت٣٣٧هـ/٩٤٨م).
 ٦٢. -الخراج و صناعة الكتابة، شرح و تعليق: محمد حسين الزبيدي، دار الرشيد للنشر، (بغداد: ١٩٨١ م).
 ابن كثير : عماد الدين ابو الفداء اسماعيل بن عمر، (ت ٧٧٤ هـ / ١٣٧٢ م).
 ٦٣. -البداية و النهاية، تحقيق : دار أبي حيان، الطبعة الأولى، (القاهرة : ١٩٩٦).
 المسعودي : ابي الحسن علي بن الحسين بن علي، (ت ٣٤٦ هـ / ٩٧٥ م).

٦٤. -التنبيه و الاشراف، باعتناء : عبد الله الصاوي، أعادت طبعه بالأوفسيت، مكتبة المثنى، (بغداد : ١٩٣٨م).
- المقريزي : تقي الدين احمد بن علي، (ت ٨٤٥ هـ / ١٤٤١م).
٦٥. -السلوك لمعرفة دول الملوك، تحقيق : محمد عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية، طبعة جديدة، (بيروت : ١٩٩٧).
٦٦. -المواعظ و الاعتبار بذكر الخطط و الآثار المشهور بـ (الخطط المقريزية)، دار صادر، طبعة جديدة بالأوفسيت، مكتبة المثنى، (بغداد : ١٩٧٠).
٦٧. -اتعاظ الحنفا بأخبار الائمة الفاطميين الخلفاء، تحقيق جمال الدين الشيال، دار الفكر العربي، (القاهرة: ١٩٤٨).
- ابن مماتي : أسعد بن مماتي، (ت ٦٠٦ هـ / ١٢٠٩م).
٦٨. -قوانين الدواوين، تحقيق : عزيز سوريال عطية، مطبعة مصر، (القاهرة: ١٩٤٣م).
- ابن منظور : جمال الدين محمد بن مكرم الأنصاري، (ت ٧١١ هـ / ١٣١١م)
٦٩. -لسان العرب، تحقيق عبد الله علي الكبير و آخرون، دار المعارف، (القاهرة : د. ت)
- ناصر خسرو: ابو معين الدين القباداني المروزي، (ت ٤٨١ هـ / ١٨٠٨م).
٧٠. -سفر نامه، نقله الى العربية: يحيى الخشاب، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: ١٩٩٣م).
- نصر الله بن محمد بن الاثير:
٧١. المثل السائر في ادب الكاتب والشاعر، (القاهرة: ١٩٧٢).
- النويري : شهاب الدين احمد بن عبد الوهاب، (ت ٧٣٣ هـ / ١٣٣٢م).

٧٢. -نهاية الأرب في فنون الأدب، حققه و وضع حواشيه، محمد محمد أمين وآخرون، مطابع الهيئة المصرية العامة للكتاب، ج٢٨، (مصر : ١٩٩٢ م)
٧٣. ابن واصل : جمال الدين محمد بن سالم، (ت ٦٩٧ هـ / ١٢٩٧م).
٧٤. -مفرج الكروب في مناقب بني أيوب، تحقيق : جمال الدين الشيال ، طبعة دار القلم، (القاهرة : ١٩٦٠م).
- ياقوت الحموي: شهاب الدين أبو عبد الله الرومي، (ت ٦٢٦ هـ / ١٢٢٨م).
٧٥. معجم البلدان، دار صادر، (بيروت : ١٣٩٧ هـ / ١٩٩٧م).
- اليونيني : ابو فتح موسى بن احمد بن قطب الدين، (ت ٧٢٦ هـ / ١٣٢٦م).
٧٦. ذيل مرآة الزمان، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية،(الهند : ١٩٥٤م).

سَيِّه م: سه رچاوه نوييه كان:

١. ر. جب: السير هاملتون.
١. صلاح الدين الايوبي (دراسات في التاريخ الاسلامي)، حررها يوسف إيبش، المؤسسة العربية للدراسات و النشر، (بيروت: ١٩٧٣م).
- اد-لبرتش: تشارلس.
٢. الحرب الباردة و ما بعدها، تعريب فاضل زكي محمد، دار الحرية للطباعة، (بغداد: ١٩٧٦م).
- ادي شير :
٣. معجم الألفاظ الفارسية المعربة، مكتبة لبنان، (بيروت : ١٩٨٠).
- الاهل : عبد العزيز سيد:
٤. أيام صلاح الدين، دار الكتب، الطبعة الأولى، (بيروت : ١٩٦١).
- الامين: حسن:
- صلاح الدين بين العباسيين و الفاطميين و الصليبيين، دار الجديد، ط١، (بيروت ١٩٩٥).
- امين: محمد فتحي.
٥. الحرب و المعنويات، مديرية المطابع العسكرية، (بغداد: ١٩٨٩م).
- امين : نه بهز مجيد:
٦. الاستخبارات، الأيوبية في عهد صلاح الدين، مطبعة قه لا، (السليمانية : ١٩٩٨).
٧. المشطوب الهكاري، دراسة عن دور الهكاريين في الحروب الصليبية، (السليمانية : ٢٠٠٢).
- ايار: فريد.

٨. دراسات في الاعلام و الحرب النفسية، المكتبة الوطنية، (بغداد: ١٩٧٩م).

إيليسيف : نيكيتا:

٩. الشرق الإسلامي في العصر الوسيط، مؤسسة دار الكتاب الحديث، (بيروت : ١٩٦٨)

باركر: ارنست.

١٠. الحروب الصليبية، ترجمة السيد الباز العريني، مطبعة لجنة البيان العربي، مكتبة النهضة المصرية، (القاهرة: ١٩٦٠م).
بدوي: احمد.

١١. الحياة الادبية في عصر الحروب الصليبية بمصر و الشام، مطبعة نهضة مصر، ط١، (القاهرة: د.ت).
بدوي: احمد.

١٢. صلاح الدين بين شعراء عصره و كتابه، مطبعة وزارة الثقافة و الارشاد المصرية، (القاهرة: ١٩٦٠م).
بولارد: سير ريدر.

١٣. بريطانيا و الشرق الاوسط من اقدم العصور حتى سنة ١٩٥٢م، ترجمة حسن احمد سلمان، مطبعة الرابطة، (بغداد: ١٩٥٦م).
بيريه: جان.

١٤. الذكاء و القيم المعنوية في الحرب، تعريب اكرم ديرري و الهيثم الايوبي، المؤسسة العربية للدراسات و النشر، ط٢، (بيروت: ١٩٨٦م).
بيومي: علي.

١٥. قيام الدولة الايوبية في مصر، دار الفكر الحديث للطبع و النشر، ط١، (القاهرة: ١٩٥٢م).

تايلور: فيليب.

١٦. قصف العقول، ترجمة سامي خشبة، عالم المعرفة، رقم ٢٥٦،
(الكويت: ٢٠٠٠م).

التكريتي : محمود ياسين:

١٧. الأيوبيون في شمال الشام و الجزيرة، دار الرشيد للنشر، (بغداد
: ١٩٨١).

التونجي : محمد :

١٨. المعجم الذهبي، دار العلم للملايين، الطبعة الأولى، (بيروت : ١٩٦٩).

الجميلى: رشيد عبدالله:

١٩. دولة الاتابكة فى الموصل، دار النهضة العربية، ط١، (بيروت ١٩٧٠).
حاتم: محمد عبد القادر.

٢٠. الاعلام و الدعاية (نظريات و تجارب)، مكتبة الانجلو المصرية،
(القاهرة: ١٩٧٨م).

حتي : فيليب:

٢١. تاريخ سوريا و لبنان و فلسطين، ترجمة : كمال اليازجي، ط٢،
(بيروت : ١٩٧٢).

حتي: فيليب و اخرون.

٢٢. تاريخ العرب، دار غندور للطباعة و النشر و التوزيع، ط٥،
(لبنان: ١٩٧٤م).

حسن: ابراهيم حسن.

٢٣. تاريخ الاسلام (السياسي و الديني و الثقافي و الاجتماعي)، دار
الجيل، ج٤، ط١٤، (بيروت: ١٩٩٦م).
الحسن: حسن.

٢٤. الدولة الحديثة اعلام و استعلام، دار العلم للملايين، ط١، (بيروت: ١٩٨٦م).

الحسين: عبد المنعم علي.

٢٥. الحرب النفسية و تأثيرها علي معنوية الجماهير، مركز دراسات الخليج العربي، (جامعة البصرة: ١٩٨٨م).

حسين: محسن محمد:

٢٦. الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين (تركيبه، تنظيمه، اسلحته، بحريته، وابرز المعارك التي خاضها) ، مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، (بيروت : ١٩٨٦)

حمزة: عبد اللطيف.

٢٧. الاعلام و الدعاية، دار الفكر العربي، ط٢، (القاهرة: ١٩٧٨م).

٢٨. ثلاث شخصيات في التاريخ(ابن المقفع ، صلاح الدين، قراقوش)، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: ٢٠٠٠م).

حمزة: مختار.

٢٩. أسس علم النفس الاجتماعي، دار المجتمع العلمي، (جدة: ١٣٩٩هـ).

الحميدة: سالم محمد.

٣٠. الحروب الصليبية، دار الشؤون الثقافية العامة، ج٤، ط١، (بغداد: ١٩٩٤م).

الخطاب: محمود شيت.

٣١. الاسلام و النصر، دار قتيبة، ط٢، (دمشق: ١٤٠٥هـ).

الخلفات: جمال يوسف و بهاء الدين محمد اسعد.

٣٢. العسكرية الاسلامية و قادتها العظام، مكتبة المنار، ط٢، (الاردن: ١٩٨٣م).

خليل :عماد الدين:

٣٣. الإمارات الأرتقية في الجزيرة و الشام، (٤٦٥-٨١٢ هـ / ١٠٧٢-١٤٠٩ م) أضواء جديدة على المقاومة الإسلامية للصليبيين و التتر، مؤسسة الرسالة، الطبعة الأولى، (بيروت : ١٩٨٠).

٣٤. عماد الدين زنكي، مطبعة الزهراء الحديثة، ط٣، (الموصل: ١٩٨٥ م).
الدباغ: مصطفى.

٣٥. المرجع في الحرب النفسية، المؤسسة العربية للدراسات و النشر، ط١، (بيروت: ١٩٩٨ م).

الدباغ: فخري و قيس عبد الفتاح مهدي.

٣٦. علم النفس العسكري، ط١، (بغداد: ١٩٨٦ م).
الدباغ: فخري.

٣٧. الحرب النفسية، دار الحرية للطباعة، (بغداد: ١٩٧٩ م).
دشسنر: كونتر.

٣٨. احفاد صلاح الدين الايوبي، ترجمة عبد السلام بروراري، ط٢، (دهوك: ٢٠٠٠ م).

ديورانت : ول

٣٩. قصة الحضارة، ترجمة : محمد بدران، مطبعة لجنة التأليف و الترجمة و النشر، الطبعة الثانية، (القاهرة : ١٩٥٧ م).

ذبيان: سامي.

٤٠. الصحافة اليومية و الاعلام، دار المسيرة، ط٢، (بيروت: ١٩٨٧ م).
ربيع: حامد.

٤١. الحرب النفسية في الوطن العربي، دار واسط للدراسات و النشر و التوزيع، (بغداد: ١٩٨٩ م).

٤٢. الحرب النفسية في المنطقة العربية، المؤسسة العربية للدراسات و النشر، لبنان، (بيروت: ١٩٧٤م).

رشتي: جيهان احمد

٤٣. الدعاية و استخدام الراديو في الحرب النفسية، دار الفكر العربي، (القاهرة: ١٩٨٥م).

رفعت: محمد و محمد احمد حسونة

٤٤. معالم تاريخ العصور الوسطى، مطبعة شركة مساهمة مصرية، ط٤، (القاهرة: ١٩٢٧م).

الرضا: هاني و رامز محمد عمار.

٤٥. الراى العام و الاعلام و الدعاية، المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر و التوزيع، (بيروت: ١٩٩٨م).

رمزي: محمد:

٤٦. القاموس الجغرافي للبلاد المصرية، مطبعة دار الكتب المصرية، (القاهرة: ١٩٥٤-١٩٥٥).

رنسيما ن : ستيفن:

٤٧. تاريخ الحروب الصليبية، ترجمة : السيد الباز العريني، دار الثقافة، الطبعة الأولى، (بيروت : ١٩٦٨).

زابوروف: ميخائيل.

٤٨. الصليبيون في الشرق، ترجمة الياس شاهين، دار التقدم، (موسكو: ١٩٨٦م).

الزبيدي: كامل علوان.

٤٩. علم النفس العسكري، بيت الحكمة، (بغداد: ١٩٨٩م).

٥٠. علم النفس في الميدان العسكري، الدار العربية للموسوعات، ط١، ١٩٨٨م.
- زامباور: ادوارد فون:
٥١. معجم الانساب والاسرات الحاكمة فى التاريخ الاسلامى، ترجمة زكى محمد حسن و اخرون، ج١، (بيروت: ١٩٨٠).
- زكار: سهيل.
٥٢. حطين و الفتاح الصلاحي للقدس، دار الفكر للطباعة و النشر و التوزيع، ط١، (بيروت: ٢٠٠٢م).
- زكى: محمد امين.
٥٣. مشاهير الكرد وكردستان، مطبعة التفيض الاهلية، (بغداد: ١٩٤٥).
- الزركلى: خير الدين.
٥٤. الاعلام - قاموس تراجم، دار العلم الملايين، (بيروت: ١٩٨٦).
- زمانى: احمد.
٥٥. بحوث حول النظام العسكري في الاسلام، الدار الاسلامية، ط١، (بيروت: ١٩٩١م).
- زناد: موسى.
٥٦. الحرب النفسية، مطبعة دار القادسية، الاعظمية، (بغداد: ١٩٨٤م).
- زهران: حامد عبد السلام
٥٧. علم النفس الاجتماعي، عالم الكتب، ط٤، (القاهرة: ١٩٧٧م).
- الزين: نبيل عبد القادر.
٥٨. القدس، دار الضياء للنشر و التوزيع، ط١، (عمان: ١٩٨٨م).
- سرور: محمد جمال الدين.
٥٩. الدولة الفاطمية في مصر، دار الفكر العربي (القاهرة: ١٩٧٤).

سعداوي : نظير حسان:

٦٠. الحرب و السلام زمن العدوان الصليبي، مكتبة النهضة المصرية،
(القاهرة : ١٩٦١).

٦١. التاريخ الحربي المصري في عهد صلاح الدين، مطبعة لجنة البيان
العربي، (القاهرة : ١٩٥٧).

السلامة: عبدالله علي

٦٢. الاستخبارات العسكرية في الاسلام، مؤسسة الرسالة،
ط٢، (بيروت: ١٩٩٢م).

السيد: جمال.

٦٣. أضواء على الحرب النفسية، الهيئة المصرية العامة للكتاب،
(القاهرة: ١٩٧٢م).

شاكر: محمود.

٦٤. التاريخ الاسلامي، المكتب الاسلامي، ج٦، ط٣، (بيروت: ١٤٠٥هـ).
شديد: محمد.

٦٥. الجهاد في الاسلام، مؤسسة الرسالة، (بيروت: ١٤٠٠هـ).

شليبي: كرم.

٦٦. حرب الكلمات، الهيئة المصرية للكتاب، (القاهرة: ١٩٧٥م).

الشيال: جمال الدين.

٦٧. تاريخ مصر الاسلامية، مطابع رويال، ج٢، (القاهرة: ١٩٦٧م).

عاشور : سعيد عبد الفتاح:

٦٨. الحركة الصليبية -صفحة مشرقة من تاريخ الجهاد العربي في
العصور الوسطى، مكتبة الأنجلو المصرية، الطبعة الرابعة، (القاهرة :
١٩٨٢).

٦٩. اوروبا العصور الوسطى، مكتبة النهضة المصرية، ط١،
(القاهرة: ١٩٥٨).

عبد القادر: محمد.

٧٠. دور الاعلام في التنمية، دار الحرية للطباعة، (بغداد: ١٩٨٢).

عبد الله: معتز سيد.

٧١. الحرب النفسية و الشائعات، دار غريب للطباعة و النشر و التوزيع،
(القاهرة: ١٩٩٧م).

العبادي : احمد مختار:

٧٢. قيام دولة المماليك الاولى في مصر و الشام، دار النهضة العربية
للطباعة و النشر، (بيروت: ١٩٦٩م).

العبادي: احمد مختار بالاشتراك مع السيد عبد العزيز سالم :

٧٣. تاريخ البحرية الإسلامية في مصر و الشام، جامعة بيروت العربية،
(بيروت : ١٩٧٢).

العبد، محمد.

٧٤. ايعيد التاريخ نفسه، مطابع اضواء البيان، ط٣، ١٩٩٩م.

العريني : السيد الباز:

٧٥. تاريخ اوربا في العصور الوسطى، دار النهضة العربية، (بيروت :
١٩٦٨).

٧٦. الشرق الأدنى في العصور الوسطى (الأيوبيون)، دار النهضة العربية
للطباعة و النشر، (بيروت : ١٩٦٧).

٧٧. مؤرخو الحروب الصليبية، دار النهضة العربية، مطبعة لجنة البيان
العربي، (القاهرة : ١٩٦٢).

العسلي : بسام :

٧٨. فن الحرب الإسلامي، ايام الحروب الصليبية، دار الفكر للطباعة والنشر، المجلد الرابع، الطبعة الأولى، (بيروت ١٩٨٨م)
٧٩. الحرب والحضارة، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، ط١، (بيروت: ١٩٧٩م).
٨٠. صلاح الدين الايوبي، دار النفائس، ط٣، (بيروت: ١٩٨١م).
- علي: نزار جرجيس.
٨١. حرب الكلمة، مطبعة وزارة الثقافة، (اريل: ١٩٩٨م).
- عليوة: السيد
٨٢. استراتيجية الاعلام العربي، الهيئة المصرية للكتاب، (القاهرة: ١٩٧٨م).
- عواد: جودت عبد الكريم.
٨٣. الحرب النفسية و شائعات الحرب، مركز الاعداد و التطوير الثقافي، (بغداد: ١٩٨٤م).
- العويني: محمد علي.
٨٤. الاعلام الدولي بين النظرية و التطبيق، مكتبة الانجلو المصرية، (القاهرة: ١٩٩٠م).
٨٥. العمرى: احمد سويلم.
- اصول العلاقات السياسية الدولية، ط٣، (بيروت ١٩٥٩).
- عيسى بك: احمد:
٨٦. تاريخ البيمارستان في الاسلام، مطبعة الهاشمية، (دمشق: ١٩٣٩م).
- غالب: مصطفى.
٨٧. اعلام الاسماعيلية، دار اليقظة العربية، (بيروت: ١٩٦٤م).

٨٨. تاريخ الدعوة الاسماعيلية، دار اليقظة العربية للتأليف و الترجمة و النشر السورية، (دمشق: ١٩٥٣م).
- الغامدي : عبد الله سعيد محمد.
٨٩. صلاح الدين و الصليبيون، دار الندوة الجديدة، المكتبة الفيصلية، (بيروت: ١٩٨٥م).
- غنيم: اسمت :
٩٠. الدولة الأيوبية و الصليبيون، دار المعرفة الجامعية، (الأسكندرية : ١٩٨٨)
- غوانمة: يوسف درويش.
٩١. امارة الكرك الايوبية، المملكة الاردنية الهاشمية، ١٩٨٠.
- فشر: ه.أ.ل
٩٢. تاريخ اوربا في العصور الوسطى، نقله الى العربية مصطفى زيادة و السيد الباز العريني، القسم الاول، دار المعارف بمصر، (القاهرة: د.ت.).
- قادر: عزيز.
٩٣. حرب الافكار، دار الحرية للطباعة، (بغداد: ١٩٩٨م).
- القرزاز: محمد صالح داوود.
٩٤. الحياة السياسية في العراق في العصر العباسي الاخير، مطبعة القضاء، (النجف: ١٩٧١م).
- قلعجي: قدري.
٩٥. صلاح الدين الايوبي (قصة الصراع بين الشرق و الغرب خلال القرنين الثاني عشر و الثالث عشر للميلاد)، دار الكاتب العربي، مطابع شركة الحديث، (بيروت: ١٩٦٦م)
- القوصي : عطية.

٩٦. تاريخ دولة الكنوز الاسلامية، دار المعارف، (مصر: ١٩٧٩).
- كحيل: عبد الوهاب.
٩٧. الراي العام و السياسات الاعلامية، مكتبة المدينة، (القاهرة: د.ت).
- الكناني : مصطفى حسن محمد:
٩٨. العلاقات بين جنوة و الشرق الأدنى الإسلامي (١١٧١-١٢٩١ م / ٥٦٧-٦٩٠ هـ)، (الأسكندرية : ١٩٨١)
- الكيالي: عبد الوهاب.
٩٩. موسوعة السياسة، المؤسسة العربية للدراسات و النشر، ج٢، ط٢، (بيروت: ١٩٩٣ م).
- الكيلاني: وليد.
١٠٠. الحرب النفسية بين الكلمة و الطلقة، القيادة العامة للقوات المسلحة الاردنية، (عمان: ١٩٧٥ م).
- طروسية: رينة.
١٠١. الحروب الصليبية (صراع الشرق و الغرب)، ترجمة احمد ايبش، دار قتيبة للطباعة و النشر و التوزيع ط١، (سوريا: ٢٠٠٢ م).
- لامب: هارولد.
١٠٢. شعلة الاسلام (قصة الحروب الصليبية)، ترجمة محمود عبد الله يعقوب، مطبعة الارشاد، منشورات مؤسسة فرانكلين و دار المتنبي، (بغداد: ١٩٦٧ م).
- لاينبرجر: بول.
١٠٣. الحرب النفسية، ترجمة حمير رشيد، دار امية للنشر و التوزيع، ط٢، (الرياض: ١٩٨٨ م).
- مبارك: على باشا.

١٠٤. الخطط التوفيقية الجديدة لمصر و القاهرة ومدنها وبلادها القديمة و الشهيرة، تاريخ القاهرة و مصر منذ العصر الفاطمي حتى عصر توفيق، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: ١٩٨٠).

ماركو: ميلوش.

١٠٥. الحرب النفسية، ترجمة لبيب لهيطة، دار الثقافة الجديدة، (القاهرة: ١٩٧٣).

المتوكل: محمد عبد الملك.

١٠٦. مدخل الى الاعلام و الراي العام، دار العلم للملايين، (بيروت: ١٩٩٨م).

ماهر: سعاد:

١٠٧. البحرية في مصر الإسلامية و آثارها الباقية، دار الكتاب العربي، (القاهرة: ١٩٥٢).

المؤسسة العربية للدراسات و النشر

١٠٨. الحرب النفسية، السلسلة المرقمة (٢٩)، (بيروت: د.ت).

١٠٩. الموسوعة العسكرية، ج ١، ط ١، لبنان، (بيروت: ١٩٧٧م).

محفوظ: محمد جمال الدين

١١٠. الحرب النفسية، دار الاعتصام، (القاهرة: ١٩٨١م).

محمد: فاضل زكي.

١١١. السياسة من وراء الاستراتيجية، دار الحرية الطباعة، (بغداد: ١٩٨٦م).

مخير: صلاح

١١٢. المدخل الى علم النفس الاجتماعي، مكتبة الانجلو المصرية، (القاهرة: ١٩٦٨م).

المعاضيدي: خاشع و اخرون

١١٣. الوطن العربي و الغزو الصليبي، مطابع جامعة الموصل،
(الموصل: ١٩٨١م).

مصطفى : شاكر :

١١٤. صلاح الدين، الفارس المجاهد، و الملك الزاهد المفترى عليه، دار
القلم دمشق، و دار الشامية بيروت، الطبعة الأولى (١٩٩٨م).

معلوف : لويس:

١١٥. المنجد في اللغة و الإعلام، الطبعة ٣٧، (بيروت: ١٩٨٦).

النقاش : زكي:

١١٦. العلاقات الاجتماعية و الثقافية و الاقتصادية بين العرب و الأفرنج
خلال الحروب الصليبية، دار الكتاب اللبناني للطباعة و النشر، (بيروت :
١٩٨٥).

نصر: صلاح.

١١٧. الحرب النفسية (معركة الكلمة و المعتقد)، ج ١، ط ١، (القاهرة:
١٩٦٧م).

نوري : دريد عبد القادر:

١١٨. سياسة صلاح الدين الأيوبي في بلاد مصر و الشام و الجزيرة،
مطبعة الإرشاد، (بغداد : ١٩٧٦).

نوفل: احمد.

١١٩. الحرب النفسية من منظور اسلامي، دار الفرقان، ط ٢، (عمان:
١٩٨٧م).

ويست: انتوني.

١٢٠. الحروب الصليبية، ترجمة شكري محمود نديم، مؤسسة فرانكلين
للطباعة و النشر، (بغداد: ١٩٦٧م).

يوسف: جوزيف نسيم.

١٢١. العرب و الروم و اللاتين في الحرب الصليبية الاولى، دار النهضة العربية للطباعة و النشر، مكتبة الحروب الصليبية (١)، (بيروت: ١٩٨١م).
١٢٢. العدوان الصليبي على مصر، دار النهضة العربية للطباعة و النشر، مكتبة الحروب الصليبية (٢)، (بيروت: ١٩٨١م).
١٢٣. الوحدة و حركات اليقظة العربية آبان العدوان الصليبي، دار النهضة العربية للطباعة و النشر، مكتبة الحروب الصليبية (٤)، (بيروت: ١٩٨١م).

چوارهم: سه‌رچاوه كوردیه‌كان:-

۱- قوتانی پیروژ: وه‌رگیترانی مامۆستا هه‌ژار.

زکی : محمد نه‌مین.

۲- خولاصه‌یه‌کی تاریخی کورد و کوردستان به‌رگی یه‌که‌م و دووهم، ده‌زگای سه‌رده‌م، (سلیمانی: ۲۰۰۰ز).

قه‌فتان: صالح.

۳- میثرووی گه‌لی کورد له‌ کۆنه‌وه‌ تانه‌مرو، چاپخانه‌ی سلیمان الاعظمی، (به‌غدا: ۱۹۶۹ز).

قیقانو: انطوان بشاره.

۴- سالانی کۆچی و زایینی، گۆرینی: محمود حاجی رحیم، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی بابان، (سلیمانی: ۱۹۹۸ز).

هه‌مه‌وه‌ندی : طارق حسن.

۵- پوخته‌ی فیه‌قی شه‌ریعت به‌به‌لگه‌ی قورئانیه‌وه، چاپی چوارم، (وه‌زاره‌تی روژنبیری: ۱۹۹۸ز).

پیتجەم: تیزی ئەكادیمی

ابراھیم : سازان حسین.

۱- الملك المظفر تقي الدين عمر بن شاهنشاه الايوبي، (۳۸۷-
۵۳۴/۱۱۹۱-۱۳۳۹م)، رسالة ماجستير مقدمة الى كلية الاداب- جامعة
صلاح الدين، (اربيل: ۱۹۹۴).

اسماعیل: سەلاح كانەبی.

۲- بازارگانی میسر لە سەردەمی سەلاحەددینی ئەیوبیدا (۵۶۷-۵۸۹هـ/ ۱۱۷۱-
۱۱۹۳ز)، نامەى ماجستیر پێشکەش بە کۆلیجى زانستە مرۆفایەتیەکانى زانکۆى
سلیمانى کراوە، (سلیمانى: ۲۰۰۳).

۳- محى الدين: عطاء عبدالرحمن.

ئەسەدەدین شێرکۆ، ژياننامەو رۆلى لە شەرى خاچيەکاندا، نامەى ماجستیر
پێشکەش بە کۆلیجى زانستە مرۆفایەتیەکانى زانکۆى سلیمانى کراوە ،
(سلیمانى: ۲۰۰۱ ز).

شه شه م: كؤفاره كان:

تزو: صن

١- فن الحرب: ترجمة فاخر عبد الرزاق، مجلة الثقافة الاجنبية، العدد ١،

(السنة: ١٩٨٧م).

الجنحاني: الجيب

٢- حطين رمز الوحدة و التحرر، مجلة المؤرخ العربي، العدد ٣٩، (السنة:

١٩٨٩م).

الزبيدي: انور عز الدين

٣- الحرب النفسية ضد الانظمة القيمية للامة، مجلة الوحدة، العدد ٢٤٥،

(السنة ٢٠٠١م).

سعيد: سنان.

٤- الاعلام و المعركة بين الامس و اليوم، مجلة دراسات للاجيال، العدد

٤٠، تشرين الثاني، (بغداد: ١٩٨٠م).

عاشور: سعيد عبد الفتاح.

٥- مع البقايا الصليبية الاخيرة في بلاد الشام، مجلة العربي، العدد ٣٩٧،

السنة ٣٤، (الكويت: ١٩٩١م).

العبيدي: سعد.

٦- الحرب النفسية في النظام الدولي، مجلة النبأ، العدد ٥٥، (اذار: ٢٠٠١م).

النوروزي: محمد جواد.

٧- أهمية الحرب النفسية (وجهة نظر اسلامية)، مجلة التوحيد، العدد ٧٨،
السنة ١٤، (تشرين الاول: ١٩٩٥م).

نوري: دريد عبدالقادر.

٨- الفكر العسكري للقائد صلاح الدين الايوبي، مجلة المورد، العدد ٤،
المجلد ١٦، السنة ١٩٨٧م.

Encyclopedia de L' Islam:

1. (Arat. Alamut) Vol. III, Paris 1971.

Grousset, Rene:

2. Histoire des Croisde set du royaume from dejerusalem, Tome II, paris, 1935.

Lane- poole, S.:

3. History of Egypt in the middle ages. London, 1901.
4. Saladin and the fall of the Kingdom of Jelusalem 1968.

Rosrbault: charlie S. J.

5. Salahadin Prince of chivalary, London, 1930.

Schumberge:

6. Renod de chatillon, paris, 1898.

Stevenson, (W, B). :

7. The Crusades in the East- Cambridge 1907.

پاشکۆ

(بطل العيان الخليليين وأوصليين لما وضعوا السلاح
 وحفظوا الجناح انتصرنا بعد ان كانت البلاد في أيدينا على استغلام عسكر الخليليين في البكرات الى الكفر
 وعرضنا عليهم الامانة فقبلوها والايمان فبذلوا وساروا وحلف صاحب الموصلي محض من فقهاء بلده وأمره
 مشهده يميناً جعل الله فيها حكاماً وضيق في تكتمنا الخصال على من كان حنيفاً فبما وغادر سواه ليسمع من الخليليين فلما
 حضر وأحضر نسختم بأوامر يده لغيرها فخرج نسخة بين كاتبة بين الموصليين والخليليين مضعونها الاتفاق على
 خربنا والتسليم الى خربنا والتسليم على ازالة خطبنا والاستغفار ان هو على بعدنا وقرربنا وقد حلف بها
 كذا تكتمنا لئلا يمدح وجاعة مع يميننا فنصرت الا في فردنا اليهم الى بين الرسول وقتلنا هذه يمين عن الايمان
 خارجهم وأردت عمراً وأراد الله شأرجه وانصرف الرسول عن بنا وقد نزلنا الله ان يكون اسمه معاً ضاً لئلا يمدح
 والنكث الذمير وعلما ان التسليم بصير والاخذ قد ير والمواقف الشريفة انثوية أعلا خالقه مستخرجة الا مرا الى
 الموصلي اما كتاب مؤيد بأن لا ينقض عدا الله عن بعدنا فاه واما ان تكون الفسخة واقعة لنا في تصديق خناقة)

(٢) ياشكوى ثماره

ثمها الكتاب الى الله بان العزيز سجدوا لثقتهم بهلدا لا بـ (واعد الله الذين امنوا انكم وعملوا الصالحات ليسوا في الارض كما اعتصموا الذين من قبلهم وليكن لهم يوم انهم اذى ارضي لهم وليبدلهم من بعد خوفهم انما الحمد لله الذي العزيز لعباده بالخالصين وهذا الاختلاف وتبرأ من اهل التوحيد اهل الشرك والاختلاف وخبره لعقل الذين بان العزيز جدا لخلقه وسكن دونه المرتضى وذل الامن من الخيافة وذكر هذا الفخ الاسنى والنصر الاذنى العصر الامانى النبوى الناصرى على يد الخادم النبلى اوليائه واشتخص من احد ترازه باعتزاله اليه واتخاذه وهذا الفخ العظيم والنجى الكريم قد انقضت الملائكة الضنية والفرقون للملائكة على حيرة رتيبه وسيرة تريبيه ووضحة الياس من نسيجه وتفاخرت عن طول الهوى وتخلت عن الاستعداد للملك الامم فاجلته لئلا يأتى الخادم القدس الى القدس وأهـ نعم الرجب وحقق من فضاء كان الى النفس ويقل وحش كالفكر فيمن الاسلام الى الفاس وجعل عز بوضوح انزل امس وأمكنه التفتوا الى العباد بعد الجهاد والخصال من البطرك والقس وعبد الصليب ومستغلى الشمس وقد تهنوا الله على التبرك من الضالين جسدوا في منافع العالمين وتضع دار القوم للظالمين والخصم رب العالمين فكان ان الله عرف على الامم وقال لها عزوا على اقتنائها لهذا الفضيلة التي بها فضلكم وحقق في سقاهم مثل امرى قوله للكريم (ادخلوا الارض المفقدة التي كسب الله لكم) وهذا الشرح قد اقدرا الله على اقتضاها من الحرب العوان وجعل ملائكة كتملة لخدمة لمن اذنوا التصرف والتميز الاعوان واخرج من بيت المقدس يوم الجمعة اهل الاعد وقسم كنز يقول ان الله ثالث ثلاثة من يقول خولقه لعد وأعان الله بايزد لللائكة والروح وأتى بيضا النصر المنوح الذي هو فتح الفتوح وقد تدلى ان يعظم مصفا للبحر تنقلا واثرا وعبد الله البيت المقدس معروجهرا وملك بلان الاردين على طين خورابيدور براو يهرا وملك اسلاما وكانت قد ملكت كبرا وتهاضى الخادم من الذين اذى خلق رهندهرا والحمد لله شكرا جليل بقدر السلام كل يوم نصرا وينزله ووجوهه بشرى لتتوجه بشرا وأتى الخادم الاستباحتا مولاهم وارسلهم وحسن دله اجترأهم بليتيهم والله لا يفتن قهرا الارض المقدسة من رجب مثلهم وقيل وجاهلهم في خزانهم وملكهم ولما ايسلمن النصارى وقهروا اوليا البرية من اسبيلهم المرجاه شوقوا بقتل الاسوي المدين زعم اكبر من ثلاثة آلاف وانهم يفتنون جميع على الملك من مال وبنائه يهدم واسواق واللاف وعرف ان يجهلهم بملهم على كل معك شجع وانهم يهدمهم قتلهم على كل امس فلاح وبقوا المخلوق الامرى وشروطا لمل الفنا وما زالوا يفتنون ويشرعون وينزلون ويضربون حتى استقر الامر انهم يفتنون وأجيبوا المضرب فقتله عند استراحتها وبركت الميركة اعطت اليها في مناعتها وغسلت من اوضارها وازارها لبيت العيون وربيع اخبروا بها الى السكون وقد يفتنون اهل الامان وصوتت النوايا بعد ما الجند بالايمن من ذكر تشييدهم خلاصهم من وجب بليته المرواح وتقبل الملامح بالانسان الصراج واحمدت الكنائس مدارس واحضت باخبرهم من التوحيد رسول الكنائس تافى لدارى وزالت طهره فله طهره ونعشا الله من العثرة وذل بالان فيها ما كان من الوحة والحيرة واحمد لله على نعمائه ونعشا على عسائره وانتدلى على عسائره وتندلسا مع موت المقدس جميع المعامل من حد والارام الى حد ملهم وكل ما كنن يارب الى ملكة ملك المقدس والباس والبريق الاضواء فيها قد تأسر انتراعا وتنفذ ملتاتها والفرح ليعلمت ضربت بأطاسها اعما وهي تأيد الله منصفه والتقليد بتفلسفها

منقش

پاشکوی ژماره (۳)

أما بعد فإنا بحمد الله سبحانه على ما ذكرنا في الأرض وحسنه عندنا من أداء كل نافلة وفرض
 ونسبنا له من إزالة النصب عن عباده واختارنا له من الجهاد في الله حق جهاده وزهدنا فيه من متاع الدنيا القليل
 وألغنا من محاسبة أنفسنا على التقير وأنعتيل وأولانا من شجاعة السجدة فيهم ما نهى ما شجبت عليه إلا ومن يومنا
 نقطع ما سقاء النبل فالشارف في أيامنا تترى شغفا ووزرا والمسار: نظام الجوهر تتبع الواحدة منها الأخرى
 والمساحات قد ملأت السامع والمضارع واحتضنت الخيمة والصنائع وأرضت المذبح والجامع ولا تقلدنا أمور الرعية
 رأينا المكوس الدويبة بحصر والتقايرة أول ما قلنا هاهنا أن تكون لنا في الدنيا إلى أن تكون لنا في الآخرة وان تجرد
 ومنها للنفس أبواب الأجر الفاعلة ونفهم منها مكاسينا ونصون عنها مصلحتنا ونكفي الرعية ضررهم الذي
 يتوجه اليهم ونضع عنهم أصرهم والأغلال التي كانت عليهم ونعبد هذا اليوم كما من الله اذهب ونضعها فلا
 ترفعها من يد يد صاحب ولا قلم كاتب فاستقرنا الله وعلمنا اليه ليرضى ورأينا فرصة أجرة لا تغش عليها بصائر
 الأبصار ولا يفضي ونخرج أمرنا بكتب هذا المنشور بمساحة أهل التقايرة ومصر وجميع البحار المتردد في البها
 وإلى ساحل المقسم والمنية بأبواب المكوس صادرها واردها فسير دالتا جر ويسر وبغيب عن ماله ويحضر
 ويقارض ويحضر راو يحرا من كايوناهرا سرا وجورا لا يعمل ماشده ولا يحاول ما عنده ولا يكتف ما تزه ولا يسأل
 ١٤ أورد وأصدره ولا يستوف في طريقه ولا بشرق برقة ولا يؤخذ منه طعمه ولا يتباح له حرمة والذي اشجكت
 عليه المساحة في السنة من العيين مائة ألف دينار مساحة لا يشوجا تأويل ولا يهتونها قبول ولا يعترها زوال ولا
 يعشورها اتقنا دائما بدوام الكلمة فائمة ما قام دين القبة من ترضها ردت أحكامه ومن ناقضها نقض ضمانه
 ومن أزالها زلت قدمه ومن أحلها حل دمه ومن تعقبها خلدت اللعنة فيه وفي عقبه ومن أخطأ لدنياه فيها أخطأ
 به الجحيم الذي هو من حبه من قرأ أو قرئ عليه من كافة ولا إلا من صاحب سيف وقلم ومشارف أو ناظر
 فليمثل ما مثل من الأمر وليضه على عمر الدهر من ضل إليه غضبا للأمر به.

بلاوکاراوه کانی مه کتبی بډوڅوښتاری (ی.ن.ک)

۲۰۰۷

۲۰۰۷	به کر صدیق	عیراق، سهرده می ساغ بوونه وه	۲۱۰
۲۰۰۷	به کر صدیق	تیرورو سه قامگیری سیاسی و چنه ند لیکولینه وه یه که تر	۲۱۱
۲۰۰۷	سهرپه رشتیار / ماموستا جه عفر	که رکوک بو میژوو ده دوت	۲۱۲
۲۰۰۷	و: کامیل محمد قهره داخی	ده ستورو ژن	۲۱۳
۲۰۰۷	کاره جه لال	ژان ژاک روسو	۲۱۴
۲۰۰۷	القاضي / لطیف مصطفى آمین	مبدأ الفصل بین السلطات و وحدتها	۲۱۵
۲۰۰۷	ن. فلا دیمیر مینورسکی و. نه جاتی عه بدوللا	بنچینه کانی کورد	۲۱۶
۲۰۰۷	کارزان محمد	له دیکتاتوریه وه بو دیموکراسی	۲۱۷
۲۰۰۷	گوران صالح	که رکوک له سهرده می ده ولته تی عوسمانیدا	۲۱۸
	تاریق جامباز	زمانه فهرمییه کان	۲۱۹
۲۰۰۷	سالار مه حمود	نه نفال و دادگا	۲۲۰
۲۰۰۷	—	نوفین _ ۱۰ _	۲۲۱
۲۰۰۷	د. نوری تاله بانی	الکرد	۲۲۲
۲۰۰۷	ماموستا جه عفر	هه لوی سووتر: (چاپی دووهم)	۲۲۳
۲۰۰۷	ماموستا جه عفر	مام جه لال	۲۲۴
۲۰۰۷	جبار سعید محي الدين	المدخل الى القانون الدولي الانساني	۲۲۵
۲۰۰۷	ت: غسان نعلسان	الکرد اليوم	۲۲۶

٢٠٠٧	و: ئاوات عەبدوللا	سەرۆك وەزیرانی بەریتانیا	٢٢٧.
٢٠٠٧	ئیسماعیل شیخ مورا	رێبازی لیکۆلێنەوێ لەزانستی سیاسیدا	٢٢٨.
٢٠٠٧	و. کارزان عومەر	رێنکراوی نەتەوێە کەرتووەکان	٢٢٩.
٢٠٠٧	هیمداد مەجید عەلی	تیرۆر	٢٣٠.
٢٠٠٧	فەرهاد پیربال	گەنجە کوردەکان	٢٣١.
٢٠٠٧	سۆزان کەریم مستەفا	بەعسیزم و کورد	٢٣٢.
٢٠٠٧	محەمەد فاتح	بەرپێوەبردنی کۆیونەوێکان	٢٣٣.
٢٠٠٧	پشکوو حەمە تاهیر	شاری کەرکوک	٢٣٤.
٢٠٠٧	بوار نۆرەدین	میرەعبدال خانی بدلیس	٢٣٥.
٢٠٠٧	و. شوان ئەحمەد	فەلسەفە - پۆشنکەری، فێندەمێنتالیزم	٢٣٦.
٢٠٠٧	فەرزەند شیرکوو	عێراق، قەیرانی ناسایش و ستراتێژی و بنیاتنانەوێ	٢٣٧.
٢٠٠٧	-	نۆفین ژمارە - ١١ -	٢٣٨.
٢٠٠٧	لیلاف حمد أمين عزيز	الحقوق السياسية للکورد فی الدول التي تضم کردستان	٢٣٩.
٢٠٠٧	لینۆن ترۆتسکی و. عەزیز ئالانی	مێژووی شۆرشێ روسیا	٢٤٠.
٢٠٠٧	ویلەلم رایش و. هەزار جوانپیری	دەروونناسی جەماوەری فاشیزم	٢٤١.
٢٠٠٧	مەحمود سەنگاوی	جاش و جینۆساید	٢٤٢.
٢٠٠٧	محەمەدی قازی و. عەزیز گەردی	زارا - عەشقی شوان	٢٤٣.
٢٠٠٧	زانا	پوختە باسیک دەربارەي سۆسیال دیموکراتی	٢٤٤.

۲۰۰۷	ت. د. هاشم صالح تکریتی	۲۴۵. تاریخ ترکیا المعاصر
۲۰۰۷	و. ساروز ئەفروزى	۲۴۶. لە گۆرە پاندا
۲۰۰۷	—	۲۴۷. نۆڤین - ۱۲
۲۰۰۷	د. خلیل اسماعیل محمد	۲۴۸. المنطقة المتنازع علیها
۲۰۰۷	د. ھەمید عەزیز	۲۴۹. فەلسەفەى سۆسیال دیموکراتى
۲۰۰۷	مامۆستا جەعفەر	۲۵۰. سۆسیال دیموکراتى
۲۰۰۸	مامۆستا جەعفەر	۲۵۱. ھەریمی کوردستان و تورکیا
۲۰۰۸	عوسمان ھەمە رەشید گورون	۲۵۲. پارتى سۆسیال دیموکراتى سویدی
۲۰۰۸	حوار الفضائية العراقية	۲۵۳. جلال طالباني رجل القرار
۲۰۰۸	سلیمان عەبدوللا یونس	۲۵۴. لە کییه هاردیه وه بۆ گۆردن براون
۲۰۰۸	گۆران نازاد ھەمە گەمان	۲۵۵. دەسەلاتى دادوهرى له دهولهتى فيدرالىدا

هەمیشە لە ناو کەسان و میللەتانی نا عەرەب دا لە بانگاشە و جەختکردنەوهی لایەنی تیۆریی دۆگماکانی ئیسلامی دابوون و ئەوەش بەرپادەیهکی زۆر ھەستی نەتەوهیی لا کز دەکردن، بارەکه قورستریش دەبوو لای ئەو میللەتانەئە هیشتا لە دەوری کاملبوونی نەتەوهیی خۆیاندا بوون، وەکو کورد، زیاد لەوەش جارێ لەژێر چەپۆکی پەيوەندیی خێلەتی و بنەمالەیی بەهێژدا ھەر دەتلانەوه^(٣٣)، کاریگەریتی فیکری ئایینی ئیسلام بۆ ئەمانە گەلی زیتەر بوو.

نموونەئێ پر بەپێستی ئەم بارە دەولەتی ئەیوبییە (١١٢٨-١١٩٣) کە سەلاحەدینی ئەیوبی لە میسر و شام دايمەزراند. ھەر چەندە زۆربەئێ سەرکەردە جەنگییەکانی سەلاحەدین کورد و بەشی زۆری سوپاکەئێ کورد و تورک بوون/١١٩، ١٣٦/، کەچی لەبەر ھۆکاری بنەمالەئێ، بنەمالەئێ ئەیوبی، دەولەتەکە بەناوی بنەمالەکەوه، نەک بە ناوی کورد، ناسراوه و لەلایەکی تریشەوه ھەموو ناوبانگی سەلاحەدین بەندە بە بەرزکردنەوهئێ ئالای ئیسلامی لە شەرەکانیدا دژی خاچ ھەلگران لە فەلەستین. کەواتە ئەم دوو ھۆکارە، واتە ئاین و بنەمالەئێ، چەند لاپەرەیهکی پر شانازی مێژووی پۆژھەلاتی ناوھراستییان لە کیس کورد داوه.

ھەمان شتیئێ سەبارەت بە دەولەت و میرنشینە کوردییەکانی تر، ئەگەرچی لای ئەمان پەيوەنداریتی بنەمالەئێ پۆلی زیتەری بینووھ.

پلە و ئاستی ھۆشیاریی نەتەوهیی و ھۆشیاریی ئایینی کورد دەکرێ لە سەدەئێ نۆزدەشدا بەراورد بکریئ، باشتەئێ نموونەئێ ئەو پۆژگارەش پووخان و لەناوچوونی میرنشینی سۆرانە سالی ١٨٣٢. ئاشکرایە کە سۆران لە سایەئێ فەرمانرەوایەتیی محەمەد پاشای کوێردا گەیشتە ئەوپەری ھیزی، پووبەریکی فراوانی کوردستانی گرتەخۆ و میرنشینەکانی تریشی ملکەچ کردبوون. پاشای کوێر بۆ بەرپەرچدانەوهئێ ھێرشی عوسمانی لەشکریتی گەورە و بەھیزی تەیار کردبوو کە نەک ھەر دەیتوانی ناوچەکانی خۆئێ بپاریژی، بەلکو لەوانەبوو لە دەرەوشیاندا ھێزەکانی تورکان ھەلبریئ، کەچی دوای فەتوایەکی مەلای خەتئ، مەلا گەورەئێ سۆران، کە گوايە شەرکردن دژی سوپای خەلیفەئێ موسلمانان کفر و گوناخە، ھێزەکانی سۆران ئیتەر نامادەئێ

شەپکردن نەبوون و پاشای کوپیش ناچار کەوتە گفتوگۆکردن و «پیکهاتنەوه» لەگەڵ دۆژمندا /١٣٦، ١٤٢/.

بێگومان، ئەم فەتوایە مەلای خەتێ تاقە ھۆ و ھۆکاری ئەم ھەلۆیستە خەلکی سۆران نەبوو، دە ھەر مەلای خۆی نابێ بەبێ پەزامەندیی میر ئەمەیی کردبێ، بەلکو دەبێ ھۆکاری گەلێ گرنکتر و کاریگەرتر لە ئارادا بووین کە لێرەدا جێگەی سەرنجی ئێمە نین، بەلام ھۆکاری ئایینی لەم پەوشەدا، کە لە فەتواکە مەلای خەتێ و ھەلۆیستی خەلکە کەدا پەنگی دایەو، بە بۆنەیی ھوشیاریی ئایینی بەھیزی خەلکە کەو، دەوری گرنک و سەرەکیی بیینی.

ھەر وھا لە پۆژگاری نویدا، کە ئەوساکە فیکر و ھوشیاریی نەتەوھەیش سەری ھەلدا بوو، دەتوانین سەرنجی ئەو بەدەین. کە نزیکەیی ھەموو رابەر و سەرکردەیی راپەرینەکانی کورد پیاوی ئایینی بوون: شیخ عوبەیدوللای نەھری، شیخ مەحموودی بەرزنجی، شیخ سەعیدی پیران، قازی محەمەد و شیخەکانی بارزان- ئەو ھەش بەلگەییەکی بەھیزی ئەوھە. کە ئایین لە کۆمەلگای کوردیدا چەند کاریگەر و دەتوانی دەوری سیاسی بیینی و جەماوهرانی خەلک بچوولێنی. ئەو ھەش تەبەت نییە بە کورد، بەلکو یاساییەکی گتشییە و ئینگلس گوتەنی: «لە رابردوودا فیکری ئایینی (تیۆلۆگیا) تاقە ئیدیۆلۆگیاھەکی میللەتان بوو بۆ بزواندنی جەماوەر، ھەمیشە دەبواھە جلیکی ئایینی بکریتەبەر بەرژەوھەندییەکانیان» (٢٤).

جگە لە میژووی سیاسی، دەتوانین دەور و بایەخی ئایین لە ژيانی پۆژانەیی کوردانیشتدا لە ھەموو کونجیکی کوردستان بەدی بکەین، گوندیک نییە بێ مزگەوت، گەلێ جارێ تەکییەیی شیخیکیشی لێ دەبێت، نوێژ و شەعایی ئایینی بەشتیکی باشی ژيانی پۆژانەیی خەلکە کەیی گرتووەو ھەرچی لە تاقە پۆژی پشووی مرۆی موسلمانیشە، پۆژی ھەینی، ئەوا ئەرکی ئایینی گەلێ زیترە (٢٥)، ئەو ھەش زۆر ئاساییە، چونکە ئایین، ھەموو ئایینی، ھەولەدا لە کۆمەلگادا بێت بە شتیکی زیاتر لە تەنھا ئایین، دەپەوێ بێ بە ژیار و شیوھە ژيانی خەلکە کە و لە راستیشدا وای لێ دێ و بۆیەش ئایین توخمیکی ھەرە گرنکی کولتووری گیانی و ھوشیاریی کۆمەلایەتی میللەتە.

جەنگی دەروونی رۆلێکی گەرم و کاریگەر و بەرچاوی هەیە
لەڕۆژگاری ئەمڕۆماندا... چونکە بەشیکی زۆر لەکارلێکە
کۆمەڵایەتیەکانی نێوان تاکەکانی سەرچەم کۆمەڵگەکان
پێکدەهێنێت، ئەویش بەهۆی ئەو کاریگەرییەی کە جەنگی
دەروونی هەیەتی و ئاراستەی سەرچەم تاکەکانی کۆمەڵگەی
دەکات بەجیاوازی توانا و دابونەدریت... هتد.

جەنگی دەروونی هەتا رۆژگاری ئەمڕۆش لەسەر ئاستی
جیهان بەدوای ناسنامە کەیدا دەگەڕێت... پێناسەیەکی
دیاریکراوی دەوێت بۆ رەهەندەکانی... جیهانیکی پێویستە
یاساکانی دیاریکەت، بۆ رۆلێک دەگەڕێت هێل و بەشەکانی
روون و ناشکراوین.

ئەگەر جەنگ پێویستیەکی ناچاری بێت، ئەوا نێمە لەژێر
کاریگەری ئەم بارودۆخە باوانەدا پێویستیەکی تەواومان
بەجەنگی دەروونی هەیە، دەبێ لەم ساتە وەختانەدا مادیەکی
نەوتۆ بخریتەروو کە لەوبوارەدا زۆر گەرم بێت ئەویش بواری
مەسەلەکانە... چونکە جەنگی دەروونی لەدوا هەنگاودا
تەواوەری جەنگی چە کەدارییە و بەشدارییەکی زۆری کردووە
سەربازییەکان و شێواژەکانی مەسەلەکان دەکات لەپێناو
بەدەستپێنانی بەپەڵە و خێرای سەرکەوتنەکان، بەکەمترین
زیان لە گیان و چەک و تەقەمەنیدا...

نرخ: ٢٥٠٠ دینار

لە بڵاوکراوەکانی مەکتەبی بیرو ھۆشیاری (ی.ن.ک)